

GEN Di Truyền

Dạ
Tử
Vũ

<http://tamvunguyetlau.info>

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Tinh Cầu Năm 1015

Chương 2: Bị Mua

Chương 3: Đại Thống Soái

Chương 4: Số 78

Chương 5: Robot Chiến Đấu Và Vệt Sáng Di Động

Chương 6: Người Máy Ngu Ngốc

Chương 7: Một Mình Kiên Hai Chức Vị

Chương 8: Không Có Linh Kiện Kia

Chương 9: Người Máy Bị Rối Loạn Chương Trình

Chương 10: Người Máy Bị Bệnh

Chương 11: Số 78 Mang Băng

Chương 12: Không Phải Là Đàn Ông

Chương 13: Du Ngoạn Và Ăn Cơm Dã Ngoại

Chương 14: Địa Cầu Là Thẳng Địa Ngắm Cảnh?

Chương 15: Tướng Quân Ke Liya

Chương 16: Gọi Cảm Cùng Đáng Yêu

Chương 17: Bản Tính Buôn Chuyện Của Đàn Ông

Chương 18: Không Nên Động Đến Chương Trình Cài Đặt Của Tôi

Chương 19: Học Tập Điều Khiển Robot

Chương 20: Vấn Đề Ghen Tị

Chương 21: Nhất Định Là Ghen

Chương 22: Nát Cũng Không Cho Người Khác Nói

Chương 23: Hành Tinh Côn Trùng

Chương 24: Gặp Nạn

Chương 25: Tới Cứu

Chương 26: Bị Ấm

Chương 27: Đàn Ông Nói Chuyện

Chương 28: Tinh Tước
Chương 29: Trở Về Phủ Thống Soái
Chương 30: Robot Chiến Đấu
Chương 31: Kênh 10 Cái Đầu Nhà Anh
Chương 32: Quan Trọng
Chương 33: Ra Khỏi Phủ Đại Thống Soái
Chương 34: Kinh HiệN Phụ Nữ
Chương 35: Cái Tên Hân Hân
Chương 36: Vấn Đề Ghen

Mục lục

Chương 1: Tinh Cầu Năm 1015

Chương 2: Bị Mua

Chương 3: Đại Thống Soái

Chương 4: Số 78

Chương 5: Robot Chiến Đấu Và Vệt Sáng Di Động

Chương 6: Người Máy Ngu Ngốc

Chương 7: Một Mình Kiềm Hai Chức Vị

Chương 8: Không Có Linh Kiện Kia

Chương 9: Người Máy Bị Rối Loạn Chương Trình

Chương 10: Người Máy Bị Bệnh

Chương 11: Số 78 Mang Băng

Chương 12: Không Phải Là Đàn Ông

Chương 13: Du Ngoạn Và Ăn Cơm Dã Ngoại

Chương 14: Địa Cầu Là Thắng Địa Ngắm Cảnh?

Chương 15: Tướng Quân Ke Liya

Chương 16: Gọi Cảm Cùng Đáng Yêu

Chương 17: Bản Tính Buôn Chuyện Của Đàn Ông

Chương 18: Không Nên Động Đến Chương Trình Cài Đặt Của Tôi

Chương 19: Học Tập Điều Khiển Robot

Chương 20: Vấn Đề Ghen Tị

Chương 21: Nhất Định Là Ghen

Chương 22: Nát Cũng Không Cho Người Khác Nói

Chương 23: Hành Tinh Côn Trùng

Chương 24: Gặp Nạn

Chương 25: Tới Cứu

Chương 26: Bị Ấm

Chương 27: Đàn Ông Nói Chuyện

Chương 28: Tinh Tước

Chương 29: Trở Về Phủ Thống Soái

Chương 30: Robot Chiến Đấu

Chương 31: Kênh 10 Cái Đầu Nhà Anh

Chương 32: Quan Trọng

Chương 33: Ra Khỏi Phủ Đại Thống Soái

Chương 34: Kinh HiệN Phụ Nữ

Chương 35: Cái Tên Hân Hân

Chương 36: Vấn Đề Ghen

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tinh Cầu Năm 1015

Tinh cầu năm 1015, nhiều hành tinh đều trở thành những tiệm ăn nhanh trên vũ trụ.

Hôm nay đêm đã khuya rồi, tiệm ăn nhanh vừa mới tạm đóng cửa sau một ngày tấp nập.

Thời gian nghỉ ngơi chỉ có bốn giờ, chính xác mà nói là thời gian bốn giờ nạp điện, sau đó phải tiếp tục buôn bán.

Tất cả những người máy phục vụ chỉ được nghỉ ngơi trong khoảng thời gian được phép nạp điện này, mà loài người là Tiền Hân Hân bận rộn gần mười hai tiếng đồng hồ cũng không thể lộ ra một chút mệt mỏi, phải chờ sau khi cửa tiệm tự động đóng cửa chạy tới chỗ nghỉ ngơi, thịch một tiếng nằm vào bên trong. Thân phận hiện tại của cô cũng là người máy, cho nên không thể để cho loài người nhìn ra cô mệt mỏi.

Bên cạnh, mấy người máy nhân viên cửa hàng đã bắt đầu nạp điện, tiếng ong ong âm ỉ một lần nữa làm cho cô có chút mất ngủ. Tiền Hân Hân dùng quần áo bịt hai lỗ tai lại, hi vọng mình sẽ nhanh chóng ngủ đi, nếu không bốn giờ sau cô lại phải cực khổ làm việc, hơn nữa còn không có tiền phục vụ....

Đáng tiếc chỗ nghỉ ngơi của cô không được thoải mái, đó là nơi có diện tích rất nhỏ cùng một ổ điện chuyên dụng của người máy. Ổ điện thì cô không dùng đến, chỉ mượn chỗ để ngã lưng nằm, thậm chí ngay cả lúc nằm cũng chẳng có chăn gối.

May mắn vì có vóc người nhỏ thấp, cho nên chỉ cần cong lên chân là có thể nằm xuống, những người máy khác thì đang ngồi nạp điện .

Trong bụng lúc này bất chợt vang lên tiếng kêu ọt ọt, cô bỗng nhớ lại dường như thật lâu mình không có ăn cái gì rồi. Nhanh chóng mở túi áo lấy ra một cái bánh bao nhỏ xé nát bỏ vào trong miệng ăn từng ngậm từng ngậm.

Bánh bao là lúc trước cô đã giấu đi, người máy thì không được chia thức ăn, cô chỉ có thể len lén ăn!

Đúng, thân phận hiện tại của cô là một người máy, trên danh nghĩa là nhân viên của cửa hàng số 12, chịu trách nhiệm chiêu đãi khách hàng và đưa món ăn nhanh chóng ra bán. Nhưng trên thực tế, cô chỉ là một cô gái bình thường xuyên không từ năm 2014 đến. Bởi vì có vài nguyên nhân đặc thù nên đi đến quán ăn này, và càng thêm trùng hợp là bị buộc phải giả dạng làm người máy.

Có điều muốn giả dạng là một người máy cho tốt là chuyện khá khó khăn, chẳng những phải bảo đảm duy trì vẻ mặt tươi cười, mà còn cần trí nhớ vô cùng tốt. Bởi vì những người máy ghi nhớ không cần dùng đại não, bọn họ dùng chương trình ghi nhớ.

Cô đã chịu đựng suốt năm ngày qua, và đang cảm thấy cứ tiếp tục như vậy không biết mình có chịu đựng được không? Dù sao cô cũng không phải là người máy thật sự, không thể làm được công việc nặng nhọc mà không có thời gian an tâm nghỉ ngơi được.

Nhưng cô lại không có cách nào quang minh chính đại khôi phục thân phận loài người, mặc dù trở thành người máy là chuyện hết sức trùng hợp, nhưng ngay sau đó cô cũng biết nơi này đã không có cuộc sống giống thời đại của mình. Loài người cũng phân chia ra làm ba bảy loại, mà cô lại là

loài cao quý nhất trong loài người, phái nữ có gen nhân loại thuần khiết nhất.

Nếu như là đàn ông thì cô nhất định không chút do dự thừa nhận mình là loài người, nhưng mà phụ nữ ở thế giới này thì không thể tùy tiện đi loanh quanh bên ngoài, bởi vì một lý do đơn giản nhất —— nam nhiều nữ ít.

Hân Hân không rõ tại sao nơi này đàn ông nhiều phụ nữ ít, bởi vì bây giờ cô là người máy nên không có cách nào nói chuyện với con người. Những gì cô có thể nói chỉ là mấy chữ đơn giản.

Có điều dựa theo những gì mà những người khách trao đổi với nhau, cô cũng hiểu được đại khái, bọn họ muốn có một người phụ nữ thì phải dựa vào công trận hoặc là công lao khác để nhận được. Chủ đề nóng nhất mà những đàn ông này bàn tán là làm thế nào để vụng trộm, khi nào thì thừa dịp gã đàn ông có phụ nữ không ở nhà, đi gần gũi người phụ nữ của tên đó một chút.

Vì nghe thấy không ít, nên Hân Hân thấy hết sức kỳ quái, những người phụ nữ đó không phản kháng ư? Bọn họ chỉ nói là đến gần gũi, xong việc, sau đó người chồng kia làm như thế nào trả thù vân vân, nhưng lại không có nghe qua chuyện ly hôn hoặc là người phụ nữ đó bởi vì không thích mà phản kháng, chẳng lẽ các cô gái đó đều thích vụng trộm?

Nhìn thấy ánh mắt đáng sợ của những người đàn ông cao lớn dị thường đó, cô liền cảm thấy thân là phụ nữ mà ở cái thế giới này nhất định vô cùng nguy hiểm, là sinh vật dễ dàng bị áp đảo, chẳng thà làm nữ người máy an toàn hơn.

Chỉ cần mang theo phù hiệu của người máy, cô sẽ không bị quấy rầy. Hơn nữa tướng mạo của cô so sánh với những người máy nhân viên cửa hàng có tướng mạo đẹp tuyệt luân thì quả thực vô cùng thâm đậm, cho nên ngay cả tình huống bị vô lễ cũng chưa từng xảy ra. Chịu đựng thôi, may mắn là sức

khoẻ của mình luôn luôn rất tốt, cố gắng chống đỡ mấy ngày cũng không sao. Nhiều nhất nhịn không được thì tìm một chỗ lười biếng, ngủ trộm, chỉ cần không bị phát hiện thì không có vấn đề.

Bởi vì người máy chắc là không biết đi tố cáo người khác, hơn nữa ông chủ của tiệm ăn nhanh lại không xuất hiện thường xuyên.

Mơ mơ màng màng cô ngủ thiếp đi, gần đây bởi vì quá mệt mỏi cơ hồ vừa nằm xuống là ngủ, nhưng đang lúc ngủ ngon đột nhiên một trận tiếng động bành bịch vang lên, làm cho cô sợ đến mở choàng mắt nhìn lên, thấy trong mấy người máy nạp điện có một con toát ra khói đen. Bị sao vậy? Người máy chạm mạch sao?

Mở cửa nhìn lên, hơn hai mươi người máy công nhân viên đã hỏng hết mười mấy cái, những con còn tốt bởi vì bị báo động mà tất cả đều đứng dậy.

Một người máy lấy tay đưa đến gần nguồn điện, dùng một giọng nữ ôn hòa nói: “Lượng điện tăng đột ngột, nhân viên làm tạp dịch của cửa hàng còn chưa nạp đủ điện đã bị thiêu hủy.” Ánh mắt của cô sáng ngời: “Đã báo hỏng đến trung tâm xử lý.”

Thì ra là nguồn điện xảy ra vấn đề, nhìn mấy người máy cùng mình làm việc với nhau bị huỷ , trong lòng cô cũng không dễ chịu.

Nhưng vẫn đem tóc của mình vuốt suôn, cố gắng bảo đảm vệ sinh, bởi vì tóc của người máy cũng là nhân tạo, mặc dù độ chân thực rất cao nhưng lại không dễ dàng xuất hiện tình trạng tóc rối bù.

Cả đám người máy cứng ngắc đi ra ngoài, các người máy thăm dò đi vào tìm bộ phận bị hao tổn. Hân Hân cũng không lo cái gì, bởi vì nơi này không có loài người mà bọn họ lại càng không đi đâm thọc.

Đang chuẩn bị bò lên bàn ngủ tiếp, bỗng nhiên có âm thanh chói tai vang lên: “Có khách hàng cấp năm sao trở lên đến, mở cửa buôn bán, tất cả nhân

viên cửa hàng xin chú ý.”

Trong tay mỗi người đều có thẻ tinh cầu, cũng giống như là giấy chứng minh thư của hiện đại, dựa vào nó có thể đến phòng ăn hoặc dùng các loại phương tiện công cộng, nếu không thì ở thế giới này, cho dù anh chị có chết đói cũng sẽ không có người thương cho một miếng ăn. Người bình thường có thẻ tinh cầu cấp ba sao, là có thể tiến vào bất kỳ nhà hàng khách sạn bình thường nào đang buôn bán. Mà cấp bốn sao và cấp năm sao còn lại là quý tộc hoặc là nhân viên quân đội, bọn họ có thể tùy tiện đi vào bất kỳ phương tiện công cộng nào hoặc yêu cầu nhà hàng hay cửa tiệm nào đó mở cửa.

Nguồn điện dự phòng khởi động, ánh sáng trong cửa hàng khôi phục lại.

Cửa tiệm vừa mở ra, ba người đàn ông loài người đi đến.

Nơi này đàn ông xấu quả thật rất ít, nhưng khi ba người này đi vào hai mắt của Hân Hân vẫn phải tỏa sáng. Bọn họ cao đều nhau khoản 1m90, màu tóc và kiểu tóc khá truyền thống, hẳn là quý tộc của tinh cầu Gila.

Sau khi đã tiếp đãi qua nhiều khách nhân, Hân Hân biết, đàn ông của Tinh cầu Gila là chủng tộc tương tự với loài người nhất. Hoặc có thể nói bọn họ là hậu duệ của loài người, chẳng qua đã trải qua cải tạo gene, nên thể chất đã hoàn toàn khác biệt với loài người của địa cầu cổ.

Không riêng gì thể chất, ngay cả dung mạo cũng khác hẳn với người thường.

Người đi đầu có mái tóc màu vàng kim, một đôi mắt hoa đào màu xanh lam rất sắc bén, nhưng trong sóng mắt lưu chuyển lại mang theo vô hạn phong tình.

Thấy bốn phía không có nguy hiểm, liền tránh ra nhường đường, đồng thời lôi cái ghế để cho người thứ hai đi tới, rồi nói: “Mời ngồi.”

Còn chưa nhìn thấy người ở giữa, nhưng cô đã cảm giác được áp lực vô hình kéo nhau mà đến. Đến khi nhìn thấy rõ người nọ, Hân Hân cảm giác ánh mắt mình nhìn trôn trối, vị này là người sao? Rõ ràng là thần muốn đem chúng sinh dẫm dưới lòng bàn chân. Mỗi một bước đi, âm thanh khi giày da tiếp xúc cùng mặt đất, tựa như dẫm trên đầu quả tim của người khác.

Tư thái chánh quy của quân nhân nện bước hết sức hoàn mỹ, lúc ngồi xuống mái tóc dài gọn gàng màu đen kia tạo ra vầng sáng xinh đẹp trên không, tuyệt đẹp mà thần bí làm cho người ta hít thở không thông.

Nhưng tin chắc mỗi người đều chỉ có thể liếc nhìn hẩn một cái, bởi vì cái thứ hai đã bị người này làm cho kinh hãi rồi, chân cũng phải run rẩy, sợ hãi thán phục vì trên người hẩn phát tán ra khí thể giết chóc.

Chờ người nọ ngồi vào chỗ của mình xong, người đàn ông có mái tóc màu vàng thì đứng nói: “Bởi vì vài con kiến hôi ở dưới mà khiến cho lượng điện của khu A nổ tung, nên chung quanh đây chỉ có quán ăn này là còn buôn bán bình thường, những cái khác đều bị cháy. Ngài hãy cố chịu một chút nhé”

“Ừ!” một tiếng đáp lại nhàn nhạt, Hân Hân cảm giác lòng bàn chân của mình lạnh như băng, thiếu chút nữa là run run . Nhưng vì mình có thân phận là người máy thì nên không biết sợ vì vật gì, cô không thể làm gì khác hơn là cắn đầu lưỡi chịu đựng.

Xem ra lai lịch địa vị của ba người này không đơn giản, đang suy nghĩ thì người đàn ông tóc vàng đã bắt đầu nói chuyện với người đẹp phục vụ số 4: “Cho chúng ta ba phần món ăn thường.”

Người đẹp phục vụ số 4 nói: “Quý khách, toàn bộ người máy đầu bếp trong quán đều đã bị thiêu hủy, không có cách nào cung cấp phục vụ món thường cho các ngài.” Giọng nói rất dễ nghe, nhưng ba đàn ông kia dường như rất bất mãn.

Người đàn ông tóc vàng lạnh nhạt nói: “Nghĩ biện pháp đi, nếu không thì gọi quản lý quán của các cô lập tức tới ngay.” Bởi vì phải xử lý một ít chuyện cả ngày bọn họ đã không ăn gì, bọn họ có thể nhịn, nhưng nhìn về phía người đàn ông tóc đen một cái, khoe miệng hăn liền giật giật, để vị này đói bụng thì chờ sau khi trở về, sợ là bị xử trí theo quân pháp.

Người đẹp phục vụ số 4 nói: “Thật xin lỗi, bởi vì điện lực có vấn đề nên không cách nào liên lạc với quản lý quán.”

Người đàn ông tóc vàng nói: “Hãy dùng bất cứ phương pháp gì, mấy đồng sắt các người phải lập tức chuẩn bị một chút đồ ăn cho chúng tôi, nếu không tôi sẽ đưa các người đi nhà máy rác.”

Vào nhà máy rác thì sẽ bị nghiền ép, sau đó nấu tái tạo lại, bởi vì bọn họ là người máy nên không biết sợ nhưng Hân Hân là con người a, không thể bị nghiền ép thành máu thịt hỗn độn.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Bị Mua

Nghĩ đến cái này Hân Hân vô cùng chán ốm, người ta xuyên qua toàn có ăn có ở có người thương yêu, còn cô thì đến lúc này tuy nhìn thấy mấy người đàn ông vô cùng đẹp trai, nhưng đều bị đưa vào nhà máy rác cải tạo lại lần nữa.

Vì mạng sống, cô không thể làm gì khác hơn là khẽ cắn răng, liều mạng.

Không liều thì chỉ có chết, lúc này cô không thể làm gì khác là đem hai tay chéo nhau để ra sau lưng, lấy tay trái ngắt tay phải làm cho mình tỉnh táo lại. Ánh mắt ngó chừng người đàn ông không có tập trung ngồi bên trái rồi nói: “Khách nhân!”

Người đàn ông tóc vàng nói: “Cô nói đi.” Là người của xưởng nào lại thiết kế người máy có bộ dáng Loli(là viết tắt của từ Lolita ý là chỉ đáng yêu, dễ thương)thế này? Tuy nói hình thể không tệ nhưng dung mạo không đặc biệt tinh xảo, có một chút khiếm khuyết, nhưng lúc cười lên còn có má lúm đồng tiền, rất đáng yêu, rất dễ dàng nhận được cảm tình tốt của đàn ông.

Nếu như Hân Hân nghe được lời nói trong lòng của anh ta thì nhất định nước mắt chảy ròng ròng, anh mới bị khiếm khuyết đó, cả nhà anh đều bị khiếm khuyết.

“Nhân viên số 12 của cửa hàng, có thể làm các món ăn đơn giản, có thể cho phép số 12 thay thế đầu bếp người máy hay không?” Em gái nó số 12 chứ? Cô có tên mà.

“Có thể, đi đi, càng nhanh càng tốt.” người đàn ông tóc vàng gật đầu, sau đó thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng không để vị này đói bụng rồi, trong bất hạnh có vạn hạnh a!

Hân Hân cũng vì không muốn bị cải tạo một lần nữa cho nên tiếp nhận phần công việc này, thật ra thì cô chỉ biết làm một vài món thường ngày trong nhà thôi. Trước kia lúc bà má quá bận, cô cũng có phụ giúp làm cơm tối, một vài món đơn giản thì vẫn biết làm. Vì phải đem ba ôn thần này đuổi đi ngay lập tức, cô không thể làm gì khác hơn là xoay người đi theo người máy tới nhà bếp. Chỗ nhà bếp, cô theo phía sau người máy đi thật lâu mới biết được.

Có độc giả sẽ hỏi, nào có dễ dàng nói bị ném là bị ném như vậy?

Đúng, chính là như vậy, người máy không phải loài người. Nếu có người có thể bồi thường hoặc là trình tự bị lỗi thì huỷ đi cũng dễ như chơi trò chơi. Thử nghĩ xem nếu mình ném một cái khăn lông đi thì sẽ có cảm giác sao? Cho nên, người máy đối với loài người hiện tại mà nói không khác gì khăn lông cả.

Ba người phía ngoài kia vừa nhìn đã biết là có tài có thế, một năm còn không biết là đã ném đi biết bao nhiêu cái khăn lông đâu, Hân Hân đã sớm biết đạo lý này rồi, cho nên không dám lấy thân mạo hiểm.

Cũng không muốn lúc bị ném phải quát to một tiếng, ta là phụ nữ, phụ nữ chân chính, sau đó sẽ không vào nhà máy rác nhưng lại bị người đàn ông nào đó cưỡng đi làm một chút chuyện không quá hài hòa, hoặc là bị đưa vào chỗ tên là sở nghiên cứu

Nấu cơm là nhất thiết phải làm, may mắn vật dụng phòng bếp cô điều quen tay dễ làm, rất nhanh liền làm xong món cà chua trứng trắng, một món thịt bò, một món cà rốt trứng trắng. Sau đó chia làm ba phần, lấy thêm bánh

bao và cơm làm hai món chính, lại thêm công ba ly cà phê, làm thành ba phần món ăn.

May mắn cái thế giới này mặc dù không phải là Địa Cầu, nhưng có nhiều thứ vẫn tương đối giống. Tỷ như trứng, mặc dù không phải là trứng gà nhưng cũng là trứng, mùi vị không có biến đổi. Nói thí dụ như cà chua, mặc dù to hơn một chút ít, màu sắc nhạt chút ít nhưng ăn vào không có gì khác, đồng dạng cà rốt cũng thế, đại khái là do những thứ này có sản lượng cao, cũng có nhiều dinh dưỡng mới bị mọi người lưu giữ đến lúc này chăng?

Thật ra thì cô không có nhìn thấy nơi trồng trọt thực vật trên tinh cầu này, chỉ biết là những thứ này theo định kỳ vận chuyển vào, đại khái là thu hoạch ở bên ngoài sau đó vận chuyển đến các nơi .

Chờ đem đồ làm xong cô còn phải hít sâu vài cái, sau đó giả dạng làm người máy nở nụ cười thẳng lưng giẫm chân đi ra ngoài. Nhưng mà đánh chết cô cũng không dám nhìn chằm chằm người đang ngồi kia, chỉ đem một phần món ăn đặt ở trước mặt hẳn nói: “Quý khách mời dùng, hai phần khác thì để ở đâu?”

Hai người khác rõ ràng không dám cùng người nọ ngồi chung bàn, cho nên hẳn chỉ ngồi một mình một bàn.

Hân Hân đem hai phần khác để xuống, sau đó vừa lui về phía sau vừa tiếp tục duy trì nụ cười.

Cười đích thực rất mệt a, sau này không biết da thịt của cô có bị căng cứng hay không? Nhưng ở trước mặt loài người dù sao cô cũng phải giả bộ, nếu bị nhìn ra thì tương lai sẽ tràn đầy bóng tối

Cô mắng to ở trong lòng, lừa bà à xuyên qua, lừa bà à thế giới tương lai, lừa bà sao cái nơi nam nhiều nữ ít?

Cho dù trong lòng cuộn cuộn như hàng vạn con ngựa đang chạy, vẫn duy trì một tia cảnh giác trong lòng, sợ có cái gì làm không đúng sẽ khiến ba người kia chú ý.

Có điều thật may mắn, đại khái là vì mùi vị không tệ lắm nên bọn họ đem phần món ăn đó ăn hết. Sau đó Hân Hân hỏi một câu như ngày thường: “Khách nhân, mùi vị như thế nào, nếu như mùi vị không tệ xin cộng thêm một điểm cho số 12.”

Bảng tên của người máy có tác dụng tích điểm, điểm số càng nhiều thì đặc quyền cũng càng nhiều. Tỷ như có thể gia tăng thời gian sử dụng, hoặc là có thể miễn phí các loại đại tu định kỳ. Mỗi người máy phục vụ xong đều sẽ nói như vậy, mà cái bảng tên này mặc dù là Hân Hân nhật được, nhưng đối với cô mà nói cơ hồ là vật tồn tại để cứu mạng.

Người đàn ông tóc vàng chùi miệng nói: “Ừ, mùi vị tương đối khá, rất đặc thù, tới đây tôi cho điểm thêm.”

Hân Hân cười đi tới, gỡ bảng tên của mình xuống đưa tới.

Người đàn ông tóc vàng sử dụng thẻ Stars của mình quét lên phía trên một cái, sau đó nói: “%. &*%. ¥”

“.” Không có bảng tên Hân Hân hoàn toàn không biết hắn đang nói cái gì, vội vàng lấy lại rồi nói tạ ơn. Đúng, cái bảng tên này có tính năng tự động phiên dịch các loại tiếng nói rồi truyền vào não, hơn nữa cũng chức năng làm cho não có thể nói ra các loại tiếng nói khác nhau. Hân Hân tất nhiên là nói tiếng Trung Quốc, cho nên tiếng nói nơi này cô làm sao mà biết.

Người máy khác cười nói: “Quý khách, lúc ra cửa xin hãy cà thẻ trả tiền, đa tạ chiếu cố. Nếu như cảm thấy số 6 phục vụ tốt, xin cộng thêm một điểm.”

Đáng tiếc ba người kia không để ý đến cô ta, lúc người đàn ông tóc vàng trả tiền xong, mắt thấy ba người họ sắp đi, trong lúc này người đàn ông tóc đen bất ngờ đứng lại, hấn dùng giọng trầm thấp lạnh lùng nói hai chữ: “Mang đi.” Khóe mắt liếc Hân Hân một cái, cô có một cảm giác không tốt lắm.

Tiếp theo người đàn ông tóc vàng cười một tiếng, sau đó đi về phía cô. . .

Hân Hân không thể trốn, bởi vì cô mà trốn thì lập tức chứng minh mình không phải là người máy chân chính. Lúc trước trong cửa hàng có hai nhân viên cửa hàng tương đối xinh đẹp bị người khách khác nhìn trúng cũng trực tiếp bị mua đi, thậm chí không có nói một tiếng nào cùng quản lý cửa hàng.

Bởi vì người máy chẳng qua là vật phẩm, cho nên chỉ cần trả đủ tinh tề cũng chính là tiền mà quản lý cửa hàng đưa ra, thì người nào cũng có thể mang các cô đi. Cái đó và huỷ diệt đều giống nhau, Hân Hân không biết mình làm sao lại lọt vào mắt của bọn hấn mà bị mua. Nhưng cô là người máy ăn uống không phải là người máy bạn đời a, bọn họ mua cô làm cái gì?

Trong đầu vẫn là vạn mã bồn đặng, mặt ngoài thì lại đang cười, nếu như nhìn kỹ thì thấy nụ cười của cô có chút cứng ngắc, chẳng qua đáng tiếc không ai lại chăm chú nhìn vẻ mặt của nhìn người máy, dù sao cũng đều là cái bộ dáng này.

Cho nên người đàn ông tóc vàng lại một lần nữa lấy bảng tên của cô, đổi dấu hiệu, trả tiền. Sau đó trả lại bảng tên cho cô rồi nói: “Bắt đầu từ bây giờ là số 78.”

“Dạ, số 78 sẽ phục vụ cho ngài.” Ô ô, số thứ tự bị tăng lên rồi.

Hân Hân đối mặt với tương lai mờ mịt luôn thấp thỏm trong lòng, nhưng mà vì tánh mạng của mình phải nhẫn nại, nhẫn nại tiếp.

Nếu bị người ta mua thì phải cùng người ta đi về nhà, cô có chút không
nỡ rời đi địa phương nhỏ này, thời điểm vừa tới vẫn trốn ở chỗ này cho tới
bây giờ. Mặc dù rất cực khổ nhưng an toàn, nếu như phải rời đi thì sự an
toàn sẽ không còn bảo đảm. Nhưng cô lại không thể khẽ lưu luyến chốc lát,
bởi vì như vậy lại càng không an toàn. Nhưng tại sao bọn họ lại muốn mua
mình chứ? Không phải là bởi vì cô làm một vài món thức ăn ngon chứ? Tay
nghề này mà ngon thì làm cho các đầu bếp hiện đại cười đến rụng răng mất.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Đại Thống Soái

Khu A là nơi tập trung quý tộc, cho nên vừa bước ra khỏi cửa sau liền nhìn thấy một chiếc air ship(Air Ship dạng khinh khí cầu phi thuyền có người lái)cực kỳ xa hoa đậu ở chỗ này.

Ba người đàn ông lưu loát ngồi lên, quay đầu lại liền nhìn thấy một người máy nữ mặc quần áo phục vụ còn đang mạnh mẽ giương hai cái chân nhỏ để chạy, nhưng cố chạy như vậy vẫn không thấy rời xa chỗ đó bao nhiêu.

Người đàn ông tóc vàng phì cười, hướng về phía người đàn ông có mái tóc xù đang ngồi trước tay lái nói: “Cậu nhìn cô ta kìa, chạy chậm như vậy, có phải cơ năng đã thoái hóa rồi không?”

Hân Hân chạy tới nơi, cố gắng áp chế tiếng thở hào hển của mình, nếu không phải cô sợ thở gấp quá sẽ bị phát hiện, thì sẽ không nhịn được mà nói, mới không phải cơ năng thoái hóa, em gái anh 17 tuổi đã bị cơ năng thoái hóa sao? Nhưng cô cái gì cũng không thể nói, chỉ mỉm cười ngồi ở phía sau.

Chiếc Air Ship khởi động, không phải chạy về phía trước mà là lao xuống bên dưới.

Khu A được chia làm tầng trên, tầng giữa và tầng dưới, tầng trên là Thành phố Thiên Không nơi tập trung quý tộc, tầng giữa cũng chính là vị trí quán ăn mà Hân Hân ở, tầng dưới cùng là chỗ ở của những người đã được cải tạo gen.

Đời sống sinh hoạt của loài người ở tầng dưới này không cao lắm, bởi vì trong quá trình cải tạo gen bị lỗi cho nên không có quyền hôn phối, dù có

muốn khôi phục trở lại gen của mình cũng không được. Bọn họ tất nhiên bất mãn, cho nên thường xuyên làm chút chuyện khác người. Tỷ như gây ra một vài cuộc bạo loạn để chống lại các tầng khác, đoạt phụ nữ xuống đó vân vân.

Tóm lại nơi đó không phải là chỗ đặc biệt an toàn gì, Hân Hân có chút lo lắng.

Trên đường đi cô cũng biết tên ba người này, sau đó liền thất kinh, không ngờ mình lại bị Cesar Wells Thống soái tối cao của các tinh cầu Gila mua lại, đây là chuyện bi thương đến cỡ nào chứ?

Nghe nói hai tay anh ta có thể xé nát người của hành tinh Giác Trùng, mặc dù không biết người của hành tinh Giác Trùng hình dáng ra sao, nhưng nghe thấy cũng đoán được là rất tàn bạo đúng không?

Nghe nói trong đại chiến lần thứ ba giữa các vì sao, anh ta đã bắt được một chiến hạm ba sao, trở thành Thống soái chinh phục lãnh thổ nhiều nhất của các hành tinh, cho nên đã được người ta gọi là đại thống soái.

Những đàn ông kia khi nói về anh ta, lúc nào cũng hăng hái bừng bừng, phảng phất như trong suy nghĩ của bọn họ anh ta giống như là thần vậy. Đúng rồi, chiến giáp của anh ta tựa hồ có tên là ‘ Chiến thần ’.

Nhìn người đàn ông tóc đen phía trước, cô cảm thấy, nếu tất cả đều là mộng thì tốt biết bao.

Về phần hai vị khác, người đàn ông có mái tóc màu nâu là Đại quản gia Phủ Thống soái, Calvin. Mặc dù rất kỳ quái, nhưng quả thật bọn họ không có nói tới họ của anh ta.

Người đàn ông tóc vàng tựa hồ là một quý tộc, tên là Raymond Monte Sith. Mặc dù đối với cái thế giới này Hân Hân không hiểu rõ, nhưng bởi vì có nhiều người khách, khi họ bắt đầu trò chuyện thì đủ thứ thiên nam hải

bắc, nên tựa hồ cô đã nghe đến gia tộc Sith có tinh thần lực trác tuyệt, hẳn là quý tộc không sai.

Cái thế giới này dạy phối hợp võ lực và tinh thần lực, giá trị của võ lực đại biểu kiên cường, chia làm mười cấp bậc. Tinh thần lực là năng lực khống chế các cỗ máy chiến đấu, cũng chia làm mười cấp bậc.

Nhìn chủ nhân có mái tóc đen ở phía trước, tinh thần lực của anh ta hẳn là dữ dội lắm, nếu không tại sao chỉ ngồi phía sau anh ta thôi mà đã cảm thấy áp lực như núi chứ?

Hân Hân tận lực làm cho mình thoát nhìn nhỏ bé không đáng để người khác chú ý, cô không muốn chọc vào ba vị Cao đại soái này để bị ném khỏi chiếc Air Ship, mặc dù cô có cảm giác tựa hồ mình bị nó làm cho choáng váng.

May mắn lúc trước không ăn gì, nếu không lúc này nhất định sẽ phun ra. Bạn đã nhìn thấy người máy nôn mưa sao? Cô cảm giác lúc này mà mình nôn thì kết cục nhất định rất thảm.

Thật vất vả mới chờ được đến tầng dưới, nơi này bởi vì gần với mặt đất ẩm ướt cho nên luôn có sương mù mờ mờ lung lung. Mà cho đến lúc này Hân Hân mới biết được, những thứ trái cây rau dưa lúc trước đều được sinh trưởng và quản lý ở tầng dưới này, chẳng qua đường như thực vật không nhiều lắm, hơn nữa cái gọi là đất đai lại có đá tảng chiếm phần lớn.

Những người ở tầng dưới có rất nhiều hình dạng muốn tưởng tượng thế nào đều có, nhưng mà hơn phân nửa bọn họ hoặc khiếm khuyết thân thể hoặc khiếm khuyết đầu óc .

Lúc đám người hạ Air Ship xuống đã ra lệnh cho Hân Hân ngồi ở bên trong, còn ba người thì tự động giả dạng làm ba nhân loại rất bình thường đi xuống dưới.

Hân Hân không biết bọn họ tới đây làm cái gì và cũng không muốn hỏi, có điều ngay cả đại thống soái cũng tới, tin tưởng là chuyện lớn. Nhưng mà bên chỗ của cô cũng xảy ra chuyện lớn, đó chính là sau khi bọn họ rời đi thì cả Air Ship vì tiết kiệm nhiên liệu đã cắt đứt bộ phận cung ứng dưỡng khí.

Hân Hân yên lặng tháo bảng tên xuống để bên cạnh chỗ ngồi, cô biết chỉ cần bỏ bảng tên khỏi người thì Computer sẽ tự động quét xem có con người tồn tại hay không, nếu có thì sẽ không cắt dưỡng khí. Đây là thông tin mà lúc bước vào cửa Air Ship đã được cung cấp, vì phòng ngừa loài người mang theo bảng tên người máy đùa giỡn vô tình sẽ mang đến bi kịch.

Cô đã giao đồ ăn hai lần cho quán ăn kia, nên biết chỉ cần đem bảng tên đưa vào ô quét địa chỉ, sau đó tháo ra để xuống bên cạnh, chiếc xe sẽ tự đi đến địa chỉ đó, chờ đến chỗ cửa xe sẽ mở ra, khi đó đeo bảng tên vào cũng muộn.

Air Ship quả nhiên không cắt đứt cung cấp dưỡng khí, Hân Hân thở phào nhẹ nhõm.

Thời điểm đang ngồi đột nhiên có người nhào lên phi thuyền nhìn vào bên trong, còn dùng sức đấm lên cửa sổ. Hân Hân sợ hết hồn, không ngờ người ở tầng dưới lại hận người ở tầng trên như vậy, cho dù là công cụ giao thông cũng không bỏ qua.

Chỉ chốc lát sau đấm biến thành đập, cô bị làm cho sợ đến muốn khóc. Nghe không hiểu bọn họ nói gì, nhưng chỉ cần Air Ship này bị nện vỡ thì cô nhất định sẽ mất mạng.

Ngày hôm nay thật là xui xẻo, cô ngồi ở bên trong mà phát run, càng không dám chủ động đi ra ngoài.

May mắn là Air Ship này tương đối bền chắc, còn có hệ thống tự động phòng vệ. Khi bọn họ dùng tới vũ khí để đập, liền bị lưới điện của hàng rào điện phòng vệ giật toàn thân cứng ngắc.

Ngồi một lát, phát hiện bọn họ không có khả năng đập vỡ Air Ship, cuối cùng Hân Hân cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ầm ỉ như vậy suốt nửa ngày thời gian, đang trong lúc Hân Hân buồn ngủ thì bất chợt có người mở cửa Air Ship. Cô sợ hết hồn cuống quýt đem bảng tên chộp vào tay cài lên quần áo, sau đó đoan chánh ngồi im.

Ba người đàn ông đi lên, sau khi bỏ lớp cải trang ra, dường như rất vui vẻ, Raymond tóc vàng cười ha ha nói: “Rất hỗn loạn, chỉ cần ở trước mặt bọn họ giết người thì đã sợ thành bộ dáng đó, nếu như biết dễ dàng như vậy thì không cần anh ra tay rồi.”

Calvin vừa khởi động Air Ship vừa nói: “Không ai có tinh thần lực mạnh đến mức độ có thể khống chế bốn năm trăm người như vậy.”

Bốn năm trăm người, tựa hồ rất lợi hại.

Thử tưởng tượng xem người đàn ông tóc đen làm trò trước mặt bốn năm trăm người đem người đó xé làm hai, hiệu quả giống như quý xé xác trong phim kinh dị, hơn nữa còn quắc mắt nhìn trừng trừng, bộ dáng đó quả thật rất đáng sợ.

Thật ra thì lúc trước cô cũng không dám nhìn kỹ mặt của người này, nhưng cũng biết anh ta nhất định không phải là người xấu xí, chẳng những không xấu mà còn rất đẹp trai, chỉ tiếc không dám nhìn.

Raymond tựa hồ đặc biệt hưng phấn, bộ dạng nói chuyện giống như thằng bé trai, đang dùng ánh mắt sùng kính ngó chùng về mặt của đại thống soái, nhưng mà hai người còn lại thì tương đối trầm mặc, anh ta liền đem ánh mắt quay lại Hân Hân, đột nhiên nói: “Số 78, bộ dạng của cô giống như sắp mệ chết đi vậy.”

Hân Hân thiếu chút nữa bị hù đến hộc máu, nhanh chóng ngồi thẳng tắp thêm, cười nói: “Quý khách, có gì cần căn dặn ạ.” Diễn hình là kiểu trả lời

của người máy.

Raymond lập tức cảm thấy không thú vị nữa, rất nhanh ba người và một người máy (nhưng thật ra là loài người) trở lại phủ đệ 001 ở khu A của Thành phố Thiên Không.

Đây là chỗ giống như một cứ điểm quân sự, cánh cổng cao lớn, hai bên đều có lô cốt phòng thủ trên không.

Air Ship vừa đến thì cửa lớn của toà nhà tự động mở ra, chẳng qua cách mở ra không phải là hai cánh trái phải, mà là từ trước lùi về phía sau tạo ra một đường thẳng.

Quả nhiên thời đại tương lai này khác rất nhiều với thời đại của mình, Hân Hân yên lặng âm thầm đem hai dòng nước mắt cùng bản thân đi vào phủ đệ cao nhất của tất cả Tinh cầu Gila, đồng thời cũng là chỗ an toàn nhất về phương diện quân sự. Ở nơi địa phương thế này thì không thể nào có nguy hiểm, nhưng mà muốn chạy trốn ra ngoài cũng là không tưởng.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Số 78

Tim của Hân Hân rất lạnh thật lạnh, không thể làm gì khác hơn là ở trong lòng âm thầm cầu xin ba mẹ đã trở thành cố nhân, có thể phù hộ mình bình an sống sót.

Sau này.

Cô thật không dám nghĩ đến cái từ này, chỉ cần hiện tại an toàn là tốt rồi, thật không dám có tính toán cho sau này.

Air Ship biến đổi sang hình thức vận hành như xe hơi, từ từ chạy vào phủ số 001, còn có tên là Phủ Thống Soái.

Ba người thêm một người máy xuống xe, lập tức có bốn năm người máy đi tới. Bọn họ đều hướng chủ nhân báo cáo có ai liên lạc cùng hẳn, có ai thăm viếng qua, quý phủ xảy ra vấn đề gì....

Calvin là Đại quản gia của Phủ Thống Soái, cho nên anh ta đem mọi chuyện lần lượt xử lý tốt, sau đó đối diện với một người máy có bộ dạng của đàn ông trung niên, trên áo thêu số 13.

“Số 13, mang số 78 đi phòng bếp làm quen một chút, rồi chuẩn bị bữa ăn tối hôm nay. Cô ta chỉ phụ trách chuẩn bị bữa ăn tối cho ngài thống soái, còn những người khác thì cô ấy không cần chịu trách nhiệm.” Calvin nói xong, người đàn ông số 13 đã cười nói với Hân Hân: “Số 78 đi với tôi tới đây.”

Thì ra thật sự để nàng làm đầu bếp, Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, làm đầu bếp tốt, có thể lén trộm đồ ăn. Cô cũng không phải là người máy thực

sự, mà chỉ cần nạp điện là có thể sống .

Cho nên Hân Hân cười đi cùng ông ta, chờ đến nơi không có ai cô lập tức buông thông mặt xuống, đưa tay vuốt vuốt hai má, thật là đau.

Có điều vị số 13 này đi cũng quá nhanh rồi, may mắn ông ta là người máy hiểu được phải dừng lại đợi cô, mà không hỏi tại sao cô đi chậm như vậy?

Đến phòng bếp, cô phải thán phục nơi này rộng lớn, so sánh với sân bóng rổ trong công viên nhỏ dưới lầu nhà cô còn muốn lớn hơn.

Chỉ là tủ mát âm tường giữ tươi thực phẩm mà đã đã có hai bệ, bên trong các loại rau dưa thịt cần gì có đó. Cô nhìn chung quanh thấy không có người khác, liền đưa tay lấy một trái cà chua nhỏ nhét vào trong miệng —— quá đói rồi.

Người máy còn đang nhiệt tình giảng giải đồ đặt ở nơi nào, cùng với sở thích của đại thống soái. Điểm này cô phải nghe thật cẩn thận, lấy một quả táo khá ngon vừa ăn vừa nghe.

Thì ra ngài đại thống soái không có đồ gì không thích ăn, nhưng tuyệt đối sẽ không ăn táo. Hân Hân nhìn thoáng quả táo trong tay mình, ở chỗ của cô quả táo này được đón nhận rất nhiệt tình, tại sao đến nơi này lại có người không thích ăn vậy? Cô mặc kệ, tiếp tục gặm.

Người máy lại giới thiệu, đại thống soái không có đồ gì đặc biệt thích ăn, nhưng mỗi bữa cơm thì nhất định phải có thịt, không thịt không vui.

Đừng nhìn bộ dáng của anh ta như cấm dục, Thật ra đó là loại động vật tuyệt đối không thích thức ăn chay. Hân Hân có loại cảm giác như đã đoán trước.

Chờ giới thiệu xong rồi, người máy số 13 nói: “Hiện tại ăn uống của đại thống soái giao lại cho cô, xin hãy cố gắng hoàn thành nhiệm vụ.”

“Dạ, số 78 biết rồi.” Hân Hân phũ tay trả lời.

Cách thời gian cơm tối còn có nửa giờ, cô cần chuẩn bị nguyên liệu.

Mà những người máy khác cũng chuẩn bị đồ ăn cho người của cả Phủ Thống Soái này, động tác của bọn họ rất nhanh, bước đi cũng tương đối nghiêm cẩn, cho nên đồ ăn làm ra mùi vị không quá đặc sắc.

Mà bên chỗ bầu trời nhỏ của mình, cô kéo một tấm vách trong suốt ngăn lại cửa thông giữa hai bếp, trừ có thể nhìn thấy người ở đối diện bận rộn không ngừng thì một chút khói dầu cũng không qua được chỗ cô.

Bỗng nhiên có một không gian nhỏ của riêng mình thật không tệ, Hân Hân bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu, cô phát hiện động tác của mình rất chậm, không cách nào so sánh với những người máy kia. Nhưng lại không có người hối thúc, nên cứ từ từ làm không cần vội.

Hơn nữa cô quyết định chuẩn bị nhiều nguyên liệu một chút, làm cho mình một phần ăn dinh dưỡng, tránh cho đến lúc đó ngã xuống vì mệt. Nói đến mệt, cô có cảm giác mình sắp kiên trì không được rồi, bởi vì đã gần mười hai giờ không có nghỉ ngơi, lần trước ngủ không tới ba tiếng đã bị vấn đề điện tăng đột biến làm tỉnh giấc.

May mắn là sức khoẻ không tệ, nên kiên trì tiếp được.

Nếu anh ta thích cái mùi vị mình tùy tiện làm, thì cứ theo đó mà nấu, xào thịt cắt sợi, lại làm thêm hai món ăn ở nhà. Trong quá trình làm cô thêm suýt cháy ra nước miếng, nên lén lấy chút ít ra đặt ở trong mâm. Bởi vì đang thời gian nấu ăn nên chức năng khoá các vật dụng đã mở ra, cô lấy vài cái đĩa nhỏ đặt ở phía dưới trước, lúc này thừa dịp chưa đến thời gian đi đưa

bữa ăn, liền ngồi chồm hồm trên mặt đất nhanh chóng ăn xong chút ít thức ăn đó.

Sau đó súc miệng cho sạch, đợi đến giờ đưa bữa ăn, tin tưởng sẽ có người tới nhắc nhở .

Quả nhiên chỉ chốc lát sau, phòng bếp vang lên tiếng nói của Calvin ” Số 78, có thể đem bữa ăn tối lên rồi.”

Hân Hân bưng khay đi ra ngoài, sau đó cô phát hiện một chuyện vô cùng quái đản, cô không biết đưa đến đâu.

May mắn là bảng tên có toàn bộ bản đồ kiến trúc, mở ra liền thấy được, thì ra đã sớm có người máy khác đem bản đồ Phủ Thống Soái và chỗ Thống soái dùng cơm nạp vào.

Thật ra thì cô đối loại trò chơi nhìn toàn bộ bản đồ này còn có chút xa lạ, cho nên quẹo trái quẹo phải rất cục mẩy lần mới tìm được chỗ, có điều đã trễ mười lăm phút.

Chờ cửa phòng ăn tự động mở ra, cô bưng khay đi đến.

Tiếp theo liền nghe được Calvin đứng ở bên cạnh nói: “Tại sao lại trễ lâu như vậy?”

“Hệ thống chỉ đường của số 78 bị lỗi một chút.” Lạc đường đó, nơi này lớn như thế cho dù có được bản đồ toàn bộ hình ảnh cũng không cách nào nhanh chóng tìm được.

Calvin cũng không nhiều lời, bảo cô đem khay đặt ở trên bàn.

Thống soái tóc đen kia không hỏi không rằng chỉ ngồi thẳng tắp, rất ưu nhã cầm dao nĩa bắt đầu từ từ ăn.

Trên cái thế giới này, đàn ông trưởng thành ăn cơm rất nhiều, nên chuẩn bị không ít cho hẳn, ít nhất so sánh với phần món ăn bình thường trong tiệm nhiều hơn một chút.

Tuy anh ta ăn thông thả, nhưng những món đó đã bị ăn hết nhanh chóng.

“Đã trễ mười phút đồng hồ, trừ 2 điểm.” tiếng nói này của anh ta khiến cô bất ngờ vì nó trầm tĩnh không có bất kỳ áp lực, hơn nữa cực kỳ dễ nghe, tuy nhiên nó lại có một loại nhàn nhạt lạnh lùng cùng uy nghiêm.

Calvin đồng ý, anh ta đưa tay về phía Hân Hân đòi hỏi bảng tên. Cảm giác, cảm thấy tâm tình của người máy này, dường như cô ta có một chút không muốn đem bảng tên giao ra.

Sự thật chứng minh cảm giác của anh ta đúng, bởi vì không phải vạn bất đắc dĩ Hân Hân không muốn đem bảng tên này giao ra, kể từ sau khi đến nơi này đã nhờ nó cứu mạng cô, cho đến lúc này nó vẫn đang bảo vệ cô. Không có nó, cô không biết mình còn sống sót ở chỗ này hay không?

Thử nghĩ xem, bỗng nhiên cô xuất hiện ở nơi này, ngoài ý muốn nện bẹp một con người máy phục vụ ăn uống, bảng tên của nó đúng lúc dính trên tóc của cô.

Một đám cảnh sát cơ khí tuần tra tới đây, trực tiếp kéo con người máy bị nện nát kia đi, mà cô thì trực tiếp biến thành người máy phục vụ ăn uống, còn đưa cô đi đến tiệm thức ăn nhanh. Lúc ấy cô bị sợ đến cháng váng, chờ đến lúc bị kêu là số 12 mới biết được mình bị hiểu lầm là người máy.

May mà cô coi như thông minh, không có trực tiếp la lên mình là loài người, cô tính toán giả bộ làm người máy một ngày để thích ứng một chút với thế giới chung quanh, kết quả được biết rõ chuyện phụ nữ quá ít.

Cô cảm thấy mình giống như lạc vào tiểu thuyết, biết tình huống này xong thì tốt nhất không nên nói ra chuyện bản thân là phụ nữ.

Vì bảng tên ban đầu đã cứu cô, cho nên không phải trường hợp vạn nhất cô không muốn vật này bị người khác nắm trong tay. May là Calvin chỉ trừ điểm của cô, sau đó lại đem bảng tên trả lại cho cô.

Hân Hân cười nhận được bảng tên, sau đó cười đeo lên trên người, trái tim cuối cùng cũng trở về trong lòng ngực.

Nhiệm vụ của cô còn phải dọn dẹp bộ đồ ăn đã dùng qua, chỉ nghe Calvin căn dặn: “Số 78, bây giờ cô có thể đi nạp điện nghỉ ngơi, năm giờ sau thống soái cần bữa ăn khuya, đến lúc đó hãy phối hợp chế biến các món ăn dinh dưỡng cho hợp lý.”

Hân Hân không hỏi chỗ nạp điện của cô ở đâu, bởi vì đã có toàn bộ tin tức hình ảnh rồi, khẳng định họ đã sớm sắp xếp xong xuôi .

Quả nhiên, sau khi cửa mở ra liền xuất hiện toàn bộ bản đồ, cô bi thương vòng vo thật lâu rốt cuộc cũng tìm được chỗ nạp điện, cô không khỏi thán phục, quả nhiên là Phủ Thống Soái, vị trí tựa lưng phía trên lớn hơn tiệm ăn rất nhiều lần. Mẹ ôi, cái này có nghĩa là cô vẫn phải co chân để ngủ.

Nhưng may mắn, thời gian nghỉ ngơi là năm giờ, so với trước đây nhiều hơn một giờ, hơn nữa còn có thể ăn no một nửa, nếu như lần sau giấu nhiều hơn, chẳng phải có thể ăn no rồi sao?

Nhưng mà có ăn uống thì khi phản ứng sinh lý, ai cũng nhịn không được.

Cô bắt đầu tìm nhà cầu, người máy chắc không biết những thứ phản ứng này, cho nên bọn họ sẽ không đem nhà cầu đặt gần đây.

Chú thích:

Chiếc Air Ship

Cỗ máy chiến đấu: đây là 1 dạng giống như robot biến hình, nhưng nó có chỗ để con người ngồi vào điều khiển, mà nó ko có tự động như robot biến hình, ai có xem phim hoạt hình Gundam thì biết.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Robot Chiến Đấu Và Vệt Sáng Di Động

Đổi qua hành lang khác cô mới tìm được, lại đứng thêm một hồi phát hiện không có thiết bị giám sát cửa mới đi vào. Thật ra thì cô sợ nơi này có thiết bị giám sát chỉ là điều thừa, bởi vì căn bản ở đây đều là người máy vận hành, sẽ không ai chú ý tại sao có người máy muốn chạy vào nhà cầu cả.

Cô cơ hồ là xông vào, nơi này mỗi nhà vệ sinh đều có ba phòng vệ sinh nhỏ cô có thể tùy ý chọn một gian. Cô không khởi thán phục, nhà vệ sinh mà bày trí xa hoa như phòng tắm vậy, có dụng cụ vệ sinh, có dụng cụ chải răng, còn có cả sữa rửa mặt. Trừ những thứ này còn đặt cả vòi sen tắm, thật là cái gì cần có đều có, rất cảm động.

Kể từ khi đến nơi này cô vẫn không có tắm rửa qua, người máy thì không cần tắm rửa, bọn họ có lịch sửa chữa định kỳ, lúc đó sẽ tiến hành tẩy rửa tu bổ, nhưng cô không thể đi qua đó.

Không nghĩ tới phòng vệ sinh của phủ Thống Soái còn có đái ngộ như vậy, cô không chút nghĩ ngợi giải quyết vấn đề sinh lý xong, sau đó đem toàn thân mình tắm rửa sạch sẽ một lần. Đang cảm giác cả người nhẹ nhàng khoan khoái nhiều, thì có người ở bên cạnh gõ tường.

“Người anh em, có thuốc lá không?” Nghe giọng nói dường như là Raymond, không ngờ anh ta lại chạy đến nhà cầu hút thuốc lá.

Lúc này thuốc lá rất là đắt tiền, một bao có giá đến 1000 tinh tệ. Người bình thường hút không nổi, nhưng bởi vì thuốc lá có hại sức khoẻ đã bị chính phủ ra lệnh cấm rồi, không trách được anh ta phải chạy đến nơi này

hút thuốc lá, nhưng ngài hút thuốc lá không mang theo thì thôi còn mượn người bên cạnh là chuyện gì xảy ra?

Hân Hân liền tranh thủ mặc quần áo, đây là Phủ Thống Soái nên phát đồng phục cũng nhiều, so sánh với mấy bộ đồng phục nữ hầu buồn nôn phía ngoài thì nghiêm chỉnh hơn nhiều. Cất xong bộ quần áo lúc trước, cô yên lặng không lên tiếng, muốn đợi đối phương bỏ đi thì mới đi.

Nếu đối phương thấy không lên tiếng, thì sẽ đi, một lát nữa khi không nghe được tiếng cô mở cửa, đối phương hẳn là đi rồi?

Nhưng khi cô mở cửa đi ra ngoài, chỉ thấy trước cửa đang đứng một người, chính là Raymond, anh ta gặp cô cũng ngẩn ra, nói: “Số 78, làm sao cô lại ở chỗ này?”

Người máy đi nhà cầu làm cái gì?

Hút thuốc lá? Bài tiết? Điều này có thể sao?

May mắn lúc trước Hân Hân ở quán ăn cũng đã gặp qua tình huống như thế, tim cô đập như sấm nhưng mặt ngoài thì cố tự trấn định, nói: “Số 78 thay quần áo, đây là lễ nghi của loài người.” Người máy không thể quang minh chánh đại tùy tiện cởi quần áo để thay, cho nên không tới nhà cầu thay ra thì đi đâu thay?

Điểm này Raymond cũng không quá để ý, anh ta để ý chính là trên mặt người máy này thậm chí tồn tại biểu cảm nét mặt, không phải vẫn cứ cười mãi.

Chẳng lẽ cô ta không phải là người máy ăn uống bình thường, người trẻ tuổi lập tức liền nảy ra ý nghĩ, cười hỏi: “Trong chương trình của cô có phải có chương trình bạn đời hay không?”

“Số 78 là người máy ăn uống.” Hân Hân thiếu chút nữa nhảy lên mắng chửi người, cái thế giới này người máy cũng phân chia chủng loại. Người máy bạn đời toàn bộ là nữ, có tác dụng chuyên môn là dùng để cùng đàn ông cái gì gì đó. Chương trình cài đặt của các cô gái có đủ cách lấy lòng đàn ông, bao gồm vẻ mặt đa dạng hóa cùng một vài thứ khác.

Nhưng rất đắt, người bình thường mua không nổi.

Có điều bên cạnh người đàn ông có tiền thường vẫn có một hai con, lúc trước cô cũng đã gặp, thật là vô cùng lãng lơ, trước đám đông ở đại sảnh, chủ nhân có nhu cầu cũng sẽ đón ý hòa theo.

Thật là một thế giới kỳ quái, cô yên lặng bình tĩnh đi qua bên cạnh Raymond, dường như chuyện mới vừa rồi không có xảy ra giống nhau, nhưng trong lòng thì đang cầu xin, ngàn vạn lần không nên chú ý tới cô, ngàn vạn lần không nên.

Nhưng Raymond lại đi theo cô rồi nói: “Nhìn không giống a, mặc dù dung mạo không quá hấp dẫn, nhưng cuối cùng tôi vẫn cảm thấy cô khác với người máy phục vụ.”

“Số 78 không hiểu ý của ngài.” Giả vờ giả vờ, nhất định phải sống qua.

“Cô đứng lại.” Raymond nói.

Hân Hân lập tức đứng lại, nhưng lại nói: “Số 78 y theo sắp xếp, muốn đi nạp điện, xin hỏi đội trưởng Raymond, có gì cần cần dặn không, có cần số 78 sắp xếp một lần nữa hay không?” Mình là người máy, là người máy, không phải loài người, không phải phụ nữ.

Một câu nạp điện liền khiến cho Raymond mất đi hứng thú, bọn đàn ông mặc dù cần nữ người máy để giải quyết dục vọng, điều kiện tiên quyết là không xem họ là người máy. Một khi chuyện này bị đâm phá, hơn phân nửa bọn đàn ông hứng thú gì cũng bị mất sạch.

Raymond chính là loại tình huống này: “Không có, cứ theo an bài mà làm đi.”

Hân Hân nói: “Dạ” sau đó từ từ đi khỏi, đợi đến chỗ không có ai liền bỏ chạy, còn thì thầm trong miệng, ba mẹ ơi thật đáng sợ.

Cô chọt vội vã trở lại chỗ nghỉ ngơi nhỏ của mình, nơi đó tuy không lớn như nhà cầu, nhưng dù sao cũng có một cánh cửa cách ly, hơn nữa bên trong vẫn duy trì cung ứng dưỡng khí, nếu không cô lại phải mở cửa nghỉ ngơi như lúc ở phòng ăn, đến lúc đó nhất định sẽ bị phát hiện .

Mặc dù bên trong Phủ Thống Soái có nhiều người máy phục vụ, nhưng đội hộ vệ phía ngoài vẫn là loài người. Chỉ là bọn họ rất ít khi đi vào kiến trúc bên trong toà lâu đài cổ, điểm này làm Hân Hân hết sức hài lòng.

Nằm xuống một lần nữa, bởi vì quá mệt mỏi nên cơ hồ rất nhanh cô liền ngủ mất. May mắn là bảng tên đã cài đặt thời gian mà cô làm việc, đến lúc đó nó sẽ tự động nhắc nhở.

Thật lâu không có năm mơ rồi, có lẽ hôm nay bởi vì ngủ nhiều thêm vài phút nên đã năm mơ. Trong mơ, cô sống ở Địa Cầu năm 2014, cha mẹ căn nhắc cô về bài vở và bài tập, em trai giật bánh ngọt của cô, còn tranh Computer với cô, tất cả đều tốt đẹp như vậy.

Nhưng tất cả bắt đầu, chỉ bởi vì cái máy mát xa kia, cô vừa ngồi lên bấm nút on, kết quả toàn thân một trận tê dại, vừa mở mắt ra đã lọt vào thế giới tinh cầu chết tiệt.

Cô mở mắt ra một lần nữa, đầu gối có chút tê, cô hoạt động một chút, vỗ vỗ mặt rồi mở cửa. Dựa theo chỉ thị của bản đồ hình ảnh tìm được phòng bếp, sau đó làm một phần mì nước.

Nơi này cũng có mì nước, nhưng tất cả đều làm bằng máy, hết sức cứng, ăn không ngon.

Mặc dù rất thèm mì nhưng cô không dám ăn nhiều, bởi vì ăn quá nhiều hoặc là ăn no quá, trong lúc bất chợt nhất định sẽ làm cho thân thể phản ứng, vạn nhất ăn đau bụng thì phải làm sao bây giờ? Hoặc là đánh nấc cũng thể.

Calvin rất đúng giờ bảo cô đem bữa ăn khuya bưng qua, có điều không phải là chỗ dùng cơm mà là phòng nghỉ tạm trong sân huấn luyện.

Nằm ở tầng 10 dưới lòng đất, nơi đó có một phòng tương đối lớn để huấn luyện robot chiến đấu.

Trừ một toà nhà lớn như trường giác đấu ra, chỉ có một chỗ để nghỉ ngơi, lại tới đây Hân Hân đột nhiên cảm giác mình rất nhỏ bé, nhỏ bé giống một hạt cát vậy.

Không dám dừng lại thêm, tránh lại bị trừ điểm, một khi điểm bị trừ sạch dường như sẽ bị xử phạt, mặc dù không biết bị xử phạt gì, nhưng đoán là rất nghiêm trọng.

Bảng tên biểu hiện, cô còn có một trăm hai mươi điểm, không thể bị trừ a!

Calvin không có ở đây, cô đem đồ đặt ở trên bàn khu nghỉ ngơi. Trong lúc bất chợt, hai cánh cửa phía dưới trường giác đấu mở ra, cô rất cực cũng thấy được robot chiến đấu trong truyền thuyết.

Thân thể bằng kim loại, thoạt nhìn cao khoảng 4m, ngoại hình khá giống Optimus Prime (*) trong phim Robob đại chiến. Nhưng toàn thân lại đen nhánh hết sức đáng sợ, động tác rất nhanh, giống như sao băng trong đêm tối. Phía sau của nó dường như khoác một cái áo choàng màu đen có vết sáng lấp lánh, từ phía trên nhìn xuống rất đẹp. Hân Hân không biết đó là cái gì, nhưng xem bộ dạng rất lợi hại.

Một ... con khác có màu rám nắng, phía sau nó cũng có vệt sáng màu rám nắng, nhưng tương đối kém một chút, dường như là một áo choàng nhỏ không quá vừa người.

Hai robot chiến đấu trong nháy mắt đánh nhau, robot màu đen một tay dùng đao ánh sáng, một bàn tay đổi thành dùng trường đao.

Đừng xem bọn họ rất cồng kềnh, nhưng động tác rất nhanh, thời gian tiếp xúc có thể dùng giây để tính toán. Hai robot trong nháy mắt dừng lại, sau đó vệt sáng trên lưng con robot màu rám nắng biến mất.

Hân Hân nhìn kỹ, mới thấy chân sắt của con robot màu đen đã đánh trúng bụng robot màu rám nắng. Anh ta thu động tác, hết sức đẹp trai đứng bên cạnh thu lại con robot đang tự động tháo dỡ, rồi từ từ co lại thành một viên cầu nhỏ rơi vào tay Cesar. Đại thống soái Cesar tiếp được viên cầu robot bỏ vào thắt lưng của mình.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Người Máy Ngu Ngốc

Calvin thu hồi robot, rất bình tĩnh đứng ở một bên, tựa hồ chuẩn bị nghe răn dạy.

Quả nhiên, đại thống soái dùng giọng điệu trầm tĩnh nói: “Động tác quá cứng nhắc, cái khuyết điểm này cậu tính khi nào sửa hả?”

“Thật xin lỗi ngài.” Calvin thân hình cao lớn, lúc này lại giống như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn nghe dạy dỗ.

Hân Hân ở phía trên, đại khái do khoảng cách quá cao cho nên cô mới dám nhìn thẳng anh ta. Ở độ cao này mà cô vẫn có thể thấy cái mũi cao thẳng như điêu khắc cùng cánh môi duyên dáng.

Tim không khỏi đập nhanh hơn, ở trên thân thể người này tràn đầy hormone phái nam, khiến cho phái nữ hay là cô gái như Hân Hân vừa ngưỡng ngùng vừa sợ hãi, nhưng cô không thể biểu hiện ra, néo tay của mình đem ánh mắt quay nơi khác, ngồi chờ bọn họ đi thang máy lên lầu .

Calvin dường như muốn đi ra ngoài làm việc, cho nên chỉ để lại ở chỗ làm việc hầu hạ chủ nhân ăn cơm – người máy số 78 và chủ nhân của cô – đại thống soái Cesar Wells.

Thống soái đại nhân dùng cơm vẫn ưu nhã như cũ, mà vừa rồi Hân Hân đã sợ đến ở trong lòng liên tục gọi ba ơi mẹ ơi cứu mạng.

Áp lực này quá lớn rồi, thật làm cho người ta không thể tiếp nhận được.

Khí thế mà trong sách đã nói đại khái hần giống thế này, nhưng cô lại cảm thấy không giống, cảm thấy cho dù anh ta không chú ý người nào cũng sẽ làm cho người ta sợ ở trong lòng.

Lúc anh ta cuối cùng cũng dùng hết bữa ăn, trong lòng bàn tay cô đã thấy mồ hôi, xem ra rất hợp khẩu vị của anh ta. Nhìn anh ta đứng lên đi, Hân Hân vội vàng thu khay lại.

Đường đi ra ngoài chỉ có một cho nên cô không thể làm gì khác hơn là yên lặng đi theo phía sau anh ta, lúc đi tới thang máy thì cửa mở ra, đại thống soái đi vào, tất nhiên anh ta sẽ không chờ người máy phía sau.

Mà Hân Hân lại đi hơi chậm một chút, vì muốn kịp bước vào thang máy, nếu không dường như động tác bị chậm lại vậy. Nhưng cô vốn đang khẩn trương, kết quả chân bị vấp, rầm một tiếng ngã thành hình chữ bát nằm trên mặt đất.

Trời ạ!

Vừa then vừa mắc cỡ lại sợ lộ, ngay cả đầu cô cũng không dám ngẩng lên.

Cho đến đi thang máy tự động chạy lên trên, Hân Hân mới yên lặng đứng lên, thu dọn một chút đợi thang máy xuống lần nữa. Trong lòng hết sức thấp thỏm, có phải bị phát hiện rồi hay không?

Nhưng cô có điều không biết, ở trên thế giới này loại sinh vật tên ‘phụ nữ’ không thể tùy tiện chạy loạn, bởi vì thật sự rất trân quý, bình thường rất khó nhìn thấy. Cho nên đại thống soái hoàn toàn không có hoài nghi sẩy tay của cô là biểu hiện của loài người, anh ta chỉ cảm thấy người máy này quá mức vụng về, không phải là loại quá cũ sắp bị quăng đi chứ?

Có điều làm món ăn rất khá, anh ta trời sanh vị giác rất nhạy cảm, từ nhỏ đến giờ đều ăn những thức ăn do người máy làm, vì như thế nên công thức

pha trộn cân đối rất tinh tế, không sai một chút, cho nên hết sức đơn điệu, chỉ có cái người máy này là làm không giống.

Nếu không anh cũng sẽ không mang cô vào Phủ Thống Soái, người máy nơi này đều có tiêu chuẩn cấp năm sao trở lên. Mà cô thì chỉ có ba sao, một loại sản phẩm của bình dân mà thôi.

Nhưng sản phẩm này chất lượng cũng quá tệ rồi, cho đến ngày thứ hai cô đụng vào cửa lần nữa, anh ta khẽ nhíu mày.

Số 78 vẫn cười cứng ngắc đem bữa ăn sáng đặt ở trước mặt của anh ta, nói: “Xin mời ngài dùng.”

Buổi sáng Đại thống soái phải xem các nơi gửi tin tức báo cáo bằng hình ảnh truyền về, bên trong là các nhân viên cao cấp của quân đội đang báo cáo lại tình huống. Anh ta chỉ ăn mà không nói câu nào, chờ dùng xong bữa ăn mới xử lý từng chuyện một.

Chẳng qua anh ta còn đang uống nước trái cây, cho nên Hân Hân chỉ có thể chờ ở bên cạnh.

Chờ xử lý xong tất cả, nước trái cây trong tay đại thống soái còn nửa ly, anh ta đang chuẩn bị uống hết thì lúc này Calvin đi tới.

Sau đó nói với đại thống soái: “Báo cáo, các nghị viên quốc hội quan tâm phương diện cuộc sống không hài hòa của đại thống soái, nên đưa tới hai vị tiểu thư mới xuất ra từ nhà máy, một vị là người đẹp có huyết thống Đông Phương, một vị có huyết thống của người quản lý tinh cầu.”

“Calvin, chẳng lẽ ta không có căn dặn đừng tùy tiện nhận mấy thứ rác này hay sao?” Đại thống soái đứng lên, xem ra nước trái cây cũng không cần uống.

Hân Hân không biết bọn họ nói thế là có ý gì, cũng không muốn nghe, nên bưng khay đi ra phía ngoài. Đã tới nơi này hơn ba ngày, nên đã quen thuộc hơn phân nửa kiến trúc nơi này. Hơn nữa không nghĩ tới đãi ngộ của Phủ Thống Soái cũng không tệ lắm, thời gian nghỉ ngơi khá đủ, cô rất cục cũng không cần lo lắng đến tình huống ngủ không ngon mà từ từ mệt chết đi. Có điều gần đây đã từ từ gầy xuống, nguyên nhân đại khái là do không dám ăn nhiều.

Calvin nói: ” Người của Quốc hội cũng là hi vọng ở trong khoảng thời gian đại thống soái không có phối ngẫu, giữ vững sự vui vẻ của thể xác và tinh thần, mà bên cạnh ngài vẫn không có người máy bạn đời, cho nên bọn họ mới đem sản phẩm lần này trực tiếp đưa tới.”

“À, thế không phải là vì làm quảng cáo cho sản phẩm sao?” Đại thống soái cười lạnh một tiếng, quốc hội có một vài người cấu kết cùng thương gia Stars, cho là anh không biết sao?

Calvin im lặng, đại nhân Wave Pull thật là quá to gan, ngang nhiên trực tiếp đem người tặng đến đây, nhưng theo quân hàm của mình, anh không thể ngăn cản, cũng không thể tiến hành ngăn cản.

Sau đó, khiến chuyện mà họ không muốn xảy ra. Cái người máy số 78 thể nhưng cùng hai người máy bạn đời cực kỳ trân quý đụng vào nhau, chuyện kỳ quái liền xảy ra, người máy ăn uống dùng để làm việc nặng lại bị đụng thảm nhất, cô cơ hồ là nằm bẹp trên mặt đất không đứng dậy nổi.

Mà đổi thành hai con người máy bạn đời lại đứng lên như không có gì xảy ra, chẳng qua bộ quần áo màu trắng rất hấp dẫn lại bị làm dơ.

Trong chương trình của các cô, chỉ cần ở bên cạnh có đàn ông sẽ tự động làm nũng, cho nên bọn họ tự động đi tới bên cạnh người đàn ông, tựa vào họ rồi mỉm cười quyến rũ.

Hân Hân bị ngã không nhẹ, vừa muốn ngẩng đầu lên đã nghe một tiếng vù bay qua đầu, tiếp theo cô quay đầu lại thì thấy vị nữ người máy tóc vàng kia đã bị đánh bay ra ngoài, đụng vào cây cột ngoài cửa, chia năm xẻ bảy.

Mặc dù là người máy, nhưng nhìn thấy tình hình như thế vẫn phải thất kinh.

Hân Hân đối với vị đại thống soái trầm tĩnh này vốn không sợ lắm, nhưng nhìn thấy anh ta chỉ dùng một tay đã đem cái người máy ném ra xa rơi nát bấy, trị số sức mạnh tàn bạo như vậy làm cho cô cảm thấy mình rất nhỏ bé, ngoan ngoãn như không có chuyện gì xảy ra, thu dọn đồ vỡ nát lên.

Calvin vẫn bị người máy phái nữ kia quẩn lầy, cô ta thế nhưng không có một chút cảm giác sợ hãi nào.

“Ngài.... Tình hình này rất khó giải thích.”

“Đây là trách nhiệm của cậu.”

Calvin cảm thấy áp lực rất lớn!

“Còn cái này phải làm sao bây giờ?” Chỉ chỉ người máy bạn đời bên cạnh.

“Tùy tiện, chẳng qua không nên xuất hiện trước mặt tôi lần nữa, cũng bảo họ không cần đưa những vật này tới đây nữa.” Đại Thống Soái phất tay, thông thả bỏ đi.

Calvin càng thêm im lặng, cái vấn đề này có tính nghiêm trọng rất cao a, rất nhiều năm trước đây không ít lần quốc hội đưa người máy bạn đời tới đây, nhưng kết quả đều không khác lần này. Sau mỗi lần sẽ có một đoạn thời gian tâm tình của đại thống soái không tốt, người bị xui xẻo luôn là anh ta.

Nhìn thoáng qua người máy bên cạnh, thật sự rất đẹp, nhất là mái tóc dài màu đen kìa, hiện tại phụ nữ chân chánh đã không ai còn mái tóc đen rồi.

Tóc đen?

Tựa hồ người máy ăn uống mới vừa đi ra cũng có, trong nháy mắt anh ta có chủ ý, đưa tay đem bảng tên của người máy này lấy xuống.

Buổi tối, Hân Hân không hiểu tại sao lại đón nhận bảng tên người máy liền bị đưa vào trong phòng của đại thống soái.

Hân Hân thiếu chút nữa bị hù chết, đưa cô tới nơi này làm gì, cho một lời giải thích được không? Nhưng loài người sẽ không giải thích với người máy, cho nên cô chỉ có thể lẳng lặng nghe theo.

Trong phòng, đại thống soái vừa tắm rửa qua, khiến người ta chỉ nhìn một cái là trong lòng liền lính quỳnh, nửa điểm cũng không bình tĩnh được. Nhưng cô biết, bọn họ nhất định không xem cô là phụ nữ bình thường, bởi vì ban ngày hai con người máy kia nhìn thế nào cũng phụ nữ hơn cô không phải sao?

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Một Mình Kiên Hai Chức Vị

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Thấp thỏm đứng ở đó, không dám nhìn đại thống soái đẹp trai thần bí với mái tóc đen đang nhỏ nước. Khi giọt nước nhỏ trên áo sơ mi trắng của anh ta, lộ ra da thịt bên trong, chuyện này đối với một cô gái không có bất kỳ kinh nghiệm nào cơ hồ là hấp dẫn cực hạn.

Sắp chảy máu mũi rồi, cúi đầu cúi đầu thôi, kết quả nghe được một giọng nói trầm tĩnh: “Không thể đổi biện pháp khác sao?”

“Cô ấy chẳng qua chỉ mang theo cái bảng tên này ở trong phòng thôi, như vậy sau này sẽ không có người quấy rầy ngài nữa, tin tưởng trong khoảng thời gian này ngài đã chịu đủ rồi.” Calvin nói.

Bảo cô ở lại trong gian phòng này, làm cái gì chứ?

Hân Hân tận lực khiến mình bình tĩnh, bảo cô lấy thân phận của người máy bạn đời kia ở trong phòng của Đại thống soái sao? Muốn làm trò gì đây?

“Ồn ào.” Đại thống soái không nhịn được nói.

“Nhưng ngài cũng biết, những người đó đã động tay động chân ở trên bảng tên, cũng như giám thị cô gái kia ở địa phương nào, đây cũng là chuẩn bị để sau này ngài thoát khỏi những thứ phiền toái này. Hơn nữa người máy kia sau khi mất đi bảng tên, trong vòng mười hai giờ sau sẽ mất đi chức năng hoạt động, cái người máy ăn uống này hoàn toàn không có chức năng và thiết bị của người máy bạn đời, cho dù bề ngoài cô ấy là phụ nữ thì cũng

không có đồ để sử dụng, cho nên ngài đại khái có thể an tâm đem cô để ở chỗ này.” Calvin bình tĩnh giải thích, nghe đến Hân Hân ngẩn ngẩn ngờ, cái gì gọi là không có chức năng và thiết bị? Nghĩ đến những linh kiện giống cái gì đó của mình cô hoa hoa lệ lệ ☹️.

Đại thống soái suy tư hồi lâu, nói: “Tiếp nhận đề nghị của cậu, thay đổi thời gian nạp điện của cô ấy, tôi không muốn âm thanh kia ảnh hưởng đến mình nghỉ ngơi.”

Calvin nói: “Vâng” sau đó đi tới trước mặt Hân Hân nói: “Số 78, từ bây giờ trong khoản thời gian 9 giờ tối đến 7 giờ sáng cô đều phải ở trong phòng này, sau 7 giờ sáng thì đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài thống soái, sau đó là thời gian nạp điện .”

“Vâng” Hân Hân ngẩng đầu ưỡn ngực đáp.

Ở trong phòng này thì cô ngủ ở chỗ nào, chẳng lẽ bảo cô đứng cả đêm sao?

Nhưng hai người đàn ông không có lên tiếng cũng không cản dận, chờ Calvin đi, đại thống soái đang nhìn phía sau bức rèm cửa sổ to sát đất rồi nói: “Số 78, sau này cô ở chỗ đó, không được tùy ý đi lại.”

Nhiệt độ cả toà lâu đài cổ rất ổn định, cho nên cô không cần lo lắng vấn đề lạnh.

Hiện tại dường như còn chưa tới 9 giờ, cô sợ buổi tối mình mắc đi nhà cầu tiểu đêm, bởi vì anh ta cấm cô tùy ý đi lại. Không thể làm gì khác hơn là kiên trì xin: “Thưa ngài, xin hỏi có thể hoạt động tự do trước 9 giờ hay không? Bởi vì còn phải chuẩn bị bữa ăn sáng ngày mai.”

“Có thể.” Giọng của Đại thống soái trầm tĩnh, nói rõ anh ta căn bản không có đem cô là con người mà nhìn. Như vậy ngược lại làm cho Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, xoay người mở cửa đi ra ngoài.

Vội vàng đi nhà cầu giải quyết vấn đề, thấy thời gian còn có một phút đồng hồ cô liền vội vàng chạy đến gian phòng của đại thống soái. Bởi vì cô biết anh ta là một người vô cùng tôn trọng thời gian, cho nên khi cô đứng giờ đi vào, đại thống soái không có nói gì cả. Anh ta đã lên giường, chỉ nói với cô: “Nhớ kỹ lời nói của tôi.”

Hân Hân dĩ nhiên nhớ được, cô bước nhanh trốn vào phía sau rèm cửa, vào lúc cô đóng cửa thì ánh đèn đã tắt, bốn phía đều là bóng tối.

Cô đứng giữa trời cảm thấy vô cùng mệt, dù sao cũng không quy định cô phải dùng tư thế gì trốn ở chỗ này, đứng còn ảnh hưởng mỹ quan hơn cả nằm đứng không?

Có cái ý nghĩ này thì làm sao cũng không ngăn cản được nữa, cô từ từ nằm xuống, không ngờ lại cảm thấy rất thoải mái. Đoạn thời gian này cô hầu như đã quen với cái loại cong chân lên mới nhét được cơ thể mình vào được, nơi này hết sức rộng rãi có thể đem hai chân để thẳng, còn rất có cảm giác của chiếc giường.

Lúc trước còn lo lắng đại thống soái đột nhiên đứng lên hoặc gây chuyện phiền toái gì, nhưng bên kia một chút âm thanh cũng không có. Hơn nữa khoảng cách giữa giường và cửa sổ rất xa, cơ hồ nghe không được hơi thở của đối phương, cho nên rất nhanh cô liền ngủ mất, dĩ nhiên trước lúc ngủ cô đã để cho bảng tên cài đặt thời gian thức dậy vào sáng mai, là sáu giờ.

Bởi vì thời gian nghỉ ngơi so với bình thời đầy đủ, cho nên không tới sáu giờ cô đã tự động tỉnh, chẳng qua là không dám cử động.

Chỉ chốc lát sau liền nghe được đại thống soái dường như đã dậy, thậm chí nghe được âm thanh anh ta đang bận rộn. Cô là người máy ăn uống, không có trách nhiệm phục vụ sinh hoạt hàng ngày, cô sẽ không động, nhưng trên thực tế bụng nhỏ đã của cô đã có chút trướng.

Thật vất vả chờ đến bảy giờ, cô ở phía sau rèm cửa sổ đi ra.

Sau đó nhìn thấy đại thống soái chỉ mặc một cái quần, ở trong phòng đi tới đi lui, nửa người trên cái gì cũng không mặc. Da của anh ta không phải quá trắng, vóc người cũng vô cùng tốt. Nếu nói nam sắc, thì chính là chỉ hình ảnh này sao?

“Chúc ngài buổi sáng tốt lành, số 78 đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài.” thời gian vị này làm việc và nghỉ ngơi rất đúng, một phút cũng không sai, không khác gì người máy cả.

“Ừ!” Tùy ý nói một tiếng, đại thống soái lấy từ trong ngăn kéo ra thắt lưng có cất giữ robot chiến đấu, rồi mới bắt đầu mặc quần áo.

Hôm nay anh ta dường như mặc quân phục, bộ dáng rất đẹp trai. Thời điểm đi ra cửa Hân Hân đã nghĩ như vậy, trong đầu thoáng nhớ lại lưng của anh ta.

Lúc ngồi chồm hồm ở trong nhà cầu cô còn đang suy nghĩ, đáng thương thiếu nữ như cô, ngay cả tay đàn ông cũng chưa nắm qua, vậy mà bây giờ mỗi ngày phải đối diện với thân thể cường tráng mạnh mẽ, thật tổn hại quá.

Đi nhà nhỏ xong cô len lén tiến vào phòng bếp, bắt đầu nấu cháo, làm chút thức ăn nhẹ. Cô bắt đầu lo lắng việc mình biết nấu quá ít món ăn, nếu qua một thời gian ngắn anh ta ăn hết các món cô biết thì phải làm gì bây giờ, chẳng lẽ lại bị điều đi chỗ khác sao?

Mạnh mẽ, dù như thế nào cũng phải mạnh mẽ lên, biết đâu được ngày nào đó sẽ xuyên về, gặp lại cha mẹ của mình. Mặc dù cô chỉ có mười bảy tuổi, nhưng khi học cấp 3, cô học trường có ký túc xá cho nên vẫn rất độc lập.

Hơn nữa cái thế giới này không cho phép cô có nửa điểm tùy hứng, nếu làm ra lỗi thì kết cục nhất định sẽ khiến cô biết vậy chẳng làm.

Cô biết mình rất dần, cho nên chỉ có cách dùng phương pháp dần như vậy để sống sót.

Đã làm xong bữa ăn sáng, liền bưng qua cho đại thống soái, kết quả vừa để xuống đã nghe Đại Thống soái nói với Calvin: “Cậu đã tuyển một người máy có chức năng nằm ngủ.”

“Cái gì?” Calvin nhìn thoáng qua Hân Hân, bị dọa sợ đến thiếu chút nữa nước mắt của cô đã rơi xuống.

“Không âm ỉ, rất tốt.” Qua hồi lâu đại thống soái lại nói một câu.

“Có một số người máy có chương trình mô phạm chức năng của loài người, số 78 hẳn là có chương trình này.” Calvin cảm thấy ban đầu xưởng Thiên Sứ sản xuất người máy đều rất quái lạ, cho nên cũng không vì hành động này của cô mà điều tra sâu thêm nữa.

Nhưng đại thống soái hài lòng, anh cũng rất vui mừng, hôm nay bọn họ phải đi quân đội kiểm tra, có một nhóm robot cần kiểm tra và phê chuẩn mới có thể nhận được cơ hội sử dụng.

Raymond đã chuẩn bị xong liền đi đến, thấy đại thống soái còn đang ăn nên đứng ở trước cửa không cử động. Nhưng ánh mắt của người trẻ tuổi luôn dễ dàng bị người khác phái hấp dẫn, cho dù mặt ngoài Hân Hân là người máy, nhưng cũng không cách nào ngăn cản ở bọn đàn ông hướng tới.

Raymond vốn cho là người máy thoạt nhìn hết sức ngoan ngoãn đáng yêu này không giống với những người máy khác, nhưng nơi nào không giống thì lại nhìn không ra .

Hân Hân bị nhìn chăm chăm có chút khó chịu, chủ yếu nhất là anh ta đứng ở trong phạm vi ánh mắt của mình. Cô vốn không dám nhìn đại thống soái cho nên đem ánh mắt dời đến cửa lớn, kết quả anh ta vừa tiến vào, cô

đành phải đem con mắt nhìn đỉnh đầu của anh ta, một lúc sau thì cô có chút mới.

Cuối cùng đại thống soái cũng dùng xong bữa ăn sáng, lúc anh ta vừa ăn xong Raymond lập tức nói: “Thưa ngài, vệ đội đã chuẩn bị xong, có thể lên đường chưa?”

“Ừ.” Đại thống soái đứng lên.

Hân Hân lập tức cảm thấy một áp lực to lớn, bóng của anh ta đã đem cô bao phủ toàn bộ, theo bản năng cô tính lui về phía sau một bước, rồi lấy tay bảo vệ trước ngực, đây là động tác quen thuộc của phái nữ. Nhưng cô đã kìm lại được, chỉ đứng lại mà thôi, cũng không có làm động tác dư thừa nào.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Không Có Linh Kiện Kia

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Nhưng chỉ như thế cũng đủ để cho đại thống soái lạnh lùng nhìn cô một cái, bị con người kia trừng, Hân Hân ngay cả động cũng không dám động. Lúc này mới chú ý tới, con người của đại thống soái thì ra là màu vàng, bên trong tựa hồ tràn ra tia sáng kỳ dị, lại giống như mắt động vật, làm cho người ta tiếp xúc liền có một loại cảm giác ấm áp đồng thời cũng khiến người ta có loại cảm giác bị dã thú bức bách.

Đại thống soái thấy trong lúc bất chợt cô đứng im với vẻ mặt ngơ ngác, thì cho rằng đây chẳng qua là động tác nhường đường, nhưng đàn ông là một loại động vật trời sanh có tham muốn giữ lấy cực mạnh, cô đã chạm đến dây thần kinh mạnh của đàn ông trong người đại thống soái.

Chẳng qua hai người này, một không thì phát giác, một lại không cách nào biết cảm giác như vậy là gì thôi.

Một ngày kia đến buổi tối đại thống soái mới trở về, Hân Hân không dám đi loạn nên cả ngày giả bộ nạp điện, cho đến đi có tin của Calvin truyền đến, bảo đại thống soái trở lại cần dùng cơm tối.

Hân Hân vui vẻ xông ào vào phòng bếp, cô sắp chết đói rồi.

Làm thức ăn gì đã sớm nghĩ kỹ, nguyên liệu cũng chuẩn bị xong. Rất nhanh liền làm xong hai món ăn, cộng thêm bánh bao mới ra lò.

Cô cũng thừa cơ hội này ăn vụng, nhưng không có ăn no, đành chịu vậy. Vốn đang có bữa ăn khuya, nhưng hôm nay anh ta trở lại muộn tin tưởng

bữa ăn khuya kia sẽ phải miễn.

Đem thức ăn bưng đến phòng ăn, đại thống soái rất nhanh ăn xong. Mắt thấy sắp chín giờ, anh ta lại xử lý chút ít chuyện rồi trở về phòng của mình.

Vừa đúng giờ nghỉ ngơi, cô liền tranh thủ đồ thu dọn mọi thứ ném vào phòng bếp, dù sao chuyện cọ rửa đã có người máy khác làm. Cô chạy thẳng tới phòng vệ sinh, đi vệ sinh xong liền chạy về phía gian phòng của đại thống soái.

Anh ta cũng vừa tắm rửa qua, vốn nên đọc sách rồi sau đó ngủ, khi thấy cô đi vào không ngờ lại đi mấy bước tới trước mặt cô.

Lực áp bách thật mạnh, Hân Hân lại theo bản năng muốn lùi lại, nhưng nhớ đến chuyện ban ngày liền cắn răng ép mình đứng lại. Bình tĩnh, yên lặng chờ, xem anh ta muốn nói cái gì, kết quả anh ta chỉ đứng vài giây ở trước mặt cô, sau đó đi lên giường.

Một con người máy thật nhỏ, anh ta không khỏi mỉm cười xoi mói, ngồi ở trên giường lẳng lặng nhìn cô. Tại sao lại cảm thấy cô khác lạ? Nhưng rất cuộc khác lạ ở đâu thì nói không rõ ràng lắm.

Áp lực thật lớn, muốn trốn quá.

Hân Hân nghĩ như vậy nhưng cũng không dám động, chỉ là cảm giác cực xúc bất an dù che dấu thế nào cũng sẽ lộ ra một chút.

“Số 78, có chương trình ca hát khiêu vũ không?” Trong không khí yên tĩnh đột nhiên có giọng hỏi.

“Thưa ngài, không có.” Có người máy nghệ nhân đứng không? Tại sao bắt người máy ăn uống như cô làm những thứ này?

“Ừ!” Anh ta thế nhưng nằm xuống ngủ.

Vốn đang cho là sẽ hỏi tiếp, nhưng thế này khiến Hân Hân lấy làm khó hiểu, hoàn toàn không thể hiểu hành vi của anh ta.

Chẳng qua vẫn phải ngủ thôi, dù đã ngủ cả một ngày. Cô yên lặng đi tới phía sau rèm cửa sổ, nằm xuống. Ánh đèn tắt đi, cô nằm đó buồn bực hồi lâu vẫn không ngủ được. Nhưng lại không dám động, chỉ có thể lẳng lặng nằm.

Thật vất vả mới đến sáng ngày thứ hai, đại thống soái đang mặc quần áo đột nhiên dùng hai ngón tay thon dài xinh đẹp níu lấy càm của cô nâng lên.

Đối diện trực tiếp với gương mặt đang từ từ cúi xuống, Hân Hân lập tức cả kinh không dám động, ngay cả nháy mắt gì đó đều quên luôn. Mà đối thành một ngón tay nhẹ nhàng lau một chút ở phía dưới mắt cô, cả người Hân Hân lạnh như băng, thiếu chút nữa bị hù dọa tè ra quần.

Muốn làm cái gì thế, muốn móc mắt của cô sao?

Vẻ nghiêm túc này thật đáng sợ, cô cảm giác mình sắp xong đời.

Nhưng đại thống soái lại thả lỏng cô ra, nói: “Xem ra người máy lau chùi không có quét dọn cẩn thận, Số 78, dưới mắt của cô dính màu.”

Dính màu? Dính màu!

Đúng vậy, hẳn là hai con mắt gấu mèo 0.0 mới đúng chứ?

Cô cúi đầu, mới vừa rồi thiếu chút nữa hiểu lầm vị này đại thống soái sẽ làm cái gì đối với mình. Có điều thật là đáng sợ, chân của cô đã có chút run lên rồi.

“Sau này số 78 sẽ chú ý, bây giờ có thể đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài không?” Đầu của cô cúi xuống, nhưng càm còn đang ở trong tay người ta,

hơn nữa một ngón tay còn đang ma sát cổ phía dưới cằm của cô, có loại cảm giác giống động vật nhỏ bị trêu chọc.

“Đi đi!” Đối phương thu hồi tay, xúc cảm không tệ, chất lượng da tốt hơn so với những người máy khác. Nhiệt độ cũng không lạnh như băng, xem ra có chức năng tự động điều tiết nhiệt độ khi tiếp xúc với người khác. Nhưng những chức năng này, không phải là thuộc về người máy bạn đời sao?

Cô vốn nên là người máy ăn uống đúng không?

Một ngày chuyện mà Đại thống soái muốn bận rộn nhiều lắm, cho nên cũng không đem loại chuyện nhỏ nhặt này để ở trong lòng.

Hân Hân vừa nghe được hai chữ đi đi liền cứng ngắt, chạy vội ra ngoài, lúc chạy nhanh trên hành lang nước mắt sợ hãi cũng rơi theo. Thật đáng sợ quá.

Nhưng vẻ mặt này của cô bị Raymond vừa đi vào nhìn thấy, không khỏi ngần ra, trong lòng ngực có chỗ nào đó bị đánh một kích rất mạnh, anh ta cơ hồ đem lý do đi vào trong phủ quên mất, chỉ lo chạy theo bóng dáng kia.

Kết quả một đường đuổi tới bên cạnh phòng vệ sinh, anh ta ngần ra, không có trực tiếp đi vào.

Tại sao vậy chứ, anh ta không rõ?

Đợi khoản mấy phút, rốt cục cũng thấy người từ bên trong đi ra, vẻ mặt đã đổi thành lạnh nhạt. Nhưng anh ta không buông bỏ, đưa tay kéo nữ người máy lại, đem cô đẩy dựa vào trên tường, dùng thân mình cao lớn cúi xuống, thân thể trẻ tuổi sinh ra phản ứng kích thích.

“Số 78, cô mới vừa khóc đúng không?” Đưa tay chạm vào gương mặt của cô, cảm xúc thật thoải mái.

“Không có, ngài nhìn nhầm rồi. Xin hỏi, có chuyện gì không?” Tuy nói tư thế rất mập mờ, nhưng vẫn không có đáng sợ như mới vừa rồi, ít nhất cô không có mất đi bình tĩnh.

“Làm bạn giường của tôi, vào tối nay nhé?” Người máy bạn đời ở phố Thương Nhân, chỉ cần đàn ông nói lên yêu cầu này với các cô và chịu trả tiền thì có thể làm một đêm .

Hân Hân mới mười bảy tuổi, không phải là hai mươi bảy, hơn nữa ngay cả cơ hội nắm tay đàn ông cũng không có, lại bị kêu gọi lên giường? Mặt của cô bỗng nhiên đỏ lên, dùng sức cắn đầu lưỡi để mình giữ vững bình tĩnh.

“Thật xin lỗi, bởi vì là người máy ăn uống cho nên không có loại linh kiện kia” Một lúc gấp gáp liền quên mất, định giải thích là không có chương trình kia, nếu như nói không có chương trình, anh ta vẫn có thể mạnh mẽ cài vào, bỗng nhiên cô nhớ tới lời nói lúc trước của Calvin, nghe nói người máy ăn uống chẳng qua là mặt ngoài giống nữ nhân thôi, có nhiều thứ cũng không có. Về phần những thứ không có kia là cái gì thì cô không rõ lắm, nhưng lúc này cũng chỉ phải lấy ra sử dụng.

Quả nhiên Raymond ngờ ngác một chút, ánh mắt nhìn về phía nửa người dưới của cô, thấy vậy Hân Hân rất muốn đá người. Cắn răng chịu đựng, cho đến khi anh ta nhìn đủ rồi, liền đứng thẳng người hừ lạnh một tiếng nói: “Thật là mất hứng.”

Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, nói tiếng thật xin lỗi liền chạy vội vào phòng bếp.

Những gã đàn ông này bị gì thế? Hormone giống đực tăng vọt sao? Cô cũng không phải là những người máy bạn đời xinh đẹp kia?

Nhưng cô nào biết đâu rằng, người máy chẳng qua là người máy, không thể nào có hormone hấp dẫn người khác phái. Nhưng cô thì có thể, cho dù

cô giả làm người máy giống hơn nữa, cũng sẽ hấp dẫn phái nam mà không giải thích được.

Chẳng qua đàn ông trên thế giới này bởi vì quá lâu không có tiếp xúc với phụ nữ, cho nên đã quên mất cảm giác như vậy.

Bữa ăn sáng làm xong, cô bung đến phòng ăn. Kết quả mới đi vào, liền bị thứ gì trên mặt đất vấp một cái liền trực tiếp té xuống.

Đồ toàn bộ rơi tứ tung, cô đau đến cắn răng, thật vất vả mới ngồi dậy ,lại phát hiện làm mình ngã lại là một con người máy đứt gãy.

Bởi vì trên thế giới này người máy rất giống người, cô thiếu chút bị làm cho sợ đến kêu to.

“Số 78, cô muốn làm người thứ hai bị phanh thây xử lý như người máy này sao?” Calvin im lặng, sáng sớm tính tình của đại thống soái không được tốt, đại khái là nghe được tin tức lại có dân phản kháng ở tỉnh cầu khác.

Khi anh ta thống trị, có phản kháng thì sẽ giết chóc! Chiến ước(quy ước chiến tranh)giữa các tỉnh cầu cũng có đề cập tới, dân của tỉnh cầu chiến bại không được phản kháng với chủ nhân, cho nên bọn họ đúng là không muốn sống nữa, vì cái gọi là mặt mũi dân tộc lại dám phản kích?

Nhận được tin tức kia, tinh thần lực của đại thống soái bùng nổ, trực tiếp hủy đi một người máy. Mà người thứ hai đi vào còn mang bữa ăn sáng cho anh ta lại té, xem ra lại phải thu dọn một món đồ bỏ vào nhà máy rác rồi.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Người Máy Bị Rối Loạn Chương Trình

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân căn bản không biết chuyện gì xảy ra, cô bị sợ đến ngây người, chỉ có thể ngơ ngác ngẩng đầu nhìn đại thống soái. Nếu như anh ta nói muốn phá hủy mình, vậy cô nhất định sẽ khóc lớn, oan ức mà khóc lớn.

Nhưng cô lại không biết, chính vẻ mặt này khiến cho đại thống soái đang phát lửa giận ngập trời, trong nháy mắt thô bạo đã hóa thành từng chút hoà nhã, dịu dàng.

Tại sao lại có tình huống như thế, chỉ là vẻ mặt ngơ ngác mà thôi?

“Làm lại một lần nữa đi.” Anh ta hoàn toàn không muốn đả kích cô, dường như nếu đả kích nữa, cô sẽ vỡ vụn giống như băng đá.

Hân Hân đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nhanh chóng đứng dậy thu dọn, đã nghe Calvin nói: “Cô đi trước đi, nơi này có người máy dọn dẹp thu dọn.” Anh ta cũng hết sức kỳ quái, tại sao thoáng một cái tâm tình của đại thống soái thay đổi tốt hơn?

Hân Hân không dám trì hoãn nữa trực tiếp đi ra ngoài, một lần nữa bưng bữa ăn sáng đến, khi đi tới thì phát hiện cả nhà ăn chỉ có một mình đại thống soái. Trên mặt đất đã thu dọn xong, hiệu suất của người máy lau dọn quả nhiên mau.

Biết được sự tàn bạo của Thống soái đại nhân khiến cô càng thêm sợ, lần này ngay cả bước đi cũng bắt đầu cẩn thận, tận lực để không hề xảy ra sự cố ngã xuống nữa.

Lúc Đại thống soái ăn cơm thường không nói chuyện, vẫn duy trì dáng vẻ quý tộc .

Thời gian hôm nay vốn rất gấp, nhưng vẫn muốn nhìn cô thu dọn bàn.

Hân Hân bị nhìn đến khẩn trương, ngay cả tay cũng run run. Kết quả cái mâm phát ra âm thanh leng keng, cô cho là mình sẽ bị phanh thây.

Nhưng bàn tay lại bị người ta bắt được, đại thống soái xoay người cô lại, nhìn thẳng vào mình, nói: “Chương trình của cô có phải bị rối loạn hay không?”

Đã run thành như vậy muốn cô trả lời không đúng cũng khó, cho nên Hân Hân nói: “Đúng vậy.”

“Trở về nhà máy sửa chữa đi” Nếu người máy mà nghe anh ta nói như vậy thì sẽ tự mình trở về, cho nên anh ta buông lỏng tay.

Nhưng Hân Hân không muốn đến nhà máy a, coi như là cô nhanh trí , vội vàng nói: “Thưa ngài, bởi vì chương trình của Số 78 rối loạn mới có thể làm món ăn khác lạ, nếu như sửa lại chương trình một lần nữa thì nhất định sẽ khiến cho năng lực này biến mất, không biết có còn muốn Số 78 đến nhà máy hay không?”

Người máy chắc không biết nói dối với loài người, cho nên đại thống soái trăm phần trăm tin tưởng lời của cô. Không trách được cô làm thức ăn mùi vị khác hẳn, thì ra nguyên nhân là do chương trình rối loạn. Đã như vậy thì giữ lại đi, anh ta nhìn cô một cái nói: “Vậy thì không cần trở về.”

Thật tốt quá, Hân Hân thu dọn đồ đi xuống.

Cuối cùng cũng qua cửa ải này, vạn nhất sau này nếu có vấn đề gì thì mượn chuyện rối loạn chương trình để lấy cớ, dù sao chỉ cần không bắt cô đến nhà máy thì cũng không có gì phải sợ.

Buổi trưa hôm nay đại thống soái lại bận rộn, lúc không có chuyện gì làm cô sẽ đi đến chỗ những người máy nạp điện ngồi xuống. Nhưng mà vì để hiểu rõ cái thế giới này, chờ đến lúc người máy tin tức nạp điện, cô đến ngồi yên bên cạnh anh ta, không thể ngủ trưa chỉ có cách thừa cơ hội này để tìm hiểu rõ thế giới hiện tại.

Vì sinh tồn, vì có thể sống tiếp, cô không thể làm chuyện ngu ngốc nữa.

“Số 15, xin hỏi một chút, nhân loại trên tinh cầu này là đến từ Địa Cầu đúng không?” Hân Hân thấy anh ta mở mắt liền bắt đầu hỏi.

Đáng tiếc, người máy số 15 cho cô một câu trả lời thiếu chút nữa tức chết: “Cô không có ở trong phạm vi phục vụ của số 15, không thể trả lời vấn đề của cô, nếu như hỏi nhiều hơn nữa sẽ bị xem là cố ý thám thính cơ mật quốc gia mà bị đưa lên tòa án quân sự.”

Phụt!

Hân Hân phun máu lên cao, không dám hỏi nữa.

Thử nghĩ xem cũng phải, nơi này là phủ đại thống soái, nếu như tất cả người máy đều có hỏi có đáp, không giữ một chút không gian bí mật nào cho chủ nhân, thì ai còn dám dùng bọn họ a!

Chẳng lẽ phải thật đi tra sách hoặc lên Photon computer(là loại máy tính dùng tốc độ ánh sáng để truyền tin tức, nhanh hơn nhiều so với tốc độ điện tử hiện nay) để tra tin tức? Nhưng những chỗ kia sẽ không cho phép người máy ăn uống như cô đi vào, thật là phiền toái.

Bây giờ nhìn lại, những chỗ mà cô có thể đến chỉ có phòng bếp, phòng ngủ và chỗ nạp điện. Đàng hoàng mới có thể sống lâu vài ngày, cô cũng không có chạy tán loạn khắp nơi để tìm phiền toái cho mình.

Thật vất vả mới đợi đến buổi tối, cô cảm giác cuộc sống của mình bây giờ, đã bắt đầu lấy đại thống soái làm trung tâm. Hi vọng anh ta cũng có thể quý trọng người máy là mình, vì điểm này nên cô nhất định phải từ trong ăn uống xuống tay. Cô cũng không muốn đi bắt tim đàn ông gì, chỉ đơn thuần là muốn bắt được dạ dày của anh ta mà thôi.

Lúc trước cô đã làm rất nhiều chuẩn bị cho bữa ăn tối, bánh bao cô sẽ không làm, bởi vì bột mì ở đây không làm được. Cho nên không thể làm gì khác hơn là làm mì sợi, món này vẫn có thể làm được.

Cái thế giới này cơm tàu và cơm tây đã hoà hợp làm một, các loại món ăn đều có, nhưng đều chẳng ra gì. Mì sợi của cô là kiểu mì Trung Quốc, có điều chỉ làm được mì tương, như vậy cô cũng có thể ăn.

Chờ chuẩn bị xong liền bưng đi ra ngoài, cô đối với món mình làm rất có lòng tin. Nhưng vừa đi vào liền phát hiện không đúng, đại thống soái bị thương, trên gương mặt hoàn mỹ có thêm vết thương, cũng không có chảy máu, chẳng qua là vết máu mờ.

Là vết thương nhẹ, nhưng Hân Hân không biết là người phương nào mà có thể gây tổn thương cho anh ta?

Raymond cũng ở đây, lúc này tâm tình anh ta không tốt, gương mặt u ám nói: “Tại sao mỗi lần tướng quân Kriya đều lỗ mạng như vậy? Lại để cho đại thống soái bị thương.”

“Anh ta cũng không khá hơn chút nào, không có nửa tháng thì bò không ra khỏi bộ Y Liệu.” Calvin lạnh lùng nói.

Cái này là đánh nhau với người ta, bị một chút vết thương nhỏ, nhưng đối phương thì phải nhập viện rồi. Hân Hân tổng kết một chút ở trong lòng, sau đó đem mì tương đưa lên.

“Đây là cái gì?” Đại thống soái không bọn hấn nhìn ồn ào, chuyên chú tìm tòi bát mì xinh đẹp trước mặt rồi hỏi.

“Thưa ngài, đây là mì tương.” Hân Hân để mì xong thì đứng bên cạnh anh ta, ngoan ngoãn trả lời.

Người nơi này không dùng đũa, cho nên đại thống soái dùng nĩa ăn xoắn mình ăn. Động tác rất ưu nhã, nhưng mà không tiện dùng bằng đôi đũa.

Đáng tiếc cô không thể dạy, chỉ có thể nhìn.

Mà Raymond nhìn thấy liền có chút thèm, mì tương này lại có mùi thơm hơi nồng. Anh ta nuốt nước miếng, nói: “Số 78, có thể chuẩn bị bữa ăn tối cho tôi không, cũng là món mì tương này.” Nghĩ đến món ăn ngày đó cô làm, mùi vị quả thật đặc thù.

Hân Hân do dự một chút: “Ngài không phải là đối tượng phục vụ của số 78.” Quả nhiên học tập nhiều nhất định có lúc dùng, người máy cũng có thể cự tuyệt .

Raymond ngấn ra, chỉ vào Hân Hân nói: “Cô dám đối với tôi như vậy sao?”

Calvin nói: “Căn cứ vào chương trình phục vụ của người máy, cô ấy phải tiến hành phục vụ ăn uống cho mỗi người trong phủ Thống soái, nhưng cũng có thể là cô ấy đọc hiểu sai tin tức, cho nên thành người máy phục vụ riêng biệt cho đại thống soái. Điểm này có thể sửa lại chương trình, ngài thấy sao?” Đại thống soái chưa có ra lệnh cho mình, vì thế phải hỏi rõ.

Đại thống soái không nói chuyện, bởi vì anh ta đang ăn.

Chờ ăn xong mới trầm tĩnh nói: “Không cần.” Ý là không cần sửa trình tự rồi, là người máy chỉ phục vụ một mình anh ta.

Trong lòng Raymond cảm thấy đại thống soái thật hẹp hòi, chỉ muốn ăn thức ăn ngon một mình mà không cho Số 78 làm cho hẵn. Đang im lặng, nhìn xuống phía dưới liền thấy động tác thu dọn đồ đạc của Số 78 hết sức vui sướng, tựa hồ đang mừng rỡ. Người máy làm sao biết mừng rỡ chứ? Rõ ràng cô ấy không cười, nhưng mình lại cảm thấy tâm tình của cô ấy rất tốt. Thật là chuyện kỳ quái, ánh mắt của anh ta không tự chủ cứ nhìn chăm chăm cô, dán mắt cho đến khi người ra khỏi phòng ăn.

Hân Hân cảm giác sau lưng mình mồ hôi lạnh đã ứa ra, không phải chỉ từ chổi nấu cơm cho anh thôi sao? Người đàn ông này làm sao nhỏ mọn như vậy? Trùng đến sau lưng của cô cũng đau luôn, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Người Máy Bị Bệnh

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

“Raymond.” Trong lúc bất chợt Đại thống soái mở miệng.

“Vâng.” Raymond cố gắng quít trả lời, thu hồi tầm mắt của mình.

“Theo ta đi sảnh huấn luyện.” Đại thống soái đứng lên, tóc đen trên không trung hóa ra một đường sáng, thần bí mà xinh đẹp. Cho dù thân là đàn ông, Raymond và Calvin cũng thường bị Thống soái đại nhân mê hoặc, thật không rõ anh ta dùng phương pháp tổ hợp gen gì, mà có thể tạo ra được người có tinh thần lực cùng tướng mạo mạnh mẽ như vậy.

Mà Raymond cảm giác mình thật bi thảm, cho dù đại thống soái hôm nay bị thương nhưng vẫn trừng trị anh ta đau vào đấy.

Trừng trị xong Raymond, Cesar trở lại gian phòng của mình, xem ra tinh thần lực hôm nay rõ ràng đã giảm xuống, cho Raymond một trận mà phải dùng thời gian năm phút đồng hồ.

Đi vào gian phòng thì phát hiện người máy Số 78 đã đứng ở một bên rồi, lúc này anh mới nhớ là mình trở về muộn hai phút.

Đi vào phòng tắm tắm rửa, lúc đi ra ngoài thì người máy kia đã đứng ở bên trong rèm cửa số rồi. Cô ta làm việc rất đúng với chương trình, đối với anh ta mà nói, người máy không phải là người, chỉ là một vật phẩm, vật phẩm mà nghe lời mới không khiến cho loài người tức giận.

Từ từ đi về phía giường ngủ, loại vật người máy này rất huyền diệu, thời điểm con người cho là có thể hoàn toàn nắm bọn họ trong tay thì bị phản kích mãnh liệt.

Cho dù loài người có khôi phục trạng thái sinh đẻ bằng bào thai như ngày xưa, nhưng bởi vì toàn bộ phụ nữ đều thông qua người máy clone ra đời, cho nên ở thế kỷ này, vô luận là ở trên người nhân loại lợi hại nhất thì cũng có khuyết điểm, đây chính là bệnh gen.

Mặc dù vẫn dấu diếm với bên ngoài, nhưng dù là anh ta thì vẫn tồn tại bệnh này. Gien di truyền của loài người càng ngày càng yếu ớt, anh ta cảm thấy qua mấy thế kỷ nữa, loài người bởi vì không cách nào giữ được gen di truyền mà lần lượt biến mất.

Suy nghĩ nhiều rồi, anh ta nằm ở trên giường dường như đang mơ, suy nghĩ càng ngày càng xa. Đây đại khái là hôn mê, còn kèm theo sốt cao.

Cesar thân là đại thống soái nên không muốn bất luận kẻ nào biết chuyện của mình, vì vậy thà rằng để mình chịu đựng cũng không đi phòng y tế.

Mà ở phía ngoài rèm cửa sổ, Hân Hân đang chuẩn bị nằm xuống liền cảm thấy không đúng, khi nào thì hô hấp của đại thống soái lại dồn dập như vậy?

Cô vén lên một góc rèm cửa sổ nhìn lại, lập tức sợ hết hồn.

Chỉ thấy đại thống soái ngửa mặt nằm ở trên giường, da toàn thân vốn là màu lúa mì, hôm nay lại biến thành hồng phấn. Đang bị sốt sao?

Cô nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Thưa ngài.” Không nghe tiếng đáp lại, cô còn gọi thêm một tiếng: “Thưa ngài, ngài làm sao thế?”

Vẫn không trả lời, cô từ từ đi ra ngoài, chậm rãi tiến về phía giường ngủ. Vừa mới nhích tới gần thân thể của anh ta, đã cảm thấy rất nóng, nhất định

là sốt cao không sai.

Ở hiện đại, lúc sốt cao có thể dẫn đến chết người, cô đang nghĩ xem mình có nên đi báo cho người nào đó không.

Nhưng người máy là sinh vật lạnh lùng, nếu như không phải chuyện mình phụ trách thì tuyệt đối sẽ không đi làm. Cô quần quýt, không thể nhìn anh ta sốt chết cũng không muốn bản thân mình chết.

Quay một vòng rồi cục đã nghĩ ra biện pháp, cô ra khỏi gian phòng chạy đến phòng bếp lấy băng tới. Dùng khăn lông bao băng lại, rồi nhẹ nhàng đặt lên cái trán đang đỏ của đại thống soái.

Chỉ chốc lát sau mấy cục băng liền tan hết, đây rồi cuộc là nhiệt độ gì chứ?

Cô sợ hết hồn, lại chạy đến phòng bếp lấy rất nhiều cục băng, sau đó chạy về trải khăn lông đang chườm cho đại thống soái ra, từng cục từng cục bỏ ở phía trên khăn để cho anh ta hạ sốt.

Lần này không có bị tan nhanh như lúc trước, đại thống soái cũng khôi phục chút ít tri giác. Kêu một tiếng lạnh xong, đột nhiên bắt được Hân Hân vừa đang chườm băng cho anh ta, kéo cô lên giường.

Tuy nói bị bệnh không có sức, nhưng Hân Hân vẫn bị anh ta kéo lên cao rồi ném xuống giường, bị làm cho sợ đến cô quát to một tiếng, thiếu chút khóc lên.

May mắn là đối phương cái gì cũng không có làm, chỉ đem cô xách lên giường mà thôi.

Nhưng tay của anh ta vẫn không có buông ra, cô vùng vẫy hồi lâu cũng vô dụng, không thể làm gì khác hơn là mặc cho anh ta nắm. Nhiệt độ của anh ta thật sự quá nóng, bỏng đến Hân Hân khó thở.

Như vậy có thể cháy hỏng hay không? Người này làm sao biết rõ mình bị bệnh cũng không gọi bác sĩ thế?

Lại một lát sau, lúc băng đã toàn bộ tan đi, đại thống soái Cesar đã khá hơn một chút. Thân thể không còn nóng nữa, mà Hân Hân bị nằm đến mệt mỏi, từ từ ngủ thiếp đi.

Tới nơi này thật lâu, đây là lần đầu cô tiếp xúc với nhân loại ở khoảng cách gần như vậy. Cô cảm giác trong nháy mắt mình biến thành một đứa bé, cảm giác như bị cha ôm ngủ.

Trước mười tuổi từng có chuyện như vậy, sau mười tuổi thì không ngủ cùng cha mẹ nữa, đây là muốn cho cô tìm lại cảm giác tuổi thơ sao?

Vốn không muốn ngủ, nhưng đại não hoàn toàn không nghe sắp xếp của cô.

Ngược lại đại thống soái Cesar trải qua sốt cao, sau khi hôn mê đã từ từ tỉnh lại, vừa mở mắt liền cảm thấy trong ngực của mình có cái gì đó.

Không khỏi siết chặt theo bản năng, chỉ nghe một tiếng hét thảm, anh không khỏi ngẩn ra. Cúi đầu nhìn lại thì ra là người máy Số 78.

Hân Hân mới vừa ngủ, cô bận rộn ngồi dậy, mê mang vài giây, rồi vội nói: “Ngài đã tỉnh?” Cảm thấy không đúng, lại đổi cách nói: “Thưa ngài, tại sao ngài lại kéo Số 78 lên giường?” Đau quá, toàn thân đều đau. Ngã bệnh mà còn có sức mạnh lớn vậy, nhưng mà dường như không sốt nữa.

Cô bận rộn xuống giường, thấy đại thống soái cau mày nhìn cô, sau đó nói: “Tại sao phải đi ra ngoài?”

Tại sao?

Người máy mà chủ nhân không gọi chắc chắn không biết đi ra, cho nên Hân Hân nói: “Trong lúc ngài đang ngủ liền gọi Số 78, tôi cho là có chuyện nên mới sang đây xem.”

Cesar cảm thấy kỳ quái, trước kia lúc mình bệnh không mất một đêm thì sốt sẽ không lui. Hôm nay tựa hồ chỉ đến nửa đêm đã tỉnh, rất kỳ quái.

“À? Chuyện tối nay không được nói với bất kỳ ai.” Anh ta lạnh lùng nói.

“Dạ” Hân Hân trở lại phía sau rèm cửa sổ, dùng sức hít vào một hơi, cảm thấy, nếu như anh ta lại tăng thêm chút sức thì mình nhất định sẽ chết.

Cesar cảm giác mình toàn thân dinh dính khó chịu, nên đi ra ngoài tắm rửa, một lần nữa nằm ở trên giường, nhớ lại tiếng kêu thảm thiết mới vừa rồi.

Người máy còn có thể kêu đau, thật là quái dị.

Nhất định là do chương trình của cô ấy rối loạn?

Nhưng mà, lúc mới vừa tỉnh lại vẻ mặt của cô lúc đó, dường như đặc biệt ngây thơ, ánh mắt có hơi nước đặc biệt giống động vật nhỏ. Còn có chút ủy khuất, nhớ lại chuyện này anh ta liền ngủ không được, ngồi dậy nói: “Cô đi ra ngoài.”

“Dạ” toàn thân Hân Hân đau đến không muốn động, nhưng chủ nhân gọi thì phải đi qua, cho nên đi ra khỏi rèm cửa sổ nói: “Thưa ngài, xin hỏi có chuyện gì?”

“Tối đây nằm xuống.” Đại thống soái tựa vào đầu giường, hướng về phía Hân Hân ra lệnh.

Không phải đâu, tại sao muốn mình nằm ở trên giường chứ, đây là ý gì?

Cô do dự, thật do dự.

Đại thống soái cũng nhìn ra cô đang do dự, anh hơi ngần ra, cảm thấy cái người máy bị lỗi chương trình này thật đúng là vô cùng thú vị.

Cuối cùng, vì sợ bị ném vào nhà máy rác, cô không thể làm gì khác hơn là cởi giày của mình bò lên giường. Sau đó ngoan ngoãn nằm xuống, không nhúc nhích.

Giường rất thoải mái, nhưng nằm ở nơi này thì vạ phần không thoải mái.

Vốn tưởng rằng đại thống soái sẽ có hành động gì tiếp theo, nào biết anh ta chẳng qua chỉ nhìn cô một cái, sau đó cảm giác, cảm thấy có gì không đúng, lại nói: “Trở lại vị trí cũ!”

Phụt, một búng máu thiếu chút nữa là phun ra .

Vị đại thống soái này đang đùa giỡn mình sao?

“Dạ” từ từ ngồi dậy, mang giày vào rồi trở lại phía sau rèm cửa sổ.

Cảm giác không đúng, không có nhìn thuận mắt như vừa rồi, bộ dáng ngờ ngác kia không đáng ghét, nhưng người máy vẫn là người máy, cuối cùng cũng không phải loài người.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Số 78 Mang Băng

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Hôm nay Đại thống soái không có ra cửa, lý do là cáo ốm!

Calvin xin chỉ thị có cần mới bác sĩ tới đây hay không, Cesar nói:
“Không cần, bảo Số 78 đem bữa ăn đưa lên phòng.”

“Ngài làm thế là muốn anh ta tới nói xin lỗi sao?” khóe miệng Calvin giật giật, bảo anh ta bỏ tới nói xin lỗi sao?

Đại thống soái nói: “Tôi đã từng nói, bất luận kẻ nào cũng có thể khiêu chiến với tôi, nhưng chỉ đơn thuần khiêu chiến mà không phải cho phép bọn họ có ý kiến đối với tôi. Đã có ý kiến, vậy tất cả mọi chuyện sẽ giao cho bọn họ giải quyết, tôi chỉ cần nghỉ ngơi.”

Chủ nghĩa bá quyền a, ngài nghỉ một chút xem những người trong quốc hội đó có thể trấn áp được dân ở ngoài hành tinh, mà không xảy ra sai sót gì sao? Nhưng đại thống soái đã quyết định, người ta cần nghỉ ngơi không người nào dám nói một chữ không, ngày nghỉ của mọi người bên này là do anh ta quy định.

Mấy trăm năm qua, gia tộc Will vẫn nắm chắc binh quyền quân đội, những kẻ trong quốc hội kia đều bị nuôi đến chỉ biết hưởng thụ, lần này nên nhân cơ hội mà dạy dỗ bọn họ một trận.

Nghĩ vậy liền đáp: “Tốt.”

Calvin lui ra sau, căn dặn Số 78 mang bữa ăn sáng tiến vào phòng.

Hân Hân đã làm xong bữa ăn sáng và bưng đến phòng của đại thống soái, nhìn thấy anh ta an tĩnh ngồi ở trên giường đọc sách, cô đem bữa ăn sáng để trên bàn, đây là bàn đọc sách sao?

Cesar xuống giường rửa tay rồi đi ra ăn cơm, cháo hôm nay rất kỳ quái, nhưng ăn rất ngon.

“Tên là gì?” Đại thống soái trong lúc ăn cơm bất chợt mở miệng khiến Hân Hân rất là bất ngờ, cô nhớ được cho dù có chuyện lớn bằng trời, anh ta cũng sẽ không mở miệng trong lúc dùng cơm.

” Cháo củ cải trắng.” Người bị sốt hay cảm mạo ăn cái này rất tốt, trước kia lúc cô ngã bệnh mẹ hay làm cho cô ăn.

Đại thống soái Cesar cũng không nói cái gì nữa, ăn xong vốn đang muốn tiếp tục đọc sách , chờ xem bọn họ khi nào đến nói xin lỗi. Nhưng đột nhiên cảm thấy bộ dáng đang thu dọn của Số 78 trước mắt anh ta, so với sách thú vị hơn, cho nên nói: “Thức ăn cô làm là theo công thức cổ xưa?”

“Đúng vậy Thưa ngài.” Hân là vậy.

“Để xuống, tới đây.” đại thống soái Cesar ra lệnh, anh ta cảm giác sâu sắc mình quá nhàm chán, thế nhưng trong đầu nổi lên ý nghĩ nói chuyện phiếm cùng người máy. Nhưng lúc này hối hận lại có chút không còn kịp rồi, bởi vì Số 78 đã để đồ trong tay xuống đi về phía anh ta.

Vào lúc cách anh ta khoảng ba bước ở ngoài thì đứng lại, không nhìn anh, mà nhìn bức tường phía sau anh.

Người máy kỳ quái, chẳng lẽ điểm hội tụ ánh sáng đã xảy ra vấn đề? Có phải nên đi đại tu rồi hay không? Anh ta ngó chừng cô thật lâu, cuối cùng nói: “Chương trình của cô là ai biên soạn, tại sao lại kỳ quái như vậy?”

Hân Hân hết chỗ nói rồi, tại sao lại hỏi vấn đề này chứ? Cô khẩn trương đến suýt nhảy dựng lên rồi, ngoài mặt vẫn nói: “Bởi vì lúc trước bị lượng điện vượt chỉ tiêu ảnh hưởng nên chương trình của Số 78 bị lỗi, nên những chuyện này không nhớ rõđã bị xoá.” Người máy sao có thể mất trí nhớ chứ, thiếu chút nữa nói sai.

Quả nhiên kỳ quái, đại thống soái cảm thấy anh ta có hỏi tiếp thì chương trình lỗi của cô nhất định nhiều hơn. Cho nên lại hỏi: “Như vậy trước kia làm việc ở đâu?”

Tại sao còn chưa hỏi hết?

“Hồi bẩm ngài, chương trình ở chỗ làm việc lúc trước đã bị xoá, chỉ còn tồn ghi chép làm việc trong quán ăn nhanh.” Nói chuyện đã có chút cà lăm rồi, cô có cảm giác nếu quả thật mình chính là người máy thì chương trình sẽ rối loạn thực sự.

Tại sao lại cảm thấy nét mặt của cô ta có chút đáng yêu? Khóe miệng anh ta không tự chủ nhếch lên, tiếp tục hỏi: “Có muốn ta giúp cô kiểm tra một chút xem lỗi nơi nào không?”

“Không. Không cần Thưa ngài.” Mới không cần kiểm tra, bị kiểm tra còn không phải xảy ra chuyện sao?

Đại thống soái khẽ kinh ngạc, người máy này dường như đang sợ? Anh ta đứng lên, đi tới bên cạnh cô, rõ ràng cảm giác chân của cô lui về phía sau một bước nhỏ.

“Số 78, cô đang sợ đúng không?” Người máy làm sao biết sợ? Chương trình của cô ta chắc phải sửa một chút. Anh ta hoàn toàn không có hướng về phương diện cô là phái nữ để nghĩ, bởi vì tất cả phái nữ của toàn bộ tinh cầu đều là kết quả của cải tạo gen, dựa theo cách nói trước kia chính là clone tái tạo.

Sau đó sẽ được nuôi lớn, rồi phân phối cho đàn ông quý tộc có công trận làm bạn đời.

Người chiếm được cô gái kia làm gì có chuyện không nghiêm mật trông chừng lại để cô ta chạy lung tung, rồi hãy nói cái người máy này toàn thân cao thấp không có một chỗ nào là không trọn vẹn hoặc là thiếu sót trí lực, cho nên vô luận là người đàn ông nào cũng sẽ không hướng về phương diện kia mà nghĩ, bao gồm cả đại thống soái vô cùng thông minh này.

Nhưng anh ta hoài nghi, lúc trước cô là người máy bạn đời, chỉ có loại người máy này mới có đủ loại vẻ mặt, mới có các loại biểu hiện lấy lòng đàn ông.

Anh không thích người máy bạn đời, vì đó chỉ là món đồ chơi, một món đồ chơi không có tim mà thôi.

“Thưa ngài, không sợ.” Mới là lạ.

Đại thống soái Cesar có một chút phiền muộn trong lòng, nói: “Đi đi!”

Thấy người máy nhỏ kia bưng khay chạy đi, tâm tình bỗng tốt lên mà không biết nguyên nhân, đến tột cùng là tại sao, trong lòng anh ta cũng không quá rõ.

Đúng lúc này máy truyền tin vang lên, anh ta liền mở miệng nói: “Nghe đây.”

Bên kia máy truyền tin là giọng nói của Calvin cùng toàn bộ tin tức hình ảnh, nói: “Đại thống soái, hôm qua có phải ngài bị sốt cao hay không? Nếu quả thật ngã bệnh thì tôi sẽ an bài y tế đến, xin không nên tự mình xử lý.”

“Cái gì?” Calvin không thể nào biết chuyện mình sốt, đại thống soái Cesar vẻ mặt không thay đổi hỏi.

Calvin không có trả lời, chỉ chốc lát sau trên màn hình chiếu một đoạn video. Bên trong hành lang của phủ đại thống soái, người máy Số 78 đang mang một túi băng lớn chạy đi, trong lúc bất chợt rơi xuống một khối cô liền quay trở về nhật rồi tiếp tục chạy.

“Nếu như ngài không có sốt thì giải thích thế nào về hành vi của cô ta?” Calvin làm Đại quản gia của Phủ Thống Soái, chiếu cố chủ nhân là trách nhiệm của anh ta.

Quân nhân Stars, trách nhiệm nặng hơn mọi thứ.

Trong lòng đại thống soái Cesar khê biến đổi, nhưng bên ngoài lại không có bất kỳ vẻ mặt gì, nói: “Là cô ấy muốn làm một loại đồ uống lạnh rất cổ xưa, đang trong lúc nghiên cứu, không được sao?”

“Được.” Calvin cảm thấy đại thống soái không cần thiết vì loại chuyện này mà nói dối, cho nên liền buông tha không hỏi tới. Bởi vì cho dù biết rõ anh ta nói dối, chỉ cần đại thống soái nói ra thì không ai được hỏi tiếp.

Sau khi đóng toàn bộ thông tin truyền tải, đại thống soái Cesar lại càng cảm thấy kỳ quái. Một người máy lại biết dùng băng hạ nhiệt độ cho anh, không trách được mình lại tỉnh sớm hơn, trên người còn chườm khăn ướt.

Ngày hôm qua cô ấy nói láo với mình sao?

Vì sao không nhắc tới tới chuyện lấy băng?

Đại thống soái mở ra kênh gọi nội bộ trong phủ nói: “Bảo Số 78 đến phòng của tôi.”

Nghĩ trước nghĩ sau, anh ta rốt cục cũng nghĩ không ra, chỉ chờ cô đến mới có thể chứng thật được.

Đang trong thời gian nạ điện, làm sao lại gọi mình qua vào lúc này? Trốn là trốn không được, Hân Hân không thể làm gì khác hơn là vừa nghĩ vừa đi, nhưng bằng vào sự thông minh của mình làm sao cũng không nghĩ ra vị đại thống soái này gọi mình sang đó làm cái gì.

Đi tới bên ngoài cửa cô nhẹ nhàng gõ cửa, đã nghe bên trong nói: “Vào đi.”

Cô đi vào, nói: “Thưa ngài.” Hai chữ vừa mới nói ra đã bị một cái tay kéo, tiếp theo cả người bị đặt ở trên tường.

Đây là tại sao, người đàn ông này sẽ làm gì mình đây?

Chênh lệch chiều cao khiến cho Hân Hân không cách nào phản kháng được, chỉ có thể kinh ngạc cứng ngắc ở trên tường, hai cái tay bị đối phương cố định lên trên. Đây là tình cảnh điển hình của cường hôn, tại sao lại xảy ra với cô, nội dung vở kịch đã xảy ra sai sót ở chỗ nào, có người có thể nói cho cô biết hay không?

Thân thể cứng ngắc, nhìn chăm chăm bộ dạng cười như không cười đó, khuôn mặt hoàn mỹ còn mang theo chút ít nghiêm túc. Cô còn là một học sinh ngay cả cửa xã hội cũng không có bước qua, các biểu hiện của đàn ông cô căn bản không biết rõ lắm. Nhưng cảm giác anh ta dường như cũng không có ý cưỡng bức của cô mà như đang ở tìm tòi nghiên cứu?

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Không Phải Là Đàn Ông

Coi như là tìm tòi nghiên cứu cô cũng không còn biện pháp động, với khuôn mặt đó thì vô luận anh ta có vẻ mặt gì, chỉ cần ngó chừng thôi, cũng sẽ làm cho người ta không thể nhúc nhích.

Nhưng mà, khi anh ta đưa tay ấn lên ngực của cô , mặt của cô trong nháy mắt đỏ dữ dội.

Kháo, gã đàn ông này thế nhưng dùng vẻ mặt bình tĩnh kia để ăn đậu hủ của cô.

Hơn nữa còn ở đó cau mày, chê nhỏ hay sao ?

Ba mẹ ời, hiện tại con gái của hai người đang bị người khác tập kích ngực, phải làm sao bây giờ đây? Là đánh anh ta, không dám. Hay hét lên, quá tọc, muốn tìm tai vạ sao?

“Cô không phải là đàn ông?” ngực của đàn ông không thể nào cao vút , vốn tưởng rằng cô là đàn ông vì trốn tránh trách nhiệm đầu quân mà giả dạng làm nữ người máy, nhưng vừa sờ cái đó liền thấy không giống, vật này rất mềm rất lớn, đàn ông không thể nào có .

“Không phải.” Nghiến răng nghiến lợi nói xong, đang có cảm giác đại thống soái đã thả mình, cô mới biết được anh ta hoài nghi mình là đàn ông giả trang cho nên mới làm như thế.

Nhưng mà, cô thật uất ức nhé, cô nơi nào giống đàn ông chứ?

“Nếu như không phải là đàn ông, vậy chương trình của cô thực sự rối loạn rất nhiều.” Nhưng lại không thể đi biên soạn lại một lần nữa, thôi, như vậy tựa hồ cũng không khiến cho người ta chán ghét.

Hân Hân chịu đựng để nước mắt không chảy ra, lúc này mà khóc nhất định là lộ ngay, người máy ở đâu ra nước mắt.

Cảm bị nâng lên, một tên con trai rũ mắt nhìn cô nói: “Con mắt của cô ướt, có chức năng rơi lệ đúng không? Nếu như tôi không có đoán sai, trước đây cô hẳn là người máy bạn đời, sau đó bị sửa trình tự, cho nên mới xuất hiện tình trạng rối loạn đúng không?”

“Số 78 không biết đáp án của vấn đề này.” Em gái người, tại sao lại suy đoán sang khía cạnh này chứ?

“Điều này cũng giải thích nguyên nhân tại sao cô lại biết đem băng hạ nhiệt độ, trừ mấy điều này ra, trên người của cô còn có bí mật gì khác không?” Đại thống soái cau mày nhìn cô, chẳng lẽ là người máy gián điệp hình người?

“Có khả năng này.” Không thể để cho anh ta điều tra bí mật của mình nữa, Hân Hân nghĩ như vậy.

“Ừ!” Nghĩ đến cô ta vi phạm mệnh lệnh của mình đi lấy băng, xem ra tính tự chủ cô ta rất mạnh, không trách được không cần hỏi mình ăn cái gì, toàn bộ tự mình làm chủ để làm, trước kia những người máy ăn uống luôn là dùng gương mặt mỉm cười hỏi ý kiến anh, có đôi khi hỏi đến anh muốn trực tiếp hủy bọn họ đi.

Cái người máy này quả nhiên là khác biệt, đụng chạm vừa rồi khiến tay có cảm giác vô cùng thoải mái, nhất là vẻ mặt trên mặt cô ngay lúc đó, nhìn thật hấp dẫn.

Anh ta thừa nhận mình có cảm giác, đây có phải là đại biểu mình có thể tìm một gã người máy bạn đời tới giải quyết dục vọng của mình không? Có cái ý nghĩ này anh ta lập tức tiêu diệt ngay, người phụ nữ của anh ta còn có ba tháng nữa là hoàn toàn trưởng thành, đến lúc đó chỉ cần để lại một hài tử là tốt rồi, cần gì phải đi tìm người máy khác?

Thật ra thì anh ta đối với mấy người phụ nữ đó không có gì mong đợi, các cô đều là người máy cải tạo ra, trí lực xê xích với đàn ông quá xa, trừ ngơ ngác ngời thì cái gì cũng không biết.

Hơn nữa năng lực thụ thai tương đối thấp, không phấn đấu mười năm thì không thể nào có một đứa bé kế thừa gen di truyền từ mình.

“Thưa ngài, nếu như không có chuyện gì khác Số 78 đi ra ngoài.” Hân Hân thật muốn tìm chỗ để ngồi khóc, nhưng đầu tiên lại bị anh ta suy đoán thế thì ý muốn kia chẳng còn đâu.

“Ngồi xuống.” Chẳng biết tại sao anh không muốn cô đi, liền bảo cô ngồi xuống.

Im lặng, cô chỉ có thể ngồi xuống.

Nhưng người đàn ông này không nói gì, chẳng qua chỉ nhìn cô, tựa hồ muốn tìm ra chỗ sơ hở ở trên người cô.

Hân Hân bị tránh đến không dám lên tiếng, khiến lúc Calvin đi tới nơi này liền thấy một người một cơ khí ngơ ngác ngồi riêng một mình, tình huống rất là quý dị.

Trong mắt Calvin chợt lóe ánh sáng, nói với đại thống soái Cesar: “Thưa ngài, người bên kia muốn gặp ngài.”

“Người nào?” Cesar rốt cục thu hồi ánh mắt của mình, hết sức khó chịu nhìn Calvin.

Calvin im lặng, anh ta biết mình nhất định không có đẹp mắt bằng nữ người máy, nhưng có cần nhìn giống như cừu nhân thế không?

” Chân chạy của Quốc hội.”

“Không gặp, ném ra ngoài.” khoe mắt Cesar nhếch lên, Calvin không thể làm gì khác hơn là xoay người đi làm.

Anh ta đi ra ngoài mà vẫn còn đang suy nghĩ, tại sao tâm tình của đại thống soái dường như rất nóng vội thế? Nhìn thái độ anh ta đối với Số 78 rõ ràng là có dự niệm ở bên trong, chẳng lẽ anh ta rốt cục cần nữ nhân, không, là nữ người máy rồi?

Nói trở lại, quốc hội cũng đề cập tới chuyện này, nếu có cơ hội anh ta cũng muốn cùng bàn luận một chút. Cứ ghen mãi như vậy sẽ không hay, dù sao cũng là đại thống soái, nếu như chưa để lại huyết mạch đã nín hóng thì chỉ sợ các tinh cầu lại muốn đại loạn.

Đại thống soái đã dùng hơn ba mươi năm thời gian để kết thúc đại chiến lần thứ ba của ngân hà, nếu như không có anh ta, hiện tại tất cả tinh cầu còn đang đánh tới đánh lui, nào có hòa bình tồn tại.

Mà ở trong phòng, Hân Hân đã dùng một tư thế ngồi suốt hơn hai giờ, cả người cô đều đã cứng, mắt thấy đã đến giờ cơm trưa rồi, cô liền nói: “Thưa ngài, đến thời gian chuẩn bị cơm trưa.”

“Làm hai phần, cô ăn với tôi.” Quá lâu không cùng người khác cùng nhau ăn rồi, anh ta muốn thử lại cảm giác này.

“Người máy không cần dùng cơm.” Vị này rốt cuộc bị sao thế? Cũng bởi vì chuyện cô mang băng cho anh ta hạ sốt sao? Cô hối hận có được không?

“Người máy chẳng qua không hấp thu, nhưng vẫn có thể ăn, nhất là người máy ăn uống.” Đại thống soái trầm tĩnh nói, đồng tử màu vàng xinh

đẹp chỉ nhìn Hân Hân một cái đã làm cho cô ngay cả một chút phản kháng cuối cùng trong lòng cũng bị nuốt mất.

Không phải là cùng nhau ăn cơm sao, đây có là cái gì?

Đi xuống chuẩn bị bữa trưa bưng đến phòng của anh ta, của mình là phần nhỏ anh ta là phần lớn. Sau đó đứng, nghe anh ta nói ngồi mới ngồi xuống.

“Bắt đầu đi!” Đại thống soái biết người máy có chức năng này, nên hai mắt vẫn nhìn thẳng vì có ít nhân loại cùng người máy ăn cơm. Nhưng anh ta chưa từng ra mắt người máy dùng cơm, bởi vì ... những hành vi này ở trước mặt của anh ta có thể xem là tương đối vô lễ .

Cho nên vì cái từ tương đối khá kỳ lạ này, lại giương mắt nhìn một chút người máy dùng cơm như thế nào.

Không ngờ lại ăn tương đối nhã nhặn và yên tĩnh, từng chút từng chút đem thức ăn bỏ vào trong miệng, phân giải xong sau đó nuốt xuống, quá trình không có sự cầu thả trực tiếp nuốt vào.

Trong quá trình, hai con má phồng lên, giống như con chuột Tùng nhỏ ở triển lãm vậy, rất đáng yêu.

Không riêng gì phụ nữ không có sức chống cự đối với động vật khả ái đàn ông cũng giống như vậy, nhất là bản thân loại này động vật phái nữ khả ái thì càng là độc dược đối với đàn ông.

Đại thống soái đột nhiên cảm thấy thức ăn trong miệng không có mùi vị, người máy đối diện tựa hồ hấp dẫn anh ta hơn.

Bị sặc bị sặc, anh ta đưa qua một ly nước trái cây. Người máy ăn cơm cũng sẽ sặc ư, đây là nghi vấn. Hân Hân nhận lấy nước trái cây nhưng lại do dự, ly này anh ta vận uống qua một ngụm rồi, để cho cô uống vào như vậy

được sao? Nhưng trong cổ họng khó chịu, cô không thể làm gì khác hơn là mở miệng uống hết.

Thật vất vả ăn xong, cô thu dọn đi ra ngoài.

Đại thống soái gửi thư cho Calvin, tìm tòi hỏi: “Cậu cảm thấy lúc ăn cơm người máy có sặc không?”

Calvin coi như là người bác học đa tài, anh ta suy nghĩ một chút liền nói: “Người máy bạn đời vì lấy lòng chủ nhân của mình, hơn phân nửa sẽ có loại công năng này.”

“Ừ!” Xem ra mình đoán không lầm, trước kia cô đúng là người máy bạn đời sau đó bị đổi chương trình, cho nên mới có những thứ biểu hiện này.

Ở bên trong vòng của người máy bạn đời, có những người máy bị quá hạn hoặc là không được hoan nghênh sẽ bị sửa chương trình lại lần nữa, biến thành loại khác để dùng, đây là một phương thức tiết kiệm tài nguyên. Anh ta không hề hoài nghi nữa, nhất là sau khi sờ soạng bộ ngực của cô thì biết rất có khả năng này, có loại người máy bởi vì không dùng đến bộ ngực cho nên nơi đó mặc dù sờ cũng có nhưng không thoải mái, sờ cô thì lại rất thoải mái, làm cho người có cảm giác tê dại.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Du Ngoạn Và Ăn Cơm Dã Ngoại

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Trở về chỗ cũ thì nổi lên cái loại cảm giác này, đại thống soái cảm thấy mình trở nên không giống với lúc trước, về phần tại sao không giống, ở nơi thiếu hụt phụ nữ này thì cảm giác yêu thương của đàn ông đã sớm biến mất dần theo thời gian, cho dù tìm trở lại cũng cần có một chút thời gian.

Cho nên, thống soái đại nhân có chút mê mang.

Cùng một phản ứng, cô thiếu nữ đứng bên ngoài càng mê mang hơn, cô hoàn toàn đoán không ra hành động của đàn ông nơi này, thật dị thường làm cho người ta muốn khóc.

Mình bỗng nhiên bị người ta ăn đậu hủ, nhưng đối phương lại không có chút cảm giác nào. May là chỉ ăn một lần, tin tưởng anh ta sẽ không hoài nghi mình là đàn ông nữa.

Lại nói, mình nơi nào nhìn giống đàn ông chứ?

Thân thể vốn đang có chút mũm mĩm của trẻ con giờ đã gầy hoàn toàn không có một chút thịt dư thừa, chỗ nên lồi thì lồi, chỗ nên lõm cũng lõm, nhìn thế nào cũng không giống người đàn ông? Nhìn gương soi thật lâu, thiếu nữ càng thêm quẩn quýt. Cô thật sâu cảm nhận được suy nghĩ của mình cùng với những đàn ông của thế giới tương lai này, vĩnh viễn không cách nào đi cùng một đường.

Thôi, mình điển hình là một Tiểu Bạch hoàn toàn không rõ mọi thứ lại xuyên qua nơi công nghệ cao, có thể giả làm người máy sống sót đã không

tệ rồi, còn muốn cầu xin hiểu cái gì đây?

Cứ thế câu chuyện của một thiếu nữ không cách nào hiểu được, cùng một gã đại thống soái cực kỳ hiểu biết triển khai.

Buổi tối, đại thống soái ngủ thẳng đến nửa đêm, liền dậy vén rèm cửa sổ lên nhìn thiếu nữ người máy ở bên trong đang co lại thành một đoàn. Đại khái bởi vì ngủ không thoải mái, khiến cô vẫn nhúu mày.

Cho nên đại thống soái gọi điện thoại cho Calvin: “Người máy cũng ngủ sao?”

Calvin đang ngủ mơ màng, đại thống soái nhà bọn họ thế nhưng không tuân theo thời gian làm việc và nghỉ ngơi mà phát gọi tới, hẳn là chuyện hết sức nghiêm trọng?

Kết quả đại thống soái hỏi: “Người máy cũng ngủ sao?”

Calvin nói: ” Người máy bạn đời bởi vì muốn làm bạn cùng chủ nhân, cho nên trong tình hình chung sẽ tự động điều tiết đến chức năng ngủ.”

Sau đó.

Cũng không có sau đó rồi, toàn bộ tin tức ảnh đóng lại, đại thống soái bên kia cũng không còn lên tiếng.

Chỉ vì chuyện này mà đem mình đánh thức?

Calvin cảm thấy đại thống soái nhà mình bận quá cũng không phải là chuyện tốt, cho tới bây giờ vẫn không có một chút hiểu biết đối với người máy bạn đời, chờ ba tháng nữa nữ chủ nhân về đến nhà, vậy phải làm sao sinh ra tiểu thiếu gia đây?

Nhưng may là bởi vì mấy ngày qua nhàn rồi, cho nên rốt cục đã có chút hứng thú, vậy mình có nên giúp một tay không?

Chẳng qua phải giúp làm sao đây? Hai người máy bạn đời đã bị anh ta rầy rặc một cái toi rồi. Nhưng dường như đại thống soái ưa thích Số 78, xem ra anh ta thích dạng đáng yêu.

Vậy cũng không tệ, sẽ bảo bọn họ nghiên cứu tiếp, đến lúc đó khi có ý nghĩ lên giường rồi, anh ấy lại đi đến nhà máy đặt làm một người máy bạn đời có bộ dáng dễ thương đáng yêu trở lại.

Thật là nhìn chưa ra, đại thống soái từ trước đến giờ nghiêm túc đứng đắn, lại có tính thú đối với phụ nữ có bộ dáng loli. Khẩu vị hơi bị nặng, nhỏ như vậy thật có thể làm thoải mái sao?

Calvin bởi vì nghĩ quá nhiều nên mất ngủ, buổi sáng tốt lành không dễ dàng ngủ liền lại có cuộc gọi tới, đại thống soái trưng ra một gương mặt bình tĩnh, nghiêm túc, tìm tòi hỏi: “Calvin, người máy có ngáp không?”

Khóe miệng Calvin giật giật, anh ta mới vừa chớp mắt thôi, tại sao lại có vấn đề khác nữa rồi?

Chủ nhân đối với phương diện này kiến thức quá thiếu hụt, có phải hẳn nên để cho anh ta có thời gian đi đọc bách khoa toàn thư của người máy hay không?

Khoan đã, anh ta vừa nói người máy ngáp sao?

Cái này chưa từng thấy qua: ” Thưa ngài, tôi không có nhìn thấy. Nhưng nghĩ lại, hẳn vì lấy lòng chủ nhân mà sẽ xuất hiện vẻ mặt này.”

“Lấy lòng?” giọng nói của Đại thống soái tựa hồ rất vui vẻ, sau đó cuộc nói chuyện cắt đứt.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì chứ?

Calvin ở chỗ này bị hỏi đến hồ đồ còn không coi là gì, bên kia Hân Hân thì bị hù sợ.

Buổi sáng tỉnh lại cô vừa mở mắt liền phát hiện đại thống soái hết sức ưu nhã ngồi ở phía trên đầu của cô, bị làm cho sợ đến cô mới ngáp một nửa liền nuốt xuống, vội vàng bụm miệng thiếu chút nữa là rớt nước mắt.

Tại sao lại thế? Tại sao đại thống soái phải ngồi dưới đất mà còn là phía trên đầu của mình, ai có thể nói cho cô biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì không?

Nhưng đại thống soái cái gì cũng không nói, chỉ có đôi tròng mắt là vô cùng sáng ngời. Cô thiếu chút nữa bị con người màu vàng kia hút vào, vốn đã rất đẹp trai, mà còn ‘thâm tình chân thành’ nhìn cô như vậy, cô gái nào có thể chịu được chứ?

Vào lúc tim đang nhảy gia tốc, đại thống soái mở miệng nói: “Đã đến giờ làm điểm tâm.”

Đúng vậy a, đến lúc làm bữa ăn sáng rồi. Cô bện rộn đứng lên, nói: “Đúng vậy thưa ngài.” Sau đó chuyển thân vội vàng vọt ra ngoài.

Đợi sau khi cô rời khỏi đây, đại thống soái lập tức gọi cho Calvin, chờ nhận được tin tức liền cảm thấy vui mừng, bởi vì Số 78 đang lấy lòng mình, nhưng tại sao một người máy lấy lòng mà mình lại mừng như vậy? Anh ta lại không cách nào giải thích được .

Bữa ăn sáng là chính bản thân anh ta dùng, thế nhưng quên mất bảo cô cũng chuẩn bị một phần cho mình. Quả nhiên là người máy, không cần dọn thì sẽ không đi làm.

Nhưng nhìn thấy bộ dạng đáng yêu của cô khi đứng ở bên cạnh, bỗng nhiên cảm thấy trong mâm như bày cây cối mà không phải thức ăn, thử

nghĩ xem mình đã lâu không có đi ra ngoài rồi, có lẽ thừa cơ hội này đi xem?

Dùng qua bữa ăn, anh ta lại liên lạc với Calvin nói: “Thay ta chuẩn bị mô hình phi thuyền nhỏ, ba phút sau lên đường đi Địa Cầu cắm trại .”

Địa Cầu?

Nghe hai chữ này tim của Hân Hân run lên mấy cái, nơi đó bây giờ hình dáng ra sao rồi? Có lẽ mình không phải đến không gian khác, Địa Cầu hiện tại và trước kia có giống nhau không? Cô ngừng bước ở trước cửa, nhin không được quay đầu lại nhìn về phía đại thống soái, lại thấy anh ta cũng đang nhìn cô.

“Cô cũng đi, trong ba phút đồng hồ chuẩn bị xong nguyên liệu cùng công cụ nấu ăn dùng cho cắm trại.” Không biết tại sao, anh ta cảm thấy cô rất muốn đi Địa Cầu, bởi vì ánh mắt cô đang rất vui.

Ánh mắt người máy thì không nhìn ra tâm tình được, cho nên anh ta cảm thấy mình sinh ra ảo giác.

Hân Hân vui mừng đến sắp điên mất rồi, bện rộn chạy đến phòng bếp chỉ huy những người máy khác tìm được một chút công cụ cắm trại để dùng.

Đồ vật thời đại này quả nhiên lợi hại, ngay cả lò nướng cũng làm từ nhiên liệu mới. Chỉ cần mở ra là có thể dùng, không cần găng với bất kỳ ống gas hay điện nào, hơn nữa bộ dáng cực kỳ sạch sẽ và dùng tốt.

Về phần thức ăn, đều dùng hộp giữ ấm để lại, sai người ta đem đi theo.

Mà cô thì chạy đến phòng vệ sinh một chuyến, lúc đi ra ngoài liền nhìn thấy Calvin dường như đang đợi cô. Đi theo anh ta xuống dưới đất, qua một hành lang liền thấy được một cây cầu đi thông đến phi thuyền. Đi vào bên

trong lại có cảm giác giống phi cơ, nhưng mà không có mấy người ngồi cho nên không gian xem ra rất lớn.

Calvin và Raymond chịu trách nhiệm lái phi thuyền, vệ binh đều ở khoang thuyền bên dưới, cho nên trong khoang thuyền hiện tại chỉ có hai người, một là đại thống soái hai là Hân Hân.

Mặt khác còn có hai người máy, có điều bọn họ trực tiếp tiến vào cái thùng chứa đồ, chỉ có Hân Hân là được cho phép tùy tiện đi lại.

“Nạp điện đầy chưa?”

“Đầy rồi” Nạp điện gì đó mình mới không cần đâu.

Đại thống soái nhìn cô đứng, liền nói: “Trong trình tự của cô không có chạy quy định sao? Phải ngồi xuống, nịt giây an toàn, tránh cho lúc chạy với tốc độ ánh sáng bị ném văng ra ngoài vũ vụn.”

Á.

Những thứ này Hân Hân nào biết a, cô vội vàng chạy đến cái ghế đối diện đại thống soái ngồi xuống, sau đó tìm hồi lâu cũng tìm không được giây nịt an toàn ở chỗ nào.

Đại thống soái nhìn đồng hồ, cách xuyên qua tốc độ ánh sáng còn mấy phút thời gian nữa. Vốn nên là trách cô ngốc, nhưng chẳng biết tại sao nhìn thấy cô đần như vậy càng làm cho người ta muốn giúp cô.

Đại thống soái đứng lên, đi tới trước mặt cô chỉ vào cái nút màu hồng trên chỗ ngồi, nói: “Bấm vào nó, lúc mở cũng bấm nó, nhớ lấy?” Nói xong lại hối hận, cô không phải là loài người, tại sao lại dùng cái từ nhớ lấy này chứ?

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Địa Cầu Là Thắng Địa Ngắm Cảnh?

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Khoảng cách giữa hai người rất gần, theo bản năng Hân Hân ngã về phía sau để tránh.

Cô vừa trốn, đại thống soái liền theo bản năng áp gần cô hơn nữa, mắt thấy đôi môi của hai người sắp đụng vào nhau rồi, trên phi thuyền liền vang lên tiếng đề nghị.

Đại thống soái không thể làm gì khác hơn là đi tới vị trí của mình, thông dong cài giây nịt an toàn.

Phi thuyền bất chợt dừng đưa một trận, Hân Hân cảm giác mình bị ù tai choáng váng đầu, có chút cảm giác muốn ói nữa. Đây là say phi thuyền ư? Cô cảm thấy mình rất bi thương.

Nhưng vào lúc cô sắp nhịn không được nữa, phi thuyền đột nhiên vững vàng lại.

Dùng sức hít vào một hơi, rốt cục cũng nhịn được đến nơi.

Cửa sổ sắt của phi thuyền đột nhiên kéo lên, tiếp theo cô có thể thấy tình huống phía ngoài vũ trụ.

Làm một Tiểu Bạch chỉ xem những tình huống này ở trên TV hay trong phim ảnh mà nói, tình cảnh trước mắt này làm cho cô ngoài ý muốn và kích động.

Nhất là quả cầu màu xanh lam kia khắc sâu vào mắt cô, trong mắt thậm chí hơi ướt.

Không thể khóc, còn không phải là thời điểm khóc.

Dùng sức cắn xuống đầu lưỡi của mình, cuối cùng đem nước mắt bức trở về.

Chỉ nghe đại thống soái nói: “Hành tinh mẹ vẫn không thay đổi.”

Anh ta bảo Địa Cầu là hành tinh mẹ, vậy ý là bọn họ vốn xuất thân từ Địa Cầu đấy sao?

Thế đây không phải là địa cầu cô biết rồi, Hân Hân vạn phần thất vọng . May mắn cô đã sớm chuẩn bị tâm lý cho mình rồi, nên không bị đả kích lớn lắm.

Mà đại thống soái nhìn vẻ mặt ngơ ngác của cô, mình lại bị loại vẻ mặt này của cô hấp dẫn, quên mất hành tinh mẹ Địa Cầu đã lâu không nhìn thấy, chỉ lo nhìn cô.

Nghe nói, thật lâu trước đây, phụ nữ đối với đàn ông có lực hấp dẫn vô cùng lớn. Đàn ông có thể vì phụ nữ mà giết chóc, thậm chí còn buông tha tánh mạng quý giá.

Mà bây giờ đàn ông chỉ nghĩ làm thế nào để cùng phụ nữ sinh hạ đời sau quý giá, những chuyện còn lại hơn phân nửa là làm cùng người máy.

Nhưng người máy không phải là loài người, nên bản năng cùng bản tính của bọn họ đã từ từ biến mất, bởi vì không có thứ hấp dẫn bọn họ.

Đại thống soái đối với cái người máy này không có dự vọng gì, chỉ bất quá cảm thấy hành vi của cô rất hấp dẫn mình. Điều này làm cho anh ta không khỏi nghĩ tới rất nhiều chuyện, nghĩ tới mình cũng có lúc mệt, cũng

muốn du ngoạn, cũng muốn truy tìm thức ăn ngon, thậm chí nhớ tới mình cũng là một người đàn ông.

Trong lúc đang suy nghĩ, lại nghe giọng nữ người máy truyền đến nói: “Phi thuyền dân sự của tỉnh cầu Gila số 1098, hoan nghênh đến thăm thắng địa ngắm cảnh Địa Cầu. Các người có thể xem xét vài nơi để đến, có rừng mưa nhiệt đới phục hồi, địa chỉ cũ Địa Cầu số 1, số 2, số 3. Ngắm cảnh sa mạc, ngắm cảnh biển..., xin dựa theo chỉ thị đáp xuống, không thể tùy tiện xông vào nơi không phải thắng cảnh, nếu không sẽ trúng khí ăn mòn trí mạng. Chúc ngài du lịch vui vẻ, chi phí tổng cộng của lần này là hai mươi tám vạn tinh tệ, nếu dùng thêm tài nguyên khác của Địa Cầu sẽ phụ thu sau.”

Hai mươi tám vạn, thật là đắt a!

Về nhà thôi mà cũng tốn nhiều tiền như vậy, Hân Hân thật sự có chút ít cảm nín.

Nhưng chờ đến Địa Cầu xong cô thiếu chút nữa bật khóc rồi, nơi này căn bản không phải là địa phương cô quen thuộc. Đầu tiên bọn họ đáp xuống rừng mưa nhiệt đới, nơi đó có một nhỏ phi thuyền đáp xuống đất, có người máy sắp xếp cho bọn họ một xe thiết giáp dùng để du lịch ngắm cảnh.

Rừng mưa nhiệt đới trước kia cô chưa từng tới, may mắn nhiệt độ ở trong xe giữ vững nhiệt độ trung bình, nên cô sẽ không cảm thấy quá nóng.

Đại thống soái lưu loát thay giày bó cùng bộ quần áo quân trang, thoạt nhìn rất là đẹp trai. Hân Hân tự xưng là thiếu nữ có tâm trí trưởng thành, trong nháy mắt tim của cô đập rộn lên, rất rõ ràng đã động tâm với người đàn ông này.

“Dừng lại.” Đại thống soái ra lệnh một tiếng, xe dừng lại .

Đoàn người lúc này đã đi xuống xe, đại thống soái Cesar, Calvin, Raymond. Xuống xe xong mọi người liền chia làm hai đội cảnh giới, mà Cesar đi ra ngoài giống như duyệt binh vậy, quay đầu lại nhìn người máy Số 78, hai cái chân ngắn của cô đang thử thăm dò xuống phía dưới, tìm nơi để trèo xuống xe thiết giáp.

Á.

Tất cả ánh mắt của đám đàn ông đều đang ngó chừng cô xem, cái động tác ngốc này thật sự làm cho người ta không nói được lời nào. Có người máy nào mà đần như vậy, thậm chí ngay cả xe thiết giáp đều thấy ngượng.

Hân Hân cũng gấp a, đầu đổ đầy mồ hôi, nhưng mà khoản cách quá cao. Nếu cô nhảy, vậy nhất định sẽ té xuống mặt đất, phía dưới tất cả đều là rễ cây, nhánh cây, nếu không cẩn thận quệt bị thương sẽ chảy máu, người máy chắc là không biết chảy máu .

Cho nên cô tiếp tục cẩn thận dò xét, cuối cùng đại thống soái thật sự nhin không nổi nữa, một tay vươn ra ôm cô xuống.

Nhẹ quá, vào tay quá nhẹ cho nên anh ta nhanh chóng trực tiếp đem người nâng lên cao, hai người đều ngẩn ra, Đại Thống soái tỉnh táo trước liền đem người buông xuống.

“Chương trình chức năng hành động của cô cũng bị lỗi luôn hả?” Anh ta nghiêm trang hỏi.

“Đúng vậy.” Ô ô ô thật là mất mặt.

Chẳng qua nơi này là Địa Cầu rồi, không khí có chút nóng ướt, bởi vì cô vẫn mặc quần áo của nữ hầu cho nên rất nhanh bị con muỗi tấn công.

Người máy chắc là không biết gọi con muỗi đốt, cho nên cô cảm giác mình rất bi thương.

Đại thống soái bọn họ tựa hồ nói đến sự biến hóa và phát triển của nơi này, từ đó cô hiểu được thì ra là Địa Cầu trước kia bị thay đổi rất lớn, thậm chí khiến cho một ít thực vật và động vật bị tuyệt chủng.

Mà bây giờ hoàn cảnh trước mắt này toàn bộ là kết quả do hậu duệ của loài người bảo vệ được, mặc dù muốn tiếp tục nghe tiếp, nhưng cô thật sự chịu không được muỗi quấy rầy, nhất là đột nhiên từ không trung rơi xuống một con nhện rất lớn, cô liền chịu không được nữa!

“A.” Kêu thảm thiết, đưa tay bắt lấy chéo áo của đại thống soái.

Đại thống soái cúi đầu nhìn cô, cô cũng đang nhìn đại thống soái, hai người nhất thời im lặng.

Đại thống soái hoàn toàn bị bộ dáng hoảng sợ quẩn quýt kia mê hoặc, đây cũng quá đáng yêu rồi! Người máy bạn đời cũng sẽ kề cận đàn ông như vậy, nhìn đàn ông như vậy sao?

May mắn anh ta là chủ nhân của cô, cho nên mục tiêu mà cô ấy ôm là mình sao?

Có một chút cảm giác tự hào nho nhỏ dâng lên, đàn ông vào lúc này luôn là thích biểu hiện sự mạnh mẽ của mình, đáng tiếc anh ta không quá biết biểu đạt tâm tình của mình, chẳng qua là nâng cằm của cô lên nói: “Không thích nơi này? Vậy chúng ta đi địa chỉ cũ Địa Cầu nhé ?”

Cho nên ở đến rừng mưa nhiệt đới ba phút đồng hồ là bọn họ đã chuyển đi địa chỉ cũ Địa Cầu, nơi này muỗi đúng là rất ít, nhưng nhìn thấy cảnh vật không người nào đau lòng hơn cô cả.

Những toà nhà cao kia, những thứ gọi là văn minh Địa Cầu cực kỳ giống với nơi cô sống trước đây, đáng tiếc cô không cách nào biết làm sao lại tạo thành thế này, không cách nào biết mình phải làm sao để trở lại cuộc sống trước kia của cô.

Đại thống soái quyết định ở chỗ này ăn cơm dã ngoại, đối với một thiếu nữ đứng ở nơi đi gia viên bị huỷ diệt mà nói, cô không có tâm tình ăn cái gì, muốn khóc lại không thể khóc.

Cho nên đại thống soái rõ ràng cảm giác hành trình Địa Cầu lần này, không được tốt đẹp. Động tác của người máy Số 78 rõ ràng cứng nhắc, cảnh vật chung quanh tựa hồ là cô bồi hồi, buồn bực cùng ưu thương, không ngờ cô ấy lại cảm thấy đều này.

Cô ấy không phải là loài người, tại sao có thể có cảm xúc bi thương chứ?

Cho nên vốn là quyết định ở lại hai ngày, bởi vì tâm tình đại thống soái không tốt nên đến xế chiều đã quay trở về rồi, Calvin thẳng bài ngón tay, tiền a, cứ như vậy ném.

Thấy hành tinh Địa Cầu từ từ rời xa, Hân Hân lại một lần nữa cảm thấy cô cách nhà mình càng ngày càng xa rồi, thậm chí không thể nào đi trở về nữa.

Loại này tâm tình vẫn duy trì đến lúc trở lại Phủ Thống Soái, cô vốn là mệt chết còn phải chuẩn bị bữa ăn tối cho đại thống soái, hơn nữa một ngày không ăn không uống, Hân Hân cảm giác mình sắp không kiên trì được nữa.

May mắn ở trong phòng bếp ăn được một ít đồ và uống được chút nước, nhưng bữa ăn mới đưa đến miệng đã bị cánh cửa mở mạnh làm ngã lăn quay.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tướng Quân Ke Liya

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Một người đàn ông ngoại trừ gương mặt ra còn những nơi khác đều bị băng bó, nhìn thấy có người máy đang chuẩn bị thu dọn liền hừ một tiếng, tức giận đem ly nước trái cây đá ra rất xa, văng lên trên tường xoảng một tiếng nát bấy.

Muốn gây sự gì đây?

Cái ly này chiêu chọc anh ta sao?

Hân Hân vốn bởi vì chịu đựng đau đớn mà có một chút khó chịu rồi, thật vất vả mới làm xong bữa ăn tối lại thành nơi trút giận cho người khác, lúc này cho dù lực nhẫn nại khá hơn nữa cũng duy trì không được, liền đứng lên nói: “Vị tiên sinh này, ngài cố ý làm hư hao dụng cụ của Phủ Thống Soái, xin bồi thường.” Giọng điệu này là người máy tuần tra thường nói, cô vừa mới học xong.

Đối phương là người đàn ông rất cao lớn, cho dù thoạt nhìn giống người tàn tật, nhưng vì sao toàn thân anh ta có cảm giác thô bạo, giống như người nào thiếu anh ta hai trăm tám mươi vạn tiền vậy.

Hân Hân khó có lúc ưỡn ngực ngẩng đầu ở trên thế giới này một lần, cho dù có chút sợ cũng không lùi bước.

Người đàn ông cười lạnh, nói: “Tốt, ta đền, rốt bề người ta cũng bồi thường hết.” Nói xong liền đưa tay níu lấy cổ áo của Hân Hân, đem cả người cô đưa lên giữa không trung.

Hân Hân nhắm mắt lại, ngã chết thì ngã chết thôi, biết đâu mình còn có thể trở về.

Nhưng người đàn ông kia còn không có ném, cô liền cảm giác cổ tay của mình căng thẳng, tiếp theo bộ quần áo không chịu nổi lực kéo của hai bên, roẹt một tiếng rách làm hai.

Hân Hân rơi xuống mặt đất, theo bản năng cô kéo chặt quần áo không để cho tấm vải phía trước rơi xuống. Trợn trừng con ngươi nhìn thấy một vật bay lên đập vào vách tường, bức tường chỗ này được chế bằng chất liệu gỗ đặc biệt, có chút giống kim khí, nên khi người đàn ông này đập vào, bức tường tuy không có vỡ nhưng lại bị lõm vào có hình dạng con người.

“Lá gan không nhỏ, để đi vào là đã cho quốc hội mặt mũi, vậy mà dám động đồ của Phủ Thống Soái, muốn thì cứ tới tìm tôi” Quay đầu nhìn lại, tim chợt run lên.

Số 78 đứng co lại thành một đoàn, quần áo bị xé nát giắt trên hai vai, da thịt tuyết trắng cùng áo lót đai đeo thoát nhìn rất cổ xưa, để cho tim của anh ta không hiểu sao run lên.

Nghe nói áo lót cổ đại rất hấp dẫn đàn ông, có đều người máy bình thường sẽ không mặc nội y, tại sao cô ta lại mặc?

“Không trách được ở lì trong Phủ Thống Soái không đi ra, thì ra là có đồ vật để phân tán tinh lực. Cái này chính là người máy vừa mới đưa tới lúc trước sao, không ngờ anh lại bị thứ này làm cho mê muội, muốn trở thành The present Sur thứ hai chỉ cần người máy không cần phụ nữ sao?”

The present Sur, năm đó là một tướng quân chiến công trác tuyệt, bởi vì nhất thời si mê người máy mà cự tuyệt phần thưởng là một phụ nữ quốc hội đưa cho anh ta. Tuy nói bỗng nhiên có lợi cho người có công trận thứ hai, nhưng lúc ấy cũng bị người ta nhạo báng một thời gian.

Sau lại, anh ta vì người máy đó mà bỏ qua công trận cùng chức trách quân nhân, cuối cùng bị đại thống soái trừng phạt giam cầm ba năm, bây giờ còn không có ra tù.

“Ke Liya!” Đại thống soái không nói nhiều nữa, tóc dài màu đen không gió bay lên, cả người giống như được bao phủ bởi tầng sương mù màu đen.

Ke Liya rất cuộc biết sợ, anh ta bịch một tiếng, quỳ một chân xuống đất, thân thể không chịu nổi sự áp bách đến từ Tinh Thần Lực của đại thống soái, cả khuôn mặt đều trở nên vắn vẹo .

“Anh, hai.” từ nhỏ anh ta cũng biết, người này mặt ngoài thoạt nhìn trầm tĩnh như nước, nhưng thực tế tính tình tương đối dữ dội, nếu quả thật hung ác nổi lên thì sẽ mất hết tính người.

Cho nên những lão già trong quốc hội đều không dám làm gì anh ta, nhưng mình thì lại gánh lấy xui xẻo. Năm đó Thống soái William chết trận, người đàn bà của ông ấy liền trở thành đàn bà của cha Ke Liya, cho nên mới sanh ra Ke Liya.

Hai người coi như là quan hệ anh em, cho nên có một số việc quốc hội mới bảo Ke Liya tới nói cùng anh ta, nhưng căn bản mỗi lần nói đều bị anh ta đánh một lần.

Không ngờ lần này anh ta thế nhưng giận dữ thật, Ke Liya cảm giác xương cốt đều sắp rời vị trí.

Đại thống soái đối với một tiếng anh hai cuối cùng này, còn chừa chút tình nghĩa, tay vung ra một trảo, Ke Liya liền trực tiếp bay ra ngoài.

Hân Hân nhìn đủ rồi, rốt cục lương tâm phát thiện, yếu ớt nói một câu: “Lầu ba.”

“Quãng không chết được.” Đại thống soái hoàn toàn không cần nghe Ke Liya nhắc tới cái gì sủng ái người máy là hành động mất thể diện. Bởi vì quay đầu lại nhìn thấy bộ dáng của cô nên chuyện gì cũng đều quên hết, nói: “Cô chờ.” Đi được vài bước lại cảm thấy không đúng, liền nói: “Cô vào đây.”

Cho nên Hân Hân chỉ đành phải đi cùng anh ta vào trong phòng, nhìn anh ta liên lạc với Đại quản gia Calvin.

“Calvin, chuẩn bị một bộ đồng phục nữ tới đây.” Quay đầu lại thì Hân Hân đã trốn vào phía sau rèm cửa sổ.

Calvin cũng chuẩn bị, nhưng vừa tiến đến liền phát hiện đại thống soái nhà anh ta ngồi ở trên giường với vẻ mặt quẫn quýt, anh ta cầm quần áo giơ lên nói: “Thưa ngài.”

“Đi ra ngoài đi!” đại thống soái Cesar không nhìn sự hiếu kỳ trong mắt của Calvin, trực tiếp đuổi người.

Đợi họ đi ra ngoài rồi, anh ta liền mang quần áo đưa đến phía sau rèm cửa sổ, nói: “Mặc vào.”

“Đa tạ ngài.” Hân Hân thật rất cảm kích đại thống soái, vô luận anh ta xem mình là cái gì thì cũng đã cứu mình, mặc dù biện pháp có chút thô bạo, nhưng cô tin đối với anh ta thế là đã dịu dàng lắm rồi.

Trên danh nghĩa cô dù sao cũng là người máy nhưng vẫn không có bị ném hoặc bị đánh, thử nghĩ xem gã đàn ông loài người còn bị anh ta ném xuống lầu ba, thì đối với cô, như vậy đã coi như là ôn nhu rồi.

Nhưng mà bộ quần áo này cũng thật là a, đúng là quần áo nữ hầu, nhưng size này quá lớn. Hai vai cứ một mực bị tuột xuống, váy cũng dài quá, cô phải nắm lấy cổ áo mới có thể đi ra.

Nhưng người máy không thể đưa ra ý kiến, cô không thể làm gì khác hơn là kéo cổ áo lên rồi đi ra ngoài, để cho đại thống soái tự mình lĩnh ngộ đi.

Chẳng qua không ngờ, bộ dạng lúng túng của cô lại lấy lòng được đại thống soái, anh ta thế nhưng lộ ra nụ cười hiếm thấy. Nhưng mà bản thân anh ta đại khái cũng không quen cười như vậy, liền ho nhẹ một tiếng để che dấu, lại liên lạc Calvin bảo anh ta cầm bộ có size nhỏ một chút .

Trong phủ thống soái người máy nam nhiều hơn người máy nữ, mà trong đám người máy nữ thì vóc người họ cũng rất cao lớn. Ban đầu bộ quần áo cho Hân Hân là đồ còn dư lại của một người máy có bộ dáng Lolita, nghĩ lại cô ở Phủ Thống Soái này cũng chưa đầy mười ngày.

Nhưng khổ nhất là Calvin, mặc dù đoán được nữ người máy cần quần áo, nhưng size nhỏ như vậy bảo anh ta đi đâu tìm chứ?

Rốt cục đã để anh ta nghĩ ra được, cho nên lại một lần nữa đưa đồ đến bên người đại thống soái, nói: “Chỉ có cái này là nhỏ một chút thôi, cô có thể tạm thời mặc vào, sẽ nhanh chóng đem quần áo size nhỏ đưa tới.”

Trí nhớ của Đại thống soái tương đối tốt, anh ta nhìn khóe miệng của Calvin đang giật giật, rồi nói: “Một năm trước dường như có người máy hữu cơ mặc bộ này lung lay ở trước mắt tôi đúng không?”

“Đúng vậy, sau khi cô ta cởi ra thì ngài đem cô ta đập vỡ, mà bộ quần áo này còn giữ lại. Mặc dù người máy kia mặc vào rất gợi cảm, nhưng mà đối với cô này. Mà nói, chắc sẽ không có hiệu quả như vậy.” Người máy cũng biết trốn ư, tại sao cứ đứng ở trong rèm cửa sổ không ra chứ ?

“Trước mặc vào đi!” Đại thống soái có chút mong đợi, cô ấy mặc quần áo khiêu gợi vào sẽ có hiệu quả thế nào đây?

Calvin cầm quần áo đưa vào bên trong, sau đó cảm giác bị nhận lấy.

Bên trong Hân Hân cũng xoắn xuýt, cái này dường như là một bộ đồ ngủ hết sức kêu gọi, có dây đeo, nếu như là cô gái có thân hình cao lớn mặc bộ này vào hẳn là ngăn đến dọa người, mà đối lại là cô, ngoài trừ phía trước ngực nếu cúi đầu có thể bị lộ hàng ra, thì váy phía dưới vừa lúc tới đầu gối, cho nên nhìn không ra chỗ nào gợi cảm .

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Gọi Cảm Cùng Đáng Yêu

Hân Hân cho là như vậy, nhưng cô lại không biết mình phạm vào sai lầm lớn, đó chính là quan điểm thẩm mỹ của đàn ông tương lai khác hoàn toàn hiện đại mà cô đang sống.

Ở thời đại này người đẹp robot nhiều lắm, cơ hồ đạt đến độ hoàn mỹ không chút khuyết điểm. Cho nên đám đàn ông liền bắt đầu truy tìm vẻ đẹp thiếu sót, hoặc là nói đẹp cá tính.

Càng là bình thường tất nhiên càng có thể khơi gợi hứng thú của bọn họ, mà Hân Hân toàn thân cao thấp đều tự nhiên vẫn không động qua một đao một nhát, cứ thế từ từ đi ra ngoài quả thật hấp dẫn ánh mắt của hai người đàn ông, bọn họ cảm thấy Số 78 thật sự là quá đẹp rồi, hơn nữa sau khi mặc bộ quần áo này vào càng lộ ra vẻ nhỏ nhắn mềm yếu của bé gái, trong đáng yêu còn lộ ra chút ít gợi cảm, bọn họ không biết làm thế nào hình dung cô, tóm lại chính là đặc biệt hơn những người máy khác.

Hân Hân bị bọn họ nhìn đến đỏ mặt, thật vất vả mới nhắc nhở mình không quên thân phận hiện giờ là người máy, nếu không cô hẳn là chui vào rèm cửa số trốn nữa.

Đáng tiếc đàn ông hiện tại đã không có cái gọi là quan niệm thân sĩ nữa, lại không có phụ nữ đi qua đi lại ở trên đường cái còn cần phong độ thân sĩ làm gì?

Cho nên Calvin đem cô kéo ra ngoài, sau đó đi chung quanh cô một vòng giống nhìn một tác phẩm nghệ thuật, nói: “Rất đẹp, rất ít người máy có thể đem bộ quần áo này mặc thành loại hiệu quả như cô vậy.”

Hân Hân im lặng, đây là khen ngợi hay là châm chọc, tại sao cô hoàn toàn không cảm thấy vui vẻ chứ?

“Calvin, cậu có thể đi ra ngoài.” Vô luận phong cách thân sĩ có bị thời đại này hủy bỏ hay không, thì tham muốn giữ lấy của đàn ông mãi vẫn là trời sanh, chỉ cần còn loại gen di truyền này thì nó không cách nào biến mất.

Cho dù Calvin cảm thấy Số 78 hết sức sáng mắt nhưng cũng không tranh giành cùng chủ nhân của mình, anh ta lên tiếng rồi lui ra ngoài, chờ đóng cửa xong ngược lại liền muốn cười to.

Bộ dạng này của Đại thống soái, xem ra đã có hứng thú đối với người máy này, nhưng cô ấy dường như chỉ là người máy phục vụ ăn uống, nếu như anh ta thật muốn lên giường cùng cô ấy, vậy thì thảm rồi, đầu tiên là phải đi đến xưởng lắp đặt bộ phận nửa người bên dưới, cho dù lắp đặt xong cũng phải cài lại chương trình, nếu không cài chương trình kia mà đã làm thì cũng giống như làm cùng thi thể vậy, không có bất kỳ cảm giác thú vị gì để nói.

Xem ra đại thống soái sắp gặp bi kịch, anh mặc dù là thuộc hạ của anh ta, nhưng bị nghiền ép nhiều năm như vậy vẫn có chút ít oán khí, cho nên rất thích nhìn xem cái lão xử nam này chịu đau khổ.

Hơn nữa lão xử nam này còn là một người ham mê đánh nhau, ham mê chiến tranh, đến lúc đó.

Calvin rất vui vẻ, rất muốn cùng người khác chia sẻ phần vui vẻ này, nhưng anh ta lại không thể nói với bất luận kẻ nào.

Mà ở trong phòng, hai con mắt của đại thống soái nhìn chăm chăm Hân Hân, nhìn đến lúc cô muốn đi chuẩn bị bữa ăn sáng ngày mai mới chịu thả ra.

Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, vốn đối với chuyện trên địa cầu cô còn bị chút tổn thương, nhưng bị bọn họ quây phá một trận thì loại tâm tình gì cũng trở thành phai nhạt cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Lúc trở lại cô chạy thẳng tới phía sau rèm cửa sổ, đó là chỗ cô nghỉ ngơi. Nhưng đại thống soái lại nói: “Tới đây.”

Cô đành phải đi qua, sau đó thấy đại thống soái nằm xuống rồi vỗ giường bên cạnh nói: “Nằm nơi này.”

Ô ô ô, Thưa ngài đại thống soái, gì cái lông gì mà ngài cỡi chỉ còn lại quần lót màu đen bó sát người, sau đó lại bảo người mặc đồ ngủ gợi cảm như cô nằm ở bên cạnh anh ta, đây tội cùng là cái dạng tiết tấu gì sắp triển khai đây ?

Căn rằng, cô là người máy ăn uống, dưới váy là tấm sắt bằng phẳng, điểm này đại thống soái hẳn biết rõ mới đúng.

Lúc trước vì xác minh việc bọn họ nói không có linh kiện kia, cô còn cố ý tìm được một người máy phục vụ ăn uống, thừa dịp lúc cô ta ngủ, cố ý vén váy cô ta lên để liếc mắt nhìn, đem cả quần lót kéo xuống bên trong chính là một miếng thịt bằng sắt, cái gì cũng không có.

Cho nên cô cảm thấy, đại thống soái hẳn sẽ không sinh ra cái loại tâm tư này đối với cô đúng không?

Hoặc chẳng qua là đem cô làm thú cưng, ôm ôm ấp ấp vui đùa một chút rồi nằm ngủ.

Cô cũng từng nuôi qua thú cưng, đối với chủ nhân có một chút dục vọng biến thái, trong lòng vẫn biết rõ. Cho nên cô cỡi giầy thật ngoan ngoãn đúng lúc nằm ở bên cạnh đại thống soái, thẳng tắp nhắm hai mắt lại, quyết định không để cho anh ta có bất kỳ ý nghĩ khác lạ nào.

Nhưng đại thống soái hoàn toàn không suy nghĩ gì ư ? Nên nhìn thì vẫn nhìn, cho đến chín giờ tắt đèn anh ta liền ngoan ngoãn đi ngủ. Ngủ thì ngủ thôi, trước khi anh ta ngủ còn dụ dàng đắp chăn cho cô.

Ô ô ô, Thưa ngài đại thống soái, ngài có thể không dụ dàng như thế không ?

Rõ ràng là quan hệ bình thường giữ chủ nhân và người máy, nếu anh làm thế rất dễ dàng làm cho người ta hiểu lầm, làm cho người ta động tâm a.

Một lát sau, Hân Hân ở trong bóng tối trợn hai mắt thật to, vốn định nhìn lên dung nhan đang ngủ của đại thống soái một chút, kết quả vừa mở mắt đã thấy đại thống soái căn bản không có nhắm mắt mà vẫn đang nhìn cô.

Thần thái rất là tự nhiên, giống như đang nhìn con mèo nhỏ đáng yêu trong nhà mình. Chẳng qua khóe miệng khẽ nhếch lên, trong xác láo mang theo vẻ lười biếng cùng an tường, làm cho tim của Hân Hân đập thành thạch.

Nếu như mình có được người bạn trai như vậy, thì bảo cô xuyên qua một lần nữa cô cũng chịu.

Hai người cứ mắt to trừng mắt nhỏ hồi lâu, chẳng biết tại sao hai cái đầu còn từ từ nhích tới gần nhau. Cuối cùng đại thống soái cảm thấy không đúng, bỗng nhiên vươn tay ra che ở trên trán của Hân Hân, đem mí mắt của cô kéo xuống.

Hân Hân cảm thấy buồn cười, chẳng lẽ đại thống soái là bị nhìn đến thẹn thùng cho nên mới phải làm thế?

Người đàn ông này cũng không quá đáng sợ, còn có một chút đáng yêu.

Cesar đưa tay đặt chỗ trái tim của mình, nơi này có chút kỳ quái, đập nhanh một chút! Lại đem mu bàn tay khoác lên trên đầu, máu ở trong nháy

mắt tựa hồ tập trung vào não bộ, ngày mai anh ta cần phải làm kiểm tra toàn thân thôi.

Kể từ khi biết đại thống soái không phải là người đáng sợ ở trước mặt của anh ta, Hân Hân tự tại hơn một chút, cũng chậm chậm buông lỏng cảnh giác một chút, và lộ ra bộ dạng thiếu nữ một chút.

Tỷ như đại thống soái yêu cầu cô cùng nhau ăn cơm, bởi vì không thích ăn cà rốt cho nên cô đem món này bỏ lại.

Đại thống soái nói: “Cô làm thế là lãng phí thức ăn.” Chỉ chỉ cái mâm của cô, người máy cũng kén ăn sao?

“Thưa ngài, cho tôi ăn cái gì cũng đều lãng phí.” Cô có thể lén ăn, lúc đó chỉ ăn thứ mà mình thích thôi.

Đại thống soái nói: “Tôi nói không lãng phí là không lãng phí.” Cho nên anh ta đem cà rốt còn dư lại của cô ăn hết, tỏ vẻ còn ăn ngon hơn lúc bình thường.

Trong lòng Hân Hân rất là xấu hổ, trên mặt thì tận lực tránh khỏi đỏ mặt vì không có chỗ để trốn, nhưng ánh mắt thì không cách nào tùy ý thay đổi, nếu không, làm sao có câu nói ánh mắt là cửa sổ tâm hồn chứ ?

Đại thống soái vẫn nhìn ra cô không được tự nhiên, liền duỗi ngón tay ra xoa xoa khóe miệng của cô, nói: “Cô thường thấy mùi vị nào?”

“Không, cà rốt ăn nhiều sẽ có mùi.” Hân Hân nghiêm trang trả lời, thiếu chút nữa khiến đại thống soái cho là thật.

Bỗng nhiên anh ta chồm người sang, cơ hồ là đem mặt dán trên mặt của Hân Hân, mập mờ hỏi: “Có mùi vị không?”

Miệng của hai người chỉ cách vài millimet là đụng phải nhau rồi, Hân Hân cuống quýt trốn về phía sau, nhưng đầu đã bị một cái tay khổng lồ chế, làm sao cũng không nhúc nhích được.

“Không có. Có.” Tha cho tôi đi, Hân Hân trong lòng kêu thảm.

Nhưng đại thống soái lại nói: “Cô có vị...” Phía sau lại bồi thêm một câu: “Ngọt .” Nói xong đầu lưỡi liền vươn ra nhẹ nhàng liếm đôi môi của Hân Hân một chút, lại một lần nữa khẳng định: “Là ngọt .”

Cả người Hân Hân đều cứng lại, không nói được lời nào.

Đây là hôn sao?

Không phải đâu!

Không tính là hôn.

Vẫn không phải là môi đụng môi, nhưng anh ta rõ ràng là liếm người, cho nên hẳn không phải hôn. Đúng, nụ hôn đầu của mình mới không ở trong tình huống mơ hồ bị đoạt đi như vậy.

Hân Hân an ủi mình, nhưng dưới tình hình trước mắt này, chỉ sợ nụ hôn đầu cũng lập tức không bảo vệ được. Đang lúc chuẩn bị nhắm mắt lại mặc kệ anh ta thì đại thống soái đã đứng thẳng người, nói: “Lần sau không nên lãng phí thức ăn.” Kết thúc lời nói, lão nhân gia ông ta lại lưỡi biếng đi nghỉ ngơi rồi, làm hại Hân Hân phải sửa sang tâm lý hỗn loạn trong đầu một lần nữa rồi mới dọn dẹp, nhưng trong lòng đã đem đại thống soái không biết tình thú mắng mườì tám lần.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Bản Tính Buôn Chuyện Của Đàn Ông

Ở thời đại của Hân Hân đang sống soái đàn ông giống như đại thống cơ hồ rất hiếm thấy, dĩ nhiên trừ vẻ ngoài khiến người ta muốn chiếm lợi ra, còn có tính cách khiến người khác không muốn rời xa.

Trên internet có lưu truyền một câu nói, thịt đưa tới cửa không có lý do gì không ăn!

Đừng nói là người máy, ngay cả hồ yêu vân vân đều ăn không bỏ.

Cho nên, dưới cách nhìn của Hân Hân, đại thống soái rõ ràng là người của thế giới tương lai, nhưng thật sự đàng hoàng đến làm cho người ta không nói được lời nào. Cô rõ ràng là người máy, nhưng anh ta lại không làm ra chuyện gì quá mức vô lễ với cô, hoặc là nói anh ta không có xem cô là phụ nữ chẳng?

Đang ở chỗ nạp điện ngăn người, đột nhiên có người đi tới.

Hoá ra là Đại quản gia Calvin, anh ta hướng Hân Hân ngoắc ngoắc ngón tay, nhìn bốn phía xung quanh không có ai mới nói với Hân Hân: “Y theo luật pháp đối với người máy ở Stars, Số 78 cô vẫn thuộc quyền quản lý của tôi, Đại quản gia phủ Thống Soái có vài vấn đề muốn cô trả lời toàn bộ.”

“Dạ” Hân Hân đứng lên. Tại sao bỗng nhiên lại tới muốn hỏi mình vài vấn đề, bộ dáng thoạt nhìn còn rất thần bí ?

Calvin nhìn cô từ trên xuống dưới một chút, sau đó nghiêm trang hỏi: “Ngài Đại thống soái có sờ ngực của cô hay không?”

Sờ qua rồi, nhưng hành động này dường như chỉ muốn chứng minh cô không phải là đàn ông thôi.

“Không có.” Không mang theo một chút mùi vị mập mờ nên cô không thừa nhận.

Calvin rõ ràng không tin, liền lại hỏi: “Hai người có cùng nhau nằm ở trên giường hay không?”

Nằm qua, nhưng dường như cũng không có ý nghĩ gì khác.

“Không có.” Trừng mắt nói dối, điểm này cô tựa hồ càng ngày làm càng thuận mồm.

Calvin cảm giác, cảm thấy không thể nào, anh ta lại hỏi: “Có hôn hay không?”

“Không có.” Chẳng qua chỉ liếm, giống động vật thôi.

Calvin có chút im lặng, rõ ràng nhìn anh ta có ý đối với cô, làm sao đến bây giờ lại không có một chút tiến triển thế ?

“Vậy có ôm qua không?” Anh ta cảm thấy thân là đàn ông như đại thống soái thật sự quá xấu hổ, ngày ngày cùng người máy nhỏ có bộ dáng đáng yêu ở chung một chỗ mà lại không có phản ứng, vậy sau này có phụ nữ tới đây, có phải là không thể cùng nhau chế tạo Tiểu Thống soái rồi sao?

Nghĩ tới đây, người đàn ông buôn chuyện Calvin nhìn cô nói: “Bắt đầu từ tối hôm nay, cô cần phải cố gắng tiếp xúc gần gũi với ngài đại thống soái, nhất định phải làm cho anh ta vận động ở bên trên cô.”

“A?” Dường như không thể dùng giọng điệu nghi vấn, nên không thể làm gì khác hơn là lập tức nói: “Vâng.” Đây là ý gì, bảo cô đi câu dẫn ngài đại thống soái sao?

Nhiệm vụ này có phải quá khó khăn rồi không, người ta là người đàn ông trong sạch, nếu bị cô làm hỏng rồi thì biết làm thế nào ? Rồi hãy nói, nếu tình hình diễn biến xấu đi, vậy kẻ ngã vào nắm mốc xui xẻo chẳng phải cô sao ?

Nhưng lại không thể không tiếp nhận, vậy là không tuân theo thủ tục của người máy.

Cô chỉ có thể đồng ý, dù sao Calvin lại không thể cả ngày đi theo cô.

Calvin rất tin tưởng người máy, bởi vì bọn họ sẽ không biết nói láo. Cho nên rất đặc ý thông thả bỏ đi, nghĩ tới rất nhanh đại thống soái sẽ làm người đàn ông chân chính rồi.

Nhưng anh ta vạn lần không nghĩ tới, người máy lại bằng mặt không bằng lòng với anh ta, nên trong lòng vẫn chờ chế giễu đại thống soái.

Mà Hân Hân trước sau như một vẫn ở trong phòng bếp nghiên cứu làm sao để làm ra thức ăn mới lạ cho đại thống soái, cái này có chút khó khăn, vô cùng khó khăn.

Bữa trưa rất cục chuẩn bị xong rồi, cô nếm thử mùi vị thấy khá ngon, sau đó chuẩn bị cho xong hai phần bưng qua. Vì đại thống soái Cesar luôn vào lúc cô muốn đi phòng bếp liền căn dặn hai phần ăn, xem ra anh ta rất cô đơn. Thử nghĩ xem anh ta vẫn chỉ ở trong nhà, không gặp người lạ cũng sẽ không có khách tới, một người vừa tới còn bị đánh rơi xuống lầu, cô không biết anh ta là người vĩ đại cỡ nào, nhưng những người đàn ông say rượu ở trong nhà hàng cô làm không được phép đàm tiếu đại thống soái.

Đi làm cho một nhân vật như anh ta cũng không tệ lắm, chỉ là không có tiền lương thôi.

Cửa mở ra không ngờ Calvin lại đang ở đây, Hân Hân có chút muốn khóc, vị này nhiều chuyện quá rồi, rõ ràng là tới xem cô làm thế nào câu

dẫn ngài đại thống soái sao?

Cô rất khôn phép đem bữa ăn để xuống, sau đó theo ý đại thống soái bảo ngồi xuống.

Cho nên, bọn họ ăn còn Calvin nhìn sao? Đại thống soái hoàn toàn không tính toán để cho Calvin ngồi xuống, từ trước đến giờ anh ta ăn cơm rất tập trung, đối với một đầu bếp như Hân Hân mà nói coi như là một loại an ủi.

Nhưng Calvin đang nhìn a, cô nhớ tới mệnh lệnh của anh ta, nhất là anh ta đứng ở sau lưng của cô, tầm mắt kia tương đối nóng bỏng.

Không thể để cho anh ta hoài nghi, cho nên sau khi ăn cơm xong, cô chủ động dùng thân thể của mình tiếp xúc một chút với đại thống soái. Chẳng qua là dùng cánh tay đung dưới chân của anh ta mà thôi, nhìn động tác như theo bản năng, vừa an ủi Calvin vừa không để cho đại thống soái hoài nghi.

Chương trình cài đặt của người máy này đúng là không tệ, xem ra đại thống soái không có hoài nghi sai, cô vốn là người máy bạn đời, bởi vì giải ngũ hoặc là không có ai thích mà đổi thành người máy phục vụ ăn uống. Như vậy có thể cô ta vẫn có linh kiện kia, nhưng chương trình đã bị xóa rồi thì có linh kiện cũng vô dụng, lúc này mà làm thì chẳng khác gì thi thể.

Thật sự rất mong đợi, càng là như thế anh ta càng muốn đại thống soái nhanh chóng động tâm.

Đại thống soái quả thật cảm giác được chỗ chân của mình có chút nóng lên, theo bản năng anh ta né một cái, sau đó nhìn bóng lưng của cô rồi nói: “Quần áo này cậu đặt ở đâu vậy, thật là không biết thương thức.”

Á?

Người máy không phải đều mặc thứ này sao?

Nhưng Calvin là ai, Đại quản gia Phủ Thống Soái, hầu hạ vị này nhiều năm rồi, cho nên lập tức hiểu được: “Tôi sẽ bảo người ta...đem đồng phục nữ tới nữa, để cho cô ấy đổi.”

Như vậy được rồi, anh ta muốn cho cô ấy trở thành đặc biệt sao ?

“Cậu nói xem, tại sao cô ấy lại sờ chân của tôi?” Đại thống soái rất đứng đắn mà hỏi.

Calvin thiếu chút nữa té ngã, mới vừa rồi cô ta làm không có rõ ràng, tại sao đại thống soái lại có thể nhìn ra chứ? Xem ra người máy Số 78 cùng mình đều quá đơn thuần rồi, quên mất Tinh Thần Lực cùng sức quan sát của vị gia này rất hiếm có, cơ hồ là cấp bậc biến thái.

“Tôi đoán, có thể là vì muốn câu dẫn ngài.” Calvin nói rất trực tiếp, người máy làm việc chính là trực tiếp như vậy, càng không có gì hoài nghi. Cái loại chương trình cài đặt lỗi và có chút hỗn loạn giống cô ấy đã rất ít thấy, đa số đều bị quăng đi nhà máy rác, nếu như không phải sợ biên soạn lại một lần nữa sẽ làm tài nấu nướng kia của cô biến mất, lúc trước chắc là đại thống soái không cho phép chuyện sai lầm như vậy xảy ra.

“Câu dẫn tôi? Chẳng lẽ có người mệnh lệnh với cô ấy như vậy?” Đại thống soái nhạy cảm nhìn Calvin một cái, điều này khiến trong lòng của Calvin khẩn trương lên, nhưng lập tức nói: “Đúng vậy.”

Cesar đại thống soái gật đầu nói: “Những kẻ trong Quốc hội này rất cục vắn không chịu ngồi yên sao?”

“Bọn họ đã quyết định tới thăm ngài, hơn nữa còn phái nhiều nhân viên y tế tới đây, đều bị từ chối hết.” Calvin lần này tương đối đứng đắn nói.

“Nếu bọn họ muốn tôi động như vậy, hãy làm cho những kẻ quanh năm ăn no không có chuyện gì làm cùng tôi cùng đi hành tinh Côn Trùng chơi một chút, cậu thấy thế nào?” Anh ta cười, bởi vì nụ cười anh ta rất ít thấy

nên ngay cả Calvin đều ngỡ ngác một chút, sau đó lòng bàn chân phát rét, cảm thấy những người ở quốc hội chỉ biết ra lệnh không biết động thủ sắp gặp tai ương.

“Vậy có mang Số 78 theo hay không?” Calvin thật sâu cảm thấy, đại thống soái nhất định sẽ không đem cô ta bỏ lại Phủ Thống Soái .

“Chuẩn bị một robot chiến đấu mới cho cô ấy.” người của Hành Tinh Côn Trùng mặc kệ cậu là người máy hay là loài người, chỉ cần tất cả có liên quan đến nền văn minh thì sẽ dùng hết sức phá hủy. Bọn họ rất hung mãnh với người ngoài hành tinh, nếu không cũng sẽ không chiếm được hành tinh đẹp như thế mà không có bị bất kỳ tổ chức nào cướp đoạt thành công.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Không Nên Động Đến Chương Trình Cài Đặt Của Tôi

Hân Hân đem đồ đưa đến phòng bếp, sau khi thu dọn xong liền đi rửa sạch mình, hoàn toàn không ngờ là mình bị tính kế, phải đi đến cái hành tinh côn trùng mà người người nghe thấy đều run rẩy.

Cô còn đang vui mừng vì cuộc sống rất cực ổn định lại, tiếp tục như vậy mình nhất định có thể đem bản thân nuôi mập mạp, chỉ cần sau này cẩn thận hơn một chút thì cô sẽ không có nguy hiểm gì.

Dù sao đại thống soái bởi vì tài nấu nướng của cô mà đối với cô không tệ lắm, chỉ cần giữ vững ở điểm này là được rồi, mặc dù không thể có cuộc sống cả đời bình yên như quê quán nhưng so sánh với lúc làm ở nhà hàng thức ăn thì tâm bình khí hòa nhiều.

Chẳng qua lúc xế chiều cô bị đại thống soái gọi vào sân huấn luyện của phòng dưới lòng đất, anh ta ngồi ở chỗ đó uống rượu, tư thế đẹp trai trầm tĩnh, lực áp bách cũng rất là kinh người, một thân quân phục gọn gàng rất hấp dẫn ánh mắt của cô.

Không có biện pháp, lúc này quân phục còn dùng màu xanh lá cây đậm, nên nhìn thế nào cô cũng thấy thuận mắt. Aizz, nếu đặt ở thời đại kia của mình thì đã sớm quang minh chánh đại nhìn anh ta, theo dõi anh ta, nhưng cái ý nghĩ theo đuổi anh ta thì cô không dám, dù đặt ở thời đại của mình cô cũng không dám.

Rõ ràng bề ngoài nhìn chỉ khoản hai mươi mấy tuổi, nhưng một thân trầm ổn khí độ này thật rất hiếm có. Cũng giống như một đứa bé ở trước mặt bạn

nói một đồng đạo lý cuộc đời, làm người đối diện cảm thấy có một chút mất tự nhiên.

Cô thu lại tâm tình thưởng thức trai đẹp của mình, đi tới nói: “Thưa ngài, Số 78 đã đến.”

Đại thống soái nhấn nút liên lạc trên mặt bàn rồi nói: “Mở cửa.”

Phía dưới mở ra một cánh cửa, tiếp theo một con robot màu tím khổng lồ được chở ra ngoài. Đây là robot chiến đấu mới nhất do con người dùng tay điều khiển, chức năng rất nhiều, dùng để chiến đấu hay vận chuyển đều được.

Đại thống soái nói: “Đi xuống điều khiển một vòng cho ta nhìn xem.”

“.....” Không phải đâu, bảo cô đi điều khiển robot chiến đấu, cái đó và việc để cho một người không có bằng lái đi lái xe có gì khác nhau, chết người đó.

Trùng mắt nhìn, cô không biết mình phải phản ứng như thế nào.

Đại thống soái nhìn cô, cô thì dùng vẻ mặt đáng thương nhìn anh ta. Hai người trợn mắt nhìn lẫn nhau một lúc lâu, đại thống soái hỏi: “Tại sao không đi xuống?”

“Báo cáo ngài, bởi vì chương trình rối loạn nên Số 78 không cách nào điều khiển robot.” Lần này hẳn là không báo cô đi sửa chương trình lần nữa chứ?

Quả nhiên, bước kế tiếp đại thống soái liên hệ Calvin rồi nói: “Xuống đây, mang Số 78 đi sửa chữa chương trình điều khiển robot, nhất định phải là chương trình mới nhất .”

Calvin nghe điện thoại đồng ý, nhưng Hân Hân lại nóng nảy.

Cô thật sự không có cách nào rồi, nếu bắt mình đi sửa chữa chương trình thì lập tức sẽ phát hiện bí mật trên người. Trong đầu nháy mắt hiện lên vô số ý nghĩ, liền đi về phía trước hai bước nói: “Thưa ngài, nếu như sửa chữa chương trình một lần nữa thì Số 78 sẽ không cách nào phục vụ cho ngài nữa, có thể còn quên mất ngài.”

Đánh cược ván bài tình cảm, hi vọng anh ta không muốn chút tài nghệ của mình biến mất cũng không muốn mất đi một người hầu gần gũi anh ta.

“Chỉ sửa chữa lại chương trình thôi.” Anh vẫn là chủ nhân của cô, điều này cũng có thể quên mất sao? Nhưng mà hồi tưởng lại gần đây cô khác hẳn những người máy còn lại, rõ ràng không có căn dặn hoặc ra lệnh nhưng cô lại chỉ gần gũi với mình. Hơn nữa chuyện lấy đá viên anh cũng không có hạ lệnh, tất cả đều này là người máy tự chủ hành động, nếu như không phải do chương trình bị lỗi này, anh không nghĩ rằng sẽ có phương pháp nào khác có thể làm cho chính cô hành động.

Anh ta có chút do dự, nhìn thoáng qua Số 78, nói: “Số 78, nếu sửa chữa chương trình một lần nữa thì khả năng thay đổi của cô là bao nhiêu?”

“95% trở lên.” thật ra Hân Hân muốn nói trăm phần trăm.

“Nguy hiểm quá cao.” Nếu cô có bộ dáng giống những người máy khác thì đúng là khó chịu.

Calvin đến, vừa mới đứng lại đã nghe đại thống soái nói: “Không có chuyện của cậu nữa, trở về đi ”

Gương mặt thoát nhìn đoạn chính của Calvin có chút co quắp, đang đùa giỡn mình sao? Không có biện pháp, người ta là đại thống soái đó.

Calvin vừa đi đại thống soái liền nói với Số 78: “Chương trình học tập của cô có vấn đề hay không?”

“Hắn là không có.” Cái này là muốn cô học tập điều khiển robot chiến đấu ư, cô từ chối được không?

“Đi xuống, sẽ có người máy thao tác chỉ dẫn cô.” Anh còn phải đi bố trí một chút kế hoạch tấn công hành tinh côn trùng, ít nhất phải để cho những lão già ở quốc hội kia chịu chút đau khổ.

Hân Hân ngồi thang máy đi xuống dưới, rầu rĩ tới trước mặt robot màu tím kia, làm cách nào ngồi lên cũng là một vấn đề.

Nhìn hồi lâu, chỉ nghe chung quanh truyền ra âm thanh của máy móc.

“Số 78, xin tiếp xúc với robot.” phòng chỉ huy dưới đất này, bên trong là trí tuệ nhân tạo đang tiến hành dạy.

Hân Hân tiếp xúc, kết quả robot kia thoáng cái không cử động. Cô đang cảm thấy sợ, thì giọng nói máy móc của trí tuệ nhân tạo vang lên: “Làn da của loài người không cách nào sinh ra phản ứng đối với robot chuyên môn.”

Phụt.

Hộc máu, bí mật của mình bị vạch trần rồi sao?

Nhìn hai bên một chút may là chung quanh không có ai, dưới tình thế cấp bách cô nhanh trí dùng bảng tên của mình đụng vào bộ robot. Bốp, robot thế nhưng mở ra.

Trong nội tâm cô vui mừng, nhìn bên trong robot hết sức rộng rãi, còn có mấy bậc thang để cho người ta đi lên. Cô có chút sợ, nhưng mà không học tập thì mình sẽ bị bắt đi sửa chương trình.

Nhưng bắt cô điều khiển chiếc robot chiến đấu này thì có ích lợi gì? Cô cũng không phải là người máy chiến đấu? Có điều người ta là chủ nhân, cho nên chỉ phải nghe anh ta .

Đi lên vị trí chỗ ngồi, mới vừa ngồi vào chỗ của mình thì robot tự động đóng cửa.

Sau khi đóng cửa xong bên trong bắn ra các lời nhắc nhở, ánh mắt quay nhìn bốn phía đều thấy có, nhưng lại không có màn ảnh, hoặc là nói trong không gian của con robot đều bố trí màn ảnh.

Trí tuệ nhân tạo của phòng dưới đất mở miệng: “Thứ nhất, cô hãy xác định mình là chủ nhân của robot này, xin dùng bảng tên kích hoạt.”

Có một chỗ để kích hoạt, cô lấy bảng tên nhấn một cái.

Âm thanh bên trong Robot nhắc nhở: “Người máy ăn uống Số 78 Phủ Thống Soái đã xác nhận, bắt đầu từ bây giờ cô trở thành người điều khiển số 7103.”

Sau lại bắn ra đề nghị có cần không khí lưu thông hay không? Cô liền đồng ý. Lại tiếp tục hỏi có muốn điều khiển bằng tay không? Cô ấn xác nhận. Cần phải liên kết chương trình điều khiển, cô căn bản không có chương trình kia làm sao liên kết a.

Phía trước xuất hiện một bàn điều khiển, trí tuệ nhân tạo chỉ thị cô phải nịt giầy an toàn trước. Cái này giống trên phi thuyền, ấn nút đỏ một cái liền tự động cài dây.

Tiếp theo trí tuệ nhân tạo chỉ thị cô làm sao mở robot ra, làm sao để cho robot đứng lên bước đi. Những thứ này thật ra rất đơn giản, máy móc đã mở ra, chỉ bước đi là điều khiển chân, chân trái của cô đạp phía trước chính là chân trái robot đi về phía trước, lui về phía sau thì đạp về sau phía sau.

Nhưng cái này cần sức khá nhiều, chỉ đi vài bước chân thì đã có chút mỏi. ngay cả cánh tay điều khiển cũng có chút khó khăn, hai cần điều khiển, cô hoàn toàn không biết kéo cần nào?

Đưa đến kết quả robot vung tay loạn xạ, đồng thời kéo theo bước chân rồi loạn luân, cuối cùng ầm một tiếng cô để cho robot chiến đấu té ngã trên mặt đất.

May mắn là đã cài giấy nịt an toàn, nhưng chấn động vẫn làm cô đau.

Thở dốc hồi lâu, trí tuệ nhân tạo một mực dạy cô làm sao bò dậy, nhưng vô luận cô cử động như thế nào dẫn không dậy nổi. Lúc này đột nhiên robot liền động, mở mắt nhìn lên liền thấy một robot màu đen đem cô từ trên mặt đất xách dậy.

Robot màu đen kia rất là xinh đẹp, đây chính là chỗ khác biệt giữa người máy điều khiển robot và con người điều khiển robot sao?

Nhưng mà mình lại bị xách lên, điểm này quả thật làm cho người ta có chút lúng túng.

Robot màu đen đối diện nói: “Mở cửa ra.”

Rốt cục không cần huấn luyện sao? Hân Hân.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Học Tập Điều Khiển Robot

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Lúc này Đại thống soái cũng đang thu hồi robot của mình, anh ta nhìn Số 78 một cái, cái người máy nhỏ này lại dùng vẻ mặt vạn phần ủy khuất nhìn mình.

Tim bỗng đập rất khó hiểu, anh đi tới phía sau cô xong cũng không biết đã làm gì, nơi đó bỗng nhiên xuất hiện một chỗ ngồi. Anh ta vừa ngồi xuống, không gian rất lớn lập tức trở nên hẹp lại, một luồng hơi thở phái nam bao lấy cả người cô, trái tim của Hân Hân đập a đập, thật là mãnh liệt.

Nhưng đối phương cầm tay cô, nói ở bên tai cô: “Chân dời đi nửa bước.”

Hân Hân vội vàng làm theo, chân dời nửa bước lên phía trước tay thì bị đại thống soái bắt được. Anh ta nói với cô: “Hiện tại tôi dạy cô học điều khiển.”

“Vâng” đang lúc suy nghĩ thì robot đã đóng cửa lại, sau đó chân chuyển động, tay cũng chuyển động.

“Nhớ kỹ động tác của tôi.” Hai bàn tay thật nhỏ, có thể cầm cần lái thao tác đã là kỳ tích rồi, thật là rất khó mong đợi cô có thể điều khiển tốt.

Không sao, chỉ cần cô đi theo bên cạnh mình thì sẽ không có nguy hiểm, cũng không phải là tấn công hành Tinh côn trùng, chẳng qua chỉ đi do thám một chút mà thôi.

Hân Hân vốn khấn trương , tuy nhiên cô phát giác, thao tác lúc trước mình điều khiển robot này sai rất nhiều. Hiện tại nó giống như người sống vậy, chạy thẳng về phía trước rồi đột nhiên dừng lại, thậm chí còn quay mấy vòng trên không trung sau đó vững vàng đáp xuống đất.

Cô bắt đầu cẩn thận quan sát anh ta làm sao lại làm được như thế, đầu tiên bọn họ bắt mình học cái này nhất định có nguyên nhân, nếu như làm không tốt có thể sẽ gặp chuyện không may. Thứ hai cô cũng rất có hứng thú đối với robot chiến đấu.

Trước kia chỉ ở Anime hoặc là xem trong sách mới thấy, ngồi xuống đứng lên đã cảm thấy có một loại cảm giác mình có thể nắm trong tay tất cả, cái không gian này chỉ có mình cô, không cần lo lắng về mặt bị phát hiện, không cần phải lo lắng thân thể không thích nghi sẽ bị phát hiện vân vân, những điều đó trong nháy mắt khiến cô rất vui vẻ, dường như từ lúc đến cái thế giới này tới nay cũng chưa từng vui vẻ đến vậy.

Chẳng qua cô không nghĩ tới Cesar ở sau lưng tựa hồ cũng cảm giác cô vui vẻ, cho nên tâm tình của anh ta rất tốt.

“Cô làm đi.” Thân hình của cô nho nhỏ, từ từ nhìn xuống có thể thấy cô đang cười, chẳng qua nụ cười này hoàn toàn khác hẳn những người máy khác, thậm chí cũng khác với nụ cười lúc trước của cô.

Rất dịu dàng, rất tự tin, rất đáng yêu. Lúc này anh ta mới phát hiện, Số 78 lại có răng khểnh, hiện tại loài người thông qua người máy cải tạo, nếu như trên dung mạo có chỗ không hài lòng thì sẽ thay đổi, cho nên tình huống răng khểnh hoặc là trên hàm răng có chút không đều sẽ không xảy ra.

Thật là hiếm thấy, cô ấy còn giữ lại những thứ này sao?

Có điều thao tác của cô thật quá tệ, chân không có lực, tay vung loạn xạ. Anh ta tận lực phối hợp với cô, để cho robot có thể giữ vững được thăng bằng.

Mặc dù như thế dường như cô lại không bỏ cuộc, cố thích ứng từng chút từng chút một.

Chương trình lưu trữ và thích ứng đều có vấn đề, nhưng bộ dạng cố gắng học tập thật đáng yêu. Cesar dường như tìm về thời khắc lúc ban đầu mình mới học tập thao tác robot, lúc ấy cha dường như cũng ngồi ở phía sau cố gắng phối hợp với mình, rất giống với tình hình bây giờ.

Được rồi, lúc đó mình học nhanh hơn cô ấy, xem ra ngày mai còn phải tiếp tục. Rõ ràng là một người máy, tại sao trình độ học tập còn chậm hơn người bình thường thế?

“Nghỉ được rồi.” Cesar thu tay lại, Hân Hân cũng dừng robot lại.

Quả thật có chút mệt mỏi, dường như cô có chút cậy mạnh. Robot mở ra, lúc cô đứng lên đi xuống đất liền cảm giác chân mình có chút tê, vừa đi một bước liền té nhào về phía trước.

Robot khá cao, nếu không cũng không cần dùng đến thang bộ, lần này nhất định té rất nặng, cô nhắm nghiền hai mắt chuẩn bị bị thương. Nhưng bất chợt có người ở phía sau kéo hông của cô lại, cả người lọt vào trong lòng của đại thống soái Cesar.

Được ôm trong ngực thật ấm áp cũng rất cứng, chứng minh anh ta thật không phải là thư sinh mềm yếu, cơ bắp trên thân thể nhất định đồ sộ.

Thành thịch, thành thịch.

Cô có một chút xấu hổ, có một chút sợ sệt, nên không dám ngẩng đầu nhìn vào ánh mắt của anh ta.

Nhưng đối phương lại đem cả người của cô nhắc lên, ngón tay của anh ta nhẹ nhàng vuốt ve môi dưới của cô, không khí tốt đến không thể tốt hơn.

Đây là, muốn hôn sao?

Hân Hân cơ hồ quên mất trốn, hoặc là nói cô bị gương mặt trước mắt cùng động tác mập mờ của anh ta câu dẫn không cách nào cử động, thậm chí có chút mong đợi anh ta làm gì đó với mình.

Cô chỉ là một cô gái trẻ, một cô gái trẻ ôm ấp tình cảm luôn luôn có chút mơ mộng. Kể từ khi đến đây, cô vẫn bắt buộc mình từ một con người biến thành một người máy, cho tới bây giờ mà không có lộ ra một chút sơ hở nào đã là kỳ tích trong kỳ tích rồi.

Nhưng đối mặt với người đàn ông thế này có mấy người con gái có thể giữ vững được bình tĩnh, nếu quả thật có thể giữ vững, vậy nhất định không phải là loài người chân chính mà là người máy.

Chính bởi vì Hân Hân không phải là người máy, cho nên cô chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đột nhiên cô cảm thấy cơ thể chột nhẹ, cả người bị đại thống soái Cesar bế lên.

Không hôn ư, chẳng lẽ muốn đi thẳng vào vấn đề? Tim của cô đập nhanh hơn rồi, toàn thân đều có một chút mềm nhũn. Nếu như anh ta thật đem mình ôm lên trên giường, vậy cô nên thuận theo hay là phản kháng đây?

Đang lúc cô băn khoăn thì hai chân đã tiếp xúc mặt đất, tiếp theo đại thống soái Cesar nói một câu: “Đã đến giờ làm bữa tối.”

Rắc, trái tim thiếu nữ của Hân Hân tan nát thành mảnh vụn, hai mắt cô nhắm lệ nhìn anh ta một cái rồi nói: “Vâng, Thưa ngài.” Em gái anh, cô nên tự trách mình hiểu sai tình huống hay, trách đại thống soái là một kẻ tham ăn đây ?

Có chút tức giận bỏ đi ra ngoài, tiếng gọi ở phía sau cô làm không nghe thấy.

Đại thống soái Cesar vốn là muốn dạy cô làm sao thu hồi robot, nhưng đối phương để lại cho anh ta một bóng lưng. Rất vội vàng, dường như đang tức giận.

Người máy chắc là không biết tức giận, cho nên cô ấy bị làm sao vậy?

Anh ta vươn tay của mình ra, cảm giác vuốt môi của cô vẫn còn đây. Không đủ, nhưng vì cái gì không đủ chứ? Lúc ấy anh ta rõ ràng không muốn dùng tay đụng chạm, nếu không dùng tay vậy thì dùng gì chứ?

Đại thống soái Cesar đứng ở đó băn khoăn hồi lâu, rốt cục vẫn nghĩ không ra kết quả đành đi trở lại phòng ăn chờ ăn bữa tối.

Bữa ăn tối hôm nay mùi vị có chút nặng, nhưng đây cũng là nguyên nhân anh ta thích cô làm món ăn, mùi vị không hề giống nhau, nếu đều giống nhau thì chẳng có gì lạ.

Hân Hân vì chuyện mình tự mình đa tình mà hết sức buồn bực, cho nên chung quanh liền bay ra hơi thở u oán. Đáng tiếc đại thống soái Cesar từ trước đến giờ không nhìn thấy cảm giác của người khác, ăn cơm xong liền cùng Calvin đi xử lý chuyện hành tinh Côn Trùng.

Cô vừa thu dọn vừa tự khuyên nhủ tâm tình xấu của mình, làm cái gì phải tức giận chứ, tất cả phản ứng đó là bình thường .

Raymond cũng được mời tới đây, vừa vào Phủ Thống Soái không lâu liền thấy người máy Số 78 có chút ngần ngại. Rõ ràng nơi này có rất nhiều người máy, nhưng tại sao khi nhìn đến cô là mình luôn có phản ứng kỳ quái, thậm chí còn có chút ít hưng phấn ?

“Số 78, Số 78, tôi vừa gọi cô đấy, sao cô còn đi hả ?” Anh ta tiến lên chụp bả vai người máy Số 78 một cái, ai ngờ đối phương lại đột nhiên nhảy vưng, phản ứng dường như là bị ma vỗ vai vậy.

Chờ quay đầu lại thấy rõ là ai, cô mới đứng lại nói: “Chào buổi tối, đội trưởng Raymond.”

Raymond cười nói: “Mới vừa rồi tôi gọi, cô không nghe thấy sao? Có phải chương trình thính giác cũng có vấn đề hay không? Vấn đề trên người của cô quá nhiều, hẳn phải đến nhà máy mới đúng.”

“Số 78 vẫn rất tốt, cảm ơn đội trưởng Raymond quan tâm.” Hân Hân thật muốn trừng mắt với anh ta, cho dù không nghe thấy cũng không cần đột nhiên vỗ vai cô a, sẽ hù chết người đó.

Nhưng Raymond cảm thấy cô rất thú vị, từng bước từng bước đi về phía trước, cho đến khi đem cô dồn đến góc tường ,sau đó đem hai tay chống hai bên đầu của cô rồi cúi xuống, anh ta có cùng người máy bạn đời trao đổi kinh nghiệm, các cô được dạy dỗ rất thâm ảo mà đàn ông vĩnh viễn không thể tưởng tượng được.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Vấn Đề Ghen Tị

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân đã biết sợ, bởi vì Raymond từ đầu đến chân rõ ràng là tên playboy. Nếu như cái thế giới này có tiểu thư cô gái đi đầy đường, chỉ sợ đã bị anh ta ngủ không biết bao nhiêu người.

Anh ta càng ngày càng nhích tới gần, phải làm sao bây giờ? Mình nên ngẩn cao mặt để bị hôn hay là đá anh ta văng ra rồi bỏ đi?

Dựa theo trị giá vũ lực mà nói, hiện tại bị huấn luyện lâu như vậy mà chỉ làm một bữa ăn tối thôi thì cô đã không còn sức lực gì rồi, đá cũng phí công sức. Thậm chí còn rất dễ dàng bị người ta dùng sức mạnh áp đảo, cô bình tĩnh lựa chọn chuyện, làm người đàn ông này buồn nôn để anh ta chủ động buông tha cho cô.

“Đội trưởng Raymond, xin ngài nên hiểu, Số 78 không phải là người máy bạn đời, không cách nào.”

“Không sao, chỉ hưởng dụng đôi môi của cô một chút mà thôi.” Nói xong anh ta hưởng cô cúi xuống, mà Hân Hân lại nói: “Thật xin lỗi, người máy của nhà hàng không cung cấp loại phục vụ này.” Hồngбет miệng của đối phương càng ngày càng gần, phải làm sao bây giờ, phải làm sao bây giờ? Cô gấp đến muốn khóc, tuy nhiên lại không thể nghĩ ra cách nào. Cả người đều cứng lại, hai tay đặt bên hông khẽ run.

Raymond rất hưởng thụ nét mặt bây giờ của cô, để cho anh ta có loại cảm giác kinh diễm. Có rất ít người máy, trong tình hình đặc biệt sắp bị anh ta hôn lại lộ ra vẻ mặt như thế, đa số các cô là đón ý hòa theo, thậm chí còn

vội vã. Nhưng nét mặt của cô thì có chút giật mình, có chút ngốc, còn có một chút tuyệt vọng và chịu đựng.

Loại vẻ mặt này khiến anh ta càng muốn hôn, anh ta muốn có được cô, vô cùng muốn có được cô.

Cổ họng vừa động, cũng không nhẫn nại nổi nữa, đưa tay luồn vào mái tóc sau ót của cô, kéo đầu cô về phía trước, mắt thấy đôi môi của hai người sắp phải đụng nhau.

Thân thể của Hân Hân đã không khống chế được, bắt đầu phát run, nếu như nước mắt cô chảy xuống thì sẽ thua. Người máy thì không thể rơi lệ, cho dù có chảy cũng không phải là người máy phục vụ có thể tạo ra chất lỏng.

Đang ở thế khó xử, liền thấy trên đầu Raymond đột nhiên có thêm một bàn tay, tiếp theo là vẻ mặt anh ta như đau đớn vô cùng, kế tiếp bịch một tiếng quỳ xuống trước mặt Hân Hân.

Hân Hân: “.” Cả người đều ngơ ngẩn, nhìn đại thống soái bắt một người đàn ông cao lớn quỳ xuống trước mặt một nữ người máy thì không biết phải nói những gì đây.

“Bữa tối.” Anh ta nói ngắn gọn hai chữ, điều này làm cho Hân Hân thiếu chút nữa cảm động mà khóc lên, nói: “Vâng, Thưa ngài.”

Cảm kích, vô cùng cảm kích.

Hân Hân cũng không biết phải làm thế nào để cảm kích anh ta đây, bình thường bữa tối là do Calvin báo với cô, một đại thống soái như anh ta không cần thiết tự mình đi đến, cũng không cần thiết bắt người ta quỳ xuống rồi mới ra lệnh, cho nên mới vừa rồi anh ta đã cứu mình.

Bữa tối lần này cô làm rất cẩn thận, mặc dù trong lòng còn có chút ủy khuất nhưng nghĩ đến có người bảo vệ mình thì tâm tình liền tốt lên.

Nhưng mà nói trở lại, tại sao lúc Raymond muốn hôn cô thì cô chỉ cảm thấy ủy khuất, buồn nôn, phiền chán, khó chịu. Nhưng lúc đại thống soái Cesar đùa bỡn môi của cô, cô lại thấy tim đập rộn lên, đỏ mặt, mong đợi, cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Hai loại cảm giác đều không tốt, không có kinh nghiệm nên khiến cô càng không thích.

Đã làm xong bữa tối, trực tiếp theo như mệnh lệnh bưng vào trong phòng, nhìn thấy đại thống soái đang ngẩn người. Bình thời anh ta thường cầm một quyển sách để xem, hôm nay cô đi vào mà không phát hiện, cho đến khi cô đem thức ăn để xuống.

Sau đó anh liền nói với cô: “Cô tới đây.”

Lại là câu này, nhưng lần này cô vui vẻ để thức ăn xuống rồi từ từ đi tới.

Đại thống soái Cesar tựa hồ có chút khẩn trương, những thứ này có thể từ việc ngón tay anh ta vẫn gõ trên ghế mà nhìn ra. Khi cô đến gần, đầu của anh ta chuyển động, sau đó đột nhiên đứng lên đưa tay luồn ra sau ót của cô.

Sau đó.

Hai người hôn nhau rồi.

Chẳng qua chỉ nhẹ nhàng đụng chạm, Hân Hân vốn còn kích động dị thường, đang nghĩ xem mình nên phản ứng ra sao, kế tiếp là thoải mái hay là không thoải mái đây?

Nhưng qua vài giây đồng hồ, đôi môi hai người vẫn dán như vậy, chẳng qua vào lúc cuối cùng anh ta mút môi của cô một chút liền người đem thả ra.

Rất hài lòng, lúc trước dùng ngón tay động vào, cảm thấy chưa đủ, thấy hành động của Raymond xong mới biết được, thì ra là mình muốn hôn cô.

Chuyện này dưới loại tình huống này anh ta rất dễ dàng thỏa mãn, hôn một cái đã cảm thấy người máy này là của mình rồi, sau đó không còn chuyện gì để làm nữa. Tâm tình rất hài lòng, ngồi xuống ăn xong bữa ăn khuya.

Vậy là xong rồi hả? ? ?

Trong lòng Hân Hân hiện lên bức tranh khóc ròng, đầu nhỏ vô số câu hỏi.

Nhưng lúc này, đại thống soái đang ăn cơm đột ngột ngẩng đầu nhìn cô, cười nói: “Rất thơm.”

Trong nháy mắt Hân Hân cảm thấy mình được chữa khỏi, mặt cô đỏ lên rồi, lúng túng nhìn của anh ta ăn xong liền thu lại cái mâm.

Có tình huống luống cuống tay chân lần này, cô âm thầm im lặng, tại sao mình lại khẩn trương thành như vậy ?

“Nhanh quay trở lại nhé.” Mùi vị quá tốt, anh ta cảm thấy phải hưởng xong rồi hãy nghỉ ngơi.

Hân Hân thế nhưng nghe hiểu ý trong những lời này của anh ta, bỏ chạy nhanh ra ngoài. Dọc theo đường đi, tim đập như sấm, còn cố ý tắm rửa súc miệng nữa.

Lúc trở về bước đi cũng tung bay, trong đầu đang nghĩ, anh ta nhất định là muốn tiến thêm một bước nữa đúng không ?

Mặc dù không phải là rất ghét anh ta nhưng mà tốc độ này có phải là quá nhanh không, quả thực là tốc độ của phi cơ, phi thuyền và ánh sáng a!

Ở phía ngoài phòng vòng vo vài vòng mà vẫn chưa đi vào, cuối cùng một bóng người không lồ mở cửa ra, tựa ở trên cửa lười biếng nói: “Cô còn định đi vòng quanh ở bên ngoài bao lâu nữa?” Rõ ràng nghe thấy tiếng bước chân của cô đi tới, tim đập nhanh không khống chế được, nhưng cô cứ ở bên ngoài đi vòng vòng, không phải là đang khiêu chiến sự chịu đựng của anh sao?

Đưa tay đem người kéo vào, có chút vội vàng đem người đặt tại trên tường, học bộ dáng của Raymond đem cô cố định ở trên tường.

Đã làm một lần rồi, cho nên anh ta rất dễ dàng tìm được rồi đường tắt, lần này so sánh với lần đầu tốt hơn. Ít nhất, anh ta biết là phải nút.

Hân Hân cảm giác mình rất vô dụng, bị anh ta khẽ nút là toàn thân mềm đi. Vì hô hấp, cô nhẹ nhàng mở miệng mình ra, kết quả hai người đều ngấn ra.

Bởi vì trùng hợp, đầu lưỡi của đại thống soái liếm vào.

Cảm giác dị thường này cơ hồ khiến bọn họ mất đi ý thức cùng một lúc, đại thống soái là đàn ông, phản ứng sẽ mãnh liệt hơn một chút. Anh ta không có thầy nhưng lại biết, liền trở nên cuồng dã dị thường, cho đến hàm răng đem Hân Hân đung đau, cô kêu lên một tiếng, hai người mới thanh tỉnh lần nữa.

Hân Hân che miệng của mình, chỉ nhìn đại thống soái một cái liền bỏ chạy ra ngoài.

Đại thống soái vừa buông lỏng ngực thì người đã chạy, anh ta hơi ngấn ra, nghĩ lại mới vừa rồi tựa hồ làm rất nghiêm trọng nhưng cũng là chuyện rất tuyệt.

Sờ sờ môi của mình, rất thỏa mãn, so sánh với lần đầu càng thỏa mãn hơn.

Nhưng lại có một chút trống rỗng, cảm giác, cảm thấy mình còn phải làm gì đó nữa, nhưng mà muốn phải làm cái gì đây?

Không đúng, bây giờ đã chín giờ rồi sao cô ta còn chạy ra ngoài? Chạy ra làm cái gì, có phải chương trình lại bị lỗi nữa hay không?

Hân Hân chạy vào phòng vệ sinh, cô đi rửa mặt, dùng nước lạnh rửa.

Đồng thời còn đi vệ sinh luôn, phản ứng này thật kỳ quái, tại sao bị hôn mà lại bụng trướng trướng khó chịu chứ? Nhưng khi đã thu thập xong soi gương lần nữa thì phát hiện miệng sưng lên, cái này thì phải làm sao đây?

May là không phải quá nghiêm trọng, cúi đầu thấp một chút sẽ không nhìn ra.

Chỉnh trang xong cô lại không muốn quay lại gian phòng kia nữa, cảm thấy nơi đó như có một con thú đang chờ cô. Nhưng không đi cũng không được, dựa theo suy nghĩ của loài người cô không được lệnh mà chạy đi là không bình thường rồi.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nhất Định Là Ghen

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền Nhưng người đang chờ ở trong phòng lại rất gấp, vội tới mức thiếu chút nữa đi ra ngoài tìm thì lúc này thấy cô mở cửa tiến vào.

Anh thấy cô cúi đầu, nhưng vẫn rất cẩn thận nhìn môi của cô một chút, có chút không giống, còn không nhìn được không giống chỗ nào, cô đã nói: “Thưa ngài, nghỉ ngơi thôi!” Sau đó đi tới phía sau rèm cửa sổ,

“Số 78, lên giường .”

“Dạ!” Ô ô ô, thật sự là phải đến sao ? Như vậy liệu anh ta có phát hiện mình là loài người hay không ? Nhưng bò lên giường rồi mới phát hiện mình là loài người cũng không tệ, dù sao Đại Thống Soái rất lợi hại, chắc sẽ không đem người phụ nữ của mình đưa ra làm vật thí nghiệm đâu.

Nhưng mà cô lại không nắm chắc lắm, bởi vì trước hay sao cô vẫn không phải là người ở nơi này.

Cũng bò lên giường giống như lần trước, sau đó biết điều một chút mà nằm xuống.

Nếu như cô nhìn về phía Đại Thống Soái thì Cesar nhất định sẽ làm chút gì đó rồi, nhưng đối phương lại đưa lưng về phía anh mà nằm xuống, tiếp theo cả người cũng co rụt lại, tư thế giống như một sủng vật lông xù nhỏ nanh.

Anh cảm thấy ấm áp ôn nhu ở trong lòng, giống như có trăm con mèo cào cào ở trong người, rất khó chịu, anh cũng nằm xuống, ở trong bóng tối đưa tay đem cô ôm vào trong ngực, ôm ngủ cũng không tệ.

Vừa kéo xuống mới phát hiện so với tưởng tượng còn tốt hơn rất nhiều.

“Sáng mai tiếp tục huấn luyện.” Đến lúc đó vẫn có thể ôm cô, cũng không tệ.

“Vâng thưa ngài.” Hân Hân uốn vào trong lồng ngực của anh mà nói, chẳng hiểu sao đầu của mình lại tựa trên cánh tay của anh, da thịt ở đó thật cứng, rất có sức co giãn, vô cùng không thoải mái.

Nhưng thật ấm áp, so sánh với nằm ở trên mặt đất không có cái gì gối lên thì tốt hơn nhiều.

Đại Thống Soái Cesar bắt đầu quan sát số 78 từ khoảng cách gần, tay thật nhỏ, nằm ở trong tay rất thoải mái, mặt rất nhỏ, sờ lên mềm nhũn, đầu tóc cũng rất mềm, còn có mùi thơm nhàn nhạt.

Người máy bạn đời đều như vậy phải không, tại sao lúc trước mình không có phát hiện ra ?

Nhưng cô nhất định là khác biệt, không có mị thái giống như những người máy mà khi nhìn thấy đàn ông liền nhào lên, tương mạo cùng với vẻ mặt rất tự nhiên.

Trên người có mùi thơm ngọt ngào, khiến cho anh muốn gặm một miếng, nghĩ tới đây anh liền thật sự gặm xuống, vạch tóc cô ra hôn hút lấy chiếc cổ nhỏ trắng như tuyết,

Một trận hưng phấn nổi lên, thậm chí ngay cả thời gian nghỉ ngơi bình thường đều không để ý tới.

Chơi thoải mái một trận, phát hiện đối phương cũng không nhúc nhích liền yên tĩnh lại, một lát sau mới ngủ.

Mà Hân Hân sau khi anh ta ngủ mới từ từ ngủ, ngày thứ hai cô cảm giác nhất định mắt mình biến thành mắt gấu mèo.

Ăn một bữa sáng xong Đại Thống Soái rất hưng phấn lôi kéo cô xuống phòng huấn luyện ở dưới đất, tìm kiếm nơi đặt con robot chiến đấu màu tím đã ngừng hoạt động ở chỗ nào.

Lại phải mệt mỏi, chẳng qua không biết tại sao, Hân Hân lại thấy vui vẻ, giống như đang hẹn hò cùng với bạn trai, loại cảm giác này cũng không tệ lắm.

Nhưng lúc trước nếu ở địa cầu mà cùng bạn trai ra ngoài, thì chỉ đi xem phim hay đi công viên, dắt tay nhau.... Nhưng hiện tại thì sao, chiếu bóng thì có nhìn, trước mắt chính là con robot màu râm nắng bay tới bay lui, đang bỏ chạy, căn bản chính là đang bỏ trốn.

Về phần nắm tay, hai cái tay đều đang đặt cùng một chỗ để thao tác điều khiển robot đây này.

Aizzz.

Trong lòng thiếu nữ lại một lần nữa bị thương tổn, cô nhất thời phân tâm bị con robot màu râm nắng đánh trúng, cả người đều bay về phía trước, gục trên mặt đất, vô cùng chật vật.

Cũng may là đại thống soái lập tức đón lấy, lúc này mới nhảy lên.

Nhưng ở bên kia, Calvin vô cùng cao hứng, đã bao nhiêu năm rồi cuộc anh cũng đánh ngã được Cesar, cho dù ở trên tay thực hiện thao tác anh ta còn mang theo một người, nhưng có thể đem anh ta đánh ngã cũng có cảm giác vô cùng đặc ý,.

Lúc này Đại Thống Soái Cesar cũng đã mở miệng, trong âm thanh rất lạnh “Cảm giác đánh ngã tôi cũng không tệ phải không Calvin”.

“À. Không dám không dám.” Calvin cứng nhắc nói tới chỗ này thì liền thấy con robot màu tím kia bằng tốc độ nhanh nhất vòng trở lại, cước uất ức tung ra đã đập bay anh.

Không nghĩ tới Cesar dùng con robot màu tím này mà thao tác còn có tốc độ nhanh như vậy, nhưng nếu thật sự muốn đánh nhau thì mình chưa chắc không phải là địch thủ của anh ta.

Cho nên thiếu nữ Hân Hân bỗng trở thành nhân bánh bích quy, nhìn hai đàn ông lao vào đánh nhau, lòng tự hào bành trướng.

Cô yên lặng đau lòng nhìn hai cái tay của mình bị nắm, nhưng bọn họ đang đánh nhau đỏ mắt, tin tưởng là sẽ không dễ dàng ngừng lại.

Cho nên có đánh thì đánh, cô chờ tới thời điểm Calvin rốt cục bị Đại Thống Soái Cesar đá tới mức thiếu nữ dính ở trên tường thì mới bỏ qua.

Kết quả huấn luyện của cô bỗng biến thành việc anh dạy dỗ thuộc hạ, cuối cùng cô còn nhắm mắt dưỡng thần nữa, nhìn mọi người đánh xong cô mới ngốc nghếch hỏi một câu: “Có thể đi xuống chưa?”

Đại Thống Soái Cesar bị bộ dạng mơ mơ màng màng của cô làm cho tâm tình chuyển biến rất tốt, cúi đầu khé hôn lên môi của cô một cái nói: “Có thể.”

Robot mở ra, cô từ bộ dáng chột dạ tiêu sái nhảy xuống, vốn đang cảm thấy mất thể diện, nhưng khi nhìn thấy một đại đàn ông bị đánh ngực trên mặt đất thì tâm tình cũng tốt hơn nhiều, quả nhiên người không thể so sánh với người, so sánh ra thì trong lòng rất dễ lấy lại được thăng bằng a.

“Nghỉ ngơi một chút, sau đó một mình cô đi tới thử một lần, nhìn xem có khá hơn chút nào hay không?” Nhìn Calvin bắt đầu đứng dậy, Cesar thò tay đem người nhắc lên, giống như bắt một con gà nhỏ rồi ném vào trong thang máy.

Hân Hân cũng đi theo, lần này người ta thế nhưng biết chân của cô chặm nên tốt bụng ngừng một chút, cô lập tức cảm thấy thái độ của Đại Thống Soái đối với mình không giống với lúc trước, ít nhất so với lúc trước thì tốt hơn nhiều lắm.

Hai người bọn họ quả nhiên là phát triển theo phương hướng yêu đương? Tim cô bắt đầu đập rộn lên, có thể có được bạn trai như Đại Thống Soái Cesar này, trước kia dù có nằm mơ cũng không mơ tới được.

Ai da, lại bắt đầu xuân tâm nhận nhạo rồi.

Cô nâng mặt mình lên, hung hăng bấm một cái, tiếp tục duy trì thái độ bình tĩnh đi theo Đại Thống Soái Cesar. Bối cảnh của anh ta tốt, coi như lớn lên đẹp trai, đáng tiếc anh lại chỉ cho rằng mình là người máy.

“Cô ấy là người máy không cần nghỉ ngơi.” Calvin bị để xuống sau nói.

“Tôi nói nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi.” Cesar không có để ý tới lời nói của Calvin.

Mà Hân Hân cũng lại một lần nữa bỏ đi ý nghĩa vừa rồi, anh không có xem cô là người máy, mà xem như loài người, người đàn ông này cho dù người khác nói anh bạo lực thế nào hoặc trước đây dù mình tận mắt nhìn thấy, tất cả cũng không còn quan hệ gì, đối với cô mà nói anh là một người đàn ông tốt.

Đàn ông tốt cần được quý trọng, sau này nhất định phải làm nhiều món ăn ngon hơn để lấp đầy cái dạ dày của anh ta.

Trong mắt thoáng lên một chút ôn nhu, kết quả còn chưa kịp thu hồi đã nghe thấy phía sau lưng có một âm thanh nói

“Thưa ngài, quốc hội phái người hỏi ngài vì sao phải trì hoãn thêm hai ngày?” Raymond đặc biệt nhìn thoáng qua số 78, ngày đó không có hôn được thật là đáng tiếc.

Ánh mắt của anh vừa mới chạm tới thì Hân Hân cũng cảm giác được, lập tức liền đem ánh mắt dời đi, đáng tiếc nếu như gặp phải nguy hiểm gì, theo bản năng cô luôn đặt hi vọng của mình vào người kia, người kia chính là Đại Thống Soái Cesar.

Còn đối phương cũng không có làm cho cô thất vọng, trực tiếp đưa tay nắm lấy cằm của cô kéo lại, Hân Hân đã bị lực kéo cúi nửa người xuống, hai người liền lần nữa hôn nhau.

Hai môi tiếp xúc còn nghe được tiếng hút không khí, bọn họ rõ ràng là đang giật mình, mà Hân Hân cũng không nói gì, đây là đang biểu thị quyền sở hữu công khai hay là đang ghen a, tại sao hôn tới quang minh chính đại như vậy chứ? Nói thế nào thì cô cũng là một cô bé biết xấu hổ, còn may là đối phương chỉ hôn nhẹ, sau đó còn đặc biệt khiêu khích nhìn Raymond một cái, giống như đứa trẻ đang nói “của ta”. Nói xong còn dùng tay ở trên môi của Hân Hân vẽ lên một cái.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Nát Cũng Không Cho Người Khác Nói

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền

Đồng chí, anh thật sự là Đại Thống Soái Cesar nhìn cao cao tại thượng kia hay sao? Hân Hân cảm thấy trong đầu có âm thanh gì đó tan vỡ.

Ngài đây là muốn náo loạn loại nào, có biết là làm cho người ta hoang mang hay không, có thấy làm cho người ta động lòng hay không? Thậm chí còn có loại thấy đàn ông nghiêm túc trở nên trẻ con đáng yêu, sẽ khiến người khác động lòng biết không?

Tóm lại là trong lúc nhất thời Hân Hân tâm loạn thành một đoàn, ánh mắt nhìn Đại Thống Soái Cesar cũng không giống như trước,

Mà Calvin và Raymond cũng quá mức khiếp sợ nên hoàn toàn không có chú ý tới người máy cũng có vẻ mặt, Đại Thống Soái của bọn họ lại hôn môi với phụ nữ, hơn nữa còn biểu thị quyền sở hữu công khai rất trẻ con, chẳng qua khoe miệng Raymond đặc biệt cong lên, tại sao mình lại thấy Đại Thống Soái chẳng qua là muốn tuyên cáo rằng đôi môi kia là của anh ta? Chẳng lẽ trình độ của bọn họ tiến tới chỉ là hôn thôi sao? Hoặc nói thân là người máy ăn uống cô bản không có cái linh kiện kia nên bọn họ không làm được.

Phút!

Chàng trai đối với cái này phản ứng quá nhanh, ở thời điểm người khác không có nghĩ tới thì đã cảm thấy Đại Thống Soái thật sự rất bi thương, cho

nên bật cười.

Cesar nhíu mày, anh muốn người máy này thì kỳ quái như vậy sao?

Mà Raymond đặc biệt cười ba tiếng xong, Calvin đã hiểu được nên cũng ho nhẹ một tiếng, vẻ mặt trở nên cực kỳ không tự nhiên. Hân Hân là người thứ ba kịp phản ứng, mặt cô đỏ lên nhéo vạt áo của mình nói: “Thưa ngài, số 78 hẳn nên huấn luyện rồi.” ở lại vạ nhất lát nữa Đại Thống Soái bị cười tới nổi cáu rồi muốn kiểm hàng thì làm sao bây giờ ? Cô còn muốn giữ lấy trong sạch đấy.

Đi xuống leo lên robot, lúc này cô mới nhớ tới robot còn có chức năng có thể nghe xa, cô thật sự tò mò ba đàn ông này sẽ nói những gì, liền mở ra nghe.

Âm thanh có chút nhỏ, cô vừa ấn robot đứng dậy vừa từ từ đi về phía trước, từ từ nghe.

Ồ, bọn họ đang nói chuyện về – người máy nữ.

Tỉ mỉ hơn là, một chút linh kiện cần có của người máy bạn đời.

Raymond qua cơn kinh ngạc liền phụ hồi tinh thần lại, vuốt mặt nói: “Đại Thống Soái, ngài có muốn đem cô ta trở về để xử lý một lần nữa hay không? Dùng miệng quả thật không phải là quá tốt A.” Kêu thảm thiết một tiếng, vị này dường như lại bị đánh bay đi.

“Chuyện của cô ấy cậu không cần nói, Calvin. Tôi đã để cho cô ấy ngủ ở trên giường rồi, hẳn sẽ không vì cô ấy là người máy ăn uống bình thường mà xảy ra chuyện chương trình tự hủy chứ?” Lại nhớ đến chuyện người máy vượt quyền sẽ bị chương trình trừng phạt hoặc đưa trở lại nhà máy.

Ngủ ở trên giường rồi?

Robot của Hân Hân đã ngã xuống đất rồi, may là cô đã học xong làm thế nào đứng lên sau khi té lăn quay.

Vừa mới đứng lên thì đã nghe Calvin nói: “Chắc có lẽ là không, nhưng nếu như ngày muốn tiến thêm một bước để phát sinh quan hệ cùng với cô ấy thì trước tiên nên hỏi cô ấy một chút, là trong chương trình có chức năng này hay không, nếu không thì sẽ rất lúng túng.”

Hân Hân lại ngã, mặt cô đỏ rục, trong lòng cũng rất rối rắm. Ý của Calvin chính là để Đại Thống Soái nói lên yêu cầu với cô hay sao? Có điều cũng cho cô một lý do cự tuyệt như vậy thì rất tốt, nhưng nếu Đại Thống Soái hỏi cô thì đồng ý hay từ chối dường như là một vấn đề.

Aizz, nói như thế nào thì cũng là một cô gái trưởng thành rồi, đối mặt với một đàn ông như Cesar, có ý nghĩ như vậy cũng rất bình thường đúng không?

“Lúng túng? Cô ấy sẽ có vấn đề gì hay sao?” Cesar nhíu mày hỏi.

Hân Hân vốn đang xấu hổ, nhưng nghe thấy câu sau liền bình tĩnh nhìn Đại Thống Soái Cesar một cái. Vẫn là vẻ mặt nhàn nhạt, cả người vô cùng trầm tĩnh, trầm tĩnh tới mức làm cho lòng người rất dễ dàng sinh ra lòng tin nhiệm đối với anh, khuôn mặt của anh rất hoàn mỹ, tỷ lệ đáng người lại càng xuất chúng mạnh mẽ.

Bỏ qua những thứ điều kiện bên ngoài này, anh còn là Đại Thống Soái cao cao tại thượng, là một nhân vật mà chỉ một chân giậm mạnh thì cả tinh cầu Gila cũng rung động, vậy mà lại quan tâm tới cơ năng của một người máy nhỏ nhỏ như cô, hoặc là anh ấy thật sự quan tâm mình hay sao?

Có một chút cảm động, ở nơi này lại có một người quan tâm tới mình thì làm sao lại không động lòng đây?

Cô kính ngạc không cử động nữa, ở trong màn hình toàn bộ đều là hình bóng của Đại Thống Soái.

Đột nhiên nghe được tiếng Raymond nói: “Cô ấy nhất định sẽ không có vấn đề, ngài nhìn xem người máy có lưỡi biếng quang minh chính đại như vậy hay không ? Chương trình đã rối loạn nát tới như vậy rồi, tin tưởng là cái khó khăn gì cũng không đánh ngã cô ấy được A” Vị này lại bị đá bay rồi, lần này là vì cái gì?

Hân Hân bên này nghe thấy, không ngờ Đại Thống Soái lại nói: “Có nát nữa cũng không cần cậu nói.”

Cảm giác thật là bá đạo, Hân Hân lại bị anh hấp dẫn quên mất làm sao để thao tác robot.

Cho tới khi nghe thấy anh nói: “Calvin, chương trình của cô ấy bị loạn như vậy thì còn có thể kiên trì trong bao lâu ?”

“Tôi cũng không biết khi nào thì cô ấy hỏng mất, nhưng trong khoảng thời gian ngắn hạn hẳn là không có vấn đề gì.” Calvin nói.

“Tốt lắm, các cậu đi ra ngoài đi, tôi muốn ở lại.” Cesar cảm giác, cảm thấy nếu như chương trình của cô ấy hỏng mất thì số 78 này sẽ không tồn tại, cũng chẳng khác gì loài người chết đi đúng không?

Anh không hi vọng cô biến mất, nghĩ tới nếu quả thật chương trình của cô bị hư hỏng thì mình có thể sẽ.

Tiếp tục đi tới đích, mang theo cô cùng nhau huấn luyện.

Toàn bộ hành trình của Hân Hân vô cùng vui vẻ, nhưng còn may là cô giữ ba phần tâm tư ở trên thao tác robot, dù sao cũng có chút thành tích, ít nhất có thể chạy có thể nhảy, ngã xuống cũng tự mình đứng dậy.

Chuyện này đối với cô mà nói chính là một bước tiến bộ rất dài, Đại Thống Soái Cesar cũng không có bắt buộc cô.

Hai ngày sau trong phủ của Đại Thống Soái, nửa tầng phía dưới hầm ngầm dâng cao lên, thì ra nơi này còn cất giấu một con chiến hạm, thật sự làm cho người ta vô cùng kinh ngạc,

Mà Hân Hân cho tới khi ngồi vào trên phi thuyền mới biết được, bọn họ muốn dẫn mình đi tới hành tinh Côn Trùng, là tinh cầu mà mọi người đều e ngại kia.

Cô tận lực duy trì vẻ mặt không thay đổi của mình, đứng ở phía sau Đại Thống Soái Cesar đang dùng cơm, chút xíu thì tâm hồn bẽ tan tành, đối với anh cô vốn còn chút lòng ái mộ nhưng bây giờ lại bị đánh nát một lần nữa rồi.

Anh không có chuyện gì thì mang người máy đi hành tinh Côn Trùng làm cái gì, cô chán ghét sâu, vô cùng chán ghét,

Không riêng gì cô chán mà hai người đàn ông trung niên đứng trước mặt Đại Thống Soái Cesar cùng với Klee Liya đều vô cùng bất mãn,

Hai người đàn ông trung niên kia có một người tên là Seat Liya, bề ngoài của anh ta không tệ, có một đầu tóc vàng vô cùng xinh đẹp, người này chau đầu lông mày nói: “Đại Thống Soái, các tinh cầu Gila vừa mới hòa bình, không nên vào thời điểm này đi tranh giành hành tinh côn trùng, như vậy sẽ làm ảnh hưởng tới quân lực, quốc hội cũng đã nhất trí không đồng ý với quyết định của ngài, xin mời trở về.” đến hôm nay bọn họ mới nhìn thấy Đại Thống Soái, trước kia cũng không phải là không muốn mà là hoàn toàn không liên lạc được.

Cho nên bọn họ chỉ có thể ở thời điểm chiến hạm lên đường xong mới lên tới khoan chiến thần tìm hỏi, cũng may là lần này không có đem họ nhốt ở bên ngoài vũ trụ mà không cho người đi vào,

Có thể nói cho Đại Thống Soái cứng rắn đã cười rồi, nhưng anh cũng không có nói chuyện mà tiếp tục ăn uống.

Thấy vậy Seat Liya còn muốn nói thì Klee Liya ở bên cạnh liền chen miệng vào nói: “Xin ngài hãy chờ một chút đi, thời điểm ngài ấy ăn đều không bao giờ nói chuyện.”

Seat Liya lập tức giận đến đỏ mặt tía tai, anh là quý tộc tất nhiên biết một chút hành động của quý tộc, nhưng thân phận anh như thế mà đứng nói chuyện ở chỗ này cùng với anh ta, lại không được nhìn tới, anh không tức giận mới là lạ.

Nhưng đại thống thoái Cesar cùng với cha của anh đều giống nhau, làm việc tương đối có nguyên tắc, nói không nói chuyện thì sẽ không nói chuyện, mặc kệ người khác muốn đánh họ, nhưng đã mấy trăm năm rồi người muốn đánh bọn họ căn bản đều bị bọn họ giết chết, thân là nghị viên, mặc dù anh có quyền lợi nhưng lại không có năng lực này.

Đó là một năng lực có thể làm chủ thế giới, cậu không có năng lực nên cái gì cũng sẽ không có, tất nhiên trong đó còn bao gồm cả quyền lợi.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Hành Tinh Côn Trùng

Nhẹ nhàng bay suốt hai ngày ở trong vũ trụ, cũng may là chiến hạm hết sức khổng lồ vừa có một phòng bếp riêng nên Hân Hân rất là tự do.

Chẳng qua là những đội viên ở nơi này đều có một gian phòng nhỏ có hai người một giường, cho nên cô được an bày một gian phòng tương đối lớn, một cái giường, một phòng rửa mặt lại thêm một bồn cầu, cái này là do nhân viên an bài cho tướng quân, nhưng lại để cho một người máy như cô đặc biệt hưởng dụng, đây còn không phải là nhờ Đại Thống Soái mà đi cửa sau.

Hơn nữa đối diện với cô chính là gian phòng của Đại Thống Soái.

Chuyến hạm mặc dù rất lớn, nhưng chỗ ngủ lại rất chật hẹp, đó cũng không phải là vì ở trên chiến hạm quá nhỏ mà là vì suy nghĩ tới vấn đề an toàn.

Người đang ngủ chính là thời điểm không có phòng bị nhất, cho nên rất dễ dàng bị những chấn động đột phát mà rơi ra ngoài, vì không muốn dưới những tình huống này mà tạo thành tổn thương nên phòng ngủ đều phải có hệ số an toàn vô cùng cao. Giường ngủ khi nằm xuống xong sẽ tự động xuất hiện lan can, không phải là sắt cứng nên cho dù có đụng vào cũng sẽ không đau.

Cả gian phòng đều là chất liệu gỗ mềm, sờ lên rất thoải mái.

Nhưng người máy không dùng tới, bởi vì bọn họ ngủ cũng sẽ không bị ném chết, không biết tại sao Đại Thống Soái lại an bày cô tới nơi này, nhưng trong lòng cô rất vui vẻ.

Như vậy thì càng dễ dàng hơn nhiều, ít nhất không cần vì nghĩ biện pháp đi nhà cầu mà phải nhịn chết.

Đối với những chuyện này cô rất cảm kích Cesar , chẳng qua cô ngoài ý muốn phát hiện trong tính cách của anh còn có một khuyết điểm nhỏ, đó chính là vô cùng không được tự nhiên, không thẳng thắn, rõ ràng bình thường đều quyết định nhanh gọn như thế.

Buổi tối đầu tiên, Hân Hân vừa mới nằm xuống thì cửa liền mở ra, cô lập tức ngồi dậy thăm trách tại sao lại không có khóa cửa, nhưng nếu một người máy mà lại khóa cửa không phải càng làm cho người ta hoài nghi sao?

Hân Hân thầm nghĩ, nếu như lần sau lúc mình đi vệ sinh thì nhất định phải khóa cửa trước, nếu không có người đẩy cửa vào lại phát hiện người máy ngồi trên bồn cầu giải quyết, vậy còn không phải lập tức bại lộ hay sao?

Cũng may loại tình huống lúng túng này còn không có xuất hiện, đối phương lại là Cesar nên cô cũng bình tĩnh lại, ngay cả vẻ mặt cũng chỉ trong nháy mắt liền không có phòng bị nữa. Thậm chí còn khẽ mỉm cười, những thứ này ngay cả chính cô cũng không chú ý.

Cesar ngẩn ra, trong nháy mắt anh như bị nụ cười của cô đầu độc rồi.

“Tôi tới nói cho cô biết, ở bên cạnh có nguồn điện.” Nói xong liền đi ra ngoài cửa.

Loại chuyện nguồn điện này hình như là mỗi gian phòng đều có mà, cái này còn phải đặc biệt tới nói hay sao ? Hân Hân nghĩ đi nghĩ lại mặt đột nhiên đỏ lên, không phải là anh ta không yên tâm nên đến nhìn xem một chút chứ? Hoặc là đột nhiên tách ra nên anh không có thói quen ?

Ai nha, dường như tim của cô lại đập nhanh hơn rồi, Hân Hân nằm ở trên giường lăn mấy vòng, một lúc lâu sau mới ngủ được.

Ngày thứ hai, Cesar lại đẩy cửa, lần này anh chỉ đứng ở trước cửa nhìn cô một chút sau đó rời đi, ngay cả nói cũng không nói.

Hân Hân bị nhìn tới một đầu mơ hồ nhưng cũng nằm xuống, nhưng cửa lại tiếp tục mở ra : ” Chuẩn bị bữa ăn khuya.”

Này, giờ là lúc nào rồi còn muốn bữa ăn khuya ? Ngài không phải vẫn duy trì thói quen buổi tối chín giờ thì đi ngủ hay sao ? Cô cũng tương đối không hiểu được, nhưng vẫn xuống giường chuẩn bị một phần ăn đưa tới phòng của anh.

Phòng của anh cũng rất nhỏ, cụ thể cũng chẳng thiếu thứ gì giống như gian phòng của cô, chỉ có thêm máy tính thông mình cùng với chiếc giường hơi có chút xa hoa hơn, ở phía trên còn có ngăn kín, kéo ra là có được một cái bàn.

Đem bữa ăn khuya để xuống, nó chỉ là một chén cháo vô cùng đơn giản.

Nhưng Đại Thống Soái lại rất ưu nhã ngồi ăn, sau đó nhìn thoáng qua Hân Hân ý là bảo cô dọn dẹp rồi lui xuống.

Hân Hân liền dọn dẹp đi xuống, đợi tới khi cô nằm trên giường cũng không hiểu được, Đại Thống Soái Cesar rốt cục bị làm sao? Thật ra thì Đại Thống Soái Cesar cũng không hiểu, tại sao mình lại không ngủ được, cứ muốn đi gặp mặt cô một chút, ngày hôm qua còn tốt, nhưng cái cố nguồn điện cũng đã dùng qua cho nên chỉ có thể dùng cố bữa ăn khuya này. Đúng, đây toàn bộ đều là lấy cố, đợi cô đi rồi anh mới nằm trên giường có chút buồn ngủ.

Tại sao lại có cảm giác như vậy đây ?

Nhất định là do thói quen, anh là người vô cùng coi trọng thói quen, cũng biết là mình có khuyết điểm này, sau này có phải là anh nên sửa lại hay không ?

Nhưng cảm giác này cũng không tệ lắm, trái tim đầy thỏa mãn, chỉ ăn một bữa ăn khuya, nhìn lưng của cô thôi cũng đã cảm thấy thư thái, còn có một chút vui vẻ, bất tri bất giác anh còn huýt sáo một tiếng.

Làm sao trong bất chợt anh lại thấy nhẹ nhõm, giống như một tên nhóc còn chưa ráo máu đầu bởi vì một chút chuyện mà cao hứng, từ từ bình phục lại sự hưng phấn của mình, tới một lúc lâu sau mới ngủ được.

Tới hành tinh Côn Trùng, không ngờ nơi này lại có không khí giống như địa cầu, có không khí, nước cùng với bầu trời, chẳng qua ở phía dưới không có bất kỳ nền văn minh nào, chỉ có trời xanh, cây lớn cùng với những dòng sông hung mãnh, không trách được tất cả mọi người đều muốn đoạt lấy nơi này, rất rõ ràng nơi này có cấu tạo và vật chất thích hợp cho loài người sinh tồn hơn, thậm chí so với những thành tinh Gila còn thích hợp hơn.

Chẳng qua là nơi này có rất nhiều tộc nhân côn trùng sinh sống ở đó, chỉ cần không để ý một chút là có thể bị tập kích, cho nên khi chiến hạm hạ xuống bọn họ còn phải mặc robot chiến đấu vào.

Không thể để tộc nhân của hành tinh côn trùng tới gần người, nếu không chúng sẽ xem chúng ta trở thành thức ăn của chúng.

Hân Hân mặc vào robot chiến đấu màu tím, cũng đi theo Đại Thống Soái cùng nhau xuống chiến hạm, bởi vì sợ bị người trùng tộc công kích cho nên chiến hạm phải bay lên giữa không trung trốn vào bên trong những tầng mây, đường lui là vô cùng quan trọng, nên Calvin cũng không có xuống.

Nhìn dãy ánh sáng màu đen trước mắt, đi theo sau anh là rất an toàn.

Hân Hân điều khiển robot chiến đấu đi từng bước từ từ, chỉ nghe thấy Đại Thống Soái chỉ huy một đám người tiến về phía trước, còn mình thì núp ở phía sau quan sát.

Phía trước chính là một mảng lớn những côn trùng trong trùng tộc, người của quốc hội hoàn toàn không biết tình huống mà đi vào, nhất định bị bao vây lại.

Nhìn bọn họ bối rối chạy trốn rất thú vị, cho dù có bị chết anh chỉ cần nói không biết chuyện của ổ trùng, bọn họ còn có thể đem mình làm thế nào ?

Anh từ nhỏ đã không thích bị người khác chỉ huy, cha cũng giáo dục anh là người của nhà Will thì dù có chết cũng không thể để cho bất luận kẻ nào quản giáo, đây là sự kiên trì huyết mạch của bọn anh.

Chỉ cần gien di truyền không ngừng, vậy người nhà Will bọn họ không thể chịu thua đối với bất kỳ người nào.

Người trong quốc hội bởi vì gần đây quá mức thái bình, vốn cho là có thể từ từ khống chế anh, ban đầu, toàn bộ đều không muốn lập người đứng đầu quốc hội mới chính là người nhà Will, mục đích là cho đám quý tộc một không gian sinh tồn, để cho bọn họ làm việc cho Will tộc, nhưng bây giờ bọn họ muốn lật mình, vậy nên biết rằng, lúc này muốn tái lập cái mới thì phải trả giá lớn.

Anh đưa tay lên, người ở trong phủ Đại Thống Soái liền đứng lại, bọn họ chỉ cách quân tiền trạm của quốc hội khoảng chừng một dặm, đã nghe thấy được phía trước có biến động,

Đại Thống Soái Cesar cười lạnh, nói: “Nhận được cảnh báo cũng không được hành động, đội ba, bố trí khu vực đặt mìn, đội năm chuẩn bị mai phục, tiểu đội của Raymond chuẩn bị cùng ta trừ côn trùng. Số 78, lui về phía sau năm bước.”

Hân Hân ở trong robot chiến đấu đỏ mặt lên, còn tưởng là phải đi ra ngoài đánh nhau, kết quả lại bảo cô lùi về phía sau, cô huấn luyện tới nay cũng chỉ là để lùi về phía sau sao?

Chiều này cô biết, cho nên bước chân liền lùi một chút về phía sau năm bước

Lúc này mặc dù cô cũng khẩn trương nhưng lại không sợ, dù sao cũng chưa có thấy qua người gọi là trùng tộc kia,

Trên màn ảnh đột nhiên xuất hiện một trận bão động, cô sợ hết hồn ngẩng đầu nhìn lên, thấy một con rất nhỏ có chút giống con gián chạy qua mắt mình.

Cô cảm thấy chỉ lớn hơn gấp mấy lần so với sâu ở địa cầu mà thôi, cũng không thấy có gì đáng sợ, nhưng trong lúc bất chợt bóng đen trước mặt chợt lóe lên, con sâu nhỏ kia mạnh mẽ nhảy lên muốn chạy trốn, nhưng đã bị bóng đen bắt được rồi bóp nát.

Tiếp theo Hân Hân chỉ cảm thấy robot của mình bị gõ một cái, nói: “Số 78, đây là binh lính tuần tra của trùng tộc, cho dù nhỏ nhưng nhìn thấy cũng không thể bỏ qua biết không?” Cái người máy này là người máy ăn uống, nếu như là người máy chiến đấu thì đã sớm đem con sâu nhỏ kia giết rồi.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Gặp Nạn

Edit: Vịt Beta: Tiểu Tuyền Người máy ăn uống có giết chỉ là giết các loại cá, gà mà thôi, nhìn thấy người trùng tộc liền quyết đoán đem thả ra, thấy những thứ này Đại Thống Soái có chút im lặng, mới vừa rồi robot màu tím của vị số 78 này thế nhưng còn bày ra bộ dáng kỳ quái khi thấy sinh vật lạ, để cho người trùng tộc chạy mất.

“Vâng thưa ngài.” Vật nhỏ kia thì ra là tuần tra, không trách được tới sát như vậy, Hân Hân tìm kiếm khắp mọi nơi, nếu như có con nữa thì lần sau cô nhất định một cước giẫm chết.

Cesar nhìn thấy robot màu tím quay đầu ngược xuôi liền đưa tay đem đầu của cô cố định lại nói: “Robot sẽ có cảm ứng.” Làm sao lại giống như con người, tin vào hai mắt của mình chứ?

Xem ra nhất định là chương trình của người máy bầu bạn này lại gặp chuyện, cô bởi vì chương trình bị rối loạn nên có phản ứng không giống với bất kỳ người máy nào.

Thì ra còi báo động mới vừa rồi chính là ý này, vậy lần sau sẽ chú ý.

Bọn họ đang suy nghĩ thì nghe thấy phía trước có âm thanh huyền ảo.

Cesar đảo mắt trở lại vị trí của mình, những ánh sáng màu đen càng ngày càng nhiều, dường như giống với hai cánh tối đen vô cùng xinh đẹp và thần bí.

Hân Hân cũng hơi khẩn trương lên, cô cảm thấy sắp đánh nhau rồi

Quả nhiên rất nhanh, người quốc hội ở bên kia bỏ chạy trở về, phía sau còn có mấy chục con tộc nhân của trùng tộc đuổi theo, bộ dáng xem ra có chút giống với con sâu nhỏ kia, chẳng qua là khổng lồ hơn nhiều.

Robot của bọn họ đã rất lớn rồi, nhưng những thứ sâu bọ kia so với bọn họ nhỏ hơn chỉ một hai cái đầu, không riêng như thế, thân thể lại vô cùng khổng lồ, bốn chân ở phía trước đều có thể trở thành vũ khí,

Robot mặc dù cứng rắn nhưng nếu như bị hai tới ba con trùng liên tục công kích cũng sẽ bị vỡ nát, tiếp theo là thân thể họ bị kéo ra ngoài rất nhanh là sẽ bị xé xác ăn.

Hân Hân chưa từng có nhìn tận mắt tình hình như vậy, cô cho rằng Đại Thống Soái chẳng qua chỉ dọa bọn họ thôi, không ngờ lại dùng tới tràng diện tàn khốc dọa người như thế.

Anh quả nhiên không phải là người tốt gì, rõ ràng vừa mới bắt đầu đã biết tình hình này nhưng hiện tại ở sau lưng vẫn nổi lên một tầng da gà, cô không tự chủ được lùi hai bước về phía sau.

Có thể tưởng tượng được anh ta không hi vọng mình thối lui, nhất là ngay tại lúc này, nếu mình chạy trốn có phải là rất không có nghĩa khí hay không?

Rồi lại nói robot màu đen kia mới là thứ an toàn nhất còn tồn tại mà cô cảm thấy, nghĩ tới đây, cô liền không quan tâm tới tràng diện máu chảy đầm đìa mà hướng về phía trước tiến lên một bước.

Ở phía trước, Đại Thống Soái Cesar cũng yên lặng không dao động, cho tới khi nhìn thấy đám người quốc hội chạy qua mới vung tay lên khu mới cài mìn. Chiến đấu bắt đầu, những thứ mìn kia vừa nổ thì đám người của trùng tộc liền bị nổ chết hơn phân nửa, máu màu xanh biếc bắn lên không trung, xem ra hết sức bi tráng.

Vốn tưởng rằng bọn chúng sẽ lui, đâu ngờ những thứ côn trùng kia giống như không có cảm giác sợ hãi, tiếp tục hướng về phía trước tiến lên. Mà Đại Thống Soái Cesar cũng hiểu, người trùng tộc đối với những người xâm lược lãnh địa bọn họ có hận ý tương đối lớn, nhất định phải khiến bọn họ rút lui thì mới bỏ qua, cho nên không thêm quan tâm tới tính mạng mà tiếp tục truy đuổi.

Đáng tiếc cuối cùng bọn chúng vẫn là côn trùng, cho dù dũng mãnh gan dạ nhưng cũng không hơn được Cesar là người hàng năm an bài đánh trận, mấy đoàn người vừa ra khỏi động, chờ tới khi đuổi kịp được chỗ của bọn họ thì cũng chỉ còn lại mười mấy con trùng chết.

Mười mấy con rùng này cũng là đám sâu trùng lợi hại nhất lần này, bọn họ chống lại đám người trong phủ Đại Thống Soái, trong lúc nhất thời đánh nhau thành một đoàn.

Cesar động cũng không động, không đi cứu trợ thuộc hạ của mình cũng không quan tâm tới đám sâu chạy về phía mình, trên cánh tay robot vừa mới nhắc lên phía sau, lập tức rút ra một cây kiếm rất lớn, dọc theo kiếm còn có ánh sáng màu đen phát ra, giơ tay lên bổ vào trên thân của đám người trùng tộc kia, con trùng kia lập tức bị chặt thành hai đoạn.

Thật là lợi hại, Hân Hân thấy vậy thì trong lòng nhảy loạn lên, lại lo lắng sau đó sợ hãi khâm phục sự lợi hại của anh.

Trong nháy mắt có hơn mười con trùng đã bị diệt sạch, nhưng Đại Thống Soái Cesar người ta ngay cả bước cũng không có di động qua.

Đây chính là thực lực sao?

Đang lúc anh muốn thu kiếm thì mặt đất đột nhiên chấn động, Cesar ngẩn ra nói: “Là côn trùng cái, mọi người tập chung lại một chỗ đi.” Đám người khốn kiếp của quốc hội kia dò đường như thế nào vậy, thế nhưng lại làm kinh động tới côn trùng mẹ rồi, chẳng lẽ đã động tới trứng của nó?

Hân Hân cũng muốn nhích tới gần anh, nhưng ở trên mặt đất lại rung chuyển lợi hại, nhất thời cô không đứng vững liền ngã úp xuống phía trước. Ngã úp xuống thì ngã úp xuống đi, nhưng lại ngã vào chỗ có hố sâu, mà nơi đó còn có hai cái móng vuốt kẹp mạnh ở trên eo của robot màu tím. Cô vừa cảm giác được, là thấy mình đã rời mặt đất mà bay lên.

Cho tới giờ khắc này Hân Hân mới biết mình bị một con côn trùng có thể bay bắt đi, hơn nữa còn đưa cô bay lên trời, cô bị dọa tới trực tiếp hóa đá rồi, chỉ nhớ rõ robot màu đen kia đột nhiên nhảy dựng lên nhưng cũng không có bắt được cô.

“Số 78.” Trong âm thanh có chút lo lắng, xem ra là anh thật sự rất quan tâm cô.

Hân Hân mặc dù bị bắt nhưng không biết tại sao cô không có quá nhiều sợ hãi, càng nhiều hơn là thoải mái, cái ý nghĩ này đại khái đến từ việc rốt cục không cần phải giả bộ làm người máy nữa, người chết rồi thì như giải thoát.

Nhưng ở đáy lòng cô cũng vẫn có chút chờ đợi, mong mỗi có người có thể tới cứu mình, dù sao là người thì đều có bản năng muốn sống.

Bịch

Cũng không biết là bay được bao xa thì cô bị con sâu ném rơi xuống, lúc này cô mới nhìn thấy con sâu bắt mình đi có chút giống với côn trùng giáp xác, móng vuốt lại có chút giống với giã thú, nhưng lại có thể bắt người và đá thương người, bụng của nó rất lớn, còn phập phồng giống như rất không bình tĩnh.

Đây là chuyện gì xảy ra? Thấy nó chưa có đuổi tới giết mình, mà là ném mình xuống mặt đất sau đó không ngừng thét chói tai.

Chiếc cổ thật dài kia rũ xuống, giống như đang nhìn bụng của mình, sau đó gục trên mặt đất không ngừng kêu lên, giọng cao mà ôn nhu, Hân Hân cảm thấy có chút im lặng, cái bộ dáng này của nó dường như là muốn..... sinh con.

Mình cũng không phải là không muốn thừa cơ hội này mà chạy trốn, cú ngã vừa rồi không làm cho khung máy móc này có gì hư hỏng, cô yên lặng bò dậy, tận lực dùng động tác nhỏ nhất từ từ đi về phía trước, mặc dù không biết phương hướng của Đại Thống Soái Cesar ở đâu nhưng vẫn chạy đi trước mới tốt.

Cô đi rất chậm, âm thanh vô cùng nhỏ, con côn trùng mẹ kia đang trong thời điểm sinh đẻ mấu chốt nên cũng không có đi ngăn cản cô chạy trốn, nhưng Hân Hân đi được vài bước mới phát hiện phía trước thậm chí còn có một con côn trùng khác bước về phía mình.

Nó thuộc loài bò sát, động tác tương đối nhanh, ở trong miệng thịt có hàm răng lóe ra ánh sáng chói mắt đang vọt về phía cô.

Hân Hân sắp bị sợ tới chết, hai chân không ngừng run rẩy, nhưng cô cũng không muốn cứ thế mà chờ chết, ít nhất không thể làm cho Cesar thất vọng về công lao dạy mình kỹ thuật điều khiển robot, cô cắn răng một cái, hung hăng bám vào chân mình, đau đớn làm cho cô lấy lại được năng lực hành động của mình, nghĩ tới những điều mà Cesar đã dạy liền áp dụng dùng cả tay cả chân nhảy lên.

Sau khi rơi xuống mặt đất xong thì tay của cô thực hiện thao tác đem hai cây súng laser ở trên đùi kéo xuống, quét một loạt súng về phía con con trùng kia

Nhưng cô lại không biết cách ngắm trúng, một trận súng loạn xạ này có đánh trúng mục tiêu, nhưng cũng chỉ có thể bắn bay một chân của nó mà thôi.

Con côn trùng toàn thịt kia kêu lên, tốc độ bay về phía bên này không hề chậm.

Lần này hồng bét, chỉ sợ thật sự phải chết, nghĩ tới thời điểm con côn trùng toàn thịt kia quét phần đuôi tới, một chiêu này mặc dù nhanh nhưng Hân Hân cũng có thể tránh thoát đi, cô âm thầm may mắn đồng thời lại có chút sợ hãi, không ngờ mình ban đầu mặc dù nhìn rất ngốc, nhưng thời điểm nguy hiểm này mới biết mình học rất tốt, có lẽ có thể tránh được một mạng đi ?

Có chút mục tiêu phấn đấu thì sẽ có hi vọng, vừa mới nâng toàn bộ tinh thần lên, liền dùng súng laser bắn bị thương con côn trùng toàn thịt kia, còn mình thì chạy trốn.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Tới Cứu

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền

Tiềm lực của loài người có khi ngay cả chính bọn họ đều cũng sẽ giật mình, Hân Hân không ngừng thở gấp, cô chưa từng nghĩ tới bản thân mình có thể kiên trì lâu tới như vậy.

Như thế mà cô cũng tránh được rồi, núp ở trong một gốc cây thấp đợi con côn trùng toàn thịt kia đi qua.

Côn trùng thịt thật sự đi qua rồi, cô thở phào nhẹ nhõm, tuy nhiên lại không biết ở nơi nào nhảy ra mấy con côn trùng biết bay màu đen, nhảy bổ ra vào con côn trùng thịt kia, chỉ mấy cái đã xé xác nó ra để ăn rồi.

Thật là đáng sợ, Hân Hân không dám động đậy, vào lúc bản thân đang cứng nhắc nhìn mấy thứ côn trùng biết bay kia thì chúng lại bay tới.

Đã bị phát hiện rồi sao?

Lần này chỉ sợ là không tránh khỏi được, bởi vì bọn chúng từ bốn phương tám hướng tới vây quanh cô, căn bản là không thể trốn được.

Thôi xong rồi.

Không có ai tới cứu mình cả, bởi vì ở dạng địa phương nguy hiểm như thế này bọn họ không thể nào chạy loại, toàn bộ đều phải cần an bài tốt thì mới được hành động.

Rồi lại nói sẽ không có ai vì một người máy mà mạo hiểm như thế, bao gồm cả Cesar. Cô rất ít khi nghĩ tới tên của anh, phải nói từ khi tới bên cạnh bọn họ cho tới giờ cũng không có người nào kêu tên của anh

Vào lúc này thế nhưng cô lại nghĩ tới, lại rơi nước mắt, trên khóe miệng nhẹ nhàng gọi : “Cesar.” Sớm biết sẽ dễ dàng chết thế này hẳn nên cùng anh yêu đương trước đã, ít nhất cũng coi như là phụ nữ đã từng có bạn trai, cứ giữ trong sạch mà chết đi, không biết đi tới một thế giới khác có bị chê cười hay không?

Đang lúc cô nhắm mắt lại chuẩn bị tâm lý bị đập vỡ vụn rồi ăn hết thì lại nghe thấy một trận tiếng kêu của côn trùng, mở mắt ra liền nhìn thấy một cái bóng màu đen bay qua trước mặt, tiếp theo những con côn trùng kia rõ ràng đã ở trên không trung nhưng bị chém tới máu thịt tung bay.

Là Cesar, tại sao anh ấy lại tới ?

Hơn nữa bên cạnh không có ai đi theo, điều này chứng minh là anh tự mình tìm tới.

Nói không cảm động là giả, nói không kích động cũng là giả, cô hung hăng lau đi nước mắt ở trên mặt mình, vào lúc robot đen của Cesar đứng trước mặt mình, liền lấy cả tay chân khống chế robot nhào tới.

Ầm, hai con robot đụng vào nhau.

Cesar mở miệng nói: “Chương trình lại rối loạn rồi đúng không, mau đi theo tôi.”

“Được.” Hân Hân đi theo phía sau anh, hiện tại dù mình có bị xé nát cô cũng không có một chút run sợ nào, đáng tiếc không thể cùng anh nắm tay, nếu không nhất định sẽ càng thêm tốt đẹp.

Lúc đi qua con côn trùng mẹ đang sinh nở kia, Hân Hân cho rằng anh sẽ động thủ, nhưng Cesar chỉ nhìn nó một cái, còn hướng về phía nó cúi chào thật sâu rồi mới đi.

Đây là chuyện gì xảy ra?

“Tại sao không giết nó?” Hân Hân cảm thấy rất rò mò, Cesar thiết huyết không phải là một con sâu nhỏ cũng không bỏ qua sao, tại sao lại có thể bỏ qua cho một con côn trùng mẹ có thể sinh ra ngàn ngàn vạn vạn trứng côn trùng chứ?

Cesar dùng truyền âm nội bộ nói chuyện với cô: “Em cho tôi là cái gì, biến thái sao? Trứng có thể phá hỏng, ấu trùng cũng có thể giết được, thậm chí là côn trùng mẹ cũng có thể. Nhưng chỉ có người mẹ đang trong thời kỳ sinh nở là không thể, bởi vì các cô rất vĩ đại, là thần thánh, em hãy nhớ lấy, sau này không nên tổn thương bất kỳ tính mạng của người làm mẹ nào.”

Á.

Không ngờ Đại Thống Soái Cesar còn có thứ để tôn kính, giọng điệu của anh rất nghiêm túc, tràn đầy sùng kính, không trách được anh chẳng hề động thủ với con côn trùng mẹ mà còn chào nó một cái.

Người này nhất định rất có tinh thần trọng nghĩa, cũng không phải là người thích giết người lung tung.

Là phái nữ, một người đàn ông có tôn kính như vậy đối với người mẹ khiến trong lòng cô thấy rất ấm áp, dù sao loại năng lượng cảm xúc này, dưới hình thức thế giới này vẫn rất ít thấy.

Cesar mang theo mọi người cùng nhau đi tới một nơi làm doanh trại, nhưng nơi này lại không có một bóng người nào, chỉ có khói lửa cùng với xác côn trùng đầy đất.

Cesar rút ra hai cái rương lớn từ bên người, sau đó ở một khu vực rất rộng làm ra một chiếc vòng bảo vệ hình tròn.

Đó là một loại ánh sáng đặc biệt, có thể ngăn cản trùng tộc công kích, anh đã làm xong vòng tròn bảo vệ liền nói với Hân Hân: “Đi vào, có thể ra khỏi robot rồi.” Anh nói xong thì bản thân mình liền thu lại robot trước, một thân quân phục nhàn nhạt sáng rỡ lại lộ vẻ vô cùng đẹp trai, một đầu tóc đen càng phiêu dật khiến cho người ta động lòng.

Hân Hân cũng thu lại robot, đem robot màu tím thu hồi vào để cất giữ giống như trước.

Cesar vốn là người lạnh nhạt, nhưng khi nhìn thấy cô có chút chật vật đứng ở đó liền đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy cô vỗ vỗ bờ vai mảnh khảnh như đang an ủi.

Hân Hân lần đầu tiên nhận thấy được ngực của anh lại ấm áp như thế, ở thời điểm cô sợ nhất, hy vọng anh xuất hiện không ngờ anh lại thật sự xuất hiện.

Cô vươn tay của mình ra ôm lấy hông của anh, chiếc đai lưng rộng của quân nhân kia làm da thịt cô có chút đau, tuy nhiên cô vẫn không có buông tay ra,

Cesar không muốn bỏ qua nhiệt tình như vậy, liền quay lại ôm, tay của anh từ phía sau lưng đưa lên sờ sờ loạn mái tóc đen của cô, tia mắt mãi ở trong lòng bản thân làm xằng bậy lập tức bị đánh bay.

Nhớ lại khi anh quyết định một mình đi cứu một người máy, phản ứng của những người đó chỉ suýt là đánh ngắt xiu anh để lôi đi, nhưng anh vẫn kiên trì muốn tìm cô trở về, ngay lúc đó đại khái là anh đã phát điên.

Nhưng hiện tại ôm cô, mình lại thỏa mãn như thế, giống như nơi này không phải là hành tinh còn trùng có nguy cơ tứ phía mà là thiên đường đẹp

nhất.

Đem đầu của cô đặt ở trước ngực của mình, anh giống như cảm nhận được nhịp tim đập của mình tăng lên từng chút một.

Đông!

Một con trùng tộc ghê tởm phá hỏng không khí ngay lúc này, nó liều mạng vọt tới vòng bảo vệ, kết quả là bể đầu chảy máu không ngừng kêu lên.

Hân Hân sợ hết hồn, vội vàng từ trong ngực trốn ra phía sau anh.

Đối với phản ứng này của cô, Cesar chỉ cho là vừa thú vị vừa đáng yêu, mỉm cười nói: “Bọn chúng không thể vào được, cái vòng bảo vệ này có thể duy trì được hai giờ, chiến hạm hạ xuống lần nữa cũng cần chuẩn bị khoảng nửa giờ, trong khoảng thời gian này chúng ta sẽ phải sống ở đây.”

Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, làm cho anh cười một tiếng.

Cô hiểu được, là bản thân anh chịu ở lại cứu mình, cho nên dù anh đem mình làm thành cái gì, cũng không thể xóa hết những chuyện mà anh đã làm cho cô.

Hai người ngồi song song một chỗ để nghỉ ngơi, Cesar lấy nước uống cùng với thức ăn ra, chỉ là một ít bánh nén quân lương có thể lót dạ được mà thôi, anh không thích nhưng cũng phải ăn.

Hân Hân cũng đói bụng, nhưng cô là người máy sao có thể chủ động muốn ăn cái gì được, nhất là nước.

Nhưng là cô cũng giả bộ ngu, cho nên một bên nhìn chăm chăm Cesar một bên thì cầm lên một chiếc bánh nén đặt ở trong miệng. Cesar cho là cô

muốn học bộ dáng của anh nên không có để ý, vì vậy khi anh uống nước xong cũng đem đồ đưa cho cô.

Cái này là anh vừa mới uống qua, nếu như mình uống thì chính là hôn gián tiếp rồi.

Nhưng mà Hân Hân rất khát, rồi lại nói hai người cũng không phải là chưa từng hôn, cô chỉ do dự một chút liền chủ động lấy bình nước uống.

Cesar nhìn thấy cô uống nước xong lại dùng đầu lưỡi đem giọt nước cuốn vào miệng tương đối hấp dẫn, cho nên cúi người hôn môi của cô.

Có một chút ngoài ý muốn lại có một chút trong dự liệu, Hân Hân không có giãy dụa ngược lại hai tay ôm lấy cổ của anh trúc trặc đáp lại.

Đây có thể nói là một lần hôn chân chính duy nhất giữa bọn họ. Cesar chưa từng nghĩ tới đối phương chẳng qua chỉ đáp lại nho nhỏ lại làm cho anh kích động không thôi.

Không ôn nhu cùng với thăm dò giống như quá khứ, anh rất có tính xâm lược mà đem người đè xuống đất tàn sát bừa bãi đôi môi của cô, thậm chí nghe được cô phát ra những âm thanh ngâm nga nhàn nhạt cùng thở dốc.

Trời ạ!

Cảm giác như vậy quá mức tốt đẹp, làm Đại Thống Soái Caser không có một chút kinh nghiệm nào trong lĩnh vực này thiếu chút nữa dâng lên cao trào.

Đáng tiếc là thái độ của người cùng tộc đối với thức ăn so với bọn họ còn kích động hơn, tiếng kêu cùng với máu thịt bay qua đụng nhau khiến cho bọn họ rất cục một hơi bình tĩnh lại.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Bị Ấm

Hân Hân cảm giác toàn thân mình đều không khỏe, mới vừa rồi giống như rút sạch một phần sức lực cuối cùng ở trên người cô, hiện tại phải tựa ở trên người Cesar mới không bị té ngã.

Cho nên tình hình hiện trường là thế này, một trai một gái ôm lấy nhau giữa cánh non xanh nước biếc, vẻ mặt đều rất hưởng thụ.

Nhưng khi đem ống kính kéo ra xa thì thấy bốn phía xung quanh bọn họ đầy rẫy côn trùng không ngừng xông tới, bọn chúng vì thức ăn mà đỏ mắt lên, không ngừng va chạm vào quanh vòng phòng hộ, mà đám sâu trong này lại có chút hung ác, bên ngoài còn liên tục nhào lên, chỉ chốc lát sau ở đó liền có một đồng thi thể nho nhỏ.

Ngay cả bản thân Hân Hân cũng cảm thấy trong tình hình như thế làm cho người ta rất khó có hứng thú để làm tiếp những chuyện xấu hổ, mình cũng không phải là người không có mắt nhìn như vậy.

Nhưng cảnh giết chóc bên ngoài thật sự làm cho người ta mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cho dù nhắm mắt lại cũng có thể nghe thấy được tiếng kêu.

“Em.” Cesar đột nhiên đưa tay sờ trán của cô một cái, sau đó nói: “Bị ấm sao?”

“Hử?” Hân Hân cũng đưa tay lên trên trán của mình sờ, phát hiện mình chẳng qua là gặp phải phản ứng sinh lý, đổ mồ hôi mà thôi.

Bị ấm là có ý gì? Hân Hân sắp rơi lệ.

Nhưng Cesar lại đem cô từ trên mặt đất bế lên, để ngời trên người mình, khí trời ở nơi này quả thật là có chút vấn đề, nếu như bị ẩm quá nghiêm trọng có thể làm cho vi mạch ở trên người cô bị ảnh hưởng, rồi lại nói chất liệu của người máy này có chút khác biệt, ôm lên mà không thấy nặng,

Không có biện pháp, từ nhỏ Cesar đã có thể chất hơn người cho nên dù đánh nhau thì cũng rất ít khi đổ mồ hôi, vì thế đã đem chuyện này quên mất, đồng thời ai cũng không thể ngờ rằng một người máy lại có thể chảy mồ hôi a.

Nhưng Hân Hân thì rất buồn bực, hiện tại cô mơ hồ hi vọng Cesar có thể từ từ phát hiện bí mật ở trên người mình, nhưng vị này thì ngược lại, luôn tìm những cái cớ cho cô mà không thừa nhận cô là loài người.

Được rồi, phụ nữ loài người quả thật rất hiếm thấy, ít nhất cho tới bây giờ cô cũng chưa thấy một người nào.

“Trở về kiểm tra tu sửa lại thôi!” Cesar có chút lo lắng nói.

“Không được, á, không cần. Số 78 không có chức năng chống thấm.” Hu hu cô cảm thấy mình thật sự gần giống, gần thành, gần bằng một người máy rồi..

“Bị ẩm và không thấm nước khác nhau, thôi, có giải thích em cũng không hiểu được, người máy chỉ cần nghe lệnh chủ nhân là được, hiểu chưa?” Ngữ điệu của Cesar không thay đổi nói.

“Số 78 không muốn kiểm tra tu sửa , có được không. Chủ nhân.” Hân Hân ngẩng đầu lên từ trong ngực anh, trong giọng nói còn mang theo vài phần mùi vị làm nũng

Cesar cùng với đàn ông của cả tinh cầu này sợ rằng chưa từng bị nữ nhân nào làm nũng qua, cho nên phản ứng đầu tiên chính là toàn thân cứng đờ, phản ứng thứ hai là tim đập rộn lên, phản ứng thứ ba là từ sống lưng dâng

lên một loại cảm giác sáng khoái, phản ứng thứ tư là từ miệng chảy ra chất lỏng, phản ứng thứ năm là phía bên dưới bụng cũng từ từ nóng lên.

Anh nuốt nước miếng, cúi đầu lại hôn cô một lần nữa, giống như lúc này chỉ có động tác này mới có thể giải quyết được sự biến hóa toàn thân.

Mà Hân Hân ở trong lòng thầm kêu khổ, sau này nhất định sẽ không làm nũng hoặc làm ra những động tác của con gái nữa, nhìn sự thay đổi dần dần trong con người màu vàng kia cũng biết lực ảnh hưởng của nó có bao nhiêu, đã đạt tới trình độ làm cho cô sợ hãi

Raymond ở phía trên chiến hạm nói: “Để ý tình huống phía dưới, xác định vị trí của Đại Thống Soái.”

“Không ngờ, Đại Thống Soái lại vì một người máy bầu bạn mà lại mê muội thành như vậy.” Seat Liya cười lạnh.

Calvin liền nói: “Đây không phải là thứ mà quốc hội chờ đợi hay sao? Miễn cho việc đang tốt lành lại nhét đầy người máy bạn đời đến phủ Đại Thống Soái, làm sao hiện tại lại tới nói những lời này, hay là các người không cần?”

Seat Liya nói: “Chúng ta chỉ hi vọng Đại Thống Soái sẽ có thói quen chung đụng cùng phụ nữ, không phải là để cho anh ta bị mê muội.”

“Ngay cả đàn bà của mình mà cũng không thể bảo vệ được, còn gì là đàn ông.” Raymond sùng bái mù quáng Đại Thống Soái nói, tuyệt đối không cho phép người khác nói bậy về anh nữa câu. Seat Liya chỉ vào bóng người ở phía dưới, bọn họ đang ở tư thế quá dị hôn sâu, tình huống kia quả thực khiến cho người nhìn thấy phải tim đập thành thịch, mặt không tự chủ được mà nóng rần lên.

Ai ờ, trong lòng Calvin cũng run rẩy, anh đâu biết Đại Thống Soái của mình lại tiến bộ nhanh như vậy, cái hôn sâu này thật hấp dẫn a.

Kỹ thuật đúng chỗ, thời gian đủ dài, tư thế đủ đẹp, tay này cũng không còn quy củ nữa, mò tới mò lui, anh có một loại cảm giác thấy đệ tử mình dạy sắp xuất sư rồi, trong lòng dâng lên niềm an ủi.

Những chàng trai nhiệt huyết bình thường ở bên trên chiến hạm cũng đều thấy được tình cảnh này, lúc này không khỏi càng thêm tôn kính đối với Đại Thống Soái, không hổ là Đại Thống Soái chiến thần a, nhìn đem anh ta khiến người máy kia giống như con mèo nhỏ.

Bên dưới, Hân Hân đã cảm giác được mình sắp hít thở không thông, ánh mắt nhìn lên chiến hạm ở trên trời chiếu xuống có mấy phần im lặng, bọn họ tốt cùng là hôn bao lâu a, còn muốn tiếp tục nữa hay sao ?

“Ngô ngô ngô.” Chỉ chỉ lên trên trời, cô muốn mình được giải cứu ra khỏi tay Đại Thống Soái đang động dục này.

Cesar rốt cục ở thời điểm cô giơ tay tới rút gân mới chú ý đến, thần sắc mê mang mở mắt ra, miệng nửa khép nửa hở, sắc mặt mang theo ba phần non nớt, nhìn gợi cảm tới như thế nào, trông đáng yêu biết bao nhiêu.

Hân Hân cảm giác mình thiếu chút nữa liền hóa thân làm sói phản công, cũng may là cố gắng duy trì định lực ngồi dậy rồi cúi đầu, đôi môi nhất định là đã sưng lên, bảo người ta không phát hiện là không thể.

Trong mắt Cesar cũng chỉ có cô, mùi vị mới vừa rồi dường như khiến cho anh quên mất bản thân hôm nay đang ở đâu, lúc này mới chú ý tới chiến hạm đã tới, anh ôm số 78, da thịt toàn thân mới từ từ buông lỏng.

“Ngồi lên robot.” Minh mới rồi quả thật là mất tính cảnh giác, như vậy là không đúng, sau này nhất định chú ý, nhưng nhìn thấy kẻ ngốc số 78 kia đang bò lên trên robot liền cảm thấy trăm mê một chút cũng không có cái gì, cô ấy thật sự là rất đáng yêu.

Đúng, đáng yêu.

Nhìn cái miệng nhỏ, và những nơi mà tay có thể tiếp xúc cũng như thế, giống như là có ma lực nào đó hoặc giống một loại nước xoáy hấp dẫn lấy ánh mắt của anh, anh khẽ mỉm cười nói: “Đi theo tôi, cùng nhau giết đi ra ngoài.”

“A!” A? Phải giết ra ngoài mới có thể đi tới chiến hạm sao? Hân Hân cảm thấy có chút nhức nhối, còn có chút mót. Biểu hiện mới vừa rồi của mình cũng không phải là người đầu gỗ, cũng đã sớm có phản ứng rồi.

Hiện tại bụng của cô đang rất trướng, rất nóng, cũng không biết là vì sao.

Chẳng qua may là có đám sâu này giúp cho cô tỉnh táo lại, rồi lại nói có Đại Thống Soái Cesar ở đây thì cô còn sợ cái gì, xoa xoa miệng đang có chút tê dại rồi đuổi theo.

Lần chiến đấu này của Cesar rõ ràng có chút không giống trước, giết côn trùng là chuyện bình thường vì sao bản thân lại có chút kích động nho nhỏ chứ? Anh hoàn toàn không biết đây chính là giống đực muốn biểu hiện tốt ở trước mặt giống cái, còn kích động giống như một thằng nhóc bùm bùm ném ra ba quả mìn, nổ đám côn trùng kia cho tới khi xác bay tán loạn, sau đó tự bản thân xông ra ngoài chém giết bầy côn trùng.

Hân Hân cũng lấy súng laser ra, bởi vì kỹ thuật bắn súng không tốt nên cô không dám bắn loạn, chỉ những con cách mình tương đối gần mở nổ súng ra bắn, thường thường súng của cô nổ ra thì con trùng kia cũng đã bị phân thân rồi.

Cho nên, thật sự là không cần cô ra tay sao?

Chiến hạm rơi xuống, Cesar đã mang theo Hân Hân nhảy lên.

Tháo robot xuống, Hân Hân thừa dịp một đám người đang chào đón, liền yên lặng tránh lui ra, cô muốn đi nhà vệ sinh, thật vất vả giải quyết xong vừa mới đi ra ngoài.

Mở cửa đã thấy Raymond đang đứng thẳng tắp ở bên ngoài, anh cười nói: “Cô là người máy thích chạy đi nhà cầu nhất mà tôi từng thấy.”

“Phải dọn dẹp một chút, bảo trì dung nhan.” Hân Hân liền giả bộ tìm về cảm giác người máy, dùng giọng điệu nhàn nhạt nói chuyện với anh

Raymond đưa ngón tay về phía phòng chỉ huy nói: “Vị kia tìm cô, nếu không đi ra thì thì toàn bộ chiến hạm sẽ bị lật tung lên mất.”

“Dạ!” Hân Hân vốn muốn nghỉ ngơi , nhưng anh ta gọi thì lại không thể không đi.

Cũng may dưới tình huống dùng nước lạnh rửa qua đôi môi đã tốt hơn, ít nhất đầu hơi cúi xuống một chút thì người khác chưa nhìn ra cái gì.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Đàn Ông Nói Chuyện

Trong phòng chỉ huy ,Đại Thống Soái đang lấy tư thế trầm mặc cực kỳ khó chịu ngồi ở chủ vị, khóe miệng cong lên nụ cười như có như không, hoàn toàn không đem Seat Liya đang dài dòng ở đối diện coi vào đâu.

Thấy Hân Hân đi tới liền ngoắc ngoắc ngón tay nói: “Lại đây.”

Đang gọi chó hay sao?

Nhưng nhìn thấy sự sùng nịnh ở trong ánh mắt anh, trong lòng cô cũng mềm nhũn, ngoan ngoãn một chút chậm rãi đi tới.

Kết quả sau khi đi tới đối phương sờ soạng trán của cô một chút, phát hiện không có nước chảy ra mới yên tâm nói: ” Bây giờ em có thể trở về phòng để nạp điện rồi.” Dựa theo lượng điện mà nói, từ khi đi ra ngoài cô chống đỡ đến bây giờ, sợ là không còn bao nhiêu điện rồi.

“Ừ!” Cô nạp điện chính là nghi ngại, không đúng, câu trả lời của mình dường như quá ôn nhu, giống như là một thiếu nữ đang yêu chứ không phải là một người máy, cô liền lập tức bổ sung nói: “Dạ”

Cesar không hoàn toàn chú ý, rất tự nhiên vỗ mông cô một cái nói: “Đi đi!”

Móa!

Tại sao lại vỗ mông của cô, còn làm ra vẻ mập mờ thế? Hơn nữa xung quanh còn có nhiều người như vậy, anh ta không có nhìn thấy hay sao?

Khóe miệng kéo ra, khuôn mặt Hân Hân đỏ bừng chạy đi.

Seat Liya ở phía sau nói: “Đại Thống Soái, ngài lại vì một người máy mà từ bỏ cả hạm đội, hành động có chút thất trách rồi.”

Cesar liếc anh ta một cái, mỉm cười nói: “Đồ đạc của tôi thì tôi tự đi tìm về, đây là trách nhiệm của đàn ông, làm sao? Seat Liya, cậu đã quên mình làm sao để làm một người đàn ông sao?”

Seat Liya nói: “Nhưng ngài còn có trách nhiệm lớn hơn so với trách nhiệm của một người đàn ông.”

“Tôi ngay cả trách nhiệm của người đàn ông đều không làm tốt được thì còn có thể hoàn thành tốt được những trách nhiệm khác hay sao ? Xem ra người của quốc hội được nuôi quá an nhàn rồi, ngay cả làm thế nào để làm đàn ông cũng quên mất, để tôi nói cho cậu biết, làm đàn ông không phải là xem cậu chơi đùa bao nhiêu người máy bầu bạn để làm chuẩn, đồ đạc của mình thì phải tự đi bảo vệ, không bảo vệ được thì cũng đừng có đứng ở trước mặt tội dài dòng .” Anh đứng lên đi một vòng ở trước mặt Seat Liya nói: “Nghe nói cậu có dẫn người máy bầu bạn theo, đợi tới khi gặp sao băng tôi sẽ ném cô ta ra ngoài, lúc đã hãy để tôi xem huyết tính của cậu, nếu không có liền cầm miệng lại cho tôi biết không, nghị viên đại nhân chạy trốn ở trên chiến trường, ha ha.” Cesar cười rời đi, hoàn toàn không coi Seat Liya đang giận run vào đâu.

Seat Liya còn muốn nói gì nữa thì Klee Liya ở phía sau kéo anh ta lại nói : “Nghị viên, tốt nhất cậu không nên chọc anh nữa, nếu không anh có thể ném cậu vào đám sao băng đấy.”

“Tránh ra, chuyện của tôi không cần phải tới một tiểu tướng quân như anh quản, mau quay về phi thuyền của chúng ta đi.” lần này Quốc hội chỉ phái bốn chiến thuyền tới, anh cũng không phải lo lắng cho người máy bầu

bạn kia của mình, chẳng qua đây chính là vấn đề mặt mũi, là mặt mũi của đàn ông.

Cesar vốn muốn nghỉ ngơi, tuy nhiên lại dừng ở trước cửa phòng đối diện, đưa tay mở ra, lại thấy bên trong không có ai ở.

Không phải bảo cô ở trong phòng nạp điện hay sao? Sao lại chạy ra ngoài rồi? Không phải là mạch điện xảy ra vấn đề gì chứ, chương trình của cô thật đúng là đặc biệt, luôn thích làm trái với lời của chủ nhân.

Đang chuẩn bị đi tìm cô, thì thấy số 78 bưng một chiếc chén nóng đi tới.

“Thưa ngài, hiện tại quân lương không có mì nước nóng ngon, có muốn hay không.”

“Muốn, bưng đi vào.”

Cesar mở cửa phòng mình ra, trong lòng vừa ấp áp vừa thỏa mãn, thì ra cô đi làm đồ ăn cho mình, người máy chắc là không biết quan tâm người khác, nhưng hành vi của cô đều khiến cho người ta cảm thấy người máy này rất đặc biệt.

Một chén mì nước còn nóng đặt trước mặt của anh, anh cảm giác vẻ mệt trên toàn thân mình đã không còn thấy gì nữa.

“Vợ chồng.”

“Ừ?” đồ trong tay Hân Hân thiếu chút nữa bị rơi ra.

“Vợ chồng i trước kia có bộ dáng như thế này sao? Tôi chỉ xem được ở trong sách.” Cesar đưa tay ấn xuống một cái, đem đồ trong tay cô đè xuống, nhìn mặt của cô nói.

Bộ dáng này của anh có chút cuốn hút, Hân Hân cảm giác mình sắp khác thường, cho nên nói : “Tôi. Tôi không biết cái gì là vợ chồng.” Cô

biết rất rõ, chẳng qua là không thể nói ra được, đồng thời cũng không biết nên phản ứng như thế nào.

“Vậy sao? Ngồi xuống, chỗ của tôi có computer siêu tốc có thể chiếu phim nội dung này.” thật ra anh chỉ muốn nhân cơ hội vừa hôn lại vừa ăn đậu hũ, cái người máy này không riêng gì có bộ ngực sờ tốt mà còn có cái hông sờ không tệ.

Hân Hân làm sao không biết tâm tư của anh ta, đàn ông đều là như vậy. Cái giường này mặc dù có chút nhỏ, nhưng là làm chuyện kia hẳn là có thể .

Cô kích động nói: “Tôi. Tôi thu xếp một chút sẽ tới.” Thật là đáng sợ a, làm sao bây giờ?

Vội vàng đem đồ đưa đi phòng bếp cô liền chui vào nhà vệ sinh, bối rối đem mình sửa soạn xong mới phát giác, ở trong lòng còn có một chút mong đợi nho nhỏ, nếu không cô chạy tới nhà vệ sinh sửa soạn lại y phục để làm cái gì, đổi lại áo lót sạch sẽ để làm cái gì, thật xấu hổ kinh khủng.

Ai nha! Hân Hân bưng kín mặt, tự an ủi mình. Thật ra thì Cesar là một người đàn ông không tệ, dù không biết mình là loài người, anh ta vẫn mạo hiểm đi cứu mình, hơn nữa nếu như cùng anh ở chung một chỗ thì mình tuyệt đối không lỗ lã, ở một thế giới thế này, có một người đàn ông có thể làm cho cô động lòng đã là rất hiếm có rồi.

Vỗ vỗ mặt, không cần gấp gáp, nhiều nhất thì bị phát hiện là phụ nữ thôi. Đến lúc đó lại cầu xin anh ta, tin tưởng anh ta nhất định sẽ giữ bí mật cho mình.

Có phần cảm giác an toàn này, cô đi vào gian phòng Cesar, tuy nhiên trong quá trình rất khẩn trương nên hai tay vẫn run không ngừng.

Nhưng vừa đi vào lại phát hiện Cesar đang ngủ thiếp đi, cô không khỏi phụt một tiếng bật cười, bản thân mình khẩn trương thành bộ dáng này

nhưng anh ta lại ở đây mà ngủ thiếp đi, hơn nữa còn ngủ đáng yêu như vậy, thật sự làm cho người ta không biết phải làm thế nào?

Từ từ đóng cửa lại, cô trở về trong phòng của mình nằm xuống nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày thứ hai Đại Thống Soái dùng qua điểm tâm liền nhìn thoáng qua Hân Hân, nhỏ giọng nói: “Lát nữa dẫn em đi ra ngoài xem.”

“Được.” Đi ra ngoài là muốn đi đâu?

Nhưng anh lại đi ra ngoài trước để gọi Klee Liya, lần này nói chuyện này là bí mật nên chỉ có người máy như Hân Hân thân ở đây, cô cũng muốn đi khỏi, nhưng lại bị kéo vào trong ngực Cesar, anh từ từ vuốt tóc của cô giống như đang đùa bỡn một con súng vật, mặc dù cô đỏ mặt nhưng chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi xuống, vì chủ nhân đã ra lệnh.

“Klee Liya, cậu chấp nhận trở thành chó săn của quốc hội hay sao?” tiếng nói của Cesar không gấp không vội vang lên ở bên tai Hân Hân, rất là dễ nghe.

Klee Liya lớn tiếng nói: “Ngài cho rằng tôi nguyện ý sao? Tôi tình nguyện bị giết chết ở trên chiến trường còn tốt hơn là bị một đám người đó chỉ huy tới chỉ huy đi, càng không muốn thay bọn họ truyền lời lại với ngài.”

“Tốt, đi đem người máy của Seat Liya ném vào trong đám sao băng, trở về tôi chuyển vị trí cho cậu.” Cesar cười nói.

Klee Liya ngẩn ra, nói: “Gần đây không phải ngài vẫn không để ý tới lệnh điều động của tôi sao?”

Cesar cúi đầu cọ cọ vào tóc của số 78, động tác mập mờ này làm cho Klee Liya ở đối diện có chút mặt đỏ tim đập, ho nhẹ che đi bối rối của mình.

Lúc này lại nghe thấy Đại Thống Soái nói: “Tính khí lúc trước của cậu, khi ra chiến trường chỉ có một chữ, xông lên, hiện tại đã biết lui rồi sao?”

“Ngài.” Klee Liya có dần đi nữa cũng có thể nghe hiểu được, thật ra anh ta muốn tôi luyện mình, dù sao hai người cũng là anh em, từ nhỏ tới lớn mặc dù biết là như vậy nhưng so với người khác anh ta nghiêm khắc với mình rất nhiều, có một thời gian anh còn âm thầm hận người anh này.

Nhưng hôm nay ý của anh ta, anh cũng đã hiểu được, trên mặt không khỏi đỏ lên nói: “Tội. Quả thật so với lúc trước biết nhẫn nại nhiều hơn một chút.”

Cesar nói: “Như vậy, còn báo thù thì sao? Nhưng cậu cũng phải suy nghĩ kỹ xem có nên tin tưởng tôi hay không? Bởi vì nếu như cậu phản bội quốc hội rồi mà tôi lại không đem cậu đi điều đi, rất có thể cậu sẽ bị trừng phạt nặng.” Nói xong anh cười, mà Hân Hân thì cảm thấy, người đàn ông này thật ra rất xấu, đùa giỡn người ta mà mắt còn không nháy chút nào.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Tinh Túc

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền

Klee Liya nhìn anh, bỗng nhiên liền động thủ

Hân Hân vốn nằm ở trong ngực của Cesar vô cùng thoải mái, nhưng không nghĩ tới hai vị này nói động thủ liền động thủ, trong lòng không khỏi khẩn trương một trận.

Nhưng Cesar ngay cả động cũng không động, chỉ một cái tay đã đỡ được toàn bộ công kích của anh ta, theo cánh tay vung lên, Klee Liya cũng bị đánh bay ra ngoài.

“Kém quá nhiều, rèn luyện quá ít rồi.” Anh không nhìn tới Klee Liya đang bò dậy, sau đó quay sang nói với Hân Hân: “Chúng ta cũng lên đường đi.”

Lên đường?

Sẽ không phải muốn đem cô ném vào trong đám sao băng chứ?

Hiện tại Hân Hân chỉ có thể đi theo anh thôi, nhưng cũng may là cô rất tín nhiệm Cesar. Huống chi hai người giống như đi ra ngoài hẹn hò vậy, còn tay kéo tay.

Thiếu nữ rất dễ dàng suy nghĩ nhiều, nhất là những cô gái hoàn toàn chưa trải qua yêu đương.

Bọn họ cùng nhau ngồi vào trong một phi thuyền nhỏ nhỏ, cũng không thể nói là nhỏ, chẳng qua so với chiến hạm thì tinh xảo hơn.

Cesar lại để cho cô ngồi ở chủ vị, sau đó nói “Em tới mở cửa đi.”

“Số 78 không biết khởi động mô hình phi thuyền nhỏ.” Muốn chơi cô sao?

Cesar đem cô kéo xuống để cho cô ngồi ở trên đui mình, cười nói: “Không sao, rất đơn giản.” Anh nắm tay cô khởi động phi thuyền, sau đó đếm ngược chừng mười giây rồi thoát khỏi chiến hạm bay về đám sao băng.

Một khắc bọn họ bay ra còn thấy một người máy bạn đời bị bỏ vào trong một phi thuyền nhỏ ném ra bên ngoài, tiếp theo liền bị ngôi sao băng đung vào, chỉ hai giây là nát bấy, trong không trung có vô số linh kiện bay ra, bồng bênh theo sao băng.

Không được, phi thuyền này mà xông vào đó rất dễ dàng bị đánh bay đi.

Nhưng hiện tại cô lại không thể nhắm mắt, chỉ có thể theo lời Cesar loay hoay yên lặng khởi động mô hình phi thuyền nhỏ xuyên qua giữa đám sao băng.

Thật ra thì Cesar là một người rất nghiêm cẩn, loại tình huống tùy ý mạo hiểm này không xuất hiện nhiều, tất nhiên là trong lòng anh phải hoàn toàn nắm chặt, nếu không thì sẽ không chơi đùa như vậy.

Cảm thấy người máy trong tay dường như có chút cứng nhắc, hẳn là cô đang sợ, người máy thì làm sao lại biết sợ chứ? Dù anh biết rõ điểm này nhưng vẫn cho rằng biểu hiện của cô là đang sợ, vì vậy nói: “Thời điểm tôi mười hai tuổi lần đầu tiên thấy đám sao băng này, khi đó cha tôi, là Đại Thống Soái tiền nhiệm đã ném tôi vào đó để tự sinh tự diệt, vừa mới bắt đầu cũng khẩn trương sợ hãi, nhưng càng về sau lại càng phát hiện ra vũ trụ rất là kỳ diệu.”

Hân Hân không hiểu rốt cuộc anh muốn nói cái gì, nhưng khi phi thuyền xuyên qua đám sao băng xong liền thấy được một khung cảnh xinh đẹp như giả tưởng vậy.

Trước mặt là một mảnh vòng xuyên màu vàng kim, một vòng rồi lại một vòng hết sức xinh đẹp, mà tạo thành những vòng sáng này chính là một chút ánh sáng vàng kim lấp lánh, cô không biết thứ sáng lên kia là cái gì, nhưng nó so với sao trên trời còn muốn phát sáng hơn một chút, ánh sáng trong nháy mắt còn giống như đặc biệt tinh nghịch đáng yêu,

Cesar kéo tay cô xuống, để cho phi thuyền bồng bềnh ở trong vòng sáng

Hoàn toàn khác hẳn với thời điểm khẩn trương ở giữa đám sao băng, bọn họ giống như là đến một thế giới khác vậy, hơn nữa còn là thế giới vô cùng an tĩnh.

Cesar nằm ngửa người ở trên ghế, nhìn từng điểm sáng hiện ra ở chóp phi thuyền nói: “Đây là Tinh tước, chỉ có những người đã có kinh nghiệm ở trong đám sao băng mới có thể nhìn thấy được cảnh đẹp này.” Anh vốn trong lúc bật chột mới nghĩ tới chuyện này, trước kia cũng chỉ một mình mình tới xem, lần này có cơ hội nên muốn mang cô tới xem một chút, nhưng anh cũng biết rõ, người máy chắc không biết thưởng thức cảnh đẹp này.

Nhưng mà khi anh ngắm đến vẻ mặt của số 78 thì sợ ngây người, miệng nhỏ của cô khẽ mở ra, cố gắng ngẩng đầu nhìn ánh sao Tinh tước ở phía bên ngoài, vẻ mặt rất là say mê, giống như bị cảnh đẹp ở bên ngoài hút đi linh hồn vậy

Linh hồn?

Người máy tại sao có thể có linh hồn?

Nhưng biểu hiện của cô chứng minh, cô là có linh hồn .

Trước kia đã từng xem qua một chút nội dung của mấy vở kịch, ở đó luôn diễn những người đàn ông với kịch bản tưởng tượng, nội dung hơn phân nửa là mong một ngày nào đó bởi vì lí do ngoài ý muốn nào đó mà người máy bạn đời bên cạnh anh ta liền có tình cảm, hơn nữa toàn tâm toàn ý yêu thương anh ta, cuối cùng sẽ vì anh mà bị thương chết đi

Lúc ấy anh cho rằng đó là chuyện không thể tưởng tượng nổi, bởi vì người máy chính là người máy mà thôi.

Nhưng khi anh nhìn thấy người máy của mình có thể thưởng thức được cảnh đẹp ngoài vũ trụ thì anh vẫn có chút hi vọng, hi vọng cô cùng với những người máy bạn đời ở trong nội dung của mấy vở kịch kia đều có tình cảm của mình, hơn nữa còn yêu mình.

Nghĩ tới đây ngay cả chính anh đều khinh bỉ bản thân mình, đó chẳng qua là kết quả của ảo tưởng, cho dù bởi vì trình tự của cô rối loạn mà trong lúc nhất thời không giống với những người khác, nhưng một thời gian sau cô sẽ vì vậy mà hỏng mất, hoặc là cô căn bản không biết mình đang làm cái gì.

“A. Có viên động đậy.” bất chợt người máy của anh tự phát mở miệng nói.

“Ừ. Ừ?” Cesar nhìn thoáng qua ngôi sao đang động kia liền giải thích : “Trong những vòng tinh tước này đều có lực hút nhất định, có vài viên sao băng bên trong chứa kim loại, cho nên bị lực hút bay tới bay lui.”

“Thì ra là như vậy, viên này màu sắc không giống bình thường.” Dường như đối với cái gì cô đều tò mò.

Cesar cũng không giải thích nữa, chỉ hoài nghi nhìn cô. Cô như vậy căn bản là biểu hiện của một con người, nhưng không thể nào, phụ nữ loài người đã sớm biến mất rồi, các cô hiện tại chẳng qua là người máy cao cấp mà quốc hội nghiên cứu ra, trí lực thoái hóa tương đối nghiêm trọng.

Lúc này Hân Hân rất muốn hát một khúc hát ngôi sao lấp lánh, bởi vì kỳ cảnh trên bầu trời làm cho cô trong lúc nhất thời quên mất mình ở nơi nào, mất đi thứ gì cùng với có được thứ gì.

Cesar đã bị hoàn toàn hấp dẫn bởi biểu hiện biến hóa kia của cô, đã không biết tại sao mình lại nghiêm túc nhìn cô như thế, cho tới khi Calvin liên lạc tới nói: “Thưa ngài, chiến hạm lập tức sẽ phải tiến hành bước nhảy không gian rồi.” Anh ta muốn cùng với người máy kia ở trong tình huống bồng bênh tới già hay sao?

Cesar ngẩn ra, không ngờ anh lại quên mất thời gian. Trừ thời điểm vừa mới lần đầu đi nhìn tình huống, ánh mắt của anh vẫn không rời khỏi gương mặt của số 78.

Loại biểu hiện này thật sự rất lúng túng, anh điều chỉnh ghế ngồi nói: “Chúng ta đi trở về.”

Chiến hạm đã xuyên qua đám sao băng, bọn họ cũng không cần phải mạo hiểm quay trở về trên chiến hạm.

Từ khi trở lại chiến hạm mọi người đã cảm thấy Đại Thống Soái của bọn họ có điểm gì là lạ, vẻ mặt vẫn lạnh lùng nhưng ánh mắt nhìn có chút ngốch.

Calvin tự động não nghĩ Đại Thống Soái bọn họ muốn làm chút gì đó với số 78, đáng tiếc bởi vì đối phương có chương trình hoặc là linh kiện có vấn đề nên gặp phải khó khăn rồi, vì vậy mới phải mang một loại vẻ mặt vô cùng bí mật như vậy mà đi về, thậm chí sau đó cũng không có gọi số 78 tới ở bên người nữa.

Hân Hân cũng cảm thấy kỳ quái, tạo sao một người đang tốt lành, lúc đi ra ngoài thoát nhìn còn mang theo chút vô lại, vậy mà sau khi trở về thì cả người giống như ngốc rồi?

Lại nói cô cũng có chút ngốc, đại khái là bởi vì cảnh đẹp của tinh tước, lúc ấy thật làm cho toàn bộ hô hấp đều đình chỉ rồi, đáng tiếc trong tay không có điện thoại di động.

Lúc này người ta đã không dùng di động nữa, bọn họ có đồng hồ, các loại máy truyền tin có hàng loạt các chức năng, nhưng khi đó cũng không thấy Đại Thống Soái chụp được cảnh đẹp nào, nghĩ tới cũng có chút tiếc hận.

Cho tới thời điểm ăn cơm tối Đại Thống Soái Cesar mới giống như khôi phục lại bình thường, tìm hỏi Calvin: “Calvin, cậu cảm thấy số 78 cùng những người máy khác có gì khác nhau?”

Ai nha, cho dù là vấn đề này có muốn hỏi thì cũng phải đợi cho bản thân cô không có ở đây đã, Hân Hân bị làm cho sợ tới mức tim đập chậm nửa nhịp, vánh tai lên nghe bọn họ nói chuyện nhưng vẫn cố gắng duy trì giữ vững vẻ mặt không thay đổi.

Cô cảm giác được Calvin nhìn mình, sau đó mới nói: “Có thể là bởi vì chương trình bị rối loạn nên so với những người máy khác, cô ấy ngốc hơn rất nhiều.”

Phốc! Hân Hân thiếu chút nữa không phun một ngụm máu lên người Calvin, anh mới ngốc, cả nhà anh đều ngốc.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Từ Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Trở Về Phủ Thống Soái

Quan trọng nhất chính là Đại Thống Soái Cesar lại mang khuôn mặt tán đồng, điều này làm cho cô thiếu chút nữa khóc ròng bỏ chạy, đời người chính là có đủ loại hiểu lầm kỳ diệu a.

Tại sao những người đàn ông này lại không thể đem cô hướng về phía phương diện nữ giới để suy nghĩ chứ? Cô không giống phụ nữ tới vậy sao ?

Cho dù Hân Hân có mười vạn phần không muốn bị vạch trần bí mật của mình, nhưng bị hiểu lầm như vậy, khiến trong lòng khó tránh khỏi sinh ra cảm giác chờ đợi, có một ngày cô trở thành phụ nữ, nhất định sẽ khiến cho các người đẹp mặt mà đẹp bỏ loại ý nghĩ này.

Nhưng cô cũng biết loại suy nghĩ này không thực tế, đến lúc đó sợ rằng người thực sự bị đẹp mặt chính là cô.

Bỏ qua những thứ tâm tư lộn xộn này, cô chú ý tới một điều, đó là Cesar nghĩ rằng cô khác hẳn những người máy khác, vậy có phải là gần giống người bình thường hay không? Ánh mắt cô nhìn Đại Thống Soái Cesar, khiến Calvin chú ý tới. Ở trong nháy mắt anh cũng cảm thấy người máy này quả thật là khác biệt.

Chẳng qua là rất nhanh, số 78 liền biến thành một người máy ngoan ngoãn, ánh mắt tràn đầy ôn nhu vừa rồi tựa như ảo giác.

Trải qua cuộc sống sinh hoạt run như cầy sấy ở trên chiến hạm, rốt cục cũng trở lại phủ Đại Thống Soái, mà Cesar vừa trở lại liền định tội danh cho đám người quốc hội an bài là lâm trận bỏ chạy, hơn nữa còn có căn cứ chính xác, làm dâng lên một phong trào phản đối nghị viện hàng loạt. Cuối

cùng vẫn là các nghị viên lần lượt tới phủ thống soái thỏa hiệp, nói ra rằng sau này sẽ tận lực không quấy nhiễu tới chuyện riêng của anh ta nữa, mới có thể cho qua được chuyện này.

Hiện tại quần áo mà Hân Hân tắm rửa thay, không có mười bộ cũng có tám bộ, thậm chí có khuynh hướng càng ngày càng nhiều, vì thế Calvin đề nghị an bài cho cô một mình một gian phòng để nạp điện, bên trong còn có thể để một chút đồ đạc của cô

Cesar vung tay lên đồng ý, Hân Hân di chuyển phát hiện, sau này cô tới ở rất cục cũng có một gian phòng thuộc về riêng mình, tuy nói không lớn lắm nhưng nếu chỉ để quần áo cùng với nghỉ ngơi thì cũng đủ rồi, khuyết điểm duy nhất là không có giường mà chỉ có cái ghế.

Người máy nạp điện tư thế gì cũng có, nhưng chủ yếu nhất là tư thế ngồi.

Công việc của Hân Hân chịu trách nhiệm vẫn là làm cơm canh cho Đại Thống Soái như cũ, kể từ khi tới hành tinh côn trùng, sau khi trở về cô liền có thêm một hạng mục công việc là hôn môi.

Vị Đại Thống Soái này giống như là đứa trẻ mới nhận được thức ăn mới mẻ, thời điểm chỉ có hai người ở chung một chỗ thì lập tức hóa thân làm sói, hơn nữa kỹ thuật lại càng làm càng tốt, thường làm cho cô nghĩ tới việc trực tiếp đẩy ngã anh ta làm một lần vận động không hài hòa cho rồi, cứ mãi hôn ngoài miệng mà trên tay thì vuốt khắp người, hành vi này quá tra tấn người khác rồi.

Cesar đại khái cũng cảm thấy như vậy, anh vẫn cảm giác, cảm thấy mình hẳn nên càng tiến thêm một bước, nếu không cho dù là thời điểm bận rộn công việc thì trong đầu tất cả cũng đều là cô.

Hôm nay anh rất cục cũng được ăn hết một lần, nhìn một chút người máy ngã xuống giường mà vẫn chưa dậy được kia, cô thật sự là rất câu hồn người, thoát nhìn giống như người bình thường, vừa thờ đốc lại vừa có bộ

dáng hư thoát. Calvin nói người máy bầu bạn là mô phỏng siêu chân thật, các cô có thể bắt chước bất kỳ phản ứng nào của phụ nữ khi ở chung với đàn ông, đó là vì có thể dễ dàng hấp dẫn đàn ông tốt hơn.

Thật sự là anh đã bị hấp dẫn, nhất là ánh mắt mị nhân như tờ khi cô ngẩng đầu.

Không chịu được, anh gửi tin tức cho Calvin , trong âm thanh còn có chút bá đạo “Này, đàn ông và phụ nữ hôn xong thì phải làm gì tôi đều biết, nhưng mà phải làm như thế nào?”

Khụ khụ khụ.

Hân Hân ở trên giường sớm đã bị anh làm cho không còn sức lực nào, nghe anh nói những lời này thì sợ tới mức ho khù khụ , sau đó đem mặt chôn xuống, nhưng lại muốn nghe.

Calvin đã biết sớm muộn gì anh cũng sẽ hỏi , thời đại này đàn ông có chút bi kịch, nhất là đàn ông không thú vị, bọn họ giống như không có cách nào có thể hưởng thụ được quá trình yêu đương, cho nên chức năng này cũng từ từ biến mất theo gen.

Tình huống của Đại Thống Soái có chút giống như yêu đương của loài người, nhưng bởi vì thời đại này đã không thịnh hành loại đồ vật này rồi, cho nên anh có chút mờ mịt, cái loại không biết yêu đương này, có lẽ phải thẳng thẳng một chút.

“Kênh Stars số mười.” Calvin nói.

Đại Thống Soái đối với kênh Stars không quá quen thuộc, anh cũng không thích xem mấy thứ như phim ảnh.

“Số 78 đi chuẩn bị cơm tối đi.” Hân Hân đứng lên, chân vẫn mềm nhũn khiến cho cơ thể như không còn sức, không nghĩ tới nụ hôn của anh có thể

làm cho người ta có phản ứng lớn tới như vậy, sau khi rời khỏi đây, đầu tiên là phải đi về phòng sửa soạn lại.

Quá mất mặt, cô đem nguyên liệu đặt vào chậu rửa, bên trên mặt cũng nóng tới mức sắp nổ tung rồi, không thể như vậy được, nếu không rất dễ dàng bị anh ăn hết.

Ăn hết thật ra cũng không tệ, anh là người đàn ông rất tốt, hơn nữa nhìn tình huống thì hẳn còn là xử nam, chẳng qua khi nghĩ đến cái thân thể cường tráng siêu cấp cường giả kia, từng khối da thịt có sức lực mười phần, lúc ôm lấy mình đã cảm thấy khó chịu hít thở không thông rồi, nếu thật muốn làm chút chuyện gì thì cô còn có thể sống hay không đó mới là vấn đề.

Hẳn là không tới mức đó đi, chưa từng nghe nói có người phụ nữ nào lại bị ‘làm’ cho tới chết.

Nhưng nghĩ lại, đó là nhân loại ở địa cầu, hiện tại đã là thế giới tương lai, đàn ông đã biến dị, không biết chỗ đó có biến dị hay không?

Ai nha, quá hèn mọn rồi, tại sao mình có thể cả ngày nghĩ tới những chuyện này chứ? Dùng sức vỗ vỗ khuôn mặt đỏ bừng của mình, hít vào một hơi, sau đó mới đi ra bên ngoài.

Nhưng đi tới không được mười bước thì cô đã bị bắt cóc, cô chưa từng nghĩ tới ở trong phủ thống soái mình lại bị bắt cóc, loại sự thật này khiến cho người ta không thể tin được.

Bắt cóc cô là hai bộ robot, xem tình hình hẳn là robot thủ vệ, bọn họ đem cô kéo xuống dưới, phía dưới còn có người máy đem cô nhắc lên, ngay tại thời điểm đầu óc đang choáng váng thì cô bị đưa tới trước mặt một người.

Nơi này hẳn là vẫn đang ở trong phủ thống soái, bởi vì cô không thể nào bị mang ra ngoài được. Calvin đã từng nói, bất kể là người lợi hại tới mức

nào cũng không thể đem một người hay một vật vô thanh vô tức rời khỏi phủ Đại Thống Soái.

Cô vẫn rất tin tưởng những người ở bên trong phủ Đại Thống Soái này, bao gồm cả Calvin.

“Đây chính là người máy mà khiến cho Đại Thống Soái phải mạo hiểm đi cứu về đúng không?” Một người đàn ông ngồi ngay ngắn ở chỗ đó, chỉ là một cái ghế bằng sắt nhưng khi anh ta ngồi xuống trên mặt ghế, làm cho người ta cảm thấy nó tương đối xa hoa.

Vậy đại khái có liên quan với khí chất của người đàn ông này, anh ta có mái tóc dài màu trắng, thoạt nhìn có hơi thờ quý tộc, chẳng qua không biết tại sao cô cảm thấy người đàn ông này có một chút giống với Đại Thống Soái, trừ màu tóc là khác.

“Tốt lắm, đem cô ta đập nát đi!” Anh nói ra một câu kia, hai người máy liền giơ tay đánh về phái cô.

Đây là nói giết người thì sẽ giết người hay sao ?

Hân Hân không muốn cứ chết như vậy, trong lúc bất chợt cô liền chạy trốn ra ngoài, nhưng động tác của cô chậm không có khả năng giống như những người máy có hành động vừa nhanh lại vừa kiên quyết.

Nhưng cô cũng có kỹ năng thoát thân, trực tiếp gọi robot chiến đấu mang theo người ra ngoài, bởi vì chủ ngân gặp nguy hiểm nên robot chiến đấu lựa chọn hình thức thứ hai để khởi động, trực tiếp đem người bao tròn lại ngăn cản công kích ở phái ngoài.

Khi robot bình thường gọi Robot chiến đấu hình người ra nhất định phải được sự đồng ý của chủ nhân, cho nên khi cô làm động tác này thì đàn ông tóc bạc kia căn bản không có nghĩ đến, trong lúc nhất thời anh ta giật mình một chút.

Không ngờ cô lại gọi robot chiến đấu ra dù không phải ở khu vực chiến đấu, bản thân mình lại mang theo chiếc nhẫn quản chế toàn bộ người máy trên tinh cầu này, nhưng cô ta chẳng những phản kháng còn làm ra hành động phi pháp như vậy, đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra?

Chương trình rối loạn cũng không thể ngay cả phép tắc cơ bản của người máy đều không tuân thủ? Hoặc là, hành động này là do người đàn ông kia ra lệnh ? Anh ta thật quá làm loạn rồi.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Robot Chiến Đấu

Chỗ thế này mặc dù rộng rãi nhưng dùng robot chiến đấu vẫn không khôn ngoan, bởi vì căn bản không thể thi triển ra được, có thể do người máy gọi ra nên khác hơn, cô ta rõ ràng là kháng lệnh.

Chỉ thấy người đàn ông kia vung tay lên, mười mấy người máy liền lao tới cùng nhào về phía Hân Hân.

Hân Hân đối với thao tác điều khiển robot cũng đã có chút lòng tin rồi, mà chủ yếu lại là người máy cho nên cô cũng không có lòng thương tiếc, dù sao bọn họ cũng không biết đau.

Vung tay đè xuống một cái, một cước liền đá bay một tên.

Lúc này Geer đã hoàn toàn giật mình, nếu nói cô gọi robot hình người ra để bảo vệ tính mạng của mình thì có thể lý giải, nhưng cô có thể hướng về phía người máy thủ vệ của phủ Đại Thống Soái mà động thủ, điều này cũng thật sự làm cho người ta kinh ngạc.

“Không tệ, xem cô được huấn luyện thành người máy lợi hại thế nào?” Geer đứng lên, vung tay lên ra lệnh những người máy kia mau tránh ra, sau đó liền gọi robot biến hình của mình ra ngoài.

Nếu anh ta đứng ra dạy dỗ vậy thì phải đánh một trận rồi

Hân Hân không nghĩ tới anh ta lại gọi robot của mình ra, trong lúc nhất thời liền có chút hoảng loạn rồi, nhưng cô lại âm thầm căn môi dưới, trong khoảng thời gian này mình vẫn đi theo bên cạnh Cesar, cảm giác kiêu ngạo bẩm sinh của anh cũng lây truyền sang cô. Hơn nữa anh đối với cô tương

đối dễ tha thứ, điều này làm cho cô cảm thấy, cho dù mình có làm hơi quá mức một chút thì cũng sẽ không bị xử phạt, huống chi là để bảo vệ tính mạng.

Cho nên cô không có lui về phía sau.

Tập trung tinh thần lực điều khiển robot so sánh với động tác của người máy thì nhanh hơn, mặc dù cô lấy ra được súng laser nhưng lại không ngắm được.

Trong lúc này bản thân cô cũng bị đánh mấy cái, mặc dù không có bị thương nhưng bộ ngực lại bị chấn động không ngừng phập phồng, trong lúc này bỗng có cái gì đó rơi xuống, vừa nhìn lại hóa ra là trần nhà không biết thuộc chất liệu gỗ gì từ trên đầu rơi xuống, trong mắt cô lóe sáng liền trốn sang một bên, hướng lên bắn ra súng laser, cho tới khi nhìn thấy trúng thì liền ra sức vừa nhảy lên, trực tiếp dùng robot vọt tới trần nhà.

Uỳnh một tiếng, cô phá vỡ trần nhà mà nhảy ra ngoài, lại nhìn bốn phía thì ra là nơi đình viện trồng cỏ của phủ thống soái.

Con robot màu trắng kia cũng chui từ dưới đất chui lên, nó ở trên không trung quay một vòng liền hạ cánh nhào về phía Hân Hân. Hân Hân cau mày, mình thật vất vả nhảy lên thế nhưng anh ta còn nhảy cao hơn mình nhiều như vậy, một cước này còn không đem mình đá về lòng đất sao ?

Cô mới không muốn trở về, nhưng ở trên không trung cũng không thể nào mượn lực được, nhớ tới Cesar từng nói qua với cô, con robot này của cô còn có một chức năng, chính là từ bỏ hai chân sau còn có một ống phun khí có thể đem cô cấp tốc vọt về một hướng, đây là kỹ thuật quan trọng dùng để chạy trốn.

Hân Hân không cách nào biết cái này có thể xông lên được bao xa, chỉ chủ động tìm được kỹ năng này, bỏ đi hai chân robot sau đó đem phương hướng nhắm ngay về phía phủ thống soái – bắn.

Chỉ cần đi vào bên trong thì cô liền an toàn, bị thương hay thế nào cũng bất chấp rồi.

Vèo, cô choáng váng đầu hoa mắt không biết va chạm này mình sẽ có hình dạng như thế nào.

Nhưng trong bất chợt mình được một trường lực cực kỳ ấm áp cùng to lớn vây quanh, lại không chút thương tổn mà từ từ hạ xuống.

Mở mắt ra, nhìn thấy Đại Thống Soái Cesar đứng phía trước, tóc đen đang tung bay, cả người được bao phủ một tầng ánh sáng màu đen, đây chính là tinh thần lực của anh ư, anh không có mặc robot hình người vào nên không chút lựa chọn buông tinh thần lực ra để cứu mình, trong lòng của cô vạn phần cảm động, cảm thấy người đàn ông này thật lòng đáng giá để yêu.

Hân Hân không phải là người nơi này, nhưng cô biết rõ nếu như không cần robot mà muốn phóng ra tinh thần lực thì sẽ vô cùng hao tâm tổn sức, cô có chút đau lòng anh, nên tự mình nghĩ biện pháp dùng hai tay ổn định lại thân hình.

Cesar thấy cô an toàn liền đem ánh mắt chuyển hướng về phía robot màu trắng kia, lạnh lùng nói: “Geer, ai cho phép anh làm loạn ở trong nhà của tôi.”

Geer hạ xuống, thu robot lại, cười nói: “Chẳng qua là chơi đùa một chút thôi, không cần phải nói chuyện nghiêm túc như vậy, vốn tưởng rằng khi anh có kinh nghiệm tình dục rồi sẽ biến thành ôn nhu một chút, thật không ngờ vẫn hoàn toàn không có thay đổi.”

Cesar bước lên hai bước là phải động thủ rồi, nhưng Geer lại nói: “Anh nên biết, tinh thần lực của anh cũng gần như hao hết rồi, vào lúc này mà đánh nhau với tôi là có chút không khôn ngoan. A.” Lời nói còn chưa dứt thì bản thân mình đã bị Đại Thống Soái Cesar đá một cước

trúng bụng, anh ta không nghĩ tới động tác của Cesar lại nhanh tới như vậy, nên một chút phòng bị cũng không có, chỉ quát to một tiếng rồi ngã văng ra ngoài.

Cesar cười lạnh, nói: “Đối phó với anh không cần dùng tới tinh thần lực cũng được.” Bỏ đi tinh thần lực cường đại thì anh ở trên Stars này vẫn khó tìm được đối thủ.

Geer bò dậy, vọt vọt lại chỗ bị anh đánh.

Vừa rồi Hân Hân đã từ trong robot đi ra, thu nó lại đứng một bên khăn trương nhìn bọn họ vật lộn.

Trước kia xem ở trong phim võ hiệp, cảm thấy động tác bay tới bay lui có kinh lực cực kỳ đáng sợ dường như làm cho người ta hoa mắt hỗn loạn, nhưng cô biết đây không phải là thật, chỉ cho là náo nhiệt để xem, nhưng hiện tại trước mắt có biểu diễn kỹ thuật đánh lộn chân chân thật thật, cô thấy vậy khiến cảm thiếu chút nữa là rơi trên mặt đất.

Cô vốn lo lắng cho Cesar , nhưng qua thật lâu thấy người bị thương nhiều nhất vẫn là người có tên Geer kia, mà Cesar mặc dù cũng có bị thương nhưng nhìn qua lại không nặng.

Vào lúc này Calvin cũng đi ra, trong tay đẩy một chiếc xe giống như xe lăn, anh đem xe hướng về phía trước đá một cái, xe kia đã bị anh đá tới giữa trận.

Cũng cùng lúc, Cesar giống như đột nhiên phát uy, một phát bắt được Geer đánh mạnh một trận, cho tới khi đánh anh ta ngã ở trên ghế, sau đó cơ quan trong ghế hoàn toàn đem anh trói lại.

Chẳng biết tại sao Hân Hân cảm thấy tình huống như thế hình như đã gặp được ở nơi nào rồi, cũng không rõ ràng lắm vì sao những đàn ông ở chung

một chỗ luôn thích đánh tới đâu đi, thuận tiện còn liên lụy tới người phụ nữ của mình.

Cesar hướng về phía Geer cười lạnh, đưa tay nắm được cằm của anh hướng về phía trước vừa nhắc một cái, từ trên cao nhìn xuống nói: “Lần sau còn dám đụng tới đồ trong phủ thống soái của tôi, thì sẽ giam cậu mười năm.”

Calvin nói: “Người đâu, đem Geer đưa tới địa lao đi, không được tùy tiện thả ra.”

Thì ra Geer này là phạm nhân ở trong phủ Đại Thống Soái, đang lúc suy nghĩ thì lại nghe Geer cười nói với Cesar: “Tôi sẽ còn trở lại.”

Phì, Hân Hân nhất thời không nhịn được cười một tiếng, nhưng lập tức nghĩ tới thân phận của mình liền dừng lại, cô thấy đàn ông quý tộc tóc trắng kia, làm sao cũng không các nào liên tưởng cùng với lão sói xám được, nhưng anh ta càng nói như vậy lại càng có cảm giác buồn cười.

Tất nhiên những người ở đây cũng đã sớm không biết chuyện chú dê vui vẻ cùng với lão sói xám là vật gì rồi, cho dù cô đem truyện cười này nói ra thì cũng không có ai tin.

Cô cho là nụ cười của mình rất bí ẩn, tuy nhiên lại không biết là đã bị Calvin chú ý tới, chẳng qua anh suy nghĩ lại, chương trình của người máy này quả nhiên là bị lỗi rồi, không biết cô còn có thể kiên trì trong bao lâu, hy vọng là có thể đợi tới khi người phụ nữ nhân bản trưởng thành, thống soái lớn như vậy cũng đúng lúc chiếm được huấn luyện căn bản, đến lúc đó có thể biết làm sao để cho phụ nữ vui vẻ, cũng làm cho người máy sớm ngày đem gen của mình truyền xuống.

Cesar thấy Geer bị đẩy đi xuống liền quay người trở về, nhìn thoáng qua Hân Hân nói: “Giao robot ra đây để bọn họ đi tu sửa lại.”

Hân Hân đem robot giao ra, những người làm cơ khí liền cầm đi sửa chữa,

Calvin nói: “Vết thương của ngài?”

Cesar nói: “Cầm hòm thuốc đưa cho số 78.”

Không ngờ anh lại tính toán để cho số 78 giúp anh bằng bố, không cần người khác chăm sóc. Calvin gật đầu một cái, để cho bọn họ một mình chung đụng đi.

Hân Hân không có bị thương, cô đưa Cesar đến gian phòng, thấy khóe miệng anh có chút bầm xanh thì lấy thuốc ở trong hòm thuốc nhỏ vài giọt lên ngón tay rồi hướng về phía thương thế của anh bôi lên.

Ngón tay đang kề tới Cesar thì hai người đồng thời cũng đều ngẩn ra, khi Hân Hân thay anh xoa nơi bị thương ở lưng thì lúc này Cesar tự giác có chút khẩn trương, anh tiện tay mở máy tính thông minh chọn kênh Stars số mười.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Kênh 10 Cái Đầu Nhà Anh

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân vốn đang dụ dàng nghiêm túc bôi thuốc cho anh ta, nhưng tai lại nghe thấy âm thanh không hài hòa lắm, lòng giật thót, ngẩng đầu lên thì thấy một nam một nữ xuất hiện trong hình ảnh lập thể có tính chân thực hơn 3D, nam nắm chặt chân dài của nữ, vừa làm động tác vừa giải thích cho mọi người nghe đó là gì, phải chơi đùa thế nào mới có thể trở thành một người đàn ông thực thụ.

Phụt!

Cái này không giống như tivi, tivi mà tự mình xem còn đỏ mặt tim đập nữa là, huống chi bên cạnh còn có một người đàn ông mà mình nhìn kỹ đều khá hài lòng, hơn nữa lại trong tình huống như vậy, trời ạ, sét đến đánh cô đi!

Thì ra kênh 10 này là kênh người lớn, Cesar sờ cảm hoàn toàn không nghĩ rằng người máy đứng phía sau sẽ có cử động xấu hổ gì. Người máy sao lại xấu hổ chứ?

Nhưng mà kênh này và tiết mục này đúng hợp ý anh ta, nhìn nữ người máy trên đó thì anh ta vô cảm, nhưng nghĩ đến số 78 thì cảm giác sẽ là dấu tích.

Cổ họng anh giật giật nói: “Cô nằm ở trên giường, chúng ta làm theo.....”

Làm theo cái đầu nhà anh, lần đầu tiên Hân Hân có xung động muốn đập bẹp người đàn ông này. Cô nóng nảy suýt thì bật khóc, nếu bình thường anh làm thì cứ làm đi, nhưng lại đưa ra yêu cầu vào lúc này, da mặt cô dày cỡ nào mới có thể đồng ý?

“Tôi..... Làm làm.....” Hân Hân sốt ruột nên nói không rõ.

Nhưng cô lại khiến Cesar hiểu lầm, anh đứng bật lên, hai tay nắm chặt lấy bả vai cô, mặt hơi ửng đỏ, đôi mắt màu vàng lóe ra ánh sáng đáng sợ, nói: “Thế làm đi.....”

“Tôi đi làm bữa ăn khuya.....” hic hic, xen lẫn tia nước nỡ, Hân Hân rơi lệ chạy ra khỏi phòng của đại thống soái, chỉ bỏ lại anh mang vẻ im lặng, nhớ rằng hình như mình không sai bảo cô đi làm bữa ăn khuya mà, chương trình của số 78 này có phải đã rối loạn hết rồi không?

Hân Hân quả thật đang rối loạn, thậm chí lúc xắt rau còn bị đứt tay. Máu chảy ra ngoài, cô cuống quýt tìm hòm thuốc dự bị, lấy thuốc dán dán vào. Không thể để cho bọn họ phát hiện mình đang chảy máu, thế thì phiền to. Làm xong bữa ăn khuya rồi nhưng làm sao để bưng qua là chuyện rất nhọc nhằn, rồi rằm một lúc, bụng lại đau đốn, cô tưởng là phản ứng sinh lý, cho nên vọt vào nhà cầu.

Nhưng đi vào thì lại hết chỗ nói rồi, không ngờ dì cả của mình tới (ý là kinh nguyệt đến).

Tới đây đã hơn hai tháng, cô vẫn quên mình còn có chức năng của con gái này. Lúc này bị thì làm thế nào, quan trọng là cô không có đồ to lớn như băng vệ sinh.

Không có cách nào, cô xé một miếng to từ quần áo cũ để dùng.

May mà trước giờ cô không có tật đau bụng khi đến tháng, cho nên rửa tay xong thì bưng bữa ăn khuya vào phòng của đại thống soái. Còn chưa

chờ anh mở miệng, cô lập tức nói “Số 78 muốn đi nạp điện xin chủ nhân cho phép.”

Quả nhiên thấy đại thống soái Cesar ngỡ ngác một chút, anh vốn đã hơi quên rằng số 78 là một người máy rồi, lúc này bị cô nhắc nhở thì nhiệt tình vừa rồi cũng tiêu tan hơn nửa, liền nói: “Đi đi!” Vốn đang mong đợi cô quay về cùng mình xem kênh 10, nhưng người ta quay về lại muốn đi nạp điện anh có cách gì nữa?

Cũng không thể nhìn cô hết điện ngã xuống giường, Cesar đành phải thả đi, chờ người đi rồi thì anh cũng tắt máy điện toán thông minh. Số 78 không có mặt, tự mình nhìn học cũng vô ích.

Bạn nhỏ của anh vừa rồi còn hùng dũng ngấn cao đầu, giờ thấy người đi một cái liền rũ xuống rồi. Đành phải tắm rửa ngủ, vì buổi tối người ta nạp điện nên không về.

Trong phòng không có người máy phát ra tiếng hít thở kia thì mình thậm chí thấy cô đơn rồi, thật vất vả mới ngủ thiếp đi, không ngờ hôm sau người máy kia còn dự định nạp điện vào buổi tối. Mà anh bận rộn, ban ngày không gặp được cô vài lần chỉ muốn đến tối ôn tồn với cô một lát mà cô lại phải nạp điện.

Đại thống soái không vui, cảm thấy dường như số 78 muốn trốn tránh mình. Một người máy sao lại trốn tránh chủ nhân của mình chứ? Anh nhanh chóng cảm thấy đó là ảo giác.

Việc của một tinh cầu đã rất nhiều, huống chi Cesar sở hữu không chỉ một tinh cầu. Lại sắp tới ngày khai giảng trường sĩ quan, hàng năm anh đều phải tự mình ra mặt chọn người, năm nay cũng không ngoại lệ. Đã có mấy nghìn người đăng ký, chủng tộc cũng khác nhau.

Để chọn ra những người không chế quân đội toàn bộ các hành tinh, anh nhất định phải đích thân làm, nếu không sao biết dùng phương pháp nào để

thu phục một tướng quân trung thành với bản thân mình chứ!

Cho nên hai ngày này anh toàn ăn cơm trong phòng làm việc, tăng ba phủ của đại thống soái chính là chỗ làm việc của anh.

Ngồi đã lâu, anh ưng ý năm người trong khóa này, nhưng mà còn chưa biết sức chịu đựng của bọn họ như thế nào, những điều này phải đích thân đi dò xét.

Mắt thấy không còn sớm cô cũng nên tới rồi, đang suy nghĩ thì cửa mở ra, số 78 mặc một bộ váy dài màu trắng đến. Hai ngày nay dường như cô rất thích mặc váy, thật ra thì anh rất thích nhìn hai chân cô, cảm thấy trắng trắng mềm mềm sờ nhất định thoải mái.

Cô để thức ăn lên trên bàn, thấy anh đi tới thì vội lùi lại hai bước. Chu kỳ của mình là năm ngày, hôm qua và hôm nay là ngày mất máu nhiều nhất, dữ nhất! Thỉnh thoảng bản thân mình còn ngửi thấy mùi máu tươi, lại càng không kể đến đại thống soái rồi.

“Hôm nay muộn.” Anh ngồi xuống, vừa ăn một ngụm liền cau mày nói: “Tại sao, hai ngày này mùi trên người cô khang khác, giông giống mùi sắt rỉ, có phải là bị rỉ sau khi bị ẩm không? Không đúng, cô không phải là đợt người máy ban đầu rồi, trên người không nên có mùi sắt rỉ mới phải.”

Á.....

Hân Hân hết chỗ nói rồi, đó mới không phải là mùi sắt rỉ mà là mùi máu tươi, lúc nào đại thống soái ngài phản ứng chậm như vậy rồi. May mà cô đã sớm nghĩ kỹ biện pháp, liền nói: “Máu động vật chứa dinh dưỡng phong phú, mấy ngày qua tôi tăng thêm món máu đông lạnh và máu luộc trong thức ăn của ngài, lúc xử lý thì dính vào người một ít.”

Đại thống soái biết mình rất thính mũi, cho nên không nghĩ kỹ liền tin.

Người máy sẽ không nói láo, cho nên anh căn bản cũng không hề hoài nghi cô.

Hân Hân thấy anh không nói thì thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó đại thống soái lại hỏi: “Tối nay cô còn nạp điện ư, ban ngày đã làm cái gì?”

“Luyện tập robot chiến đấu, đã sửa xong mang về rồi.” Lấy cố nhất định phải suy nghĩ kỹ càng, ví dụ như hiện tại thì ăn chắc rồi.

Không ngờ cô còn tuân thủ mệnh lệnh luyện tập robot chiến đấu, nhưng nghĩ đến cảm giác ngày đó để bảo vệ mình cô đấu với Gale khiến anh cảm thấy rất hài lòng.

Có cảm giác đưa con mình dạy dỗ ra có thể đấu bại sư tử, nghe thấy cô vẫn đang luyện tập thì đã quên cô chỉ là một người máy, liền nói: “Thế thì luyện tập chăm chỉ vào, lần sau nếu như Gale muốn động vào cô thì cứ đánh mạnh cho tôi.”

“Vâng!” Đàn ông cuối cùng vẫn là đàn ông, nói bạo lực thật.

“Vậy tối nay.....” Đừng nạp điện nữa, anh đã tự mình xem kênh 10 mấy đêm rồi, cái gì nên học đều học rồi, trước kia anh học điều khiển robot chiến đấu cũng chưa từng nghiêm túc như thế.

“Ban ngày vẫn không có thời gian, buổi tối phải nạp điện.” Vừa đến tháng còn vừa phải nghĩ cách lừa gạt đại thống soái thật rất hao tâm tổn sức, cô cảm thấy gần đây mình chết nhiều tế bào não rồi.

“Thật là phiền, còn muốn cô xem kênh 10 với tôi, tiết mục đấy không xem một mình được.” Trong giọng nói của đại thống soái thậm chí có một tia buồn bực.

Hân Hân trợn tròn cặp mắt, đỏ mặt mắng to trong lòng: kênh 10 cái đầu nhà anh!

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Quan Trọng

Một người đàn ông như anh nên đi tìm người máy bạn đời mà cùng xem kênh không hài hòa đó thì mới đúng, tại sao lại muốn tìm cô chứ?

Như vậy rất dễ dàng lau súng cướp cò, quan trọng là hiện tại cô còn chưa hết kỳ kinh, anh tích cực như thế tốt lắm sao?

Rõ ràng thoát nhìn mệt chết đi, còn nghĩ đến loại chuyện này, thực sự không sao chứ?

Dù sao cô cảm thấy như vậy không tốt, đàn ông khỏe mạnh nữa cũng không nên bất chấp thân thể của mình như thế, rõ ràng mệt còn ngày nào cũng tự mình giải quyết.

Nghĩ tới đây Hân Hân lại đỏ mặt, ngay sau đó bụng cũng đau đớn. Trong nháy mắt sắc mặt cô trắng bệch, mà người đàn ông trước giờ không để ý đến điều này lại chú ý tới.

Anh hỏi: “Cô sao thế, có phải chương trình lại xuất hiện trục trặc gì không.” Nếu không sao lại ảnh hưởng đến độ sáng bóng của da thế?

Hân Hân tự cắn đầu lưỡi mình, sau đó nói: “Chủ nhân, số 78 không có vấn đề gì.” Rất hiếm khi anh vừa ăn vừa nói chuyện với mình khi không có người ngoài, trước kia chuyện này tuyệt đối sẽ không xảy ra.

Thật vất vả đợi anh ăn xong đồ để thu dọn bộ đồ ăn, cô bưng lên muốn đi, nhưng tay lại bị người khác đè xuống.

“Ngồi ở bên kia một lát.” Anh liếc mắt tới ghế ở bàn làm việc bên kia, sau đó còn mở máy tính thông minh ra, nói: “Cô có thể tùy ý đổi kênh mình thích.”

Đó là một cơ hội tốt, Hân Hân ngồi xuống. Cô cần gấp hiểu rõ nơi này, mà xem nội dung trong máy tính thông minh là thích hợp nhất.

Cô ngồi xuống thấy Cesar lại đi làm việc, máy tính thông minh chiếu chương trình khoa học kỹ thuật, kể về cấu tạo của chiến hạm loại nhỏ cao cấp. Chỉ chốc lát sau lại là quảng cáo, quảng cáo chiến hạm loại nhỏ.

Thì ra ở thời đại này có thể tùy tiện đi ra ngoài mạo hiểm, nhất là quý tộc và người có tiền, một số người trong bọn họ thích đi ra ngoài mạo hiểm, thế giới này không có phụ nữ để giải trí, chỉ có thể mạo hiểm thôi.

Cô không thích xem kênh này, nhẹ nhàng kéo đài điều khiển không gian máy tính thông minh trong suốt về cạnh mình. Nhờ tác dụng của bảng tên, cô nhận ra được chữ viết trên này, cho nên ngoại trừ kênh 10 thì cô có thể chuyển đến bất cứ kênh nào.

Kênh một đang chiếu câu chuyện về một người máy và chủ nhân của cô ấy, chuyện bọn họ làm nhiều nhất chính là ở trên giường.

Phụt, cái này và kênh 10 có gì khác nhau?

Nghe thấy tiếng, Cesar ngẩng đầu nhìn một cái, Hân Hân lập tức chọn kênh 2. Kênh này đang giới thiệu Trái đất, hiện tại tên của nó là khu bảo vệ địa cầu.

Hắn là tiết mục du lịch, bởi vì nó chủ yếu giới thiệu mấy điểm thắng cảnh của Trái đất. Mặc dù lần trước cô đã đi đến rồi, nhưng vẫn cảm thấy trong lòng không quá dễ chịu.

Nhưng mà giữa tiết mục thuật lại cuộc chiến tranh giữa các hành tinh mang tính hủy diệt mà trái đất đã trải qua, tuy rằng nhân loại trên trái đất thành công đuổi người ngoài hành tinh đi, nhưng ở đó loài người cũng không thể sống nổi nữa.

Cứ như vậy nhân loại trên trái đất chuyển ra khỏi hành tinh mẹ, nơi đó trở thành khu bảo vệ. Cho tới giờ, nó bị dùng làm tuyến cung cấp thực phẩm cho hành tinh khác, những đồ mà họ tin dùng hơn một nửa đều xuất xứ từ đó.

Khó trách không khác gì lúc trước, thì ra xuất ra từ tinh cầu chính mình.

Đột nhiên cảm thấy cảm động, có lẽ qua mấy năm nữa trái đất cũng sẽ có người định cư một lần nữa đi! Đây là người dẫn chương trình nói, nhưng anh ta lại nói tiếp: “Nếu như đến lúc đó loài người chưa diệt vong hoặc mất đi gen di truyền cơ bản nhất. Mọi người biết rõ nhất rằng, phụ nữ loài người trải qua quá trình Cloning lâu dài đã mất đi một vài tính chất đặc biệt, như vậy cũng sẽ ảnh hưởng sự di truyền các đời sau. Đời này đến đời khác, nhân loại trên thế giới chẳng hề lạc quan nữa. Lúc thế này, chúng ta cần một Eva xuất hiện, dĩ nhiên đây chỉ là một hy vọng xa vời không thực tế. Vật đua trời lựa, phụ nữ đã diệt vong trong cuộc chiến tinh cầu, khi chúng ta thành công trở thành bá chủ vũ trụ thì mới phát hiện, hóa ra mất đi còn nhiều hơn có được.”

[(*) Cloning (tạo dòng) là quá trình cắt một đoạn DNA từ một loại sinh vật và chuyển vào một vector, ở đó đoạn DNA có thể được nhân bản trong cơ thể vật chủ.]

Dường như tình cảnh của loài người không tốt, phụ nữ đã thực sự bị diệt vong rồi. Thế mình chẳng phải chính là Eva hy vọng xa vời mà người dẫn chương trình đã nói sao? Nhưng đã hỏi ý kiến cô hay chưa, cô thực sự không muốn tiếp nhận loại nhiệm vụ vĩ đại thế này.

Hiện tại lý tưởng lớn nhất của cô là tiếp tục sống cùng người đàn ông bên cạnh này, cứ làm người máy cũng được. Liếc nhìn Cesar đang ngồi kia, cô nhếch môi nở nụ cười. Đột nhiên phát giác mình không còn sợ như trước, có lẽ cô đã tìm được chốn về của tâm hồn mình?

Không được, ngồi quá lâu bụng không thoải mái.

Cô đứng lên thấy mình nên đi tắm rồi, cô không xin phép mà bưng đồ yên lặng lui ra ngoài. Cesar cũng chú ý tới, anh cảm thấy người máy này luôn vừa tuân thủ vừa hơi phản kháng mệnh lệnh của anh. Thế này không sao, bởi vì cô thể trông rất chân thực.

Đi tắm rửa rồi thay quần áo, đồng thời đốt vải thay ra, đổ cặn bã vào bồn cầu rồi xả đi.

Làm thế này rất an toàn, cô cảm thấy như thế.

Thật ra thì Hân Hân vẫn là đứa trẻ rất thông minh, khi ở hiện đại cô học rất giỏi, ít nhất chỉ số thông minh tuyệt đối không thấp. Bởi vì ba mẹ yêu cầu cô phải độc lập phải kiên cường, cho nên cô vẫn rất biết bảo vệ mình. Nếu như không phải như thế hoặc hơi có cảm giác về sự ưu việt làm Eva thì hiện tại cô đã bắt đầu sinh con dượng cái hoặc là trở thành đối tượng nghiên cứu quốc gia rồi.

Chờ xử lý xong đi ra ngoài thì lại gặp phải Raymond. Cô gần như im lặng, tại sao mỗi lần đi ra ngoài đều dễ gặp phải anh ta như thế?

Thật không thích cảm giác như vậy, cô tiếp tục giả vờ người máy không có để ý tới anh ta đi về phía trước.

Raymond không có quyền hạn như Calvin cho nên không cách nào hỏi ra cái gì, nhưng chẳng biết tại sao anh ta cứ thích trêu chọc cô.

Cho nên lại một lần vây cô trong khuỷu tay mình, cười cúi đầu nói: “số 78, nhớ rằng trước kia cô từng nói mình không phải là người máy bầu bạn không có linh kiện kia, hiện tại có rồi chưa? Hay là đại thống soái cho cô về xưởng lắp đặt rồi?” Nhìn xuống dưới, bàn tay to sờ chân cô, rồi dần dần hướng lên.

Hân Hân im lặng lạ thường, nếu như sờ lên trên rồi lấy ra một tay đầy máu, tin rằng nhất định cô sẽ lòi. Không thể khiến anh sờ nữa, cô không chịu nổi mà giơ chân đá vào chỗ đó của anh.

Người đàn ông không ngờ rằng người máy sẽ công kích anh ta, cho nên anh ta không hề đề phòng.

“Ồi.....” Cho dù Hân Hân yếu đi nữa nhưng nơi đó là gốc rễ của đàn ông. Lúc này Raymond cúi người xuống ôm bụng mình nhảy tại chỗ. Bởi vì mặt mũi đàn ông, anh ta xấu hổ không dám ôm phía dưới, nhưng loại đau đớn này khiến anh ta không thể đứng thẳng được.

Hân Hân vội vàng núp sang bên muốn chạy, tuy nhiên lại nghe thấy một tiếng cười khẽ, ngẩng đầu thấy đại thống soái Cesar đã đi tới từ khi nào. Anh tới tìm số 78, bởi vì anh cứ cảm thấy lúc cô đi khỏi thì vẻ mặt bất thường, cứ như u sầu.

Sao người máy có thể có tâm sự? Nhưng anh cứ cảm thấy cô có tâm sự, cho nên cùng sang đây xem xem. Kết quả là thấy số 78 tự mình đá đặc thù nam tính của người khác mà không có mệnh lệnh của bất cứ người nào. Anh thừa nhận anh thích cô có tính công kích như thế, nhất là đối với người đàn ông khác.

Quan trọng nhất là cô thoát nhìn muốn chạy trốn, nhưng khi thấy anh rồi thì ngoan ngoãn chạy tới đứng sau lưng anh.

Thoạt nhìn rất ngoan ngoãn, nhưng rõ ràng là vừa đá vào chỗ kiêu ngạo nhất của một người đàn ông.

Raymond hết sức im lặng mà khom người nhìn đại thống soái, nói: “Tại sao ngài còn cười ra tiếng, của tôi sắp gãy rồi?”

“Sau này đừng đụng vào cô ấy nữa, nếu không tôi sẽ ra lệnh cho cô ấy đá gãy luôn mà không phải khiến cậu bị thương.” Người máy tùy tiện công kích loài người mà không thông qua mệnh lệnh sẽ bị phán quyết ném vào nhà máy rác. Cho nên anh mới nói thế, có thể khiến Raymond cho rằng hành vi của cô là do anh tự mình hạ mệnh lệnh.

Một số đàn ông có ham muốn chiếm hữu cực độ đối với người máy của mình, cho nên bọn họ ra lệnh cho người máy của mình công kích tất cả người đàn ông vô lễ với cô, như vậy người máy không chỉ không phạm quy mà chủ nhân cũng không bị xử phạt gì, trừ phi gây ra tổn thương nghiêm trọng.

Ít nhất Raymond chỉ có thể co rúm khóe miệng chịu đựng đau đớn mà nói: “Đại thống soái, chẳng qua là người máy bầu bạn chưa hoàn thiện mà thôi. Tôi chỉ vui đùa thôi, chưa từng muốn lên giường với cô ta.....”

“Lần sau chỉ cần cậu ta xuất hiện trước mặt cô thì nhớ đánh trước rồi hẵng hỏi.” Cesar nói với số 78.

“Vâng.” Đề nghị này thật sự tốt quá, cô tương đối thích.

Raymond im lặng nhìn một người một máy này, cảm thấy mình không có phần thắng, không thể làm gì khác hơn là khom người từ từ đi ra ngoài.

Mà Cesar cũng quay đầu lại nghiêm túc hỏi số 78, nhất định phải hỏi lý do tại sao cô lại công kích loài người. Loài người không thích người máy phản bội bọn họ, bao gồm bản thân đại thống soái.

“Tại sao, tôi không nhớ mình từng hạ lệnh cho cô như thế?”

Hân Hân xoay chuyển ánh mắt, sau đó nói: “Thưa ngài, ngài từng nói phải bảo vệ mình mình, anh ta muốn xúc phạm tôi, cho nên tôi ra tay.” Là động chân.

Lần đầu tiên Cesar không thể nói lời nào, anh chỉ nhếch miệng rồi nói: “Ừ, làm tốt lắm, lần sau cứ tiếp tục làm như vậy.” Thăng nhóc Raymond kia cũng lạ thật, nghe nói trong phòng cậu ta đã ẩn giấu hai ba người máy bầu bạn rồi, sao đến giờ còn trêu chọc người máy của anh?

Mùi trên người cô vẫn là lạ, anh không khỏi dán lên người cô ngửi lại. Hân Hân sợ bị phát hiện lập tức nhảy tránh ra, sau đó nói: “Tôi đi chuẩn bị đồ cho bữa cơm kiểu Trung.”

Đi khỏi như chạy trốn, đại thống soái – người đàn ông đang tìm cảm giác yêu thương, hiện tại trong lòng lạnh lẽo trong nháy mắt.

Cô đang không để ý tới mình sao, tại sao vậy chứ?

Đại thống soái có chỉ số thông minh siêu cao hoàn toàn không ngờ trí thông minh của mình đang tụt dốc trước mặt người máy số 78, hôm nay anh đã quên mất rằng cô là người máy, thậm chí còn tiếp nhận đủ loại biểu cảm của cô.

Buổi tối, sau chín giờ anh cũng không ngủ, cho nên đi tới phòng cô nạp điện. Vốn tưởng rằng cô sẽ ngồi đó nạp điện, cảnh tượng đó anh không muốn nhìn nhưng lại cảm thấy muốn hiểu rõ tất cả về cô.

Kết quả mở cửa thì phát hiện cô lại nằm trên mặt đất không nhúc nhích giống như đã ngủ thiếp đi, trên người cũng không có nối với dây điện gì đó, cô nạp điện xong rồi sao lại không quay về phòng anh?

A!

Suýt thì anh đã quên mất hiện tại đã qua chín giờ, cô nằm như vậy thấy sao cũng không thoải mái. Không biết thế nào, anh nằm trước người cô, vốn tưởng rằng cô sẽ mở mắt ra nhìn anh, nhưng cô lại nhắm mắt ngủ thiếp đi như loài người.

Tư thế ngủ rất đáng yêu, rất giống nữ người máy trẻ trên TV. Rất đáng yêu, anh mỉm cười nhẹ nhàng vuốt ve mặt cô, như sợ bất cẩn đánh thức người vậy. Lông mi thành cánh, lại dày như cây quạt nhỏ, nếu như đến gần có thể quạt hay không?

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Ra Khỏi Phủ Đại Thống Soái

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Trên người người máy số 78 có mùi thơm thoang thoảng, nhẹ đến mức anh ngửi rồi lại ngửi cuối cùng ngửi đến miệng người ta.

Hân Hân đang ngủ mơ thì bị một con gấu chó to đùng đè nặng, nó ăn miệng cô trước rồi lại ăn bụng cô. Không đúng, nhận thấy có cái gì đó đang xâm chiếm nơi quan trọng nhất của mình, cô giật mình tỉnh giấc. Hai chân kẹp lấy một bàn tay to ở bên trong, điều này khiến Cesar nhíu mi lại, anh vừa sờ đến vị trí quan trọng chuẩn bị ra tay thế mà đối phương lại tỉnh táo rồi.

Cô kẹp rất cố sức, vẻ mặt thậm chí còn sợ hãi.

Anh cắn răng rồi thu tay về, nhưng cảm thấy đầu ngón tay dường như hơi ẩm ướt, cảm thấy cô người máy này còn chức năng bầu bạn, nếu không thì sẽ không ướt như thế.

Hôm nay thấy cô đáng thương thì thôi đi, còn nữa ánh mắt cô rõ ràng đang lên án anh, cứ như anh đã làm sai cái gì vậy.

Cesar bị cô nhìn đến chột dạ, cuối cùng chỉ có thể đứng lên trở về phòng mình.

Mà Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi suýt nữa thì đã bị cái gì đó rồi, may cô tỉnh nhanh. Hiện tại đối với cô, Cesar giống như một con dã thú có

thể động dục bất cứ lúc nào, sớm muộn sẽ bị ăn không chừa mẩu vụn, nhưng điều kiện tiên quyết cô cảm thấy phải ít nhất dùng vào mấy ngày đang đến tháng này chứ, quá tàn nhẫn rồi.

Cô bị khiến cho mất ngủ, ra ngoài đi vệ sinh về rồi quay cuồng mãi lâu mới ngủ tiếp được.

Mà Cesar thật buồn bực, quay về phòng mới nhìn thấy ngón tay có màu đỏ nhàn nhạt, anh ngẩng ra? Dùng sức chà xát thì hết rồi, nhưng bình thường nước chảy từ người máy xuống là nước trong mà?

Liệu có phải là lâu quá cô không làm người máy bầu bạn rồi, cho nên cơ năng bị rỉ rồi không?

Rỉ thì rỉ đi, dùng nhiều lần là ổn, anh nghĩ thế nên rất vui vẻ.

Cuối cùng chịu qua năm ngày, Hân Hân cảm thấy mình thoải mái hẳn lên mà Cesar cũng bảo người ta làm cho cô một bộ đồ lộng lẫy, rồi đưa người ra khỏi phủ đại thống soái.

Hân Hân đi theo sau anh, như bạn gái theo anh đến một cuộc tụ hội. Bởi vì thế giới đã không có phụ nữ cho nên đã sớm hủy bỏ vũ hội, vì thế chỉ có thể tổ chức tụ hội, vui chơi giải trí nhạt nhẽo.

Tụ hội mà Quốc hội tổ chức lần này đơn giản là muốn làm dịu quan hệ với đại thống soái, tránh cho anh không có việc gì gây phiền cho quốc hội, điều này khiến cho bọn họ không chịu được, cho nên mới hẹn anh tới đây.

Không ngờ anh ta tới thật còn dẫn theo một người máy bầu bạn tới, trải qua vòng cổng màu tím thì đối diện với máy quét hình người qua lại, Calvin nói: “số 78 lấy bảng tên của cô ra rồi để vào trong phi thuyền bên ngoài là được rồi.”

Hân Hân làm theo, bảng tên đã xác nhận thân phận của cô. May là an ninh mà thế giới này đặt ra đều là quét hình bảng tên mà không phải toàn thân, cho nên cô dễ dàng trà trộn vào. Dĩ nhiên người máy cũng cần quét hình, cô là người máy đại thống soái đưa đến nên không cần kiểm tra như thế.

Chờ đi vào rồi, thức ăn rực rỡ muôn màu hấp dẫn ánh mắt Hân Hân. Cô sắp chảy cả nước miếng rồi, tuy nhiên lại không dám ăn.

Sau khi Cesar đi vào thì rất nhiều người xông tới, lúc này Hân Hân mới biết thì ra đại thống soái không phải tướng quân mà là đại biểu quân quyền cao nhất của tinh cầu này.

Trong thế giới thế này, quân quyền đại biểu tất cả, chỉ nhìn vẻ mặt kiêu căng của anh thì có thể đoán được vài phần.

Không ngờ mình có thể làm bạn bên cạnh người đàn ông như thế, ngẩng đầu chú ý đến mái tóc đen đẹp đẽ kia mà trái tim đập thành thịch, cứ như thứ hấp dẫn cô trong nháy mắt không còn là thức ăn mà là Cesar rồi.

Rất nhiều người quây quanh anh, cô sợ mình bị đánh bật ra hoặc xảy ra bất trắc gì nên làm bạn bên cạnh Cesar không lùi một bước. Thế nhưng nhiều người chen chúc khiến cô khó chịu, vì sợ bị tách ra, cô lẳng lặng kéo ống tay áo của Cesar.

Nhưng cô hoàn toàn không biết, động tác cực kỳ nữ tính hóa này khiến những người đàn ông xung quanh thoáng cái đổ dồn mắt vào cô, người máy đâu biết làm nũng chứ, hơn nữa bọn họ nhìn khiến vị này quýnh lên còn giấu mặt sau lưng Cesar, thực sự quá đáng yêu rồi.

Cesar nhanh chóng phát giác được bọn họ bất thường, sao đó anh cũng như có như không nhìn chằm chằm sau lưng anh. Tất nhiên anh biết cái gì dán sau lưng mình, không khỏi nhíu mày lạnh lùng nói: “Các người định vây quanh bao lâu?”

Các đại tướng quân rồi rít lui ra, lúc này Cesar mới dẫn số 78 đi về phía trước.

Nơi này rất nhiều phái nam cũng dẫn người máy bầu bạn tới, các cô ai ai cũng tỏ vẻ tươi cười quần áo hoa lệ, nhưng mà vẻ mặt rất đờ đẫn nào có đáng yêu, còn có thể xấu hổ như số 78 của anh.

Hân Hân cũng nhìn thấy các cô, trong lúc bất chợt cảm thấy mình đại khái bị Cesar chiều chuộng quá mức nên đã quên mất những điều người máy phải làm. Cứ như thế sớm muộn gì cô cũng sẽ bị người ta phát giác, vội vàng buông lỏng ống tay áo của Cesar rồi duy trì nụ cười mà đứng. Nhất định không thể đặc biệt hơn các cô ấy, phải giống một người máy mới được.

Thấy những người máy bầu bạn kia đang gấp thức ăn trong mâm, còn giúp bưng rượu cho chủ nhân của mình. Mà rượu của Cesar lại đặt tại trong tay mình, cô không khỏi đỏ mặt, làm việc quá không chuyên nghiệp. Vội vươn tay đi đón chén rượu trong tay Cesar. Nhưng Cesar đang nâng chén hướng trong miệng uống, cô thoáng cái không đón được, tư thế cứ như muốn cướp chén rượu trong tay anh.

Xấu hổ quá! Cesar nhẹ nhếch miệng, uống xong thì đặt chén sát miệng cô nói: “Cô cũng có thể uống.”

Cô thật không muốn uống rượu mà là muốn bưng chén rượu cho anh, nhưng trước mặt mọi người sao cô có thể từ chối phần thưởng của chủ nhân, cho nên há miệng uống một hớp.

Quá cay, cô cố nén không ho khan lên tiếng, nhưng cảm thấy cổ họng mình sắp bốc lên rồi.

Không thể lộ ra vẻ mặt đặc biệt, cô cố nhịn, nhưng nghiêng mắt nhìn thức ăn muốn tìm một miếng để áp nó xuống. Không ngờ Cesar lại hiểu được,

anh tìm một cái đĩa xiên một miếng gan ngỗng cho vào miệng cô nói: “Cho cô ăn miếng này!”

Hân Hân cảm kích, cảm thấy vẻ sùng nịnh trong mắt anh quá rõ ràng. Nhưng không giống đối với phụ nữ, mà đối với một thú cưng ở cùng anh quanh năm suốt tháng, bởi vì đã nuôi lâu nên chủ nhân sẽ hiểu ý dần, tình hình lúc này anh hẳn là thế đi!

Cảm thấy hơi buồn bực, Hân Hân co rúm khóe miệng, rồi vẫn ăn gan ngỗng. Vì gia vị và đồ ăn vừa vặn, mùi vị cũng được.

Cesar thấy cô ăn nhanh thì lại xiên một miếng nữa cho cô, Hân Hân chỉ cảm thấy mặt mình lại sắp nóng lên rồi, nếu như bây giờ cô có thể làm một người phụ nữ thực sự thì nhất định có thể xấu hổ đến muốn chui xuống đất. Nhưng không thể, cô chỉ là người máy, cho nên trong lòng có kích động thế nào, xấu hổ thế nào, bên ngoài vẫn phải bình tĩnh tiếp nhận sự chiều chuộng của anh.

Xấu hổ quá, đại thống soái ngài không phải là có việc muốn làm sao, cần gì cứ đút cho cô ăn mãi thế?

Rốt cục có người không thức thời mà tới đây, là người của quốc hội. Cesar lập tức mất vui, anh giao đĩa cho Hân Hân nói: “Cô đi nhặt đồ ăn chơi đi!”

Đúng hợp ý Hân Hân, suýt thì cô đã ôm Cesar thưởng cho anh một trận cuồng hôn rồi. Cầm mâm và đĩa cô đi xung quanh nhặt đồ ăn ngon hợp khẩu vị, còn nhiều hơn, tinh xảo hơn đồ tự mình làm, cô nhặt đi nhặt lại đến mức sắp no vỡ bụng.

Mình thì ăn đủ rồi, có phải nên giúp Cesar nhặt không, dường như anh còn chưa ăn cái gì đâu!

Nhớ tới một số đồ Cesar thích ăn cô nhặt một mâm, sau đó vừa quay đầu lại thì phát hiện mình thế mà cách xa anh.

Bưng cái mâm đi về phía kia, một nhân viên quốc hội lại nhìn cô nhú mày nói: “Chờ một chút, người máy bầu bạn này xuất từ xưởng nào thế, sao lại khác hẳn người máy Phương Đông mà chúng tôi đưa đi thế?” Người là anh tự mình đưa ra khỏi xưởng, nhưng nhìn dáng vẻ thì hoàn toàn khác.

Nhưng tất cả mọi người đồn rằng người máy bầu bạn mà anh đưa đi được đại thống soái Cesar cưng chiều, thậm chí anh theo dõi thấy cô vẫn luôn ở trong phòng của đại thống soái, vốn nghĩ rằng rốt cuộc anh ta đã tiếp nhận ý tốt của mình nhưng bây giờ xem ra rõ ràng đã thay đổi người rồi.

Cúi đầu, người máy này quả nhiên đeo hai bảng tên, anh run rẩy khoe miệng, đã biết rõ thủ đoạn của bọn họ.

Cesar quả nhiên không phải người đàn ông mà bọn họ có thể khống chế, dù là lựa chọn người máy bầu bạn cũng sẽ không lựa chọn người mà quốc hội đưa đến.

Nghĩ tới đây anh nhìn người máy này càng ngày càng không vừa mắt, mà Hân Hân cũng không biết người đàn ông nghiêm nghị này sao lại túm lấy mình hỏi này hỏi nọ, cô vẫn im miệng không nói gì, hy vọng Cesar mau tới cứu mình.

Nhưng Cesar đã bị người quẩn lầy, chẳng lẽ thật phải dựa vào bản thân.

“Đại thống soái quy định, không trả lời vấn đề từ bất kỳ ai ngoài phủ đại thống soái.” Hân Hân học tập giọng điệu của người máy bầu bạn nơi này mà trả lời.

Giọng nói hơi uốn éo, còn cố ý nhú mày, nhưng cô hoàn toàn không biết rằng dù sao mình là loài người thực sự, làm ra động tác nhất trí này còn tự nhiên và hấp dẫn hơn người máy nhiều.

Mà đàn ông dù không biết cô là phụ nữ, nhưng cũng không thể kháng cự được sự hấp dẫn của khác phái. Cho nên đối mặt với điều này, người đàn ông kia thoáng ngơ ngác, không ngờ thân thể la liệt kết hợp với biểu cảm quyến rũ này lại hấp dẫn người như thế, vậy xem ra sau này anh có thể bảo người thiết kế loại người máy bầu bạn này rồi.

“Hử?” Xem ra đại thống soái làm việc vẫn cẩn thận như thế, anh đang nghĩ cách hỏi ra xướng của cô thì cảm thấy tóc gáy dựng đứng, anh ta lập tức lùi sang một bên, tinh thần lực mạnh mẽ như thế chỉ có một người có thể làm được, đó chính là đại thống soái Cesar.

Cesar ngoắc ngón tay về phía Hân Hân như gọi cún con, cô lập tức phấn khởi chạy tới. Chờ đến khi đứng sau lưng anh rồi thì không khỏi mắng mình chân chó thực sự là bị nuôi quen rồi sao?

“Nghị viên Achilles, anh có ý kiến gì với người máy bầu bạn của ta sao?” Cesar rõ ràng đang cười nhưng Achilles lại cảm thấy mình rét run, tóc màu xanh sẫm của anh gần như sắp dựng đứng cả lên, người đàn ông này thật đáng sợ.

Achilles là vị quý tộc, sau này trở thành nghị viện quốc hội, mà bản thân anh còn là một thương gia rất giỏi, trên danh nghĩa có rất nhiều xưởng chế tạo người máy.

Anh ta giàu chẳng kém gì phủ đại thống soái, bản thân cũng là một con cáo già hết sức tinh thông tính toán. Đồng thời anh ta cũng là đối tượng mà gần đây mọi người hâm mộ, bởi vì người phụ nữ của anh ta đã được anh ta đón về phủ, chẳng qua là đến bây giờ còn chưa có tin tức đã mang thai con anh.

Achilles cũng rất trực tiếp, nói: “Đại thống soái, có thể cho mượn người máy của anh làm mẫu không, cô ta thật sự rất hấp dẫn.”

“Người máy hấp dẫn có một là đủ rồi, nhiều hơn thì sẽ không thú vị, Achilles anh nói có phải không?” Cesar chọc chọc cằm Hân Hân, sau đó dẫn người đi.

Achilles chưa bao giờ qua loa chuyện tích lũy tiền, nên đuổi theo nói: “Chờ một chút đại thống soái, chúng ta có thể nói cặn kẽ hơn, ví dụ như bề ngoài tôi sẽ không mượn, chẳng qua là lấy biểu cảm của cô ta làm mẫu thì sao?”

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Kinh Hiện Phụ Nữ

Edit: Vi Vi Beta: Tiểu Tuyền La lệ này còn hấp dẫn đàn ông hơn so với phụ nữ xinh đẹp ngực to, chính bản thân anh cũng minh chứng cho việc gặp thiếu nữ như cô thì trong lòng khó tránh khỏi rung rinh. Huống chi thấy đại thống soái cũng rất thích, điều đó chứng minh đàn ông chưa chắc cứ nhìn mặt và dáng người.

Vẻ mặt ngây thơ và ngốc nghếch của thiếu nữ này càng dễ dàng khiến đàn ông có ý muốn bảo vệ, lạ là, trước đây sao anh ta không nghĩ ra điều này chứ?

Nhưng mà anh nhanh chóng nghĩ ra, bởi vì đã rất lâu thế giới này không có bé gái hoặc con gái rồi, cho nên bọn họ đã quên mất các cô công tử thế nào, nên có vẻ mặt thế nào rồi.

Nghĩ đến đây anh càng cảm thấy hần nên dùng người máy này làm mẫu, hiện tại trong đầu anh đã tràn đầy cơ hội kinh doanh. Nếu như loại người máy này xuất hiện nhất định sẽ gây ra phản ứng không nhỏ, nhất là đàn ông thành công sẽ không có sức miễn dịch với loại như cô này. Nếu như người máy theo mẫu này xuất xưởng, quần thể tiêu dùng nhiều nhất không chừng chính là đàn ông thành công của giới quý tộc.

Thế thì phải đặt giá cao một tí, dường như anh đã nhìn thấy vô số tinh tẻ đập vào cửa nhà mình, sao có thể bỏ qua cơ hội này chứ, nói đến mức khiến người đàn ông trước nay bình tĩnh cũng phải nhíu mày.

Đại thống soái Cesar tất nhiên sẽ không đồng ý, cảm thấy vô cùng không thoải mái cứ như quần áo trắng phau mà mình thích bị người ta dùng móng

vuốt đầy bùn sờ vào.

Nhưng chẳng ai ngờ Achilles lại chấp nhất với tiền tài đến thế, anh theo sát đại thống soái rồi nhõng nhẽo cứng rắn năn nỉ, Cesar bị tức đến suýt nữa thì ra tay đánh người.

Ngay cả Hân Hân cũng cảm thấy người này thật lạ lùng, Cesar là hạng người gì tất cả mọi người đều biết rõ, tinh thần lực này khiến cho tất cả người muốn khiêu khích anh ta có thể tránh thì tránh thật xa.

Nhưng người đàn ông này cho dù trán đổ mồ hôi rồi mà vẫn lăm nhăm vào tai họ, thỉnh thoảng còn chú ý đến động tác của Hân Hân.

Điều này khiến cô cảm thấy đáng sợ như mình bị X quang xuyên thấu, vô thức lôi kéo cổ áo nhích tới gần Cesar hơn. Thế giới bên ngoài quả nhiên đáng sợ, dù mình có thể giấu giếm rất tốt, nhưng cứ cảm thấy những người đàn ông này cũng không phải mù, hoặc là nói có cái gọi là trực giác đi!

Cho dù không biết cô là phụ nữ, nhưng không hiểu sao cứ tới gần cô.

Lúc vừa ăn cũng thế, có rất nhiều người tới nhìn cô, nếu không phải vì cô được đại thống soái dẫn tới lại sai bảo cô ăn cái gì thì có khi cô đã bị bắt đi để nghiên cứu rồi.

Không được, nhất định phải ôm chặt không buông bắp đùi vừa to vừa mập là Cesar này. Cô không dám ôm bắp đùi thật sự, chẳng qua là ôm lấy một cánh tay của Cesar thôi.

Động tác đột nhiên này rất thân mật, mà người máy bầu bạn cũng có loại chức năng duy trì độ thân mật với chủ nhân bất cứ lúc nào này.

Cesar ngẩn ra, sau đó nhìn cô đang ngẩng đầu nhìn mình dường như rất muốn rời đi sớm thì không khỏi khẽ mỉm cười. Ánh mắt người máy này cứ như biết nói, có đôi khi anh nhìn thôi cũng biết cô muốn làm gì.

Thật ra thì anh cũng cảm thấy Achilles thật phiền quá, cho nên kéo Hân Hân chuẩn bị rời xa thương gia đáng ghét này.

Đột nhiên hội trường vang lên tiếng báo động, Cesar vô thức bảo vệ Hân Hân ở phía sau cau mày nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Lúc này, trong phòng kiểm soát hội trường, một người đàn ông cực kỳ kích động nói: “Các vị khách mời đáng kính, vừa rồi hệ thống tính toán thấy xuất hiện một vị khách dư thừa, hơn nữa còn là phái nữ. Bởi vì chỉ quét hình mang tính hệ thống nhiệt độ và gen nên cũng không biết thân phận thực sự và vào hội trường cùng với ai. Để đảm bảo an toàn cho người phụ nữ này, xin vị nam sĩ đưa người phụ nữ kia tới bảo vệ tốt cô ấy, cũng che chở cô ấy đi khỏi đúng lúc, cảm ơn đã hợp tác.”

Hân Hân nghe xong thì trán lập tức đổ mồ hôi, cô cảm thấy người đàn bà kia chính là mình. Lập tức sẽ bị phát hiện ư, thế cô phải làm sao bây giờ? May mà tay bị Cesar nắm, nếu không đã sớm sợ hãi đến xoay người bỏ chạy rồi.

Loại sinh vật đàn ông này mặc dù rất đáng sợ, nhưng có lúc cảm giác an toàn anh ta cho bạn cũng chân thực, mạnh mẽ, cho nên dù bối rối nhưng Hân Hân không mất bình tĩnh.

Ôi!

Cũng không biết là ai hô lên một tiếng, đám sinh vật toàn hóc môn giống đực cực mạnh xung quanh lập tức nôn nóng, trong phút chốc xuất hiện tin tức kinh người thế này khiến hiện trường nổ tung rồi, mọi người bắt đầu chú ý nữ người máy bầu bạn bên cạnh để cảm nhận xem ai trong số các cô là người phụ nữ lẫn vào đây.

“Thậm chí có người đưa phụ nữ đến, thật to gan” Có người huýt sáo nói.

“Mau, tìm xem là ai?” Có người hưng phấn nói.

Ngay cả Achilles vốn đang quần lấy đại thống soái cũng ngừng lại, nhìn khắp nơi xem. Anh là thương gia, dù làm ăn rất lớn nhưng lại không có chiến công gì, cho nên còn lâu mới đợi được đến lúc quốc hội phân phối phụ nữ cho anh.

Mà những người máy bầu bạn kia thì gặp họa rồi, bị bọn họ kéo đi kéo lại, thậm chí còn có người kích động cởi quần áo kiểm tra. Hiện trường rất hỗn loạn, Hân Hân đã sợ và ngây dại, mặc dù có Cesar bảo vệ, nhưng người nơi này cũng quá nhiều rồi.

Nếu thật kéo rồi cởi cô thì cô chết chắc rồi!

Đang lúc cô giật mình thì người tên Achilles kia lại bước lên kéo lấy Hân Hân, cười nói: “Cũng phải kiểm tra người máy bầu bạn của Đại thống soái chứ nhỉ?”

“Buông cô ấy ra, các người tìm phụ nữ của các người, nếu như ai dám động đến cô ấy cũng đừng trách ta hạ thủ không lưu tình.” Cesar nói rất lạnh, cảm xúc thay đổi khiến tinh thần lực của anh tăng vọt, thật sự không người nào dám nhích tới gần anh.

Nhưng cảnh tượng vẫn không được khống chế, tất cả mọi người khá nhạy cảm với cái từ phụ nữ này. Mà vào lúc này Cesar nói: “Người của Quốc hội ở lại điều tra xem ai đưa phụ nữ tới nơi này, hay thật sự cho là mình có năng lực bảo vệ được cô ta?”

Con cừu nhỏ trong bầy sói đấy!

Hân Hân sợ đến tay đều sắp run lên, nhưng cô biết càng vào lúc này càng phải bình tĩnh, nếu không mình khẳng định bị sói bắt được. Nhân dịp loạn cô hất tay Achilles ra, trong lòng nghĩ Cesar nhất định có thể bảo vệ mình, cô lại đi tới bên cạnh anh yên lặng mà bắt lực kéo ống tay áo anh.

Cesar không biết tại sao cảm thấy số 78 của mình đang bất an, có thể là cảnh tượng quá rối loạn, anh bảo người ta khống chế cục diện rồi nói: “Chờ tôi đi ra ngoài, cứ là người đi qua cửa phải kiểm tra nghiêm ngặt, dù là đàn ông hay người máy.”

Sau đó anh lôi kéo người máy của mình đi, một đám binh sĩ được huấn luyện nghiêm chỉnh vây quanh anh. Đối với bọn họ Cesar là người bọn họ tôn kính nhất, cho nên trong tình huống thế này, người mà bọn họ phải bảo vệ trước hết chỉ có anh.

Hân Hân cứ thế được đưa ra, không trải qua bất kỳ kiểm chứng nào. Cho đến khi ngồi lên phi thuyền rồi trái tim cô mới trở về đúng vị trí.

Nhìn nơi đã loạn như tơ vò phía sau, cô cảm thấy sâu sắc về sau mình ít ra ngoài thôi, tình hình này thật đáng sợ.

Cũng may lúc ấy mình giả làm người máy rồi ôm bắp chân to mập Cesar này, nếu không, không biết hiện tại sẽ biến thành gì? Sau khi sợ hãi cô thấy Cesar đang liên lạc với phía quốc hội qua máy truyền tin, biết mọi người lục soát khắp nơi rồi mà không phát hiện tung tích của phụ nữ.

Bọn họ nghi ngờ có người đã giam lỏng phụ nữ, đang tìm xem có người đàn ông nào mất tích.

Làm phụ nữ thật khó khăn, khó trách tất cả đàn ông đều nói phụ nữ nhất trong nhà mình không để cho các cô đi ra ngoài. Ở cái thế giới này tìm bạn gái thân thiết quá khó khăn, cô cảm thấy mình chỉ có thể coi người đàn ông bên cạnh này làm bạn trai lại làm bạn thân rồi.

Cesar cảm thấy số 78 đang nhìn anh, hai người đối mắt trên không trung thì bất chợt anh nảy ra ý nghĩ, nói: “Số 78, cho cô cơ hội có tên của mình, cô cảm thấy tên gì hay?” Trong thế giới này phụ nữ cho dù trí thông minh có thấp nữa cũng có tên, trải qua đợt xôn xao vừa rồi anh cảm thấy số 78 này chính là phụ nữ của mình, hẳn nên có một tên.

Hân Hân ngẩn ra, mà Raymond ở bên cạnh cười nói: “Người máy không cần tên.”

Cesar trừng anh ta một cái, anh ta lập tức ngậm miệng lại.

“Calvin cậu cảm thấy nên gọi là thì hay?” Cesar mở miệng hỏi, bản thân cũng đang suy nghĩ.

Calvin ngồi vào chỗ tài xế, suy nghĩ một chút nói: “Lấy tên súng vật Tiểu Hắc gì đó rất đáng yêu.”

Cesar vừa nghe đáng yêu thì con mắt sáng lên, Hân Hân lại vô cùng đau trướng, mình không phải cún con sao gọi là Tiểu Hắc?

Cô nhìn Cesar, nhưng anh rõ ràng bị Calvin lừa đi.

Tên nhất định phải tranh thủ, dù sao thật vất vả mới thoát khỏi mấy chữ số.

“Hân Hân, tên phương Đông.” Vì tên cô mạnh dạn lên tiếng, cho dù bị nghi ngờ cô cũng hi vọng Cesar gọi Hân Hân một lần.

Cesar lại do dự nói: “Không hay, không bằng gọi tiểu khả ái.”

Cô không phải là cún con, ánh mắt hiện tại của Hân Hân có thể dùng ‘rất bị tổn thương’ để biểu thị, Cesar bị điện giật bởi ánh mắt này của cô, hơi chóng mặt.

Hân Hân nhân cơ hội lặp lại: “Hân Hân?”

“Tốt, gọi Hân Hân. Sau này tôi gọi cô là Hân Hân, Calvin lúc trở về đổi bảng tên của cô ấy thành Hân Hân.” Cesar sờ đầu cô, nuôi phụ nữ sao mà thú vị như nuôi một người máy như cô, vừa manh vừa đáng yêu, lại biết đặt tên cho mình.

Mà Calvin ở phía trước thì lại suy nghĩ nhiều hơn, trước kia anh ta chưa từng nghĩ tới, nhưng hôm nay trải qua chuyện đột nhiên phát hiện phụ nữ thì anh ta cảm thấy, trong số nữ người máy bầu bạn này thì người máy số 78 hiện tại tên Hân Hân này là giống loài người nhất.

Hôm nay cô còn có thể tự mình đặt tên, hơn nữa không chút lựa chọn mà nói ra cái tên Hân Hân hơi phức tạp này, cứ như cô vốn tên như thế.

Nhưng không thể nào, phụ nữ thế giới này bởi vì trải qua tạo dòng rất nhiều lần nên bề ngoài thì giống bảy tám phần, mà trí thông minh và năng lực tự lo liệu lại giảm bớt rõ ràng.

Nhưng số 78. Hân Hân thì sao, so với người máy bình thường, gốc hơn rất nhiều, nhưng nếu như là phụ nữ loài người thì trí thông minh của cô quá ngẫu rồi, ít nhất mạnh hơn phụ nữ tạo dòng kia.

Có thể là bản thân mình nghĩ nhiều, Calvin lái phi thuyền bình an đến phủ đại thống soái.

Sau khi trở về Cesar lại liên lạc với hiện trường, kết quả bên kia nói không tra ra phụ nữ, cô hầu như đã trở thành một điều bí ẩn. Cuối cùng mọi người cho rằng là Máy tính thông minh xuất hiện trực trực —— phải sửa.

Đại thống soái vì chuyện này còn khiển trách người bên quốc hội, ngay cả Máy tính thông minh cũng có thể tùy tiện mắc lỗi, thế nếu như người ngoài hành tinh xâm lược thì bọn họ chỉ có thể chờ chết.

Mà Hân Hân thì bị sợ thật lâu, lấy cơ nạp điện để trốn mãi trong phòng mình mà run run rất lâu, cho đến khi đại thống soái Cesar mở cửa gọi: “Hân Hân.” Cô cảm thấy hoa mùa xuân nở rộ trong nháy mắt, cái gì sợ hay không đều bị vứt ra sau đầu. Tới thế giới này, rốt cuộc tên cô đã được người khác gọi lên, hơn nữa còn là người mà mình tin nhiệm nhất.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Cái Tên Hân Hân

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Cảm xúc vui sướng của cô truyền nhiễm cho rất nhiều người, nói thật ra thì chỉ có đại thống soái Cesar cảm thấy. Cho nên quân nhân tiếp xúc với anh cảm thấy, hôm nay đại thống soái rất dễ nói chuyện, làm việc cũng dễ dàng hơn, quả nhiên chàng trai có hung dữ nữa thì mỗi tháng luôn yên tĩnh được mấy ngày.

Nhân dịp vài ngày như vậy Calvin xin nghỉ một tuần, Raymond xin tăng lương. Từ trên xuống dưới cả phủ đại thống soái đều được một câu: “Mọi người cực khổ rồi.”

Có người cảm động đến nỗi còn khóc to một trận lúc không có người, đi tới phủ thống soái đã bao nhiêu năm, lần đầu mới được lãnh đạo khích lệ một câu, quá không dễ dàng rồi! Từ đó, truyền ra tin tức đại thống soái Cesar là con người sắt đá nhưng nhu tình, lúc đầu mọi người cảm thấy rất kinh hãi, nhưng nghe nhiều thì cảm thấy hiện tại cũng không có chiến sự gì rồi, làm một chiến sĩ thiết huyết cũng có thể biểu hiện ra mặt dịu dàng của mình rồi, dù sao anh cũng là con người, không phải người máy.

Cesar thì hoàn toàn không biết hình tượng mình đã thay đổi trong lòng đông đảo quần chúng nhân dân, anh chỉ biết là người máy nhỏ của anh mỗi lần được gọi tên thì vô cùng hưng phấn, lúc chạy tới hoàn toàn giống một con cún con.

Cho nên anh muốn dắt chó đi dạo, ở trước phủ thống soái có bãi cỏ rộng cộng thêm mười mấy cây xanh vừa lúc thích hợp cho loại sinh vật này đi dạo.

Anh ngồi lên trên rồi bắt đầu sai bảo cún con Hân Hân lấy thức ăn và hoa quả.

Hân Hân bị gọi tên thì vô cùng vui vẻ, nhưng chỉ lấy hai lần cô không vui vẻ nữa. Phủ thống soái này rất rộng, cô đi hai lần đã tiêu hao thể lực rồi. Ngồi chồm hồm xuống mặt đất nhìn đại thống soái, khi anh sai bảo lần nữa thì cô từ chối không tiếng động.

Loài người dù sao cũng không phải là người máy, người máy chắc không biết bắt nạt chủ nhân bởi vì chủ nhân yêu thích, nhưng loài người thì biết, nhất là ở phương diện này thì phụ nữ vô sự tự thông mà vận dụng tự nhiên.

“Tôi không vận chuyên nổi nữa.” Cô hoàn toàn không sợ Cesar, nhất là lúc Calvin không có ở đây, không ai nghĩ ra ý kiến gì lạ cho anh thì anh vô cùng thành thật, dễ bắt nạt, cô chỉ cần tỏ vẻ khó chịu rồi nghiêng đầu, anh sẽ lập tức trúng chiêu.

“Cô là người máy yếu nhất tôi từng thấy, được rồi, tôi đi bưng tới.” Để thức ăn trước mặt người máy nhỏ đáng yêu, anh biết dù cô là người máy cũng rất thích ăn một số đồ ăn vặt.

Hân Hân vặt một quả nho, loại này mặc dù hơi biến dị nhưng rất ngọt và thơm, cô thích ăn. Cạch, há miệng ném quả nho vào, Cesar thấy thế thì không nở rời mắt, nhưng Hân Hân lại tưởng anh nhìn quả nho, cho nên vặt một quả khác đưa tới miệng anh...

Ái chà!

Đại thống soái của chúng ta lần đầu tiên được phụ nữ bón quả nho, cả trái tim như hóa thành đường mật, anh không chút do dự nuốt luôn cả hạt, còn

giơ tay sờ đầu Hân Hân nói: “Tôi quay lại ngay.”

Anh chạy đi lấy rượu và máy tính thông minh di động đã chuẩn bị sẵn, trở về chỗ ăn cơm dã ngoại rồi rót hai ly rượu, sau đó bật máy tính thông minh muốn vừa xem kênh mười vừa ăn cơm dã ngoại, cảnh tượng đó nhất định rất đẹp.

Chẳng qua anh hoàn toàn không biết, chên lệch tư tưởng cổ kim khiến người máy nhỏ của anh đứng lên muốn đi. Anh cau mày nói: “Không phải ra lệnh cho cô uống rượu xem chương trình với tôi sao?”

Hân Hân im lặng quay đầu lại nói: “Ngài có thể đổi kênh không?” Kênh mười cái đầu anh, cô ghét nhất nó nhé?

Cesar lại đang chuẩn bị cho tương lai của hai người, anh chưa từng thực sự làm loại chuyện đó, phải nghiên cứu mới được.

Nhưng người máy này dường như rất không muốn ở cạnh anh, chẳng lẽ chương trình của cô đã khôi phục chức năng người máy bầu bạn, thế có phải là đã hiểu hết rồi không? Nghĩ thế anh hờn hờ đồng ý, nói: “được.”

Thấy rốt cục không cần xem kênh mười nữa Hân Hân mới ngồi xuống, nhận lấy rượu Cesar đưa tới, đó là một ly rượu nho màu đỏ thẫm, nghe nói là tốt nhất.

Cô tưởng rượu nho là không có số độ, trước kia mình cũng từng uống, kết quả hai ly xuống bụng cô đã cảm thấy choáng váng đầu. Rượu này không uống được nữa, cô lập tức để cái ly xuống không hề uống nữa.

“Lại một ly nữa.” Cesar nhìn cô đỏ mặt lên, lại rót cho cô một ly nữa. Hân Hân lập tức lắc đầu nói: “Không được, uống nữa nhất định say.”

Người máy bầu bạn sẽ bắt chước tất cả hành vi của phụ nữ, trong đó bao gồm say rượu sao? Hiện tại Cesar đã không nghiên cứu sâu vấn đề này rồi,

tất cả đàn ông đều đang hưởng thụ sự tuyệt đẹp trong đó thì sao mình lại mồn đi phá hỏng?

Cho nên khi cô nói không uống thì anh khuyên nhủ: “lại một ly nữa.”

Người đàn ông này hoàn toàn khác với lần đầu tiên gặp mặt, cứ như thay đổi thành người khác ấy, dĩ nhiên chỉ ở trước mặt mình, bình thường anh rất đứng đắn. Không phải, là rất nghiêm túc.

Khó trách trước kia nghe các dì nói, đám đàn ông trước khi kết hôn là một vẻ, sau khi kết hôn lại là một kiểu. Nhưng bọn họ còn chưa kết hôn mà, nghĩ đến kết hôn thì cô càng đỏ mặt hơn.

Cesar cảm thấy cô lúc này rất ngon miệng, cho nên lại đưa tay ôm qua bắt đầu ăn. Anh thì ăn thơm ngào ngạt, Hân Hân thì cảm thấy sắp không thở nổi rồi, vốn đã uống rượu, cảm giác bị phóng đại vô hạn, lại bị anh dày vò suýt thì mất đi ý thức.

Nhưng ngay ở nơi này, một cái tay sờ lên đùi cô hướng về phía trước.....

Không được, đây không phải trong phòng, trên toà nhà hình tháp còn có người đang canh giữ, vừa cúi đầu thì sẽ nhìn thấy hết cảnh ở đây. Dù cô đã chuẩn bị cho anh rồi nhưng cũng không phải ngay lúc này, giây giũa kịch liệt nhưng không hiểu sao lại tát đại thối soái Cesar một cái.

Cô đánh rất vang dội, sau đó hai người đồng thời giật mình.

Một người là không ngờ mình sẽ đánh anh, một người là không biết vì sao mình bị đánh!

Hai người ngẩn ngơ trong chốc lát, Hân Hân phản ứng lại đầu tiên, cô đứng lên nói: “Tôi cần trở về nạp điện.”

Đây thực sự là cái cớ trăm phát trăm trúng, người máy không nạp điện sẽ dừng vận hành, một lúc sau còn có thể ảnh hưởng chương trình bản thân.

Cho nên, mỗi lần cô nói là đi nạp điện thì nhất định sẽ không bị ngăn cản, lần này cũng thế. Phía sau không có ai gọi cô, Hân Hân thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng nằm trong gian phòng kia cũng rất không thoải mái, sợ lúc gặp lại Cesar thì anh trách tội mình. Dù là đàn ông bình thường hay là một người đàn ông nắm quyền to, sợ rằng đời này anh cũng chưa từng bị đánh, càng không khả năng từng bị phụ nữ đánh.

Đến lúc đó anh ta giết mình? Hay đưa mình đến nhà máy rác? Hay là không hề để ý tới mình nữa?

Bởi vì trong lòng quá loạn, cô không cách nào ngủ.

Ngủ không được thì làm sao bây giờ? Nhìn giờ còn chưa tới chín giờ, chẳng hiểu sao cô lại đi tới ngoài phòng đại thống soái, nhưng không có lý do gì đi vào, không thể làm gì khác hơn là quanh quẩn ở bên ngoài.

Đột nhiên cửa mở ra, Cesar mạnh mẽ đi ra. Anh cũng chưa ngủ, phải nói là căn bản không buồn ngủ. Trên mặt vẫn rât, rõ ràng cô đánh không đau, tuy nhiên cứ cảm thấy vô cùng không được tự nhiên. Cho nên nghĩ ra cái cớ làm bữa ăn khuya, nhất định phải gặp lại cô.

Ít nhất anh muốn biết rằng, mình làm như vậy cô không hài lòng cỡ nào hoặc bởi vì nguyên nhân nào khác mới ra tay đánh chủ nhân của mình?

Hai người trước cửa nhìn nhau rồi ngẩn ngơ, Hân Hân quay đầu muốn đi, nhưng Cesar kéo cô vào trong phòng thả người ngã xuống giường, mình lại không đề lên mà lùi lại mấy bước.

Hân Hân tưởng anh muốn làm gì mình, nhưng người ta chỉ nhìn cô, vòng vo mấy vòng trong phòng rồi mới nói: “Lúc ban ngày, hình như cô đánh

tôi?”

Quả nhiên, mình phải giải thích thế nào đây?

Hân Hân dứt khoát không nói chuyện, cô chỉ có thể ngơ ngác nhìn Cesar, mắt ngân ngấn nước.

Cesar vốn không tức giận chẳng qua là nghi ngờ, thấy cô thế này liền cảm thấy người thực sự uất ức là cô.

Hết lần này tới lần khác cô ngồi trên giường lộ vẻ mặt như thế khiến Cesar dạt dào tình cảm lại không biểu đạt ra được, tự mình mình sờ mặt rồi chính thức nói với cô: “Cô là người máy bầu bạn sao? Hiện tại cô là người phụ nữ của tôi rồi, nên làm cái gì cô hẳn biết rõ. Hôm nay thì tạm thời bỏ qua cho cô, ngày mai cô không thể từ chối.....” Anh nói rồi lại bổ sung thêm: “Nếu có tình huống đặc biệt có thể nói trước với tôi.”

Hân Hân vốn còn đang căng thẳng, nhưng nghe thấy câu nói bổ sung sau cùng của anh thì suýt nữa bật cười.

Bản tính của người đàn ông này thật có phần đáng yêu, tuyệt không cảm thấy lời anh nói có tính chất uy hiếp nào. Cô nhất thời không nhịn được mà bật cười, nói: “Tôi biết rồi.”

Nhìn thấy nụ cười của cô Cesar mới buông bỏ chuyện ban ngày, tâm trạng của anh cũng khá hơn, hơn nữa cô nói biết rồi, thế có nghĩa là đồng ý?

Cesar ho nhẹ một tiếng nói: “Nếu đồng ý, vậy tối nay ở lại đây.”

Hân Hân đứng lên lễ phép chạy vội ra sau rèm cửa sổ, nhưng Cesar lại nói: “Sao lần nào cũng phải để tôi bảo cô lên giường mới được chứ? Sau này dù tôi có gọi cô hay không thì đều phải ngủ trên giường.”

Ngủ trên giường để bị sờ sàng sao?

Ngày nào Hân Hân cũng bị ăn cả khối đậu hủ, cô cảm thấy áp lực thật rất lớn.

Calvin vừa đi, phủ thống soái vẫn duy trì tất cả bình thường, nhưng Hân Hân cứ cảm thấy giữa cô và đại thống soái có chút không bình thường. Khi có người còn đỡ, lúc không có người lại còn nắm tay đi trong phủ thống soái.

Tình huống này có phải hơi kinh hãi rồi không, tóm lại lúc cô tỉnh táo lại thì sẽ cảm thấy như thế. Nhưng đại thống soái làm khá tự nhiên, thậm chí có lúc cho dù có người anh cũng sẽ không chút do dự mà gần gũi với cô.

Hôm nay anh ra ngoài, vì thế Hân Hân mất vui rất lâu. Bởi vì anh đi gặp người phụ nữ sắp được đưa tới kia, nghe nói cô ta có kinh nguyệt.

Lúc cô có thì chẳng ai để ý chẳng ai thăm, người phụ nữ kia vừa có thì bắt anh tự mình đi thăm. Hân Hân ghen tỵ, cô thật sự ghen tỵ.

Nhưng ghen tỵ thì có ích lợi gì, người ta có thể sinh con dưỡng cái cho anh, không đúng, chỉ có thể sinh con trai. Bởi vì không hiểu sao đàn ông và phụ nữ nơi này ở bên nhau chỉ có thể sinh con trai.

Thật muốn túm anh rồi kêu to cho anh biết mình là phụ nữ, nhưng như thế có phải quá trẻ con hay không?

Mất mát suốt một ngày, kết quả buổi tối Cesar về. Thái độ vẫn giống trước, nhưng cô cứ có cảm giác không thoải mái.

Nhấn nhẹn đến khi hai người ở riêng, Hân Hân không nén nổi nữa, đứng trước mặt Cesar cắn răng nhỏ giọng nói: “Hôm nay ngài vui không?”

“Bình thường.” Thật ra thì anh vừa về đã cảm thấy được sự bất an của cô, cho nên tâm trạng vốn bị đè nén đã tốt hơn nhiều.

“.....” Bình thường chính là không tệ lắm, Hân Hân có chút hết chỗ nói rồi.

“Cô có vấn đề à?” Cesar hỏi.

“Không có.” Xoay người thì lại cảm thấy không cam lòng, quay đầu lại nói: “Người đàn bà kia xinh đẹp không?”

Cesar ngẩn ra, sao cô có thể hỏi vấn đề như vậy?

Nhưng mà vì sao mình nghe thấy vấn đề này rồi thì lại vô cùng vui vẻ? Từ sau khi gặp người đàn bà kia, anh hết sức không thoải mái. Ngoại hình cô ta xác thực không thể chê, dù sao cũng căn cứ vào gen vô tính của người đẹp năm đó. Nhưng, lúc nhìn cô ta cứ như đang nhìn một người máy, căn bản không có cảm giác.

GEN DI TRUYỀN

Dạ Tử Vũ
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Vấn Đề Ghen

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Đúng, trong mắt đại thống soái Cesar, người phụ nữ xinh đẹp ngơ ngác ngồi đó mặc cho đám đàn ông chi phối mới là người máy, mà người máy bên cạnh anh đây mới giống một người phụ nữ thực sự.

Cô ngoại trừ không rụng trứng, không thể sinh con, còn lại mọi thứ anh đều thích. Quý tộc các tinh cầu thậm chí bao gồm những người đàn ông có công trạng, ai mà không hy vọng có con trai của mình, Cesar cũng không ngoại lệ. Nhưng anh lại tương đối tùy tính, nhất là đối với chuyện đàn ông và phụ nữ thì cực kỳ chú ý cảm giác, nếu không anh thà rằng tiếp tục làm xử nam đứng đầu vũ trụ.

Thật ra thì bởi vì chịu ảnh hưởng của cha anh, có rất nhiều con người rần rỏi trong số quân nhân hai thế hệ cũng đều có ý nghĩ như thế. Bọn họ không ngừng tranh lập công trạng, tuyệt đối không đặt tinh lực dư thừa vào người máy, chỉ chờ một ngày kia người phụ nữ được thưởng đến bên mình, như thế cuộc đời của họ mới hoàn mỹ.

Chỉ tiếc cơ hội như thế cũng không nhiều, đại bộ phận mọi người đều bỏ qua.

Cesar là do không có thời gian, anh vẫn cảm thấy vô cùng bận rộn, cho đến khi gặp được Hân Hân mới cảm thấy thật ra thì mình có thời gian dư dả đấy.

Hôm nay thấy đôi mắt lơ lửng của cô, trong lòng ngọt ngào, liền kéo người tới nói: “Không xinh đẹp như cô, cô mới là cô gái xinh đẹp nhất.”

Hân Hân bỗng chốc đỏ bừng mặt, tính cách người đàn ông này có phần đơn thuần ngay thẳng, ví dụ như lời ca ngợi trực tiếp đột nhiên này khiến tim cô đập rộn lên, cảm thấy cả người đều bị hòa tan.

Vừa rồi còn hơi ghen, hiện tại lại xấu hổ đến muốn chui xuống đất rồi.

Cesar dời mắt đến khuôn mặt nhỏ của cô nghiêm túc thưởng thức một phen, nét mặt của cô thật phong phú đến mức khiến người ta muốn nhìn đi nhìn lại. Mà người phụ nữ loài người thực sự kia thì vĩnh viễn chỉ có một biểu cảm, cho dù trần truồng bị nhân viên chữa bệnh và chăm sóc chi phối thân thể cũng không hề phản ứng.

Nhưng Hân Hân của anh lại khác, bạn vừa đụng vào cô thì cô lập tức có đủ loại phản ứng, hơn nữa mỗi lần mỗi khác.

Ví dụ như lần này, anh nhẹ nhàng đụng vào hông cô thì cô đã nhẹ nhàng nâng eo. Đây là kiểu để cho anh tiếp tục cời?

Đàn ông mà, tốt hơn nữa cũng có hạn độ.

Hơn nữa Hân Hân còn chủ động như thế, cho nên Cesar nói vào tai cô: “Hân Hân.....”

“Ừ.” Tiếng nói hơi khàn khàn, Cesar nghe mà toàn thân nóng lên, chỉ chốc lát sau trán đã đổ mồ hôi. Anh vốn muốn hỏi cô có thể hay không, dù là nữ người máy hay phụ nữ thì người đàn ông là anh cũng phải tuân thủ lẽ phép này.

Nhưng nghe thấy tiếng ‘ừ’ này của Hân Hân thì không hiểu sao anh biết mình căn bản không cần hỏi, xoẹt một tiếng đẩy người ngã xuống chần, làm với cô thứ đã học trên kênh mười.

Sau đó cảm thấy sâu sắc rằng Hân Hân chính là loại người máy khuếch trương mà kênh mười nói đến kia, bởi vì cô phản ứng khuếch trương hơn bất kỳ người máy nào trên kênh mười. Dù là giọng nói, hành động hay thay đổi đều rõ rệt đến khiến anh có cảm giác vô cùng thành tựu.

Dù Cesar là đại xử nam chưa từng trải qua những chuyện này, nhưng bởi vì đã học kiến thức lý luận cộng thêm cảm giác nam tính trời sinh chưa mất đi, rốt cuộc đã khỏe khoắn đê Hân Hân ở dưới không thể động mạnh, sau đó chuẩn bị đủ...

Hân Hân cũng không ngờ chuyện xảy ra đột nhiên như thế, mình không hề được chuẩn bị đã từ từ cô bé biến thành phụ nữ.

Quá trình!

Người nào nói hưởng thụ gì đó cô nhất định chém người đó.

Kết cục!

Cô cảm giác thật ra thì mình đã chết sau đó lại bị Cesar hành hạ sống lại.

Phân tích!

Không thể chọc vào loại sinh vật xử nam này, vừa bắt đầu thì anh ta sẽ làm bạn đau đến không muốn sống, rồi lại hành hạ bạn xương toàn thân rã rời, hơn nữa về sau anh ta sẽ sống lại đầy sức đầy máu. Đây quả thực là sự tồn tại của boss máu lạnh ẩn núp, Hân Hân một mực hối hận từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc.

Chú ý!

Đàn ông phương tây rất cuộc khác với đàn ông phương đông, dù là thể chất, thể năng, thể lực đều không cùng một cấp bậc, nhất là đàn ông biến dị

qua ngàn năm, cho nên các em về sau có xuyên không thì phải tìm đúng chỗ, xuyên nhầm thì có khi cả đêm không thể tỉnh lại.

Dù sao Hân Hân vẫn chưa tỉnh lại, cô một mực ngủ say sưa, không hề quan tâm không hỏi chuyện xảy ra với người bên cạnh, bởi vì tri giác gì đó đã sớm biến mất do Cesar hành hạ.

Nhìn mỹ nhân trần truồng đang ngủ say, nét mặt của Cesar có thể dùng cún con đói bụng tám trăm năm rốt cục ăn một bữa no nê để biểu thị, dù đã ăn no rồi nhưng vẫn nhìn chăm chăm vào thức ăn của mình mà thèm rỏ vãi.

Nhưng đã sáng choang rồi sao cô còn chưa tỉnh lại chứ? Chẳng lẽ hôm qua mình khỏe quá, đã đụng lỏng đường dây nào của cô rồi, nếu không sao trông cứ như loài người ngủ thiếp đi thế?

Nhưng ngộ nhờ tìm người kiểm tra một lần để điều trị rồi, cô quên mất mình thì làm thế nào? Hiện tại anh không quan tâm tay nghề nấu ăn nữa, anh quan tâm hơn là đối phương quên mất chuyện của bọn họ, vậy về sau không còn nhìn thấy biểu cảm phong phú của cô nữa, anh cảm thấy nhất định mình sẽ phát điên.

Đang suy nghĩ thì Hân Hân động đậy mí mắt, anh cảm thấy cô sắp tỉnh lại. Vội vàng đứng dậy khỏi ghế rồi đến gần, dự tính theo nội dung vở kịch một người ngủ say vừa tỉnh, trông thấy người thương của mình, vào lúc này phía phụ nữ sẽ vô cùng vui mừng. Nhưng, anh nhìn thấy tia oán trách và ngượng ngùng trong mắt người máy nhỏ, tiếp theo nghe thấy cô vô lực nói: “Không làm bữa sáng được... Tiếp tục ngủ, tự anh nghĩ cách.” Lôi kéo chần núp ở bên trong ngủ say sưa!

Đây là thế nào, tức là còn muốn ngủ tiếp?

Bữa sáng có thể giải quyết, nhưng Cesar căn bản không có lòng dạ nào ăn.

Cho nên Calvin ở quê hương xa cách nghìn vạn dặm bỗng nhận được cuộc gọi của đại thống soái, vấn đề thứ nhất là: “Calvin, người máy bạn đời sao lại chảy máu, chính là từ đó... trong đó... không phải bị thương, là ... cái đó, cậu hiểu mà.”

Calvin hiểu ngay, anh ta đang chơi bóng với cháu trai nhỏ, nghe thấy đại thống soái rốt cục thoát khỏi địa vị xử nam thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nhưng đối với việc anh gửi tin mà chẳng phân biện được thời gian cá nhân và công việc thì vô cùng tức giận, chỉ trả lời hai chữ đơn giản: “Tình thú.”

Cũng đúng, có đàn ông yêu thích xử nữ, cho dù hiện tại đã không có thứ đó rồi nhưng mọi người đều có ý nghĩ này, cho nên người máy bình thường sẽ được lắp đặt như thế.

“Không phải lần nào cô ấy cũng chảy máu đấy chứ?” Cesar nhăn mày, tình thú là tốt, nhưng ngày ngày đều như vậy thì thực sự rèn luyện sự can đảm của anh.

Được rồi, anh thừa nhận tối ngày hôm qua lúc nhìn thấy anh đã bị dọa gần chết, thậm chí nghi ngờ rằng cô không phải người máy mà là loài người.

“Cái này thì tùy theo người máy, phủ đại thống soái rất nhiều ga giường, ngài không cần phải lo lắng.” Calvin cho là chỉ vấn đề này, muốn đóng liên lạc tiếp tục chơi với cháu nhỏ. Trẻ con trên thế giới này vốn đã rất ít rồi, mà cháu mình lại vô cùng đáng yêu, anh vừa nhìn thì không thể rời mắt, nếu như mình có cơ hội có con thì nhất định phải quý trọng gấp bội mới được.

“Còn có, cô ấy cứ kêu đau, lấy ra, đau chết, tên trứng thối, cái này là sao?” Ngày hôm qua bị mắng thật lâu, anh thấy mình hơi tủi thân. Mặc dù lúc ấy chỉ lo hưởng thụ không hề để ý, hiện tại nhớ tới cứ như mình đang bắt nạt cô, thế lần sau liệu có thể tát anh rồi không cho anh làm nữa không?

“Tình thú.” Điều này cũng phải hỏi người sao, có một loại người máy bầu bạn có loại chương trình này, chỉ cần là đàn ông lần đầu quan hệ với cô, cô cũng sẽ giả vờ là một xử nữ cho đối phương xem, mặc dù cô ta đã bị làm rất nhiều lần.

Thì ra là cũng tình thú, Cesar trước thở phào nhẹ nhõm sau lại nói: “Cô ấy sẽ không tình thú như thế hàng ngày đấy chứ?” Thế thì lần nào cũng khiến anh có cảm giác như đang bắt buộc cô, như thế không tốt lắm đâu?

“Điều này cũng tùy loại người máy.” Ném cầu ra, Calvin cảm thấy boss nhà mình nghĩ nhiều quá.

“Buổi sáng cô ấy không dậy nổi, xem ra là mệt chết đi, đó là vì sao. Có thể do hôm qua tôi quá cố gắng, cho nên làm hỏng linh kiện gì không?” Cesar mặt ửng đỏ hỏi.

“Đại thống soái ơi, ngài mới nặng hơn một trăm cân mà thôi, va chạm có mạnh nữa cũng không thể mạnh bằng súng. Người máy thông thường đều đã trải qua trắc nghiệm va chạm, bằng không sao có thể phục vụ đàn ông nhu cầu rất lớn? Đại khái chẳng qua là cô ta còn đang trong giai đoạn ma hợp, chắc là dùng nhiều thì không sao nữa.” Calvin không yên lòng mà trả lời.

Dùng nhiều?

Cesar đã đỏ thắm mặt rồi, nhưng giọng nói vẫn bình thường: “Được, vậy tối nay lại dùng thêm để ma hợp.”

Calvin đáp một tiếng, lại nghe Cesar nói: “Còn có.....”

“Còn gì nữa không?” Tối qua ngài làm việc hay là run rẩy thế, sao mà có nhiều điều bất trắc thế?

“Ta không tìm được chốt nạp điện của cô ấy.....” Cesar sợ cô suy yếu như thế bởi tối qua tiêu hao quá nhiều điện, vốn định tìm ổ cắm nạp điện cho cô thế nhưng tìm mãi mà không thấy.

Calvin cảm thấy Cesar khác với người đàn ông khác, đối mặt với người máy bầu bạn bọn họ cố gắng nghĩ các cô là phụ nữ thực sự, đừng nói nạp điện, cho dù nghe thấy nạp điện cũng sẽ cảm thấy buồn bực.

Nhưng anh còn muốn nạp điện cho cô, quan trọng là việc không tìm được chốt mở mới thực sự khiến anh buồn bực. Tại sao đại thống soái dù là năng lực sinh tồn hay năng lực chiến đấu đều số một số hai, ở phương diện bản năng đàn ông lại yếu đến mức này chứ?

“Tình thú.” Không thể làm gì, anh đành phải trả lời như vậy để cho đại thống soái ngài tự tưởng tượng đi.

Rốt cuộc Cesar nghe ra cấp dưới của mình không kiên nhẫn, lạnh giọng đi: “Calvin, hủy ngày nghỉ tháng sau, lương làm thêm giờ tôi sẽ đưa cho cậu theo thường lệ.” Nói xong đóng truyền tin, khiến Calvin suýt chút nữa thì nhảy dựng tại chỗ mắng to ông chủ vô lương.

Nhưng về sau cháu nhỏ đáng yêu liếc tới, thì lập tức cười cứng ngắc, tiếp tục buồn rười rượi chơi bóng với bé.

Bữa sáng của Cesar là ăn trong phòng có mỹ nhân trên giường, ăn chẳng ra vị gì, chỉ cảm thấy không ngon như đồ Hân Hân làm.

Buổi trưa, vừa bưng cơm lên thì Hân Hân đã bị mùi vị hấp dẫn mà tỉnh lại. Cô vươn một cái tay nhỏ bé vô lực nói: “Đói.....”

Cesar cũng không quản tại sao người máy lại biết đói, chẳng qua là bị dáng điệu thơ ngây và thần thái chân thành của cô hấp dẫn, bưng cơm đi qua, nhưng thấy đối phương chỉ nhô đầu ra như đã dùng hết sức lực, thì chủ động bón cho cô.

Nhưng anh nào đã làm cái loại việc cho động vật nhỏ ăn thế này bao giờ đâu, đút được mười miếng thì sặc ba miếng, rơi bao nhiêu cơm xuống giường và mặt đất.

Anh vốn rất ghét phòng mình bẩn thỉu, nhưng bây giờ đã vô cảm với nó rồi.

Thấy người máy nhỏ cố gắng ăn vài miếng thì lắc đầu, vốn tưởng rằng sẽ đứng lên, nhưng cô xoa tay xong thì lại co rúc trên giường, cuộn thành một đống trong chăn rồi ngủ tiếp.

Nhìn cô như vậy, Cesar lẳng lặng nuốt câu: “cô có cần nạp điện không?” vào trong bụng, thức thối đổi thành cảm giác rằng dường như cô cần thức ăn và đồ uống bổ sung năng lượng cao này.